

Službeni list

Europske unije

L 150

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 61.

14. lipnja 2018.

Sadržaj

I. Zakonodavni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi ⁽¹⁾ 93
- ★ Direktiva (EU) 2018/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada ⁽¹⁾ 100
- ★ Direktiva (EU) 2018/851 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu ⁽¹⁾ 109
- ★ Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ Tekst značajan za EGP.

Akti čiji su naslovi tiskani običnim slovima su oni koji se odnose na svakodnevno upravljanje poljoprivrednim pitanjima, a općenito vrijede ograničeno razdoblje.

Naslovi svih drugih akata tiskani su masnim slovima, a prethodi im zvjezdica.

ODLUKE

- ★ Odluka (EU) 2018/853 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Uredbe (EU) br. 1257/2013 i direktiva 94/63/EZ i 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te direktiva Vijeća 86/278/EEZ i 87/217/EEZ u pogledu postupovnih pravila u području izvješćivanja o okolišu i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 91/692/EEZ 155

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/848 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 30. svibnja 2018.

o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Ekološka proizvodnja sveobuhvatan je sustav upravljanja poljoprivrednim gospodarstvima i proizvodnjom hrane u kojem su ujedinjene najbolja praksa u pogledu okoliša i klime, visoka razina bioraznolikosti, očuvanje prirodnih resursa te primjena visokih standarda za dobrobit životinja i visokih proizvodnih standarda koji su u skladu s potražnjom sve većeg broja potrošača za proizvodima proizvedenima uz primjenu prirodnih tvari i procesa. Stoga ekološka proizvodnja u društvu ima dvostruku ulogu, pri čemu se njome s jedne strane opskrbljuje specifično tržište odgovarajući na potražnju potrošača za ekološkim proizvodima, a s druge strane osiguravaju javno dostupna dobra kojima se doprinosi zaštiti okoliša i dobrobiti životinja, kao i ruralnom razvoju.
- (2) Pridržavanje visokih standarda u području zdravlja, okoliša i dobrobiti životinja pri proizvodnji ekoloških proizvoda svojstveno je visokoj kvaliteti tih proizvoda. Kako je naglašeno u komunikaciji Komisije od 28. svibnja 2009. o politici kvalitete poljoprivrednih proizvoda, ekološka proizvodnja dio je Unijinih sustava kvalitete poljoprivrednih proizvoda, zajedno s oznakama zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalnim specijalitetima u skladu s Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ te proizvodima iz najudaljenijih regija Unije u skladu s Uredbom (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾. U tom se smislu u okviru zajedničke poljoprivredne politike („ZPP“) u ekološkoj proizvodnji teži ostvarenju istih ciljeva svojstvenih svim Unijinim sustavima kvalitete poljoprivrednih proizvoda.
- (3) Ciljevi politike o ekološkoj proizvodnji posebno su ugrađeni u ciljeve ZPP-a tako što se poljoprivrednicima osigurava pravedan povrat za sukladnost s pravilima ekološke proizvodnje. Osim toga, sve većom potražnjom potrošača za ekološkim proizvodima stvaraju se uvjeti za daljnji razvoj i širenje tržišta tih proizvoda, a time i za povećanje dobiti poljoprivrednika koji se bave ekološkom proizvodnjom.

⁽¹⁾ SL C 12, 15.1.2015., str. 75.⁽²⁾ SL C 19, 21.1.2015., str. 84.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 19. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. svibnja 2018.⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 343, 14.12.2012., str. 1.).⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 228/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013. o utvrđivanju posebnih mjera za poljoprivredu u najudaljenijim regijama Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 247/2006 (SL L 78, 20.3.2013., str. 23.).

- (4) Nadalje, ekološka proizvodnja sustav je kojim se doprinosi uključivanju zahtjeva u pogledu zaštite okoliša u ZPP i promiče održiva poljoprivredna proizvodnja. Zbog toga su mjere kojima se pruža financijska potpora ekološkoj proizvodnji uvedene u ZPP, osobito Uredbom (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, a posebno su pojačane reformom pravnog okvira za politiku ruralnog razvoja uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (5) Ekološka proizvodnja doprinosi i ostvarivanju ciljeva politike Unije u području okoliša, osobito ciljeva navedenih u komunikacijama Komisije od 22. rujna 2006. pod nazivom „Tematska strategija za zaštitu tla”, od 3. svibnja 2011. pod nazivom „Naše životno osiguranje, naš prirodni kapital: strategija EU-a o bioraznolikosti do 2020.” i od 6. svibnja 2013. pod nazivom „Zelena infrastruktura – Jačanje prirodnog kapitala Europe” te u zakonodavstvu u području okoliša kao što su direktive 2000/60/EZ ⁽³⁾, 2001/81/EZ ⁽⁴⁾, 2009/128/EZ ⁽⁵⁾ i 2009/147/EZ ⁽⁶⁾ Europskog parlamenta i Vijeća te direktive Vijeća 91/676/EEZ ⁽⁷⁾ i 92/43/EEZ ⁽⁸⁾.
- (6) S obzirom na ciljeve Unijine politike o ekološkoj proizvodnji, pravni okvir uspostavljen za provedbu te politike trebao bi imati za cilj osiguravanje poštenog tržišnog natjecanja i pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta ekoloških proizvoda, održavanje i opravdavanje povjerenja potrošača u proizvode koji su označeni kao ekološki te osiguravanje uvjeta u kojima se politika može dalje razvijati u skladu s promjenama u proizvodnji i na tržištu.
- (7) Prioriteti politike u okviru strategije Europa 2020., navedeni u komunikaciji Komisije od 3. ožujka 2010. pod nazivom „Europa 2020.: strategija za pametan, održiv i uključiv rast”, uključuju postizanje konkurentnoga gospodarstva koje se temelji na znanju i inovacijama, promicanje gospodarstva s visokim stupnjem zaposlenosti koje omogućuje socijalnu i teritorijalnu koheziju te podupiranje prijelaza na gospodarstvo koje učinkovito iskorištava resurse i ima nisku razinu emisija ugljika. Politikom o ekološkoj proizvodnji trebalo bi stoga omogućiti subjektima prava sredstva za postizanje bolje prepoznatljivosti i promidžbu njihovih proizvoda te ih istodobno štiti od nepoštenih praksi.
- (8) Sektor ekološke poljoprivrede u Uniji brzo se razvio proteklih godina, ne samo u smislu površine koja se upotrebljava za ekološku poljoprivredu, nego i u smislu broja gospodarstava i ukupnog broja subjekata u ekološkoj proizvodnji registriranih u Uniji.
- (9) S obzirom na dinamičan razvoj ekološkog sektora, Uredbom Vijeća (EZ) br. 834/2007 ⁽⁹⁾ utvrđena je potreba za budućim preispitivanjem pravila Unije o ekološkoj proizvodnji, uzimajući u obzir iskustva stečena primjenom tih pravila. Rezultati tog preispitivanja koje je provela Komisija ukazuju na to da bi trebalo poboljšati pravni okvir Unije kojim se uređuje ekološka proizvodnja kako bi se predvidjela pravila koja odgovaraju visokim očekivanjima potrošača i jamče dovoljnu jasnoću onima kojima su upućena. Uredbu (EZ) br. 834/2007 trebalo bi stoga staviti izvan snage i zamijeniti je novom uredbom.
- (10) Dosadašnje iskustvo stečeno primjenom Uredbe (EZ) br. 834/2007 pokazuje da je potrebno pojasniti na koje se proizvode primjenjuje ova Uredba. Ona bi u prvom redu trebala obuhvaćati proizvode poljoprivrednog podrijetla, uključujući proizvode akvakulture i pčelarstva, kako je navedeno u Prilogu I. Ugovoru o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Osim toga, trebala bi obuhvaćati i prerađene poljoprivredne proizvode namijenjene za hranu ili hranu za životinje jer je stavljanje takvih proizvoda na tržište kao ekoloških proizvoda važan način plasmana poljoprivrednih proizvoda i osigurava informiranje potrošača o ekološkoj prirodi poljoprivrednih proizvoda od kojih su prerađeni. Isto tako, ova bi Uredba trebala obuhvaćati i određene druge proizvode koji su usko povezani s

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL L 347, 20.12.2013., str. 608.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL L 347, 20.12.2013., str. 487.).

⁽³⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2009/128/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u postizanju održive upotrebe pesticida (SL L 309, 24.11.2009., str. 71.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.).

⁽⁷⁾ Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL L 375, 31.12.1991., str. 1.).

⁽⁸⁾ Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.).

⁽⁹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL L 189, 20.7.2007., str. 1.).

poljoprivrednim proizvodima slično kao prerađeni poljoprivredni proizvodi koji se upotrebljavaju kao hrana ili hrana za životinje jer su ti drugi proizvodi važan način plasmana poljoprivrednih proizvoda ili su sastavni dio proizvodnog procesa. Naposljetku, u područje primjene ove Uredbe trebalo bi uključiti morsku sol i druge soli koje se upotrebljavaju kao hrana ili hrana za životinje jer se mogu proizvoditi primjenom prirodnih tehnika proizvodnje i jer se njihovom proizvodnjom doprinosi razvoju ruralnih područja pa time spada u ciljeve ove Uredbe. Radi jasnoće takve bi druge proizvode koji nisu navedeni u Prilogu I. UFEU-u trebalo navesti u Prilogu I. ovoj Uredbi.

- (11) Radi dopune ili izmjene određenih elemenata ove Uredbe koji nisu ključni Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (12) Kako bi se uzele u obzir nove proizvodne metode, novi materijali ili međunarodne obveze, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s proširenjem popisa drugih proizvoda usko povezanih s poljoprivredom koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe.
- (13) Proizvodi koji su obuhvaćeni ovom Uredbom, ali potječu iz lova ili ribolova divljih životinja ne bi se trebali smatrati ekološkim proizvodima jer se postupak njihove proizvodnje ne može u potpunosti kontrolirati.
- (14) Budući da je priprema hrane u objektima javne prehrane lokalne prirode, mjere koje poduzimaju države članice i privatni sustavi u tom području smatraju se dostatnima za osiguravanje funkcioniranja jedinstvenog tržišta. Stoga se ova Uredba ne bi trebala primjenjivati na hranu pripremljenu u objektima javne prehrane i stoga se ona ne bi trebala označivati ni oglašavati sa znakom Europske unije za ekološku proizvodnju.
- (15) Istraživački projekti pokazali su da je na tržištu ekološke hrane povjerenje potrošača od presudne važnosti. Dugoročno gledano, nepouzdanim pravilima može se ugroziti povjerenje javnosti i dovesti do neuspjeha na tržištu. Stoga bi se održivi razvoj ekološke proizvodnje u Uniji trebao temeljiti na jasnim pravilima proizvodnje koja su usklađena na razini Unije i koja ispunjavaju očekivanja subjekata i potrošača u pogledu kvalitete ekoloških proizvoda i poštovanja načela i pravila utvrđenih ovom Uredbom.
- (16) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje povezano zakonodavstvo, osobito u području sigurnosti prehrambenog lanca, zdravlja i dobrobiti životinja, zdravlja bilja, biljnog reproduktivnog materijala, označivanja i okoliša.
- (17) Ovom bi se Uredbom trebala pružiti osnova za održivi razvoj ekološke proizvodnje i njezinih pozitivnih učinaka na okoliš, osiguravajući pritom učinkovito funkcioniranje unutarnjeg tržišta ekoloških proizvoda i pošteno tržišno natjecanje, čime se poljoprivrednicima pomaže u ostvarivanju poštenog prihoda, osigurava povjerenje potrošača, štite interesi potrošača te potiču kratki distribucijski kanali i lokalna proizvodnja. Te bi ciljeve trebalo ostvariti poštovanjem općih i posebnih načela te općih i detaljnih pravila proizvodnje primjenjivih na ekološku proizvodnju.
- (18) Uzimajući u obzir posebnosti sustava ekološke proizvodnje, odabir biljnih sorti trebao bi biti usmjeren na agronomске performanse, genetsku raznolikost, otpornost na bolesti, dugovječnost i prilagodbu različitim lokalnim zemljišnim i klimatskim uvjetima te bi trebao uvažavati prirodne barijere križanja.
- (19) Smatra se da je rizik od nesukladnosti s pravilima ekološke proizvodnje veći kod poljoprivrednih gospodarstava koja imaju jedinice kojima se ne upravlja u skladu s tim pravilima. Stoga bi se nakon odgovarajućeg prijelaznog

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

razdoblja svim poljoprivrednim gospodarstvima u Uniji koja žele prijeći na ekološku proizvodnju trebalo upravljati u potpunosti u skladu sa zahtjevima koji se primjenjuju na ekološku proizvodnju. Međutim, pod određenim bi uvjetima trebalo dopustiti gospodarstva koja imaju jedinice kojima se upravlja u skladu s pravilima ekološke proizvodnje i jedinice kojima se upravlja u skladu s pravilima neekološke proizvodnje, posebno uključujući uvjet jasnog i učinkovitog odvajanja ekoloških proizvodnih jedinica, proizvodnih jedinica u prijelaznom razdoblju i neekoloških proizvodnih jedinica te proizvoda koji se proizvode u tim jedinicama.

- (20) Budući da bi u ekološkoj proizvodnji upotreba vanjskih unosa trebala biti ograničena, trebalo bi utvrditi određene ciljeve za koje se proizvodi i tvari često upotrebljavaju u proizvodnji poljoprivrednih proizvoda ili prerađenih poljoprivrednih proizvoda. Kada se obično upotrebljavaju za te ciljeve, upotreba proizvoda ili tvari trebala bi biti dopuštena samo ako su odobreni u skladu s ovom Uredbom. Međutim, takvo odobrenje trebalo bi biti važeće samo dok upotreba takvih vanjskih unosa u neekološkoj proizvodnji nije zabranjena pravom Unije ili nacionalnim pravom koje se temelji na pravu Unije. Upotreba proizvoda ili tvari koje sredstva za zaštitu bilja sadržavaju ili od kojih se sastoje, osim aktivnih tvari, trebala bi biti dopuštena u ekološkoj proizvodnji ako je njihova upotreba odobrena u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i ako države članice nisu zabranile stavljanje na tržište tih sredstava za zaštitu bilja ni njihovu upotrebu u skladu s tom uredbom.
- (21) Ako su cjelokupno gospodarstvo ili njegovi dijelovi namijenjeni proizvodnji ekoloških proizvoda, trebali bi proći kroz prijelazno razdoblje tijekom kojeg se njima upravlja u skladu s pravilima ekološke proizvodnje, ali ne smiju proizvoditi ekološke proizvode. Stavljanje proizvoda na tržište kao ekoloških proizvoda trebalo bi dopustiti tek nakon završetka prijelaznog razdoblja. To razdoblje ne bi trebalo započeti prije nego što poljoprivrednik ili subjekt koji proizvodi alge ili životinje iz akvakulture prijavi taj prijelaz na ekološku proizvodnju nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi gospodarstvo te stoga podliježe sustavu kontrole koji države članice trebaju uspostaviti u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i ovom Uredbom. Nadležna tijela trebala bi razdoblja prije datuma prijave moći retroaktivno priznati kao prijelazna razdoblja samo ako gospodarstvo ili njegovi relevantni dijelovi podliježu agroekološkim mjerama koje se podupiru sredstvima Unije ili su prirodne ili poljoprivredne površine koje u razdoblju od najmanje tri godine nisu tretirane proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.
- (22) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom u pogledu ekološke proizvodnje i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s daljnjim pravilima o podjeli gospodarstava na ekološke proizvodne jedinice, proizvodne jedinice u prijelaznom razdoblju i neekološke proizvodne jedinice.
- (23) Primjena ionizirajućeg zračenja, kloniranja životinja i uzgoja životinja kod kojih je došlo do pojave umjetno izazvane poliploidije ili genetskih modificiranih organizama (GMO-i), kao i proizvoda proizvedenih od ili s pomoću GMO-a, nije u skladu s konceptom ekološke proizvodnje i predodžbom koju o ekološkim proizvodima imaju potrošači. Takvu bi primjenu stoga trebalo zabraniti u ekološkoj proizvodnji.
- (24) Kako bi se poduprla i omogućila sukladnost s ovom Uredbom subjekti bi trebali poduzimati preventivne mjere u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije, prema potrebi, kako bi se osiguralo očuvanje bioraznolikosti i kvalitete tla, kako bi se spriječilo i suzbilo štetne organizme i bolesti te kako bi se izbjegli negativni učinci na

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, 24.11.2009., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

okoliš i zdravlje životinja i bilja. Također bi, prema potrebi, trebali poduzeti proporcionalne mjere predostrožnosti koje su pod njihovom kontrolom kako bi se izbjeglo onečišćenje proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u skladu s ovom Uredbom te kako bi se izbjeglo miješanje ekoloških proizvoda, proizvoda iz prijelaznog razdoblja i neekoloških proizvoda.

- (25) Proizvodi proizvedeni tijekom prijelaznog razdoblja ne bi se trebali stavljati na tržište kao ekološki proizvodi. Kako bi se izbjegao rizik od zbunjivanja i dovođenja potrošača u zabludu, ti se proizvodi također ne bi trebali stavljati na tržište kao proizvodi iz prijelaznog razdoblja, osim u slučajevima biljnog reprodukcijanskog materijala, prehrambenih proizvoda biljnog podrijetla i hrane za životinje biljnog podrijetla koji imaju samo jedan sastojak koji je poljoprivredni usjev, u svim slučajevima pod uvjetom da je poštovano prijelazno razdoblje od najmanje 12 mjeseci prije žetve.
- (26) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s pravilima o prijelazu za daljnje vrste životinja.
- (27) Trebalo bi utvrditi detaljna pravila proizvodnje u vezi s uzgojem bilja, životinja i proizvoda akvakulture, uključujući pravila o sakupljanju samoniklog bilja i algi, kao i u vezi s proizvodnjom prerađene hrane i hrane za životinje te proizvodnjom vina i kvasca koji se upotrebljava kao hrana ili hrana za životinje, kako bi se osigurala usklađenost s ciljevima i načelima ekološke proizvodnje i njihovo poštovanje.
- (28) Budući da se ekološka biljna proizvodnja temelji na hranidbi bilja u prvom redu kroz ekosustav tla, bilje bi se trebalo proizvoditi na i u živom tlu koje je u vezi s podzemnim slojem i temeljnom stijenom. Stoga hidroponska proizvodnja ne bi trebala biti dopuštena, kao ni uzgoj bilja u posudama, vrećama ili gredicama u kojima korijenje nije u dodiru sa živim tlom.
- (29) Međutim, trebalo bi dopustiti određene uzgojne prakse koje nisu povezane s tlom, kao što su proizvodnja klica ili glavica cikorijske i proizvodnja ukrasnog i začinskog bilja u posudama koje se u posudama prodaje potrošačima, za koje načelo uzgoja usjeva povezanih s tlom nije prilagođeno ili za koje ne postoji rizik od dovođenja potrošača u zabludu u pogledu proizvodne metode. Kako bi se olakšala ekološka proizvodnja u ranijoj fazi uzgoja bilja, trebalo bi dopustiti i uzgoj sadnica ili presadnica u posudama za daljnje presađivanje.
- (30) Načelo uzgoja usjeva povezanih sa zemljištem i hranidbe bilja u prvom redu kroz ekosustav tla uspostavljeno je Uredbom (EZ) br. 834/2007. Međutim, neki su subjekti razvili gospodarsku aktivnost uzgojem bilja u „odijeljenim gredicama” koje su njihova nacionalna tijela certificirala kao ekološke na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007. U okviru redovnog zakonodavnog postupka 28. lipnja 2017. postignut je dogovor da bi se ekološka proizvodnja trebala temeljiti na hranidbi bilja u prvom redu kroz ekosustav tla i biti povezana s tlom, a uzgoj bilja u odijeljenim gredicama od tog datuma više ne bi trebao biti dopušten. Kako bi se subjektima koji su takvu gospodarsku aktivnost razvili prije tog datuma dala mogućnost prilagodbe, trebalo bi im dopustiti da zadrže svoje proizvodne površine, ako su ih njihova nacionalna tijela certificirala kao ekološke na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007 prije tog datuma, u dodatnom razdoblju od deset godina počevši od datuma početka primjene ove Uredbe. Na temelju informacija koje su države članice dostavile Komisiji takva je aktivnost prije 28. lipnja 2017. u Uniji bila odobrena samo u Finskoj, Švedskoj i Danskoj. Upotreba odijeljenih gredica u ekološkoj proizvodnji trebala bi podlijegati izvješću Komisije koje treba objaviti pet godina od datuma početka primjene ove Uredbe.
- (31) Ekološka biljna proizvodnja trebala bi uključivati primjenu tehnika proizvodnje kojima se onečišćenje okoliša sprečava ili smanjuje na najmanju moguću mjeru.
- (32) Dok neekološka poljoprivreda ima više vanjskih sredstava za prilagodbu okolišu kako bi se postigao optimalan rast usjeva, sustavima ekološke biljne proizvodnje potreban je biljni reprodukcijanski materijal koji se može prilagoditi otpornosti na bolesti i različitim lokalnim zemljišnim i klimatskim uvjetima te posebnim uzgojnim praksama u ekološkoj poljoprivredi kojima se doprinosi razvoju ekološkog sektora. Stoga je važno razviti ekološki biljni reprodukcijanski materijal prikladan za ekološku poljoprivredu.
- (33) Što se tiče gospodarenja tlom i gnojidbe, trebalo bi odrediti uzgojne prakse dopuštene u ekološkoj biljnoj proizvodnji te bi trebalo utvrditi uvjete za primjenu gnojiva i poboljšivača tla.

- (34) Upotrebu sredstava za zaštitu bilja trebalo bi znatno ograničiti. Prednost bi trebalo dati mjerama za sprečavanje štete od štetnih organizama i korova tehnikama koje ne uključuju primjenu sredstava za zaštitu bilja kao što je plodored. Trebalo bi nadzirati prisutnost štetnih organizama i korova kako bi se odlučilo je li intervencija gospodarski i ekološki opravdana. Međutim, trebalo bi dopustiti upotrebu određenih sredstava za zaštitu bilja ako takve tehnike ne pružaju primjerenu zaštitu i samo ako su ta sredstva za zaštitu bilja odobrena u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009, nakon što je ocijenjeno i utvrđeno da su u skladu s ciljevima i načelima ekološke proizvodnje, među ostalim kada su ta sredstva odobrena uz ograničavajuće uvjete upotrebe, te su slijedom toga odobrena u skladu s ovom Uredbom.
- (35) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s određenim odstupanjima, upotrebom biljnog reproduktivnog materijala iz prijelaznog razdoblja ili neekološkog biljnog reproduktivnog materijala, dogovorima između subjekata poljoprivrednih gospodarstava, dodatnim mjerama za kontrolu štetnih organizama i korova te u vezi s dodatnim detaljnim pravilima i uzgojnim praksama za određeno bilje i biljnu proizvodnju.
- (36) Istraživanje biljnog reproduktivnog materijala koji ne odgovara definiciji sorte u pogledu ujednačenosti, koje je provedeno u Uniji, pokazuje da bi upotreba takvog raznovrsnog materijala, osobito u pogledu ekološke proizvodnje, mogla biti korisna, primjerice za smanjenje širenja bolesti i poboljšanje otpornosti te za porast bioraznolikosti.
- (37) Stoga bi biljni reproduktivni materijal koji ne pripada određenoj sorti, nego skupini biljaka unutar jedne botaničke taksonomske jedinice s visokom razinom genetske i fenotipske raznolikosti između pojedinačnih reproduktivnih jedinica trebao biti dostupan za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.

Zato bi se subjektima trebalo dopustiti stavljanje na tržište biljnog reproduktivnog materijala iz ekološkog heterogenog materijala bez ispunjavanja zahtjeva za registraciju i bez ispunjavanja kategorija certifikacije za predosnovni, osnovni i certificirani materijal ili zahtjeva za druge kategorije navedenih u direktivama Vijeća 66/401/EEZ⁽¹⁾, 66/402/EEZ⁽²⁾, 68/193/EEZ⁽³⁾, 98/56/EZ⁽⁴⁾, 2002/53/EZ⁽⁵⁾, 2002/54/EZ⁽⁶⁾, 2002/55/EZ⁽⁷⁾, 2002/56/EZ⁽⁸⁾, 2002/57/EZ⁽⁹⁾, 2008/72/EZ⁽¹⁰⁾ i 2008/90/EZ⁽¹¹⁾ ili u aktima donesenima na temelju tih direktiva.

Do tog bi stavljanja na tržište trebalo doći nakon što se obavijeste odgovorna tijela navedena u tim direktivama i nakon što Komisija donese usklađene zahtjeve za takav materijal, pod uvjetom da taj materijal ispunjava te zahtjeve.

- (38) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s utvrđivanjem određenih pravila za proizvodnju i stavljanje na tržište biljnog reproduktivnog materijala iz ekološkog heterogenog materijala određenih rodova ili vrsti.
- (39) Kako bi se zadovoljile potrebe ekoloških proizvođača, potaknula istraživanja i razvile ekološke sorte prikladne za ekološku proizvodnju, uzimajući u obzir posebne potrebe i ciljeve ekološke poljoprivrede kao što su poboljšana genetska raznolikost, otpornost ili tolerancija na bolesti i prilagodba različitim lokalnim zemljišnim i klimatskim

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 66/401/EEZ od 14. lipnja 1966. o stavljanju na tržište sjemena krmnog bilja (SL 125, 11.7.1966., str. 2298.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 66/402/EEZ od 14. lipnja 1966. o stavljanju na tržište sjemena žitarica (SL 125, 11.7.1966., str. 2309.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 68/193/EEZ od 9. travnja 1968. o stavljanju na tržište materijala za vegetativno umnažanje vinove loze (SL L 93, 17.4.1968., str. 15.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 98/56/EZ od 20. srpnja 1998. o stavljanju poljoprivrednog reproduktivnog materijala ukrasnog bilja na tržište (SL L 226, 13.8.1998., str. 16.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 2002/53/EZ od 13. lipnja 2002. o zajedničkom katalogu sorata poljoprivrednih biljnih vrsta (SL L 193, 20.7.2002., str. 1.).

⁽⁶⁾ Direktiva Vijeća 2002/54/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena repe (SL L 193, 20.7.2002., str. 12.).

⁽⁷⁾ Direktiva Vijeća 2002/55/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena povrća (SL L 193, 20.7.2002., str. 33.).

⁽⁸⁾ Direktiva Vijeća 2002/56/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemenskog krumpira (SL L 193, 20.7.2002., str. 60.).

⁽⁹⁾ Direktiva Vijeća 2002/57/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena uljarica i predivog bilja (SL L 193, 20.7.2002., str. 74.).

⁽¹⁰⁾ Direktiva Vijeća 2008/72/EZ od 15. srpnja 2008. o stavljanju na tržište reproduktivnog sadnog materijala povrća, osim sjemena (SL L 205, 1.8.2008., str. 28.).

⁽¹¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/90/EZ od 29. rujna 2008. o stavljanju na tržište reproduktivnog sadnog materijala i sadnica namijenjenih proizvodnji voća (SL L 267, 8.10.2008., str. 8.).

uvjetima, trebalo bi organizirati privremeni eksperiment u skladu s direktivama 66/401/EEZ, 66/402/EEZ, 68/193/EEZ, 2002/53/EZ, 2002/54/EZ, 2002/55/EZ, 2002/56/EZ, 2002/57/EZ, 2008/72/EZ i 2008/90/EZ. Taj bi se privremeni eksperiment trebao provoditi u razdoblju od sedam godina, trebao bi uključivati dovoljne količine biljnog reprodukcijanskog materijala te bi trebao podlijevati godišnjem izvješćivanju. On bi trebao pomoći pri uspostavi kriterija za opis značajki tog materijala te pri utvrđivanju uvjeta za proizvodnju i stavljanje na tržište tog materijala.

- (40) S obzirom na to da stočarska proizvodnja sama po sebi uključuje gospodarenje poljoprivrednim zemljištem, pri čemu se stajski gnoj upotrebljava za hranidbu biljnih usjeva, trebalo bi zabraniti stočarsku proizvodnju bez zemljišta, osim u slučaju pčelarstva. U odabiru pasmina trebalo bi poticati odabir značajki važnih za ekološku poljoprivredu, kao što su visok stupanj genetske raznolikosti, sposobnost prilagodbe lokalnim uvjetima i otpornost na bolesti.
- (41) Životinje iz ekološkog uzgoja nisu uvijek dostupne u dovoljnoj količini i kvaliteti kako bi se zadovoljile potrebe poljoprivrednika koji žele prvi put formirati krdo ili jato ili povećati ili obnoviti svoj stočni fond. Pod određenim uvjetima stoga trebalo biti moguće dovesti životinje koje nisu ekološki uzgojene na ekološku proizvodnu jedinicu.
- (42) Životinje bi trebalo hraniti krmivom proizvedenim u skladu s pravilima ekološke proizvodnje, koje po mogućnosti potječe s vlastitoga gospodarstva poljoprivrednika, uzimajući u obzir fiziološke potrebe životinja. Međutim, poljoprivrednici bi pod određenim uvjetima trebali imati i mogućnost upotrebe hrane za životinje iz prijelaznog razdoblja koja potječe s njihovih gospodarstava. Osim toga, kako bi se zadovoljile osnovne prehrambene potrebe stoke, poljoprivrednicima bi trebalo dopustiti upotrebu određenih krmiva mikrobnog ili mineralnog podrijetla ili određenih dodataka hrani za životinje i pomoćnih sredstava u preradi pod dobro definiranim uvjetima.
- (43) Upravljanje zdravljem životinja trebalo bi se u prvom redu temeljiti na sprečavanju bolesti. Osim toga, trebalo bi primjenjivati posebne mjere čišćenja i dezinfekcije. Preventivna upotreba kemijski sintetiziranih alopatskih lijekova, uključujući antibiotike, u ekološkom uzgoju ne bi trebala biti dopuštena. U slučaju bolesti ili ozljede životinje koja iziskuje hitno liječenje, upotreba takvih proizvoda trebala bi biti ograničena na najmanju razinu potrebnu za ozdravljenje životinje. U takvim slučajevima, kako bi se potrošačima zajamčio integritet ekološke proizvodnje, službena karencija nakon upotrebe takvih lijekova kako je navedeno u relevantnom zakonodavstvu Unije trebala bi biti dvostruko dulja od uobičajene karencije i trajati najmanje 48 sati.
- (44) Uvjeti u kojima se drži stoka iz ekološkog uzgoja i uzgojne prakse trebali bi biti u skladu s etološkim potrebama životinja, te bi se njima trebala osiguravati visoka razina dobrobiti životinja, koja bi u određenim aspektima trebala premašivati Unijine standarde dobrobiti životinja koji se općenito primjenjuju na stočarsku proizvodnju. Stoka bi u većini slučajeva trebala imati stalan pristup površinama na otvorenom radi kretanja. Trebalo bi izbjegavati ili na najmanju moguću mjeru svesti svaku patnju, bol ili nelagodu u svim fazama života životinja. Sapinjanje i sakaćenje, kao što su podrezivanje repa ovaca, obrezivanje kljunova u prava tri dana života i odstranjivanje rožnih pupoljaka trebalo bi biti moguće samo ako to dopuste nadležna tijela i samo pod određenim uvjetima.
- (45) Budući da je ekološka proizvodnja goveda, ovaca, koza, kopitara, jelenske divljači i svinja te peradi, kunića i pčela najrazvijenija, na te bi se vrste trebala primjenjivati dodatna detaljna pravila proizvodnje. Potrebno da Komisija za te vrste utvrdi određene zahtjeve važne za proizvodnju tih životinja, kao što su zahtjevi u pogledu gustoće populacije, minimalne površine i značajki te tehnički zahtjevi za nastambe. Te zahtjeve trebalo bi utvrditi za druge vrste kada se na njih budu primjenjivala dodatna detaljna pravila proizvodnje.
- (46) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi sa smanjenjem odstupanja povezanih s podrijetlom životinja, ograničenjima organskog dušika povezanog s ukupnom gustoćom populacije, hranidbom pčelinjih zajednica, prihvatljivim tretmanima dezinfekcije košnica, metodama i tretmanima za borbu protiv parazita *Varroa destructor* i detaljnim pravilima za stočarsku proizvodnju za daljnje vrste.
- (47) Ovom se Uredbom odražavaju ciljevi nove zajedničke ribarstvene politike u pogledu akvakulture, koja ima ključnu ulogu u osiguravanju održive i dugoročne sigurnosti hrane te rasta i zapošljavanja, a istodobno smanjuje pritisak na divlje riblje stokove, u kontekstu sve veće globalne potražnje za hranom akvatičnog podrijetla. U Komunikaciji Komisije od 29. travnja 2013. o strateškim smjernicama za održivi razvoj akvakulture u EU-u ističu se glavni izazovi s kojima se suočava akvakultura u Uniji i njezin potencijal za rast. U toj komunikaciji ekološka akvakultura opisuje se kao osobito obećavajući sektor i naglašavaju se konkurentne prednosti koje proizlaze iz certifikacije ekoloških proizvoda.

- (48) Ekološka akvakultura relativno je novo područje ekološke proizvodnje u usporedbi s ekološkom poljoprivredom, u kojoj na razini poljoprivrednih gospodarstava postoji dugogodišnje iskustvo. S obzirom na sve veći interes potrošača za ekološke proizvode akvakulture vjerojatno je da će doći do daljnjeg povećanja stope prelaska jedinica akvakulture na ekološku proizvodnju. To će dovesti do sve većeg iskustva, tehničkog znanja i razvoja, a time i do poboljšanja u ekološkoj akvakulturi koja bi se trebala odražavati u pravilima proizvodnje.
- (49) Ekološka akvakultura trebala bi se temeljiti na uzgoju mladi koja potječe iz ekoloških proizvodnih jedinica. Životinje iz ekološke akvakulture za uzgoj nisu uvijek dostupne u dovoljnoj količini i kvaliteti kako bi se zadovoljile potrebe subjekata koji proizvode životinje iz akvakulture. Pod određenim bi uvjetima trebalo biti moguće dovesti ulovljene divlje životinje ili životinje koje nisu iz ekološke akvakulture na ekološku proizvodnu jedinicu.
- (50) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s hranom za životinje iz akvakulture i veterinarskim liječenjem tih životinja te u vezi s detaljnim uvjetima za upravljanje matičnim jatom, rasplod i proizvodnju mladi.
- (51) Subjekti koji proizvode ekološku hranu ili ekološku hranu za životinje trebali bi postupati u skladu s odgovarajućim postupcima koji se temelje na sustavnom prepoznavanju kritičnih faza prerade kako bi se osiguralo da prerađeni proizvodi udovoljavaju pravilima ekološke proizvodnje. Prerađeni ekološki proizvodi trebali bi se proizvoditi metodama prerade kojima se jamči zadržavanje ekoloških značajki i svojstava proizvoda u svim fazama ekološke proizvodnje.
- (52) Trebalo bi utvrditi odredbe o sastavu prerađene ekološke hrane i hrane za životinje. Osobito bi takva hrana trebala biti proizvedena uglavnom od ekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla ili drugih ekoloških sastojaka obuhvaćenih područjem primjene ove Uredbe, uz ograničenu mogućnost upotrebe određenih neekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla koji su navedeni u ovoj Uredbi. Osim toga, samo određeni proizvodi i tvari odobreni u skladu s ovom Uredbom trebali bi biti dopušteni za upotrebu u proizvodnji prerađene ekološke hrane i hrane za životinje.
- (53) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s mjerama predostrožnosti i preventivnim mjerama koje trebaju poduzeti subjekti koji proizvode prerađenu hranu ili hranu za životinje, u vezi s vrstom i sastavom proizvoda i tvari dopuštenih za upotrebu u prerađenoj hrani, kao i uvjetima pod kojima se oni mogu upotrebljavati te u vezi s izračunom postotka sastojaka poljoprivrednog podrijetla, uključujući utvrđivanje aditiva dopuštenih za upotrebu u ekološkoj proizvodnji koji se smatraju sastojcima poljoprivrednog podrijetla za potrebe izračuna postotka koji treba ostvariti da bi se proizvod na prodajnoj oznaci mogao opisati kao ekološki.
- (54) Ekološko vino trebalo bi podlijegati relevantnim pravilima o prerađenoj ekološkoj hrani. Međutim, s obzirom na to da je vino posebna i važna kategorija ekoloških proizvoda, trebalo bi utvrditi dodatna detaljna pravila proizvodnje posebno za ekološko vino. Ekološko vino trebalo bi u cijelosti biti proizvedeno od ekoloških sirovina te bi trebalo dopustiti dodavanje samo određenih proizvoda i tvari odobrenih u skladu s ovom Uredbom. Trebalo bi zabraniti određene enološke postupke, procese i načine obrade u proizvodnji ekološkog vina. Druge postupke, procese i načine obrade trebalo bi dopustiti pod dobro utvrđenim uvjetima.
- (55) Kako bi se osigurala kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s utvrđivanjem dodatnih zabranjenih enoloških postupaka, procesa i načina obrade te u vezi s izmjenom popisa dopuštenih enoloških postupaka, procesa i načina obrade.
- (56) Prvotno se kvasac nije smatrao sastojkom poljoprivrednog podrijetla na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007 i stoga se nije uračunavao u poljoprivredne sastojke ekoloških proizvoda. Međutim, Uredbom Komisije (EZ) br. 889/2008 ⁽¹⁾ uvedena je obveza smatranja kvasca i proizvoda od kvasca sastojcima poljoprivrednog podrijetla

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 889/2008 od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označavanje i kontrolu (SL L 250, 18.9.2008., str. 1.).

za potrebe ekološke proizvodnje od 31. prosinca 2013. U skladu s time, od 1. siječnja 2021. u proizvodnji ekološkog kvasca koji se upotrebljava kao hrana i hrana za životinje trebalo bi upotrebljavati samo ekološki proizvedene supstrate. Osim toga, u njegovoj bi proizvodnji, pripravicima i formulaciji trebala biti dopuštena upotreba samo određenih proizvoda i tvari.

- (57) Kako bi se osigurale kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s dodatnim detaljnim pravilima za proizvodnju kvasca.
- (58) Iako bi se ovom Uredbom trebala uskladiti pravila ekološke proizvodnje u Uniji za sve proizvode koji spadaju u njezino područje primjene i utvrditi detaljna pravila proizvodnje za različite kategorije proizvoda, tek će kasnije biti moguće donijeti određena pravila proizvodnje, kao što su dodatna detaljna pravila proizvodnje za daljnje vrste životinja ili proizvode koji ne spadaju u kategorije za koje su detaljna pravila proizvodnje utvrđena u ovoj Uredbi. U nedostatku takvih pravila proizvodnje na razini Unije države članice trebale bi moći utvrditi nacionalna pravila za svoju nacionalnu proizvodnju, pod uvjetom da ta pravila nisu u suprotnosti s ovom Uredbom. Države članice, međutim, ta nacionalna pravila ne bi smjele primjenjivati na proizvode proizvedene ili stavljene na tržište u drugim državama članicama ako su ti proizvodi u skladu s ovom Uredbom. U nedostatku takvih nacionalnih detaljnih pravila proizvodnje subjekti bi trebali barem poštovati opća pravila proizvodnje i načela ekološke proizvodnje, ako se ta pravila i načela mogu primijeniti na dotične proizvode, pri stavljanju takvih proizvoda na tržište s izrazima koji upućuju na ekološku proizvodnju.
- (59) Kako bi se uzela u obzir svaka buduća potreba za posebnim pravilima proizvodnje za proizvode čija proizvodnja nije obuhvaćena nijednom kategorijom posebnih pravila proizvodnje utvrđenih ovom Uredbom te kako bi se osigurale kvaliteta, sljedivost, sukladnost s ovom Uredbom i kasnija prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s utvrđivanjem detaljnih pravila proizvodnje, kao i pravila povezanih s obvezom prijelaza, za takve proizvode.
- (60) Izuzeća od pravila ekološke proizvodnje trebalo bi predvidjeti samo u slučaju katastrofalnih okolnosti. Kako bi se omogućio nastavak ili ponovni početak ekološke proizvodnje u takvim slučajevima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s utvrđivanjem kriterija za određivanje toga ispunjava li određena situacija uvjete za katastrofalne okolnosti, kao i posebnih pravila, uključujući moguće odstupanje od ove Uredbe, o tome kako se države članice trebaju nositi s katastrofalnim okolnostima i o potrebnim zahtjevima u pogledu praćenja i izvješćivanja u takvim slučajevima.
- (61) Pod određenim se uvjetima ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi mogu prikupljati i prevoziti istodobno. Trebalo bi utvrditi posebne odredbe kako bi se ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi pravilno odvojili tijekom rukovanja njima i kako bi se izbjeglo njihovo miješanje.
- (62) Kako bi se osigurao integritet ekološke proizvodnje i prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s pravilima o pakiranju i prijevozu ekoloških proizvoda.
- (63) U ekološkoj proizvodnji trebalo bi ograničiti na najmanju moguću mjeru i podvrgnuti posebnim uvjetima utvrđenima u ovoj Uredbi upotrebu određenih proizvoda ili tvari kao aktivnih tvari koje se upotrebljavaju u sredstvima za zaštitu bilja obuhvaćenima područjem primjene Uredbe (EZ) br. 1107/2009, kao gnojiva, poboljšivača tla, hranjivih tvari, neekoloških sastojaka različitog podrijetla koji se upotrebljavaju za prehranu životinja, dodataka hrani za životinje, pomoćnih sredstava u preradi te proizvoda za čišćenje i dezinfekciju. Isti pristup trebalo bi slijediti i u vezi s upotrebom proizvoda i tvari kao prehrambenih aditiva i pomoćnih sredstava u preradi te u vezi s upotrebom neekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla u okviru proizvodnje prerađene ekološke hrane. Stoga bi trebalo definirati svaku moguću upotrebu takvih proizvoda i tvari u ekološkoj proizvodnji općenito, a posebno u proizvodnji prerađene ekološke hrane, podložno načelima utvrđenima u ovoj Uredbi i određenim kriterijima.
- (64) Kako bi se osigurale kvaliteta, sljedivost i sukladnost s ovom Uredbom u pogledu ekološke proizvodnje općenito, a posebno proizvodnje prerađene ekološke hrane, te kako bi se osigurala prilagodba tehničkom razvoju, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s dodatnim kriterijima za odobrenje proizvoda i tvari za upotrebu u ekološkoj proizvodnji općenito, a posebno u proizvodnji prerađene ekološke hrane, te kriterijima za povlačenje takvih odobrenja.

- (65) Kako bi se osigurao pristup sastojcima poljoprivrednog podrijetla kada takvi sastojci nisu dostupni u ekološkom obliku u dovoljnoj količini za proizvodnju prerađene ekološke hrane, države članice također bi trebale moći dopustiti upotrebu neekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla pod određenim uvjetima i u ograničenom razdoblju.
- (66) Kako bi se potaknula ekološka proizvodnja i odgovorilo na potrebu za pouzdanim podacima, potrebno je prikupljati informacije i podatke o dostupnosti na tržištu ekološkog biljnog reproduksijskog materijala i biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja, životinja iz ekološkog uzgoja i juvenilnih životinja iz ekološke akvakulture te proširiti te informacije i podatke među poljoprivrednicima i subjektima. Države članice bi u tu svrhu na svojim državnim područjima trebale osigurati uspostavu baza podataka i sustava s tim informacijama koji se redovito ažuriraju, a Komisija bi te informacije trebala objaviti.
- (67) Kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima za ekološku proizvodnju i povjerenje potrošača u tu proizvodnu metodu, potrebno je da subjekti obavijeste nadležna tijela, ili prema potrebi kontrolna tijela ili kontrolne ustanove, o slučajevima u kojima postoji sumnja na nesukladnost s ovom Uredbom, koja je potkrijepljena ili se ne može otkloniti, u vezi s proizvodima koje proizvode, pripremaju, uvoze ili primaju od drugih subjekata. Takva sumnja može, među ostalim, nastati na temelju prisutnosti proizvoda ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u proizvodnji proizvoda koji se namjerava upotrijebiti ili staviti na tržište kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja. Subjekti bi trebali obavijestiti nadležna tijela kada mogu potkrijepiti sumnju na nesukladnost ili tu sumnju ne mogu otkloniti. U tim se slučajevima dotični proizvodi ne bi smjeli staviti na tržište kao ekološki proizvodi ili proizvodi iz prijelaznog razdoblja sve dok se sumnja ne može otkloniti. Subjekti bi trebali surađivati s nadležnim tijelima i, prema potrebi, kontrolnim tijelima ili kontrolnim ustanovama u utvrđivanju i provjeri razloga za takvu nesukladnost.
- (68) Kako bi se izbjeglo onečišćenje ekološke proizvodnje proizvodima ili tvarima koje Komisija nije odobrila za upotrebu u ekološkoj proizvodnji za određene svrhe, subjekti bi trebali poduzeti razmjerne i odgovarajuće mjere koje su pod njihovom kontrolom kako bi se utvrdili i izbjegli rizici od takvog onečišćenja. Takve mjere trebalo bi redovito preispitivati i prema potrebi prilagoditi.
- (69) Kako bi se osigurao usklađeni pristup širom Unije u pogledu mjera koje treba poduzeti u slučaju sumnje na nesukladnost, osobito ako takva sumnja nastane na temelju prisutnosti neodobrenih proizvoda i tvari u ekološkim proizvodima ili proizvodima iz prijelaznog razdoblja, te kako bi se izbjegla nesigurnost za subjekte, nadležna tijela ili, prema potrebi, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove, trebali bi provesti službenu istragu u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 kako bi se provjerila sukladnost sa zahtjevima za ekološku proizvodnju. U posebnom slučaju sumnje na nesukladnost zbog prisutnosti neodobrenih proizvoda ili tvari istragom bi se trebalo otkriti izvor i razlog prisutnosti takvih proizvoda ili tvari kako bi se osiguralo da subjekti poštuju zahtjeve za ekološku proizvodnju i osobito da nisu upotrebljavali proizvode ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji te kako bi se osiguralo da su ti subjekti poduzeli razmjerne i odgovarajuće mjere predostrožnosti kako bi se izbjeglo onečišćenje ekološke proizvodnje takvim proizvodima i tvarima. Takve istrage trebale bi biti razmjerne u odnosu na nesukladnost na koju se sumnja i stoga bi trebale biti dovršene što je prije moguće i u razumnom roku, uzimajući u obzir trajnost proizvoda i složenost slučaja. U njima bi se mogla upotrebljavati bilo koja metoda i tehnika za službene kontrole koje se smatraju prikladnima kako bi se učinkovito otklonila ili potvrdila, bez nepotrebne odgode, bilo kakva sumnja na nesukladnost s ovom Uredbom, uključujući upotrebu svih relevantnih informacija koje bi omogućile otklanjanje ili potvrdu sumnje na nesukladnost bez inspekcije na terenu.
- (70) Slučajevi prisutnosti proizvoda ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u proizvodima koji se stavljaju na tržište kao ekološki proizvodi ili proizvodi iz prijelaznog razdoblja te mjere poduzete u tom pogledu trebali bi podlijegati daljnjem promatranju od strane država članica i Komisije. Stoga bi Komisija trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću četiri godine nakon datuma početka primjene ove Uredbe na temelju informacija koje su prikupile države članice o istragama proizvoda i tvari koji nisu odobreni u ekološkoj proizvodnji. Tom bi se izvješću prema potrebi mogao priložiti zakonodavni prijedlog za daljnje usklađivanje.

- (71) U nedostatku takvog dodatnog usklađivanja države članice koje su razvile pristupe kako bi izbjegle da se proizvodi koji sadržavaju određenu razinu proizvoda ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu za određene svrhe u ekološkoj proizvodnji stavljaju na tržište kao ekološki proizvodi ili proizvodi iz prijelaznog razdoblja trebale bi moći nastaviti primjenjivati te pristupe. Međutim, kako bi se osiguralo slobodno kretanje ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja na unutarnjem tržištu Unije, takvim pristupima ne bi se smjelo zabraniti, ograničiti ili sprečavati stavljanje na tržište proizvoda proizvedenih u drugim državama članicama u skladu s ovom Uredbom. Takvi bi se pristupi stoga trebali primjenjivati samo na proizvode proizvedene na državnom području države članice koja odluči nastaviti primjenjivati takav pristup. Države članice koje odluče iskoristiti tu mogućnost o tome bi bez odgode trebale obavijestiti Komisiju.
- (72) Uz obveze u vezi s mjerama koje trebaju poduzeti subjekti koji proizvode, pripremaju, uvoze ili upotrebljavaju ekološke proizvode i proizvode iz prijelaznog razdoblja te nadležna tijela ili, prema potrebi, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove, utvrđene u ovoj Uredbi kako bi se izbjeglo onečišćenje ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, države članice također bi trebale moći na svojim državnim područjima poduzeti druge primjerene mjere za izbjegavanje nenamjerne prisutnosti neodobrenih proizvoda i tvari u ekološkoj poljoprivredi. Države članice koje odluče iskoristiti tu mogućnost o tome bi bez odgode trebale obavijestiti Komisiju.
- (73) Označivanje poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda trebalo bi podlijegati općim pravilima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, a posebno odredbama usmjerenima na sprečavanje označivanja koje bi moglo zbuniti potrošača ili ga dovesti u zabludu. Osim toga, ovom Uredbom trebalo bi utvrditi posebne odredbe o označivanju ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja. Njima bi se trebali zaštititi interesi subjekata da njihovi proizvodi budu pravilno označeni na tržištu te da uživaju uvjete poštenog tržišnog natjecanja, kao i interesi potrošača da imaju mogućnost biti informirani pri odabiru.
- (74) U skladu s time, izrazi koji se upotrebljavaju za označivanje ekoloških proizvoda trebali bi u cijeloj Uniji biti zaštićeni od njihove upotrebe u označivanju neekoloških proizvoda, neovisno o jeziku koji se upotrebljava. Ta bi zaštita trebala vrijediti i za uobičajene izvedenice ili umanjnice tih izraza, bez obzira na to upotrebljavaju li se sami ili u kombinaciji.
- (75) Prerađenu hranu trebalo bi označiti kao ekološku samo ako su svi ili gotovo svi sastojci poljoprivrednog podrijetla ekološki. Kako bi se potaknula upotreba ekoloških sastojaka, također bi trebalo biti moguće naznačiti ekološku proizvodnju samo na popisu sastojaka prerađene hrane ako su ispunjeni određeni uvjeti, a posebno pod uvjetom da je dotična hrana sukladna s određenim pravilima ekološke proizvodnje. Isto tako, trebalo bi utvrditi posebne odredbe o označivanju kako bi subjekti bili u mogućnosti odrediti ekološke sastojke koji se upotrebljavaju u proizvodima koji se uglavnom sastoje od sastojka koji potječe iz lova ili ribolova.
- (76) Prerađenu hranu za životinje trebalo bi označiti kao ekološku samo ako su svi ili gotovo svi sastojci poljoprivrednog podrijetla ekološki.
- (77) Kako bi se na cijelom tržištu Unije osigurala jasnoća za potrošače, znak Europske unije za ekološku proizvodnju trebao bi biti obavezan na cjelokupnoj pretpakiranoj ekološkoj hrani koja je proizvedena unutar Unije. Osim toga, trebalo bi biti moguće slobodno se koristiti tim znakom za nepretpakirane ekološke proizvode proizvedene unutar Unije te za sve ekološke proizvode uvezene iz trećih zemalja, kao i u informativne i obrazovne svrhe. Trebalo bi utvrditi model znaka Europske unije za ekološku proizvodnju.
- (78) Međutim, primjereno je ograničiti upotrebu tog znaka na proizvode koji sadržavaju samo ili gotovo samo ekološke sastojke kako potrošači ne bi bili dovedeni u zabludu da je cijeli proizvod ekološki. Stoga ne bi trebalo dopustiti njegovu upotrebu za označivanje proizvoda iz prijelaznog razdoblja ni prerađenih proizvoda koji sadržavaju manje od 95 % masenog udjela ekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004 (SL L 304, 22.11.2011., str. 18.).

- (79) Kako bi se izbjeglo svako moguće zbunjivanje potrošača u vezi s time potječe li proizvod iz Unije ili ne, kad god se upotrebljava znak Europske unije za ekološku proizvodnju potrošače bi trebalo informirati o mjestu uzgoja poljoprivrednih sirovina od kojih se proizvod sastoji. U tom bi smislu trebalo dopustiti da se na oznaci proizvoda iz ekološke akvakulture navede da je riječ o akvakulturi umjesto o poljoprivredi.
- (80) Kako bi se osigurala jasnoća za potrošače te pružanje primjerenih informacija potrošačima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s utvrđivanjem dodatnih pravila o označivanju ekoloških proizvoda te u vezi s izmjenom popisa izraza koji upućuju na ekološku proizvodnju utvrđenog u ovoj Uredbi, znaka Europske unije za ekološku proizvodnju i pravila koja se na njega odnose.
- (81) Određeni proizvodi ili tvari koji se upotrebljavaju u sredstvima za zaštitu bilja ili kao gnojiva ne bi trebali biti obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe i stoga u načelu ne bi trebali podlijevati pravilima iz ove Uredbe, uključujući pravila o označivanju. Međutim, s obzirom na to da ti proizvodi i tvari imaju važnu ulogu u ekološkoj poljoprivredi i da njihova upotreba u ekološkoj proizvodnji podliježe odobrenju na temelju ove Uredbe te s obzirom na to da su se u praksi pojavile određene nesigurnosti u pogledu njihova označivanja, a osobito u pogledu upotrebe izraza koji upućuju na ekološku proizvodnju, trebalo bi razjasniti da se takve proizvode ili tvari, kada su odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u skladu s ovom Uredbom, može označiti u skladu s time.
- (82) Ekološka proizvodnja vjerodostojna je jedino ako je prate učinkovita provjera i kontrole u svim fazama proizvodnje, prerade i distribucije.
- (83) Trebalo bi utvrditi posebne zahtjeve za subjekte kako bi se osigurala sukladnost s ovom Uredbom. Osobito bi trebalo utvrditi odredbe o prijavljivanju aktivnosti subjekata nadležnim tijelima te o sustavu certificiranja za identifikaciju subjekata koji su sukladni s pravilima kojima su uređeni ekološka proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda. Te bi se odredbe u načelu također trebale primjenjivati na sve podugovaratelje dotičnih subjekata, osim ako je aktivnost povjerena podugovaratelju potpuno integrirana u glavnu aktivnost subjekta koji angažira podugovaratelje i ako se njome upravlja u tom kontekstu. Trebalo bi osigurati transparentnost sustava certificiranja tako da se od država članica zahtijeva da objave popise subjekata koji su prijavili svoje aktivnosti i sve naknade koje se mogu naplaćivati u vezi s kontrolama radi provjere sukladnosti s pravilima kojima je uređena ekološka proizvodnja.
- (84) Male maloprodajne trgovine koje prodaju samo pretpakirane ekološke proizvode predstavljaju relativno nizak rizik od nesukladnosti s pravilima ekološke proizvodnje te se ne bi trebale suočavati s nerazmjernim opterećenjem u pogledu prodaje ekoloških proizvoda. One stoga ne bi trebale podlijevati obvezama u vezi s prijavljivanjem i certificiranjem, ali bi trebale i dalje podlijevati službenim kontrolama radi provjere sukladnosti s pravilima kojima su uređeni ekološka proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda. Isto tako, male maloprodajne trgovine koje prodaju nepakirane ekološke proizvode trebale bi podlijevati službenim kontrolama, ali bi države članice, kako bi olakšale stavljanje ekoloških proizvoda na tržište, trebale te trgovine moći izuzeti od obveze certificiranja njihovih aktivnosti.
- (85) Mali se poljoprivrednici i subjekti koji uzgajaju alge ili životinje iz akvakulture u Uniji pojedinačno suočavaju s relativno visokim troškovima inspekcijskih pregleda i administrativnim opterećenjem povezanim s certificiranjem ekološke proizvodnje. Trebalo bi dopustiti primjenu sustava skupnog certificiranja s ciljem smanjenja troškova inspekcijskih pregleda i certificiranja te s time povezanog administrativnog opterećenja, jačanja lokalnih mreža, doprinošenja boljem tržišnom plasmanu te osiguravanja jednakih uvjeta tržišnog natjecanja sa subjektima iz trećih zemalja. Zbog tog bi razloga trebalo uvesti i definirati pojam „skupine subjekata” te uspostaviti pravila u kojima se odražavaju potrebe i kapaciteti resursa malih poljoprivrednika i subjekata.
- (86) Kako bi se osigurala učinkovitost, djelotvornost i transparentnost ekološke proizvodnje i označivanja ekoloških proizvoda, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi sa zahtjevima u pogledu vođenja evidencije od strane subjekata ili skupina subjekata i modela certifikata o sukladnosti.
- (87) Kako bi se osiguralo učinkovito i djelotvorno certificiranje skupina subjekata, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s odgovornostima pojedinih članova skupina subjekata, kriterijima za određivanje zemljopisne blizine njihovih članova te uspostavom i funkcioniranjem njihovih sustava unutarnjih kontrola.

- (88) Ekološka proizvodnja podliježe službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima koje se provode u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 kako bi se provjerila sukladnost s pravilima o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda. Međutim, osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom, dodatna pravila uz ona utvrđena u toj uredbi trebala bi se primjenjivati na ekološku proizvodnju u pogledu službenih kontrola i mjera nadležnih tijela i, prema potrebi, kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova, u pogledu mjera koje trebaju poduzeti subjekti i skupine subjekata, u pogledu delegiranja određenih zadaća službenih kontrola ili određenih zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima i njihova nadzora te u pogledu mjera u slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti, uključujući zabranu stavljanja proizvoda na tržište kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja ako utvrđena nesukladnost utječe na integritet tih proizvoda.
- (89) S ciljem osiguravanja jedinstvenog pristupa na svojim državnim područjima samo bi nadležna tijela trebala predvidjeti katalog mjera koje treba poduzeti u slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti.
- (90) U ovoj bi Uredbi trebalo utvrditi odredbe o razmjeni određenih relevantnih informacija među nadležnim tijelima, kontrolnim tijelima, kontrolnim ustanovama i određenim drugih tijelima te o mjerama tih tijela i ustanova, koje su dodatne odredbama Uredbe (EU) 2017/625.
- (91) Kako bi se podržala provedba službenih kontrola i drugih službenih aktivnosti za provjeru sukladnosti s ovom Uredbom, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s posebnim kriterijima i uvjetima za provedbu službenih kontrola s ciljem osiguravanja sljedivosti u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije te sukladnosti s ovom Uredbom i u vezi s dodatnim elementima koje treba uzeti u obzir pri utvrđivanju, na temelju praktičnog iskustva, vjerojatnosti nesukladnosti.
- (92) Kako bi se podržala provedba službenih kontrola i drugih službenih aktivnosti za provjeru sukladnosti s ovom Uredbom, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s uvjetima za delegiranje zadaća službenih kontrola i zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima kontrolnim tijelima, uz uvjete utvrđene u ovoj Uredbi.
- (93) Iskustvo stečeno s aranžmanima za uvoz ekoloških proizvoda u Uniju u skladu s Uredbom (EZ) br. 834/2007 ukazalo je na potrebu za revidiranjem tih aranžmana kako bi se odgovorilo na očekivanja potrošača da uvezeni ekološki proizvodi udovoljavaju istim strogim standardima kao što su standardi Unije te kako bi se bolje osigurao pristup ekoloških proizvoda Unije međunarodnom tržištu. Osim toga, potrebno je osigurati jasnoću u pogledu pravila primjenjivih na izvoz ekoloških proizvoda, osobito uspostavom certifikata o izvozu ekoloških proizvoda.
- (94) Trebalo bi dodatno ojačati odredbe kojima se uređuje uvoz proizvoda koji udovoljavaju pravilima Unije o proizvodnji i označivanju, a za koje su subjekti podliježali kontrolama od strane kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova koje Komisija priznaje za provedbu kontrola i certificiranje u trećim zemljama u području ekološke proizvodnje. Posebno bi trebalo utvrditi zahtjeve u pogledu akreditacijskih tijela koja akreditiraju kontrolne ustanove za potrebe uvoza sukladnih ekoloških proizvoda u Uniju kako bi se osigurali jednaki uvjeti nadzora kontrolnih ustanova od strane Komisije. Osim toga, potrebno je predvidjeti mogućnost da Komisija izravno kontaktira s akreditacijskim tijelima i nadležnim tijelima u trećim zemljama kako bi nadzor kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova učinila učinkovitijim. U pogledu proizvoda uvezenih iz trećih zemalja ili najudaljenijih regija Unije s posebnim klimatskim i lokalnim uvjetima primjereno je predvidjeti mogućnost da Komisija izda posebna odobrenja za upotrebu proizvoda i tvari u ekološkoj proizvodnji.
- (95) Trebalo bi zadržati mogućnost pristupa ekoloških proizvoda tržištu Unije kada takvi proizvodi ne udovoljavaju pravilima Unije o ekološkoj proizvodnji, ali dolaze iz trećih zemalja čiji su sustavi ekološke proizvodnje i sustavi kontrola priznati kao ekvivalentni onima u Uniji. Međutim, priznavanje ekvivalentnosti trećih zemalja kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 834/2007 trebalo bi se dodjeljivati jedino međunarodnim sporazumima između Unije i tih trećih zemalja, kojima bi se ekvivalentnost uzajamno priznala i Uniji.
- (96) Treće zemlje koje su priznate u svrhu ekvivalentnosti na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007 trebale bi i dalje biti priznate kao takve na temelju ove Uredbe, u ograničenom razdoblju potrebnom da se osigura nesmetani prijelaz na sustav priznavanja u okviru međunarodnog sporazuma, pod uvjetom da nastave osiguravati da njihova pravila o

ekološkoj proizvodnji i kontrolama budu ekvivalentna relevantnim važećim pravilima Unije te da ispunjavaju sve zahtjeve u pogledu nadzora njihova priznavanja od strane Komisije. Taj bi se nadzor trebao posebno temeljiti na godišnjim izvješćima koja te priznate treće zemlje šalju Komisiji.

- (97) Iskustvo stečeno primjenom sustava kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova koji Komisija priznaje za provedbu kontrola i izdavanje certifikata u trećim zemljama u svrhu uvoza proizvoda, kojim se pružaju ekvivalentna jamstva, pokazuje da su pravila koja primjenjuju ta tijela i ustanove različita i da bi se teško moglo ta pravila smatrati ekvivalentnima odgovarajućim pravilima Unije. Nadalje, multipliciranjem standarda kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova sprečava se provedba odgovarajućeg nadzora od strane Komisije. Taj sustav priznavanja ekvivalentnosti trebalo bi stoga ukinuti. Međutim, tim kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama trebalo bi ostaviti dovoljno vremena da se mogu pripremiti za dobivanje priznanja u svrhu uvoza proizvoda koji udovoljavaju pravilima Unije. Nadalje, nova pravila za priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova u svrhu uvoza sukladnih proizvoda trebala bi se primjenjivati već od datuma stupanja na snagu ove Uredbe kako bi se Komisiji omogućilo da se pripremi za priznavanje takvih kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova od datuma početka primjene ove Uredbe.
- (98) Da bi se bilo koji proizvod mogao staviti na tržište kao ekološki, ako je taj proizvod uvezen u Uniju u okviru bilo kojeg uvoznog aranžmana predviđenog ovom Uredbom, trebale bi, kao uvjet, biti dostupne informacije potrebne za osiguranje sljedivosti proizvoda u prehrambenom lancu.
- (99) Kako bi se osiguralo pošteno tržišno natjecanje među subjektima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s dokumentima namijenjenima carinskim tijelima u trećim zemljama, osobito certifikatima o izvozu ekoloških proizvoda.
- (100) Kako bi se osigurala transparentnost postupka priznavanja i nadzora za kontrolna tijela i kontrolne ustanove u kontekstu uvoza sukladnih ekoloških proizvoda te učinkovitost, djelotvornost i transparentnost kontrola uvezenih proizvoda, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s dodatnim kriterijima za priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova u kontekstu uvoza ekoloških proizvoda sukladnih s ovom Uredbom, kao i dodatnim kriterijima za povlačenje takvog priznavanja, u vezi s obavljanjem nadzora kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova koje priznaje Komisija te u vezi s kontrolama i drugim mjerama koje u tu svrhu trebaju izvršiti kontrolna tijela i kontrolne ustanove.
- (101) Ako se otkriju teška ili ponovljena kršenja u pogledu certifikacije ili kontrola i mjera u okviru ove Uredbe i ako dotično kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova nisu poduzeli odgovarajuće i pravovremene korektivne mjere kao odgovor na zahtjev Komisije, priznavanje tog kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove trebalo bi bez odgode povući.
- (102) Kako bi se osiguralo upravljanje popisom trećih zemlja priznatih u svrhu ekvivalentnosti na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s informacijama koje te priznate treće zemlje trebaju dostaviti, a koje su potrebne radi nadzora njihova priznavanja i provedbe tog nadzora od strane Komisije.
- (103) Trebalo bi utvrditi odredbu kojom se osigurava da kretanje ekoloških proizvoda koji su u skladu s ovom Uredbom i koji su podlijevali kontroli u jednoj državi članici ne može biti ograničeno u drugoj državi članici.
- (104) Kako bi se dobile pouzdane informacije za provedbu ove Uredbe, države članice trebale bi Komisiji redovito dostavljati potrebne informacije. Radi jasnoće i transparentnosti države članice trebale bi voditi ažurirane popise nadležnih tijela, kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova. Države članice trebale bi obznaniti popise kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova, a Komisija bi ih trebala objaviti.
- (105) S obzirom na postupno ukidanje odstupanja u vezi s upotrebom neekološkog biljnog reproduksijskog materijala, peradi iz neekološkog uzgoja i stoke iz neekološkog uzgoja namijenjene razmnožavanju, Komisija bi trebala razmotriti dostupnost takvog materijala u ekološkom obliku na tržištu Unije. U tu svrhu i na temelju podataka o dostupnosti ekološkog materijala prikupljenih putem baza podataka i sustava koje su uspostavile države članice, Komisija bi pet godina nakon datuma početka primjene ove Uredbe trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o dostupnosti i razlozima za mogući ograničeni pristup subjektima u ekološkoj proizvodnji tom materijalu.

- (106) S obzirom na postupno ukidanje odstupanja u vezi s upotrebom neekološke proteinske hrane za perad i svinje i na temelju podataka o dostupnosti takve proteinske hrane za životinje u ekološkom obliku na tržištu Unije, koje države članice dostavljaju svake godine, Komisija bi pet godina nakon datuma početka primjene ove Uredbe trebala podnijeti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o dostupnosti i razlozima za mogući ograničeni pristup subjekata u ekološkoj proizvodnji takvoj ekološkoj proteinskoj hrani za životinje.
- (107) Kako bi se uzeo u obzir razvoj dostupnosti na tržištu ekološkog biljnog reproduksijskog materijala, životinja iz ekološkog uzgoja i ekološke proteinske hrane za perad i svinje, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s ukidanjem ili produljenjem odstupanja i odobrenja u vezi s upotrebom neekološkog biljnog reproduksijskog materijala, životinja iz neekološkog uzgoja i neekološke proteinske hrane za perad i svinje.
- (108) Potrebno je utvrditi mjere za osiguravanje nesmetanog prijelaza na pravni okvir kojim se uređuje uvoz ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja u Uniju, kako je izmijenjen ovom Uredbom.
- (109) Nadalje, trebalo bi odrediti vremensko ograničenje za istek priznanja kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova u svrhu ekvivalentnosti na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007 te utvrditi odredbe za rješavanje stanja do isteka njihova priznanja. Isto tako trebalo bi utvrditi odredbe o zahtjevima iz trećih zemalja za priznavanje u svrhu ekvivalentnosti koji su podneseni na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007 i koji na dan stupanja na snagu ove Uredbe još nisu riješeni.
- (110) Kako bi se osiguralo upravljanje popisom kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova priznatih u svrhu ekvivalentnosti na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s informacijama koje bi ta kontrolna tijela i kontrolne ustanove trebali dostaviti radi nadzora njihova priznavanja te u vezi s provedbom tog nadzora od strane Komisije.
- (111) Kako bi se olakšao dovršetak razmatranja zahtjeva iz trećih zemalja za priznavanje u svrhu ekvivalentnosti koji na datum stupanja na snagu ove Uredbe još nisu riješeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje određenih akata u vezi s postupovnim pravilima potrebnima za razmatranje zahtjeva iz trećih zemalja koji još nisu riješeni.
- (112) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu dokumenata koje je potrebno dostaviti u svrhu priznavanja prethodnog razdoblja kao dijela prijelaznog razdoblja, u pogledu minimalnog razdoblja za hranidbu životinja koje sišu majčino mlijeko i određenih tehničkih pravila za uvjete u kojima se drži stoka i uzgojne prakse, u pogledu detaljnih pravila o gustoći populacije za svaku vrstu ili skupinu vrsta algi i životinja iz akvakulture i o posebnim karakteristikama sustava proizvodnje i kaveznih sustava, u pogledu tehnika odobrenih za preradu prehrambenih proizvoda i hrane za životinje, u pogledu odobrenja proizvoda i tvari koji se mogu upotrebljavati u ekološkoj proizvodnji općenito, a posebno u proizvodnji prerađene ekološke hrane, kao i povlačenja takvih odobrenja, te u pogledu postupaka u svrhu odobrenja i popisa takvih proizvoda i tvari te, prema potrebi, opisa, zahtjeva u pogledu sastava i uvjeta za upotrebu takvih proizvoda.
- (113) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu tehničkih pojedinosti za uspostavu i održavanje baza podataka za popisivanje dostupnog ekološkog biljnog reproduksijskog materijala ili biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja dobivenog metodom ekološke proizvodnje, u pogledu tehničkih pojedinosti za uspostavu i održavanje sustava za stavljanje na raspolaganje podataka o ekološkom biljnom reproduksijskom materijalu ili biljnom reproduksijskom materijalu iz prijelaznog razdoblja ili životinjama iz ekološkog uzgoja ili juvenilnim životinjama iz ekološke akvakulture, kao i specifikacija za prikupljanje podataka u tu svrhu, u pogledu aranžmana za sudjelovanje subjekata u tim sustavima i u pogledu pojedinosti u vezi s informacijama koje države članice trebaju pružiti u vezi s odstupanjima od upotrebe ekološkog biljnog reproduksijskog materijala, životinja iz ekološkog uzgoja i ekološke hrane za životinje, kao i u vezi s dostupnošću određenih ekoloških proizvoda na tržištu.
- (114) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu mjera koje subjekti trebaju donijeti i preispitati kako bi se utvrdio i izbjegao rizik od onečišćenja ekološke proizvodnje i proizvoda neodobrenim proizvodima i tvarima, u pogledu postupovnih koraka koje treba poduzeti u slučaju sumnje na nesukladnost i relevantne dokumentacije, u pogledu metodologije za otkrivanje i procjenu prisutnosti neodobrenih proizvoda i tvari te u pogledu pojedinosti i oblika informacija koje države članice trebaju slati Komisiji i drugim državama članicama u vezi s rezultatima istraga o prisutnosti neodobrenih proizvoda ili tvari.

- (115) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu detaljnih zahtjeva za označivanje i oglašavanje određenih proizvoda iz prijelaznog razdoblja, u pogledu praktičnih aranžmana u vezi s upotrebom, prezentiranjem, sastavom i veličinom oznaka koje upućuju na brojčane oznake kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova te u vezi s upotrebom, prezentiranjem, sastavom i veličinom oznake mjesta uzgoja poljoprivrednih sirovina, u pogledu dodjeljivanja brojčanih oznaka kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama te u pogledu oznake mjesta uzgoja poljoprivrednih sirovina.
- (116) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu pojedinosti i specifikacija u vezi s oblikom i tehničkim sredstvima kojima subjekti i skupine subjekata trebaju prijaviti svoje aktivnosti nadležnim tijelima, u pogledu aranžmana za objavu popisa takvih subjekata i skupina subjekata, u pogledu postupaka i aranžmana za objavu naknada koje se mogu naplaćivati u vezi s kontrolama, u pogledu pojedinosti i specifikacija u vezi s oblikom certifikata za subjekte i skupine subjekata te tehničkim sredstvima s pomoću kojih se on izdaje, u pogledu sastava i veličine skupina subjekata, u pogledu relevantnih sustava za dokumentaciju i vođenje evidencije, u pogledu sustava za internu sljedivost i popisa subjekata te u pogledu razmjene informacija između skupina subjekata i nadležnih tijela, kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova te razmjene informacija između država članica i Komisije.
- (117) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu minimalnog postotka svih službenih kontrola koje treba provesti bez prethodne obavijesti i minimalnog postotka dodatnih kontrola, kao i minimalnog broja uzoraka koje treba uzeti te subjekata koje treba kontrolirati unutar skupine subjekata, u pogledu evidencije radi dokazivanja sukladnosti, u pogledu izjava i drugih obavijesti potrebnih za službene kontrole, u pogledu relevantnih praktičnih mjera radi osiguravanja sukladnosti, u pogledu ujednačenih aranžmana za slučajeve u kojima nadležna tijela trebaju poduzeti mjere u vezi sa sumnjom na nesukladnost ili utvrđenom nesukladnošću, u pogledu informacija koje treba pružiti u slučaju sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti, u pogledu primatelja tih informacija te u pogledu postupaka za pružanje tih informacija, uključujući funkcionalnosti računalnog sustava koji se upotrebljava.
- (118) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu sadržaja potvrde o inspekciji koje izdaju treće zemlje, u pogledu postupka koji treba slijediti za njihovo izdavanje i provjere takvih certifikata, u pogledu tehničkih sredstava kojima se takvi certifikati izdaju, u pogledu priznavanja kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova nadležnih za obavljanje kontrola i izdavanje ekološkog certifikata u trećim zemljama, kao i povlačenja takvog priznavanja, u pogledu uspostave popisa tih kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova, u pogledu pravila za osiguravanje primjene mjera u vezi sa slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti, osobito onim slučajevima koji utječu na integritet uvezenih ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja, u pogledu uspostave popisa trećih zemalja priznatih na temelju članka 33. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 834/2007 i izmjene tog popisa te u pogledu pravila za osiguravanje primjene mjera u vezi sa slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti, osobito onim slučajevima koji utječu na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja uvezenih iz tih zemalja.
- (119) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu sustava koji treba upotrebljavati za slanje informacija potrebnih za provedbu i praćenje ove Uredbe, u pogledu pojedinosti o informacijama koje treba slati i datuma do kojeg te informacije trebaju biti poslane te u pogledu uspostave popisa kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova priznatih na temelju članka 33. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 834/2007 i izmjene tog popisa.
- (120) Provedbene ovlasti dodijeljene Komisiji trebalo bi izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (121) Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata koji se odmah primjenjuju kada, u opravdanim slučajevima povezanim s nepoštenim praksama ili praksama koje nisu u skladu s načelima i pravilima ekološke proizvodnje, zaštitom povjerenja potrošača ili zaštitom poštenog tržišnog natjecanja među subjektima, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, kako bi se osigurala primjena mjera u vezi sa slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti pod nadzorom priznatih kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (122) Trebalo bi utvrditi odredbu kojom se omogućuje da se nakon datuma početka primjene ove Uredbe iscrpe zalihe proizvoda koji su proizvedeni u skladu s Uredbom (EZ) br. 834/2007 prije tog datuma.
- (123) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, osobito pošteno tržišno natjecanje i pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta ekoloških proizvoda te osiguravanje povjerenja potrošača u te proizvode i u znak Europske unije za ekološku proizvodnju, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog potrebnog usklađivanja pravila o ekološkoj proizvodnji oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (124) Primjereno je predvidjeti datum početka primjene ove Uredbe kojim bi se subjektima omogućila prilagodba novim zahtjevima,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom uspostavljaju načela ekološke proizvodnje i utvrđuju pravila u vezi s ekološkom proizvodnjom, povezanim certificiranjem te upotrebom oznaka koje kod označivanja i oglašavanja upućuju na ekološku proizvodnju, kao i pravila o kontrolama koja su dodatna pravilima utvrđenima u Uredbi (EU) 2017/625.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na sljedeće proizvode poljoprivrednog podrijetla, uključujući proizvode akvakulture i pčelarstva, kako su navedeni u Prilogu I. UFEU-u, te na proizvode koji potječu iz takvih proizvoda, kada se takvi proizvodi proizvode, pripremaju, označuju, distribuiraju, stavljaju na tržište, uvoze u Uniju ili izvoze iz Unije ili se namjeravaju proizvoditi, pripremati, označivati, distribuirati, stavljati na tržište, uvoziti u Uniju ili izvoziti iz Unije:

- (a) sirove ili neprerađene poljoprivredne proizvode, uključujući sjeme i ostali biljni reprodukcijски materijal;
- (b) prerađene poljoprivredne proizvode koji se upotrebljavaju za prehrambene svrhe;
- (c) hranu za životinje.

Ova se Uredba primjenjuje i na određene druge proizvode usko povezane s poljoprivredom, navedene na popisu u Prilogu I. ovoj Uredbi, kada se oni proizvode, pripremaju, označuju, distribuiraju, stavljaju na tržište, uvoze u Uniju ili izvoze iz Unije ili se namjeravaju proizvoditi, pripremati, označivati, distribuirati, stavljati na tržište, uvoziti u Uniju ili izvoziti iz Unije.

2. Ova se Uredba primjenjuje na sve subjekte koji u bilo kojoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije sudjeluju u aktivnostima koje se odnose na proizvode iz stavka 1.

3. Priprema hrane u objektu javne prehrane kako je definiran u članku 2. stavku 2. točki (d) Uredbe (EU) br. 1169/2011 ne podliježe ovoj Uredbi, osim kako je navedeno u ovom stavku.

Države članice mogu primjenjivati nacionalna pravila ili, ako ona ne postoje, privatne norme o proizvodnji, označivanju i kontroli proizvoda koji potječu iz pripreme hrane u objektima javne prehrane. Znak Europske unije za ekološku proizvodnju ne upotrebljava se u označivanju, prezentiranju ili oglašavanju takvih proizvoda niti se upotrebljava za oglašavanje objekta javne prehrane.

4. Osim kada je predviđeno drukčije, ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje povezano zakonodavstvo Unije, osobito zakonodavstvo u područjima sigurnosti prehrambenog lanca, zdravlja i dobrobiti životinja, zdravlja bilja i biljnog reprodukcijskog materijala.

5. Ova se Uredba primjenjuje ne dovodeći u pitanje druge posebne pravne akte Unije koji se odnose na stavljanje proizvoda na tržište, a posebno Uredbu (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ te Uredbu (EU) br. 1169/2011.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja popis proizvoda iz Priloga I. dodavanjem dodatnih proizvoda na popis ili izmjenom tih dodanih unosa. Za uvrštenje na taj popis prihvatljivi su jedino proizvodi koji su usko povezani s poljoprivrednim proizvodima.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „ekološka proizvodnja” znači upotreba, među ostalim tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 10., proizvodnih metoda koje su sukladne s ovom Uredbom u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije;
2. „ekološki proizvod” znači proizvod koji potječe iz ekološke proizvodnje, a koji nije proizvod proizveden tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 10. Proizvodi lova ili ribolova divljih životinja ne smatraju se ekološkim proizvodima;
3. „poljoprivredna sirovina” znači poljoprivredni proizvod koji nije bio podvrgnut nikakvom postupku konzerviranja ili prerade;
4. „preventivne mjere” znači mjere koje trebaju poduzeti subjekti u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije kako bi se osiguralo očuvanje bioraznolikosti i kvaliteta tla, mjere za sprečavanje i suzbijanje štetnih organizama i bolesti te mjere koje se trebaju poduzeti kako bi se izbjegli negativni učinci na okoliš, zdravlje životinja i zdravlje bilja;
5. „mjere predostrožnosti” znači mjere koje trebaju poduzeti subjekti u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije kako bi se spriječilo onečišćenje proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u skladu s ovom Uredbom i kako bi se izbjeglo miješanje ekoloških proizvoda s neekološkim proizvodima;
6. „prijelaz” znači prijelaz s neekološke na ekološku proizvodnju u određenom razdoblju tijekom kojeg se primjenjuju odredbe ove Uredbe o ekološkoj proizvodnji;
7. „proizvod iz prijelaznog razdoblja” znači proizvod koji je proizveden tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 10.;
8. „gospodarstvo” znači sve proizvodne jedinice kojima rukovodi jedinstvena uprava za potrebe dobivanja sirovih ili neprerađenih poljoprivrednih proizvoda, uključujući proizvode koji proizlaze iz akvakulture i pčelarstva, iz članka 2. stavka 1. točke (a) ili proizvoda navedenih u Prilogu I., osim eteričnih ulja i kvasca;
9. „proizvodna jedinica” znači cjelokupna imovina gospodarstva, poput primarnog proizvodnog prostora, zemljišnih parcela, pašnjaka, područja na otvorenom, zgrada za stoku ili dijelova tih zgrada, košnica, ribnjaka, kaveznih sustava i mjesta za alge ili životinje iz akvakulture, uzgojnih jedinica, obalnih ili morskih koncesija te prostora za pohranu usjeva, proizvoda od usjeva, proizvoda od algi, proizvoda životinjskog podrijetla, sirovina i svih drugih relevantnih unosa kojima se upravlja kako je opisano u točki 10., točki 11. ili točki 12.;
10. „ekološka proizvodna jedinica” znači proizvodna jedinica, osim tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 10., kojom se upravlja sukladno sa zahtjevima koji se primjenjuju na ekološku proizvodnju;
11. „proizvodna jedinica u prijelaznom razdoblju” znači proizvodna jedinica, tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 10., kojom se upravlja sukladno sa zahtjevima koji se primjenjuju na ekološku proizvodnju; može se sastojati od zemljišnih parcela ili druge imovine za koje prijelazno razdoblje iz članka 10. počinje u različitim trenucima;
12. „neekološka proizvodna jedinica” znači proizvodna jedinica kojom se ne upravlja sukladno sa zahtjevima koji se primjenjuju na ekološku proizvodnju;
13. „subjekt” znači fizička ili pravna osoba koja je odgovorna osigurati da se u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije koja je pod njezinom kontrolom postupa u skladu s ovom Uredbom;
14. „poljoprivrednik” znači fizička ili pravna osoba ili skupina fizičkih ili pravnih osoba, bez obzira na pravni status te skupine i njezinih članova prema nacionalnom pravu, koja se bavi poljoprivrednom djelatnošću;
15. „poljoprivredna površina” znači poljoprivredna površina kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki (e) Uredbe (EU) br. 1307/2013;
16. „bilje” znači bilje kako je definirano u članku 3. točki 5. Uredbe (EZ) br. 1107/2009;

17. „biljni reproduksijski materijal” znači bilje i svi dijelovi bilja, uključujući sjeme, u bilo kojoj fazi rasta, koji su sposobni za proizvodnju cijelih biljaka i njoj namijenjeni;
18. „ekološki heterogeni materijal” znači skupina biljaka unutar jedne najniže poznate botaničke taksonomske jedinice:
- (a) koja pokazuje zajedničke fenotipske osobine;
 - (b) koja se odlikuje visokom razinom genetske i fenotipske raznolikosti između pojedinačnih reproduktivnih jedinica, tako da materijal predstavlja tu skupinu biljaka kao cjelinu, a ne kao mali broj jedinica;
 - (c) koja nije sorta u smislu članka 5. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 ⁽¹⁾;
 - (d) koja nije mješavina sorata; i
 - (e) koja je proizvedena u skladu s ovom Uredbom;
19. „ekološka sorta prikladna za ekološku proizvodnju” znači sorta kako je definirana u članku 5. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 2100/94:
- (a) koja se odlikuje visokom razinom genetske i fenotipske raznolikosti između pojedinačnih reproduktivnih jedinica; i
 - (b) koja je rezultat ekoloških uzgojnih aktivnosti iz Priloga II. dijela I. točke 1.8.4. ove Uredbe;
20. „matična biljka” znači poznata biljka od koje se uzima biljni reproduksijski materijal za reprodukciju novih biljaka;
21. „generacija” znači skupina biljaka koje tvore jedan stupanj u liniji podrijetla biljaka;
22. „biljna proizvodnja” znači proizvodnja poljoprivrednih usjeva, uključujući sakupljanje samoniklog bilja u komercijalne svrhe;
23. „biljni proizvodi” znači biljni proizvodi kako su definirani u članku 3. točki 6. Uredbe (EZ) br. 1107/2009;
24. „štetni organizam” znači štetni organizam kako je definiran u članku 1. stavku 1. Uredbe (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
25. „biodinamični pripravci” znači smjese koje se tradicionalno upotrebljavaju u biodinamičnoj poljoprivredi;
26. „sredstva za zaštitu bilja” znači sredstva iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 1107/2009;
27. „stočarska proizvodnja” znači uzgoj domaćih ili udomaćenih kopnenih životinja, uključujući kukce;
28. „trijem” znači dodatan, natkriven, neizoliran, vanjski dio objekta namijenjenog peradi na čijoj je najduljoj strani obično postavljena žičana ograda ili mreža, u kojem vladaju vanjski klimatski uvjeti i koji ima prirodno i, prema potrebi, umjetno osvjjetljenje i pod prekriven stjelom;
29. „mlade kokoši” znači mlade životinje vrste *Gallus gallus* starosti manje od 18 tjedana;
30. „kokoši nesilice” znači životinje vrste *Gallus gallus* namijenjene proizvodnji jaja za konzumaciju i starosti od najmanje 18 tjedana;
31. „korisna površina” znači korisna površina kako je definirana u članku 2. stavku 2. točki (d) Direktive Vijeća 1999/74/EZ ⁽³⁾;
32. „akvakultura” znači akvakultura kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 25. Uredbe (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
33. „proizvodi akvakulture” znači proizvodi akvakulture kako su definirani u članku 4. stavku 1. točki 34. Uredbe (EZ) br. 1380/2013;

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL L 227, 1.9.1994., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o zaštitnim mjerama protiv organizama štetnih za bilje i o izmjeni uredaba (EU) br. 228/2013, (EU) br. 652/2014 i (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 69/464/EEZ, 74/647/EEZ, 93/85/EEZ, 98/57/EZ, 2000/29/EZ, 2006/91/EZ i 2007/33/EZ (SL L 317, 23.11.2016., str. 4.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 1999/74/EZ od 19. srpnja 1999. o minimalnim uvjetima za zaštitu kokoši nesilica (SL L 203, 3.8.1999., str. 53.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL L 354, 28.12.2013., str. 22.).

34. „zatvoreni recirkulacijski objekt za akvakulturu” znači objekt na zemlji ili na plovilu u kojem se odvija akvakultura u zatvorenom okruženju koji uključuje recirkulaciju vode i koji ovisi o trajnom vanjskom izvoru energije radi stabilizacije okoline za životinje iz akvakulture;
35. „energija iz obnovljivih izvora” znači energija iz obnovljivih nefosilnih izvora kao što su vjetar, solarna energija, geotermalna energija, valovi, plima i oseka, hidroenergija, deponijski plin, plin iz pogona za pročišćavanje otpadnih voda te bioplinovi;
36. „mrijestilište” znači mjesto za oplodnju, mrijest i uzgoj tijekom ranih životnih stadija životinja iz akvakulture, posebno riba i školjkaša;
37. „rastilište” znači mjesto gdje se primjenjuje prijelazni akvakulturni uzgojni sustav između mrijestilišta i faza rasta. Faza rastilišta završava u prvoj trećini proizvodnog ciklusa, uz iznimku vrsta koje prolaze postupak smoltifikacije;
38. „onečišćenje vode” znači onečišćenje kako je definirano u članku 2. točki 33. Direktive 2000/60/EZ i u članku 3. točki 8. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ u vodama na koje se primjenjuju te direktive;
39. „polikultura” znači uzgoj u akvakulturi dviju ili više vrsta, obično iz različitih trofičkih razina, u istoj uzgojnoj jedinici;
40. „proizvodni ciklus” znači životni ciklus životinje iz akvakulture ili alge od najranije životne faze (oplođena jaja u slučaju životinja iz akvakulture) do izlova;
41. „lokalno uzgojene vrste” znači vrste akvakulture koje nisu ni strane ni lokalno neprisutne vrste u smislu članka 3. točke 6. odnosno točke 7. Uredbe Vijeća (EZ) br. 708/2007 ⁽²⁾, kao i vrste navedene u Prilogu IV. toj uredbi;
42. „veterinarsko liječenje” znači sva kurativna ili preventivna liječenja određene bolesti;
43. „veterinarsko-medicinski proizvod” znači veterinarsko-medicinski proizvod kako je definiran u članku 1. točki 2. Direktive 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;
44. „priprema” znači postupci konzerviranja ili prerade ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja, ili svi drugi postupci koji se provode na neprerađenom proizvodu bez promjene početnog proizvoda, kao što su klanje, rezanje, čišćenje ili mljevenje, kao i pakiranje, označivanje ili izmjena oznaka koje se odnose na ekološku proizvodnju;
45. „hrana” znači hrana kako je definirana u članku 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
46. „hrana za životinje” znači hrana za životinje kako je definirana u članku 3. točki 4. Uredbe (EZ) br. 178/2002;
47. „krmiva” znači krmiva kako su definirana u članku 3. stavku 2. točki (g) Uredbe (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾;
48. „stavljanje na tržište” znači stavljanje na tržište kako je definirano u članku 3. točki 8. Uredbe (EZ) br. 178/2002;
49. „sljedivost” znači mogućnost ulaznja u trag hrani, hrani za životinje ili bilo kojem proizvodu iz članka 2. stavka 1. te bilo kojoj tvari koja je namijenjena ugrađivanju, ili za koju se očekuje da će se ugraditi, u hranu, hranu za životinje ili bilo koji proizvod iz članka 2. stavka 1., tijekom svih faza proizvodnje, pripreme i distribucije;
50. „faza proizvodnje, pripreme i distribucije” znači svaka faza od primarne proizvodnje ekološkog proizvoda do njegova skladištenja, prerade, prijevoza i prodaje ili isporuke krajnjem potrošaču, uključujući, ako je relevantno, označivanje, oglašavanje, uvoz, izvoz i aktivnosti povjerene podugovarateljima;

⁽¹⁾ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 708/2007 od 11. lipnja 2007. o korištenju stranih i lokalno neprisutnih vrsta u akvakulturi (SL L 168, 28.6.2007., str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima (SL L 311, 28.11.2001., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EEZ i 96/25/EEZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.).

51. „sastojak” znači sastojak kako je definiran u članku 2. stavku 2. točki (f) Uredbe (EU) br. 1169/2011 ili, za proizvode koji nisu hrana, svaka tvar ili proizvod koji se rabe u proizvodnji ili pripremi proizvoda i koji se nalaze u gotovom proizvodu, čak i u izmijenjenom obliku;
52. „označivanje” znači sve riječi, podaci, žigovi, zaštićena imena, slike ili simboli koji se odnose na proizvod i koji se nalaze na bilo kojoj ambalaži, dokumentu, obavijesti, oznaci, prstenu ili omotu koji ide uz taj proizvod ili se na njega odnosi;
53. „oglašavanje” znači svako predstavljanje proizvoda javnosti, bilo kojim sredstvom osim oznakom, čija je namjena da utječe na stavove, uvjerenja i ponašanja i oblikuje ih ili za koje je vjerojatno da će na njih utjecati ili oblikovati s ciljem izravne ili neizravne promidžbe prodaje proizvoda;
54. „nadležna tijela” znači nadležna tijela kako su definirana u članku 3. točki 3. Uredbe (EU) 2017/625;
55. „kontrolno tijelo” znači kontrolno tijelo za ekološku proizvodnju kako je definirano u članku 3. točki 4. Uredbe (EU) 2017/625 ili tijelo koje priznaje Komisija ili treća zemlja priznata od strane Komisije za potrebe provođenja kontrola u trećim zemljama u svrhu uvoza ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja u Uniju;
56. „kontrolna ustanova” znači delegirano tijelo kako je definirano u članku 3. točki 5. Uredbe (EU) 2017/625 ili tijelo koje priznaje Komisija ili treća zemlja priznata od strane Komisije za potrebe provođenja kontrola u trećim zemljama u svrhu uvoza ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja u Uniju;
57. „nesukladnost” znači nesukladnost s ovom Uredbom ili nesukladnost s delegiranim ili provedbenim aktima donesenima u skladu s ovom Uredbom;
58. „genetski modificirani organizam” ili „GMO” znači genetski modificirani organizam kako je definiran u članku 2. točki 2. Direktive 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, koji nije dobiven tehnikama genetske modifikacije navedenima u Prilogu I.B. toj direktivi;
59. „proizveden od GMO-a” znači u cijelosti ili djelomično dobiven od GMO-a, ali ne sadržava GMO-e ili se ne sastoji od GMO-a;
60. „proizveden s pomoću GMO-a” znači dobiven s pomoću GMO-a kao posljednjeg živog organizma u procesu proizvodnje, ali ne sadržava GMO-e ili se ne sastoji od GMO-a niti je proizveden od GMO-a;
61. „prehrambeni aditiv” znači prehrambeni aditiv kako je definiran u članku 3. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾;
62. „dodaci hrani za životinje” znači dodaci hrani za životinje kako su definirani u članku 2. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;
63. „sintetizirani nanomaterijal” znači sintetizirani nanomaterijal kako je definiran u članku 3. stavku 2. točki (f) Uredbe (EU) 2015/2283 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
64. „ekvivalentnost” znači ostvarivanje istih ciljeva i načela primjenom pravila kojima se osigurava ista razina jamstva sukladnosti;
65. „pomoćno sredstvo u preradi” znači pomoćno sredstvo u preradi kako je definirano u članku 3. stavku 2. točki (b) Uredbe (EZ) br. 1333/2008 za hranu odnosno pomoćno tehnološko sredstvo kako je definirano u članku 2. stavku 2. točki (h) Uredbe (EZ) br. 1831/2003 za hranu za životinje;
66. „prehrambeni enzim” znači prehrambeni enzim kako je definiran u članku 3. stavku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1332/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾;
67. „ionizirajuće zračenje” znači ionizirajuće zračenje kako je definirano u članku 4. točki 46. Direktive Vijeća 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ (SL L 106, 17.4.2001., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1333/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehrambenim aditivima (SL L 354, 31.12.2008., str. 16.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o dodacima hrani za životinje (SL L 268, 18.10.2003., str. 29.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2015/2283 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o novoj hrani, o izmjeni Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 258/97 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Komisije (EZ) br. 1852/2001 (SL L 327, 11.12.2015., str. 1.).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 1332/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o prehrambenim enzimima i o izmjeni Direktive Vijeća 83/417/EEZ, Uredbe Vijeća (EZ) br. 1493/1999, Direktive 2000/13/EZ, Direktive Vijeća 2001/112/EZ i Uredbe (EZ) br. 258/97 (SL L 354, 31.12.2008., str. 7.).

⁽⁶⁾ Direktiva Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17.1.2014., str. 1.).

68. „pretpakirana hrana” znači pretpakirana hrana kako je definirana u članku 2. stavku 2. točki (e) Uredbe (EU) br. 1169/2011;
69. „peradarnik” znači fiksni ili mobilni objekt za smještaj jata peradi, što uključuje sve površine natkrivene krovovima, uključujući trijem; objekt se može podijeliti u zasebne odjeljke u kojima se nalazi po jedno jato;
70. „uzgoj usjeva povezanih s tlom” znači proizvodnja u živom tlu ili u tlu pomiješanom ili gnojnom materijalima i proizvodima dopuštenima u ekološkoj proizvodnji, povezano s podzemnim slojem i temeljnom stijenom;
71. „neprerađeni proizvodi” znači neprerađeni proizvodi kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (n) Uredbe (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, bez obzira na postupke pakiranja ili označavanja;
72. „prerađeni proizvodi” znači prerađeni proizvodi kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (o) Uredbe (EZ) br. 852/2004, bez obzira na postupke pakiranja ili označavanja;
73. „prerada” znači prerada kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (m) Uredbe (EZ) br. 852/2004; to uključuje upotrebu tvari iz članaka 24. i 25. ove Uredbe, ali ne uključuje postupke pakiranja ili označavanja;
74. „integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja” znači da u vezi s proizvodom nema nesukladnosti koja:
- (a) u bilo kojoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije utječe na karakteristike proizvoda kao ekološkog proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja; ili
 - (b) se ponavlja ili je namjerna;
75. „tor” znači nastamba u kojoj se nalazi dio u kojem su životinje zaštićene od nepovoljnih vremenskih uvjeta.

POGLAVLJE II.

CILJEVI I NAČELA EKOLOŠKE PROIZVODNJE

Članak 4.

Ciljevi

Opći su ciljevi ekološke proizvodnje sljedeći:

- (a) doprinos zaštiti okoliša i klime;
- (b) održavanje dugotrajne plodnosti tala;
- (c) doprinos visokoj razini bioraznolikosti;
- (c) znatan doprinos neotrovnom okolišu;
- (e) doprinos visokim standardima dobrobiti životinja i posebno zadovoljavanju etoloških potreba životinja, ovisno o vrsti kojoj pripadaju;
- (f) poticanje kratkih distribucijskih kanala i lokalne proizvodnje u raznim područjima Unije;
- (g) poticanje očuvanja rijetkih i autohtonih pasmina kojima prijeti izumiranje;
- (h) doprinos razvoju ponude biljnoga genetskog materijala prilagođenog posebnim potrebama i ciljevima ekološke poljoprivrede;
- (i) doprinos visokoj razini bioraznolikosti, osobito upotrebom raznovrsnog biljnoga genetskog materijala kao što su ekološki heterogeni materijal i ekološke sorte prikladne za ekološku proizvodnju;
- (j) poticanje razvoja aktivnosti ekološkog uzgoja bilja kako bi se doprinijelo povoljnim gospodarskim perspektivama ekološkog sektora.

Članak 5.

Opća načela

Ekološka proizvodnja održiv je sustav upravljanja koji se temelji na sljedećim općim načelima:

- (a) uvažavanju prirodnih sustava i ciklusa te održavanju i poboljšavanju stanja tla, vode i zraka, zdravlja bilja i životinja te njihove međusobne ravnoteže;
- (b) očuvanju elemenata prirodnog krajolika kao što su dobra prirodne baštine;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 852/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o higijeni hrane (SL L 139, 30.4.2004., str. 1.).

- (c) odgovornoj upotrebi energije i prirodnih resursa kao što su voda, tlo, organske tvari i zrak;
- (d) proizvodnji raznolikih prehrambenih i drugih poljoprivrednih proizvoda i proizvoda akvakulture visoke kvalitete koji su u skladu s potražnjom potrošača za proizvodima proizvedenima primjenom postupaka koji nisu štetni za okoliš, zdravlje ljudi, zdravlje bilja ili zdravlje i dobrobit životinja;
- (e) osiguravanju integriteta ekološke proizvodnje u svim fazama proizvodnje, prerade i distribucije hrane i hrane za životinje;
- (f) primjerenom osmišljavanju bioloških procesa i upravljanju biološkim procesima koji se temelje na ekološkim sustavima, uz iskorištavanje prirodnih resursa u okviru sustava upravljanja, s pomoću metoda:
 - i. koje uključuju upotrebu živih organizama i mehaničkih proizvodnih metoda;
 - ii. u kojima se obavlja uzgoj usjeva povezanih s tlom i stočarska proizvodnja povezana sa zemljištem ili proizvodnja u akvakulturi koja je u skladu s načelom održivog iskorištavanja vodenih resursa;
 - iii. koje isključuju upotrebu GMO-a, proizvoda proizvedenih od GMO-a i proizvoda proizvedenih s pomoću GMO-a, osim veterinarsko-medicinskih proizvoda;
 - iv. koje se temelje na procjeni rizika i primjeni mjera predostrožnosti i preventivnih mjera, prema potrebi;
- (g) ograničenoj upotrebi vanjskih unosa; ako su vanjski unosi potrebni ili ako ne postoje odgovarajući postupci i metode upravljanja iz točke (f), vanjski unosi ograničavaju se na:
 - i. sirovine iz ekološke proizvodnje; u slučaju biljnog reproduksijskog materijala prednost se daje sortama odabranima zbog njihove sposobnosti da odgovore na posebne potrebe i ciljeve ekološke poljoprivrede;
 - ii. prirodne tvari ili tvari dobivene prirodnim putem;
 - iii. mineralna gnojiva niske topljivosti;
- (h) prilagođavanju proizvodnog procesa, prema potrebi i u okviru ove Uredbe, kako bi se uzelo u obzir sanitarno stanje, regionalne razlike u ekološkoj ravnoteži, klimatske i lokalne uvjete, stupnjeve razvoja i specifičnu uzgojnu praksu;
- (i) isključivanju iz cijelog ekološkog prehrambenog lanca kloniranja životinja, uzgoja životinja kod kojih je došlo do pojave umjetno izazvane poliploidije i ionizirajućeg zračenja;
- (j) održavanju visoke razine dobrobiti životinja uz poštovanje potreba životinja s obzirom na vrstu kojoj pripadaju.

Članak 6.

Posebna načela koja se primjenjuju na poljoprivredne aktivnosti i akvakulturu

U pogledu poljoprivrednih aktivnosti i akvakulture ekološka se proizvodnja osobito temelji na sljedećim posebnim načelima:

- (a) održavanju i poboljšavanju života u tlu i prirodne plodnosti tla, stabilnosti tla, zadržavanja vode u tlu i bioraznolikosti tla, sprečavanju i suzbijanju gubitka organskih tvari iz tla, sabijanja i erozije tla te na hranidbi bilja u prvom redu kroz ekosustav tla;
- (b) ograničavanju upotrebe neobnovljivih resursa i vanjskih unosa na najmanju moguću mjeru;
- (c) recikliranju otpada i nusproizvoda biljnog i životinjskog podrijetla kao sirovina u biljnoj i stočarskoj proizvodnji;
- (d) održavanju zdravlja bilja preventivnim mjerama, osobito odabirom odgovarajućih vrsta, sorti ili heterogenog materijala otpornih na štetne organizme i bolesti, odgovarajućim plodoredom, mehaničkim i fizikalnim metodama i zaštitom prirodnih neprijatelja štetnih organizama;
- (e) upotrebi sjemenja i životinja s visokim stupnjem genetske raznolikosti, otpornosti na bolesti i dugovječnosti;
- (f) pri odabiru sorti bilja, uzimajući u obzir posebnosti određenih sustava ekološke proizvodnje, na usmjeravanju na agronomске performanse, otpornost na bolesti, prilagodbu različitim lokalnim zemljišnim i klimatskim uvjetima te uvažavanje prirodnih barijera križanja;

- (g) upotrebi ekološkog biljnog reproduksijskog materijala poput biljnog reproduksijskog materijala iz ekološkog heterogenog materijala i iz ekoloških sorti prikladnih za ekološku proizvodnju;
- (h) proizvodnji ekoloških sorti s pomoću prirodne reproduktivne sposobnosti i usmjerenosti na zadržavanje unutar prirodnih barijera križanja;
- (i) ne dovodeći u pitanje članak 14. Uredbe (EZ) br. 2100/94 i nacionalna oplemenjivačka prava na biljnu sortu dodijeljena u skladu s nacionalnim pravom države članice, na mogućnosti da se poljoprivrednici služe biljnim reproduksijskim materijalom dobivenim na vlastitim poljoprivrednim gospodarstvima kako bi potaknuli genetske resurse prilagođene posebnim uvjetima ekološke proizvodnje;
- (j) pri odabiru životinjskih pasmina, uzimajući u obzir visoku razinu genetske raznolikosti, na sposobnosti prilagodbe životinja lokalnim uvjetima, njihovoj uzgojnoj vrijednosti, njihovoj dugovječnosti, njihovoj vitalnosti i otpornosti na bolesti ili zdravstvene probleme;
- (k) praksi stočarske proizvodnje koja je prilagođena lokaciji i povezana sa zemljištem;
- (l) primjeni uzgojnih praksi kojima se potiče imunološki sustav i jača prirodna obrana od bolesti, uključujući redovito kretanje i pristup otvorenim prostorima i pašnjacima;
- (m) hranidbi stoke ekološkom hranom za životinje koja se sastoji od sastojaka poljoprivrednog podrijetla koji potječu iz ekološke proizvodnje i od prirodnih tvari koje nisu poljoprivrednog podrijetla;
- (n) proizvodnji proizvoda od ekološkog stočarstva, odnosno od životinja koje su tijekom cijelog života od rođenja ili otkad su se izlegle bile uzgajane na ekološkim gospodarstvima;
- (o) održavanju zdravog vodenog okoliša i kvalitete okolnih vodenih i kopnenih ekosustava;
- (p) hranidbi vodenih organizama hranom za životinje dobivenom održivim iskorištavanjem ribolovnih resursa u skladu s Uredbom (EU) br. 1380/2013 ili ekološkom hranom za životinje koja se sastoji od sastojaka poljoprivrednog podrijetla koji potječu iz ekološke proizvodnje, među ostalim iz ekološke akvakulture, i prirodnih tvari koje nisu poljoprivrednog podrijetla;
- (q) izbjegavanju svakog ugrožavanja vrsta koje su važne za očuvanje, a koje može uzrokovati ekološka proizvodnja.

Članak 7.

Posebna načela koja se primjenjuju na preradu ekološke hrane

Proizvodnja prerađene ekološke hrane osobito se temelji na sljedećim posebnim načelima:

- (a) proizvodnji ekološke hrane iz ekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla;
- (b) ograničenju upotrebe prehrambenih aditiva, neekoloških sastojaka s pretežno tehnološkim i senzornim funkcijama te mikronutrijenata i pomoćnih sredstava u preradi tako da se upotrebljavaju u najmanjoj mogućoj mjeri i samo u slučajevima bitne tehnološke potrebe ili u posebne prehrambene svrhe;
- (c) isključivanju tvari i metoda prerade koje bi mogle dovesti do pogrešnih zaključaka o pravoj prirodi proizvoda;
- (d) pažljivoj preradi ekološke hrane, po mogućnosti upotrebom bioloških, mehaničkih i fizikalnih metoda;
- (e) isključenju hrane koja sadržava sintetizirane nanomaterijale ili se od njih sastoji.

Članak 8.

Posebna načela koja se primjenjuju na preradu ekološke hrane za životinje

Proizvodnja prerađene ekološke hrane za životinje osobito se temelji na sljedećim posebnim načelima:

- (a) proizvodnji ekološke hrane za životinje iz ekološkog krmiva;
- (b) ograničenju upotrebe dodataka hrani za životinje i pomoćnih sredstava u preradi tako da se upotrebljavaju u najmanjoj mogućoj mjeri i samo u slučajevima bitne tehnološke ili zootehničke potrebe ili u posebne prehrambene svrhe;

- (c) isključivanju tvari i metoda prerade koje bi mogle dovesti do pogrešnih zaključaka o pravoj prirodi proizvoda;
- (d) pažljivoj preradi ekološke hrane za životinje, po mogućnosti upotrebom bioloških, mehaničkih i fizikalnih metoda.

POGLAVLJE III

PRAVILA PROIZVODNJE

Članak 9.

Opća pravila proizvodnje

1. Subjekti djeluju u skladu s općim pravilima proizvodnje utvrđenima u ovom članku.
2. Cijelim gospodarstvom upravlja se sukladno sa zahtjevima ove Uredbe koji se primjenjuju na ekološku proizvodnju.
3. U svrhe i za upotrebe navedene u člancima 24. i 25. te u Prilogu II. samo se proizvodi i tvari odobreni u skladu s tim odredbama mogu upotrebljavati u ekološkoj proizvodnji, pod uvjetom da je njihova upotreba u neekološkoj proizvodnji također odobrena u skladu s relevantnim odredbama prava Unije i, kada je to primjenjivo, u skladu s nacionalnim odredbama koje se temelje na pravu Unije.

Sljedeći proizvodi i tvari iz članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 dopušteni su za upotrebu u ekološkoj proizvodnji pod uvjetom da su odobreni u skladu s tom uredbom:

- (a) safeneri, sinergisti i koformulanti kao sastavni dijelovi sredstava za zaštitu bilja;
- (b) pomoćna sredstva (adjuvanti) koja se miješaju sa sredstvima za zaštitu bilja.

Upotreba proizvoda i tvari u ekološkoj proizvodnji u druge svrhe koje nisu obuhvaćene ovom Uredbom dopuštena je pod uvjetom da je njihova upotreba u skladu s načelima utvrđenima u poglavlju II.

4. Ionizirajuće zračenje ne smije se upotrebljavati u obradi ekološke hrane ili hrane za životinje ni u obradi sirovina koje se koriste u ekološkoj hrani ili hrani za životinje.
5. Zabranjeno je kloniranje životinja i uzgoj životinja kod kojih je došlo do pojave umjetno izazvane poliploidije.
6. Prema potrebi poduzimaju se preventivne mjere i mjere predostrožnosti u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije.
7. Neovisno o stavku 2., gospodarstvo može biti podijeljeno na jasno i učinkovito odvojene proizvodne jedinice za ekološku proizvodnju, proizvodnju u prijelaznom razdoblju i neekološku proizvodnju, pod uvjetom da su u neekološkim proizvodnim jedinicama:

- (a) što se tiče životinja, uključene različite vrste;
- (b) što se tiče bilja, uključene različite sorte koje se mogu lako razlikovati.

Što se tiče algi i životinja iz akvakulture, mogu biti uključene iste vrste pod uvjetom da su mjesta proizvodnje ili proizvodne jedinice jasno i učinkovito odvojeni.

8. Odstupajući od stavka 7. točke (b), u slučaju trajnih usjeva čije je razdoblje uzgoja najmanje tri godine moguće je uključiti različite sorte koje se ne mogu lako razlikovati ili iste sorte, pod uvjetom da je dotična proizvodnja u kontekstu plana prijelaza te pod uvjetom da prijelaz na ekološku proizvodnju zadnjeg dijela područja povezanog s dotičnog proizvodnjom započne što je prije moguće i dovrši se u roku od najviše pet godina.

U takvim slučajevima:

- (a) poljoprivrednik obavješćuje nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu o početku žetve svakog od dotičnih proizvoda najmanje 48 sati unaprijed;
 - (b) poljoprivrednik nakon završetka žetve obavješćuje nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu o točnim žetvenim količinama iz dotičnih jedinica te o mjerama koje se poduzimaju kako bi se proizvodi razdvojili;
 - (c) plan prijelaza i mjere koje treba poduzeti za osiguravanje učinkovitog i jasnog odvajanja svake godine nakon početka plana prijelaza potvrđuje nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova.
9. Zahtjevi koji se tiču različitih vrsta i sorti, utvrđeni u stavku 7. točkama (a) i (b), ne primjenjuju se u slučaju istraživačkih i obrazovnih centara, rastišta, multiplikatora sjemena i uzgojnih aktivnosti.

10. Ako se u slučajevima iz stavaka 7., 8. i 9. ne upravlja svim proizvodnim jedinicama gospodarstva u skladu s pravilima ekološke proizvodnje, subjekti:

- (a) drže proizvode koji se upotrebljavaju za ekološke proizvodne jedinice i proizvodne jedinice u prijelaznom razdoblju odvojeno od onih koji se upotrebljavaju za neekološke proizvodne jedinice;
- (b) drže proizvode proizvedene u ekološkim proizvodnim jedinicama, proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i neekološkim proizvodnim jedinicama odvojene jedne od drugih;
- (c) vode odgovarajuću evidenciju kako bi pokazali da učinkovito odvajaju proizvodne jedinice i proizvode.

11. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja stavak 7. ovog članka dodavanjem dodatnih pravila o podjeli gospodarstva na ekološke proizvodne jedinice, proizvodne jedinice u prijelaznom razdoblju i neekološke proizvodne jedinice, posebno u odnosu na proizvode navedene u Prilogu I., ili izmjenama tih dodanih pravila.

Članak 10.

Prijelaz

1. Poljoprivrednici i subjekti koji proizvode alge ili životinje iz akvakulture poštuju prijelazno razdoblje. Tijekom cijelog prijelaznog razdoblja primjenjuju sva pravila o ekološkoj proizvodnji utvrđena u ovoj Uredbi, a posebno primjenjiva pravila o prijelazu koja su utvrđena u ovom članku i u Prilogu II.

2. Prijelazno razdoblje počinje najranije kada poljoprivrednik ili subjekt koji proizvodi alge ili životinje iz akvakulture prijavi svoju djelatnost nadležnim tijelima, u skladu s člankom 34. stavkom 1., u državi članici u kojoj obavlja svoju aktivnost i u kojoj njegovo gospodarstvo podliježe sustavu kontrole.

3. Nijedno se prethodno razdoblje ne može retroaktivno priznati kao dio prijelaznog razdoblja, osim:

- (a) ako su zemljišne parcele subjekta podlijevale mjerama koje su bile utvrđene u programu provedenom u skladu s Uredbom (EU) br. 1305/2013 u svrhu osiguravanja da na tim zemljišnim parcelama nisu upotrebljavani proizvodi ili tvari osim onih koji su odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji; ili
- (b) ako subjekt može pružiti dokaz da su zemljišne parcele bile prirodne ili poljoprivredne površine koje tijekom razdoblja od najmanje tri godine nisu tretirane proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.

4. Proizvodi proizvedeni tijekom prijelaznog razdoblja ne smiju se stavljati na tržište kao ekološki proizvodi ili kao proizvodi iz prijelaznog razdoblja.

Međutim, sljedeći proizvodi proizvedeni tijekom prijelaznog razdoblja i koji su sukladni sa stavkom 1. mogu se stavljati na tržište kao proizvodi iz prijelaznog razdoblja:

- (a) biljni reproduksijski materijal, pod uvjetom da je poštovano prijelazno razdoblje od najmanje 12 mjeseci;
- (b) prehrambeni proizvodi biljnog podrijetla i hrana za životinje biljnog podrijetla, pod uvjetom da proizvod sadržava samo jedan sastojak koji je poljoprivredni usjev i da je poštovano prijelazno razdoblje od najmanje 12 mjeseci prije žetve.

5. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja Prilog II. dio II. točka 1.2.2 dodavanjem pravila o prijelazu za vrste različite od onih uređenih u Prilogu II. dijelu II. 17. lipnja 2018., ili izmjenom tih dodanih pravila.

6. Komisija prema potrebi donosi provedbene akte u kojima se navode dokumenti koje treba dostaviti u svrhu retroaktivnog priznavanja prethodnog razdoblja u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 11.

Zabrana upotrebe GMO-a

1. GMO-i, proizvodi proizvedeni od GMO-a i proizvodi proizvedeni s pomoću GMO-a ne smiju se upotrebljavati u hrani ili hrani za životinje ili kao hrana, hrana za životinje, pomoćna sredstva u preradi, sredstva za zaštitu bilja, gnojiva, poboljšivači tla, biljni reproduksijski materijal, mikroorganizmi ili životinje u ekološkoj proizvodnji.

2. Za potrebe zabrane utvrđene u stavku 1., u pogledu GMO-a i proizvoda proizvedenih od GMO-a za hranu i hranu za životinje, subjekti se mogu osloniti na oznake proizvoda koje su pričvršćene na proizvod ili priložene u skladu s Direktivom 2001/18/EZ, Uredbom (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ ili Uredbom (EZ) br. 1830/2003 Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾, ili na bilo koji prateći dokument priložen u skladu s tim pravnim aktima.

3. Subjekti mogu pretpostaviti da GMO-i i proizvodi proizvedeni od GMO-a nisu upotrijebljeni u proizvodnji kupljene hrane i hrane za životinje kada takvi proizvodi nemaju pričvršćenu ili priloženu oznaku, ili ih ne prati priloženi dokument, u skladu s pravnim aktima iz stavka 2., osim ako su dobili druge informacije koje upućuju na to da označivanje dotičnih proizvoda nije u skladu s tim pravnim aktima

4. Za potrebe zabrane utvrđene u stavku 1., u pogledu proizvoda koji nisu obuhvaćeni stavcima 2. i 3., subjekti koji upotrebljavaju takve neekološke proizvode kupljene od trećih strana zahtijevaju potvrdu prodavača da ti proizvodi nisu proizvedeni od GMO-a ni proizvedeni s pomoću GMO-a.

Članak 12.

Pravila za biljnu proizvodnju

1. Subjekti koji proizvode bilje ili biljne proizvode moraju osobito poštovati detaljna pravila navedena u Prilogu II. dijelu I.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju:

- (a) Prilog II. dio I. točke 1.3. i 1.4. u pogledu odstupanja;
- (b) Prilog II. dio I. točka 1.8.5. u pogledu upotrebe biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja i neekološkog biljnog reproduksijskog materijala;
- (c) Prilog II. dio I. točka 1.9.5. dodavanjem dodatnih odredaba o sporazumima između subjekata poljoprivrednih gospodarstava, ili izmjenom tih dodanih odredaba;
- (d) Prilog II. dio I. točka 1.10.1. dodavanjem dodatnih mjera za kontrolu štetnih organizama i korova, ili izmjenom tih dodanih odredaba;
- (e) Prilog II. dio I. dodavanjem dodatnih detaljnih pravila i uzgojnih praksi za određeno bilje i biljne proizvode, uključujući pravila za klice, ili izmjenom tih dodanih pravila.

Članak 13.

Posebne odredbe za stavljanje na tržište biljnog reproduksijskog materijala iz ekološkog heterogenog materijala

1. Biljni reproduksijski materijal iz ekološkog heterogenog materijala može se staviti na tržište bez ispunjavanja zahtjeva za registraciju i bez ispunjavanja kategorija certifikacije za predosnovni, osnovni i certificirani materijal ili zahtjeva za druge kategorije koji su navedeni u direktivama 66/401/EEZ, 66/402/EEZ, 68/193/EEZ, 98/56/EZ, 2002/53/EZ, 2002/54/EZ, 2002/55/EZ, 2002/56/EZ, 2002/57/EZ, 2008/72/EZ i 2008/90/EZ ili u aktima donesenima na temelju tih direktiva.

2. Biljni reproduksijski materijal iz ekološkog heterogenog materijala kako je naveden u stavku 1. može se staviti na tržište nakon što dobavljač odgovornim službenim tijelima navedenima u direktivama 66/401/EEZ, 66/402/EEZ, 68/193/EEZ, 98/56/EZ, 2002/53/EZ, 2002/54/EZ, 2002/55/EZ, 2002/56/EZ, 2002/57/EZ, 2008/72/EZ i 2008/90/EZ podnese obavijest o ekološkom heterogenom materijalu u obliku dokumentacije koja sadržava:

- (a) podatke za kontakt podnositelja zahtjeva;
- (b) vrstu i oznaku ekološkog heterogenog materijala;
- (c) opis glavnih agronomskih i fenotipskih karakteristika koje su zajedničke toj skupini biljaka, uključujući uzgojne metode, sve dostupne rezultate ispitivanja u vezi s tim karakteristikama, zemlju proizvodnje i upotrijebljeni srodni materijal;
- (d) izjavu podnositelja zahtjeva o istinitosti elemenata navedenih u točkama (a), (b) i (c); i
- (e) reprezentativni uzorak.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (SL L 268, 18.10.2003., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1830/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o sljedivosti i označivanju genetski modificiranih organizama te sljedivosti hrane i hrane za životinje proizvedene od genetski modificiranih organizama i izmjeni Direktive 2001/18/EZ (SL L 268, 18.10.2003., str. 24.).

Ta se obavijest šalje preporučenim pismom ili bilo kojim drugim sredstvom komunikacije koje prihvaćaju službena tijela, uz zatraženu potvrdu o primitku.

Smatra se da je odgovorno službeno tijelo potvrdilo obavijest i njezin sadržaj tri mjeseca od datuma na potvrdi o primitku, pod uvjetom da nisu zatražene dodatne informacije ili da dobavljač nije službeno obaviješten o odbijanju zbog nepotpunosti dokumentacije ili nesukladnosti kako je definirana u članku 3. točki 57.

Nakon izričitog ili prešutnog potvrđivanja obavijesti odgovorno službeno tijelo može započeti uvrštenje prijavljenog ekološkog heterogenog materijala na popis. To je uvrštenje na popis za dobavljača besplatno.

Uvrštenje ekološkog heterogenog materijala na popis priopćuje se nadležnim tijelima drugih država članica i Komisiji.

Takav ekološki heterogeni materijal mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 3.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje utvrđivanjem pravila o proizvodnji i stavljanju na tržište biljnog reproduksijskog materijala iz ekološkog heterogenog materijala određenih rodova ili vrsta, u pogledu:

- (a) opisa ekološkog heterogenog materijala, uključujući relevantne metode uzgoja i proizvodne metode te upotrijebljeni srodni materijal;
- (b) minimalnih zahtjeva u pogledu kvalitete sjemenskih partija, uključujući identitet, posebnu čistoću, postotak klijavosti i sanitarnu kvalitetu;
- (c) označivanja i pakiranja;
- (d) informacija i uzoraka proizvodnje koje trebaju čuvati specijalizirani subjekti;
- (e) ako je to primjenjivo, održavanja ekološkog heterogenog materijala.

Članak 14.

Pravila za stočarsku proizvodnju

1. Subjekti koji se bave stočarstvom moraju osobito poštovati detaljna pravila proizvodnje utvrđena u Prilogu II. dijelu II. i u svim provedbenim aktima iz stavka 3. ovog članka.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju:

- (a) Prilog II. dio II. točke 1.3.4.2., 1.3.4.4.2. i 1.3.4.4.3. smanjenjem postotaka u pogledu podrijetla životinja nakon što bude uspostavljena odgovarajuća dostupnost životinja iz ekološkog uzgoja na tržištu Unije;
- (b) Prilog II. dio II. točka 1.6.6. u pogledu ograničenja organskog dušika povezanog s ukupnom gustoćom populacije;
- (c) Prilog II. dio II. točka 1.9.6.2. podtočka (b) u pogledu hranidbe pčelinjih zajednica;
- (d) Prilog II. dio II. točka 1.9.6.3. podtočke (b) i (e) u pogledu prihvatljivih tretmana dezinfekcije košnica te metoda i tretmana za borbu protiv parazita *Varroa destructor*;
- (e) Prilog II. dio II. dodavanjem detaljnih pravila za stočarsku proizvodnju za vrste različite od vrsta uređenih u tom dijelu 17. lipnja 2018., ili izmjenom tih dodanih pravila, u pogledu:

- i. odstupanja u vezi s podrijetlom životinja;
- ii. hranidbe;
- iii. smještaja i uzgojne prakse;
- iv. zdravstvene skrbi;
- v. dobrobiti životinja.

3. Komisija prema potrebi donosi provedbene akte u vezi s Prilogom II. dijelom II. u kojima se utvrđuju pravila o:

- (a) minimalnom razdoblju iz točke 1.4.1. podtočke (g) koje treba poštovati za hranidbu životinja koje sišu majčino mlijeko;
- (b) gustoći populacije i minimalnoj površini za zatvorene i otvorene prostore koje treba poštovati za određene vrste stoke kako bi se osiguralo zadovoljavanje razvojnih, fizioloških i etoloških potreba životinja, u skladu s točkama 1.6.3., 1.6.4. i 1.7.2.;

- (c) karakteristikama i tehničkim zahtjevima u vezi s minimalnom površinom za zatvorene i otvorene prostore;
- (d) karakteristikama i tehničkim zahtjevima za zgrade i torove za sve vrste stoke, osim za pčele, kako bi se osiguralo zadovoljavanje razvojnih, fizioloških i etoloških potreba životinja, u skladu s točkom 1.7.2.;
- (e) zahtjevima za vegetaciju i svojstvima zaštitnih objekata i područja na otvorenom.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 15.

Pravila za uzgoj algi i životinja iz akvakulture

1. Subjekti koji uzgajaju alge i životinje iz akvakulture moraju osobito poštovati detaljna pravila proizvodnje utvrđena u Prilogu II. dijelu III. i u svim provedbenim aktima iz stavka 3. ovog članka.
2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju:
 - (a) Prilog II. dio III. točka 3.1.3.3. u pogledu hrane za mesojedne životinje iz akvakulture;
 - (b) Prilog II. dio III. točka 3.1.3.4. dodavanjem dodatnih posebnih pravila za hranu za određene životinje iz akvakulture, ili izmjenom tih dodanih pravila;
 - (c) Prilog II. dio III. točka 3.1.4.2. u pogledu veterinarskog liječenja životinja iz akvakulture;
 - (d) Prilog II. dio III. dodavanjem dodatnih detaljnih uvjeta po vrstama za upravljanje matičnim jatima, rasplod i proizvodnju mladi, ili izmjenom tih dodanih detaljnih uvjeta.
3. Komisija prema potrebi donosi provedbene akte kojima se utvrđuju detaljna pravila o gustoći populacije za svaku vrstu ili skupinu vrsta i o posebnim karakteristikama sustava proizvodnje i kaveznih sustava kako bi se osiguralo zadovoljavanje posebnih potreba određene vrste.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

4. Za potrebe ovog članka i Priloga II. dijela III., „gustoća populacije” znači živa vaga životinja iz akvakulture po kubičnom metru vode u bilo koje doba tijekom faze rasta, a u slučaju plosnatica i kozica težina po kvadratnom metru površine.

Članak 16.

Pravila proizvodnje za prerađenu hranu

1. Subjekti koji proizvode prerađenu hranu moraju osobito poštovati detaljna pravila proizvodnje utvrđena u Prilogu II. dijelu IV. i u svim provedbenim aktima iz stavka 3. ovog članka.
2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju:
 - (a) Prilog II. dio IV. točka 1.4. u pogledu mjera predostrožnosti i preventivnih mjera koje trebaju poduzeti subjekti;
 - (b) Prilog II. dio IV. točka 2.2.2. u pogledu vrste i sastava proizvoda i tvari dopuštenih za upotrebu u prerađenoj hrani te uvjeta pod kojima se oni mogu upotrebljavati;
 - (c) Prilog II. dio IV. točka 2.2.4. u pogledu izračunavanja postotka sastojaka poljoprivrednog podrijetla iz članka 30. stavka 5. točke (a) podtočke ii. i točke (b) podtočke i., uključujući prehrambene aditive odobrene na temelju članka 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji koji se smatraju sastojcima poljoprivrednog podrijetla za potrebe takvih izračuna.

Ti delegirani akti ne uključuju mogućnost upotrebe aromatičnih tvari ili aromatičnih pripravaka koji nisu ni prirodni, u smislu članka 16. stavaka 2., 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, ni ekološki.

3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju tehnike odobrene za prerađivanje prehrambenih proizvoda.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1334/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o aromama i nekim sastojcima hrane s osobinama aroma za upotrebu u i na hrani, te o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1601/91, uredbi (EZ) br. 2232/96 i (EZ) br. 110/2008 te Direktive 2000/13/EZ (SL L 354, 31.12.2008., str. 34.).

*Članak 17.***Pravila proizvodnje za prerađenu hranu za životinje**

1. Subjekti koji proizvode prerađenu hranu za životinje moraju osobito poštovati detaljna pravila proizvodnje utvrđena u Prilogu II. dijelu V. i u svim provedbenim aktima iz stavka 3. ovog članka.
2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja Prilog II. dio V. točka 1.4. dodavanjem dodatnih mjera predostrožnosti i preventivnih mjera koje trebaju poduzeti subjekti, ili izmjenom tih dodanih mjera.
3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju tehnike odobrene za upotrebu u preradi hrane za životinje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

*Članak 18.***Pravila proizvodnje za vino**

1. Subjekti koji proizvode proizvode iz sektora vina moraju osobito poštovati detaljna pravila proizvodnje utvrđena u Prilogu II. dijelu VI.
2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju:
 - (a) Prilog II. dio VI. točka 3.2. dodavanjem dodatnih zabranjenih enoloških postupaka, procesa i načina obrade, ili izmjenom tih dodanih elemenata;
 - (b) Prilog II. dio VI. točka 3.3.

*Članak 19.***Pravila proizvodnje za kvasac koji se upotrebljava kao hrana ili hrana za životinje**

1. Subjekti koji proizvode kvasac koji će se upotrebljavati kao hrana ili hrana za životinje moraju osobito poštovati detaljna pravila proizvodnje utvrđena u Prilogu II. dijelu VII.
2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja Prilog II. dio VII. točka 1.3. dodavanjem dodatnih detaljnih pravila proizvodnje za kvasac, ili izmjenom tih dodanih pravila.

*Članak 20.***Nedostatak određenih pravila proizvodnje za određene vrste stoke i vrste životinja iz akvakulture**

Do donošenja:

- (a) dodatnih općih pravila za vrste stoke različite od onih uređenih u Prilogu II. dijelu II. točki 1.9. u skladu s člankom 14. stavkom 2. točkom (e);
- (b) provedbenih akata iz članka 14. stavka 3. za vrste stoke; ili
- (c) provedbenih akata iz članka 15. stavka 3. za vrste ili skupine vrsta životinja iz akvakulture,

država članica može primjenjivati detaljna nacionalna pravila proizvodnje za određene vrste ili skupine vrsta životinja u pogledu elemenata koje treba obuhvatiti mjerama iz točaka od (a), (b) i (c), pod uvjetom da su ta nacionalna pravila usklađena s ovom Uredbom i da se njima ne zabranjuje, ograničava ili sprečava stavljanje na tržište proizvoda koji su proizvedeni izvan njezina državnog područja, a koji su sukladni s ovom Uredbom.

*Članak 21.***Pravila proizvodnje za proizvode koji nisu obuhvaćeni kategorijama proizvoda iz članaka od 12. do 19.**

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja Prilog II. dodavanjem detaljnih pravila proizvodnje, kao i pravila povezanih s obvezom prijelaza, za proizvode koji nisu obuhvaćeni kategorijama proizvoda iz članaka od 12. do 19., ili izmjenom tih dodanih pravila.

Ti se delegirani akti temelje na ciljevima i načelima ekološke proizvodnje utvrđenima u poglavlju II. i njima se poštuju opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 10. i 11., kao i postojeća detaljna pravila proizvodnje utvrđena za slične proizvode u Prilogu II. U njima se utvrđuju zahtjevi koji se osobito odnose na dopuštene ili zabranjene načine obrade, prakse i unose ili prijelazna razdoblja za dotične proizvode.

2. U nedostatku detaljnih pravila proizvodnje iz stavka 1.:

- (a) u pogledu proizvoda iz stavka 1. subjekti moraju poštovati načela utvrđena u člancima 5. i 6., *mutatis mutandis* s načelima utvrđenima u članku 7., te opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima od 9. do 11.;
- (b) u pogledu proizvoda iz stavka 1. država članica može primjenjivati detaljna nacionalna pravila proizvodnje, pod uvjetom da su ta pravila usklađena s ovom Uredbom i da se njima ne zabranjuje, ograničava ili sprečava stavljanje na tržište proizvoda koji su proizvedeni izvan njezina državnog područja, a koji su sukladni s ovom Uredbom.

Članak 22.

Donošenje pravila proizvodnje u izvanrednim slučajevima

1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje utvrđivanjem:

- (a) kriterija za određivanje toga ispunjava li određena situacija uvjete za katastrofalne okolnosti proizišle iz „nepovoljnih klimatskih prilika”, „bolesti životinja”, „okolišnog incidenta”, „elementarne nepogode” ili „katastrofalnog događaja”, kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (h), (i), (j), (k) odnosno (l) Uredbe (EU) br. 1305/2013, kao i bilo koje slične situacije;
- (b) posebnih pravila, uključujući moguća odstupanja od ove Uredbe, o tome na koji se način države članice trebaju nositi s takvim katastrofalnim okolnostima ako odluče primijeniti ovaj članak; i
- (c) posebnih pravila o praćenju i izvješćivanju u takvim slučajevima.

Ti kriteriji i pravila podliježu načelima ekološke proizvodnje utvrđenima u poglavlju II.

2. Ako je država članica službeno priznala neki događaj kao elementarnu nepogodu, kako je navedeno u članku 18. stavku 3. ili članku 24. stavku 3. Uredbe (EU) br. 1305/2013, i taj događaj onemogućuje poštovanje pravila proizvodnje utvrđenih u ovoj Uredbi, ta država članica može odobriti odstupanja od pravila proizvodnje u ograničenom razdoblju dok se ponovo ne uspostavi ekološka proizvodnja, podložno načelima utvrđenima u poglavlju II. i svim delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 1.

3. Države članice mogu donijeti mjere u skladu s delegiranim aktom iz stavka 1. kako bi se omogućio nastavak ili ponovno pokretanje ekološke proizvodnje u slučaju katastrofalnih okolnosti.

Članak 23.

Sakupljanje, pakiranje, prijevoz i skladištenje

1. Subjekti osiguravaju da se ekološki proizvodi i proizvodi iz prijelaznog razdoblja sakupljaju, pakiraju, prevoze i skladište u skladu s pravilima navedenima u Prilogu III.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju:

- (a) Prilog III. odjeljak 2.;
- (b) Prilog III. odjeljci 3., 4. i 6. dodavanjem dodatnih posebnih pravila za prijevoz i prihvata dotičnih proizvoda, ili izmjenom tih dodanih pravila.

Članak 24.

Odobrenje proizvoda i tvari za upotrebu u ekološkoj proizvodnji

1. Komisija može odobriti određene proizvode i tvari za upotrebu u ekološkoj proizvodnji te sve takve odobrene proizvode i tvari uvrštava na ograničavajuće popise u sljedeće svrhe:

- (a) kao aktivne tvari koje se upotrebljavaju u sredstvima za zaštitu bilja;
- (b) kao gnojiva, poboljšivače tla i hranjive tvari;
- (c) kao neekološko krmivo biljnog, algalnog, životinjskog ili kvašcanog podrijetla ili kao krmivo mikrobnog ili mineralnog podrijetla;
- (d) kao dodatke hrani za životinje i pomoćna sredstva u preradi;
- (e) kao proizvode za čišćenje i dezinfekciju ribnjaka, kaveza, spremnika, trkališta, zgrada ili objekata koji se upotrebljavaju u uzgoju životinja;
- (f) kao proizvode za čišćenje i dezinfekciju zgrada i objekata koji se upotrebljavaju u biljnoj proizvodnji, uključujući skladišta na poljoprivrednom gospodarstvu;

(g) kao proizvode za čišćenje i dezinfekciju u prostorima za preradu i skladištenje.

2. Uz proizvode i tvari odobrene u skladu sa stavkom 1. Komisija može odobriti određene proizvode i tvari za upotrebu u proizvodnji prerađene ekološke hrane i kvasca koji se upotrebljava kao hrana ili hrana za životinje te sve takve odobrene proizvode i tvari uvrštava na ograničavajuće popise u sljedeće svrhe:

- (a) kao prehrambene aditive i pomoćna sredstva u preradi;
- (b) kao neekološke sastojke poljoprivrednog podrijetla koji će se upotrebljavati u proizvodnji prerađene ekološke hrane;
- (c) kao pomoćna sredstva u preradi za proizvodnju kvasca i proizvoda od kvasca.

3. Odobrenje proizvoda i tvari iz stavka 1. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji podliježe načelima utvrđenima u poglavlju II. i sljedećim kriterijima koji se ocjenjuju kao cjelina:

- (a) ključni su za neprekinutu proizvodnju i za upotrebu kojoj su namijenjeni;
- (b) svi su dotični proizvodi i tvari biljnog, algalnog, životinjskog, mikrobnog ili mineralnog podrijetla, osim u slučajevima kada proizvodi ili tvari iz takvih izvora nisu dostupni u dovoljnim količinama ili nisu dovoljno kvalitetni ili ako nema zamjenskih rješenja;
- (c) u slučaju proizvoda iz stavka 1. točke (a):
 - i. njihova je upotreba ključna za kontrolu štetnog organizma za kojeg ne postoje zamjenska biološka, fizikalna ili uzgojna rješenja, uzgojne prakse ili drugi učinkoviti postupci upravljanja;
 - ii. ako takvi proizvodi nisu biljnog, algalnog, životinjskog, mikrobnog ili mineralnog podrijetla i nisu identični svom prirodnom obliku, u uvjetima za njihovu upotrebu isključuje se svaki izravan kontakt s jestivim dijelovima usjeva;
- (d) u slučaju proizvoda iz stavka 1. točke (b), njihova upotreba ključna je za postizanje ili održavanje plodnosti tla ili za ispunjavanje posebnih prehrambenih zahtjeva usjeva ili za specifične svrhe poboljšanja tla;
- (e) u slučaju proizvoda iz stavka 1. točaka (c) i (d):
 - i. njihova upotreba potrebna je za održavanje zdravlja životinja, dobrobiti i vitalnosti životinja te se njome doprinosi primjerenoj prehrani kojom se ispunjavaju fiziološke i etološke potrebe dotičnih vrsta ili je njihova upotreba potrebna za proizvodnju ili konzerviranje hrane za životinje jer bez upotrebe takvih tvari nije moguće proizvesti ili konzervirati hranu za životinje;
 - ii. hrana za životinje mineralnog podrijetla, elementi u tragovima, vitamini ili provitamini prirodnog su podrijetla, osim u slučajevima kada proizvodi ili tvari iz takvih izvora nisu dostupni u dovoljnim količinama ili nisu dovoljno kvalitetni ili ako nema zamjenskih rješenja;
 - iii. upotreba neekološkog krmiva biljnog ili životinjskog podrijetla potrebna je jer krmivo biljnog ili životinjskog podrijetla proizvedeno u skladu s pravilima ekološke proizvodnje nije dostupno u dovoljnim količinama;
 - iv. upotreba neekoloških začina, začinskog bilja i melasa potrebna je jer ti proizvodi nisu dostupni u ekološkom obliku; moraju biti proizvedeni ili prerađeni bez kemijskih otapala te je njihova upotreba ograničena na 1 % unosa hrane za životinje za dotičnu vrstu, izračunano godišnje kao postotak suhe tvari u hrani za životinje poljoprivrednog podrijetla.

4. Odobrenje proizvoda i tvari iz stavka 2. za upotrebu u proizvodnji prerađene ekološke hrane ili za proizvodnju kvasca koji se upotrebljava kao hrana ili hrana za životinje podliježe načelima utvrđenima u poglavlju II. i sljedećim kriterijima koji se ocjenjuju kao cjelina:

- (a) nisu dostupni zamjenski proizvodi ili tvari odobreni u skladu s ovim člankom ili tehnike koje su sukladne s ovom Uredbom;
- (b) bez upotrebe tih proizvoda i tvari bilo bi nemoguće proizvesti ili konzervirati hranu ili ispuniti određene prehrambene zahtjeve predviđene na temelju zakonodavstva Unije;
- (c) prisutni su u prirodi i mogli su biti podvrgnuti samo mehaničkim, fizikalnim, biološkim, enzimskim ili mikrobnim procesima, osim u slučajevima kada proizvoda ili tvari iz takvih izvora nema u dovoljnim količinama ili ako nisu dovoljno kvalitetni;
- (d) ekološki sastojak nije dostupan u dovoljnim količinama.

5. Odobrenje upotrebe kemijski sintetiziranih proizvoda i tvari, u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka, strogo je ograničeno na slučajeve kada bi se upotrebom vanjskih unosa iz članka 5. točke (g) doprinijelo neprihvatljivim učincima na okoliš.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju stavci 3. i 4. ovog članka dodavanjem dodatnih kriterija za odobrenje proizvoda i tvari iz stavaka 1. i 2 ovog članka za upotrebu u ekološkoj proizvodnji općenito, a posebno u proizvodnji prerađene ekološke hrane, kao i dodatnih kriterija za povlačenje takvih odobrenja, ili izmjenom tih dodanih kriterija.

7. Ako država članica smatra da neki proizvod ili tvar treba dodati na popis ili povući s popisa odobrenih proizvoda i tvari iz stavaka 1. i 2., ili da bi trebalo izmijeniti specifikacije za upotrebu navedene u pravilima proizvodnje, ona osigurava da se Komisiji i drugim državama članicama službeno pošalje dokumentacija u kojoj su navedeni razlozi za dodavanje na popis, povlačenje s popisa ili za druge izmjene i da ta dokumentacija bude javno dostupna, podložno zakonodavstvu Unije i nacionalnom zakonodavstvu o zaštiti podataka.

Komisija objavljuje sve zahtjeve iz ovog stavka.

8. Komisija redovito preispituje popise iz ovog članka.

Popis neekoloških sastojaka iz stavka 2. točke (b) preispituje se najmanje jednom godišnje.

9. Komisija donosi provedbene akte u vezi s odobravanjem ili povlačenjem odobrenja za proizvode i tvari u skladu sa stavcima 1. i 2. koji se smiju upotrebljavati u ekološkoj proizvodnji općenito, a posebno u proizvodnji prerađene ekološke hrane, te kojima se utvrđuju postupci koje treba slijediti za takva odobrenja i popisi takvih proizvoda i tvari te, prema potrebi, njihov opis, zahtjevi u pogledu sastava i uvjeti za upotrebu.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 25.

Odobrenje neekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla za prerađenu ekološku hranu koje izdaju države članice

1. Kada je to nužno radi osiguravanja pristupa određenim sastojcima poljoprivrednog podrijetla i ako takvi sastojci nisu dostupni u ekološkom obliku u dovoljnoj količini, država članica na zahtjev subjekta može privremeno odobriti upotrebu neekoloških sastojaka poljoprivrednog podrijetla za proizvodnju prerađene ekološke hrane na svojem državnom području na razdoblje od najviše šest mjeseci. To se odobrenje primjenjuje na sve subjekte u toj državi članici.

2. Država članica putem računalnog sustava kojim se omogućuje elektronička razmjena dokumenata i informacija, a koji je Komisija stavila na raspolaganje, odmah obavješćuje Komisiju i druge države članice o svim odobrenjima izdanima na svojem državnom području u skladu sa stavkom 1.

3. Država članica može produljiti odobrenje predviđeno u stavku 1. dva puta po najviše šest mjeseci, pod uvjetom da nijedna druga država članica ne podnese prigovor navodeći, putem sustava iz stavka 2., da su takvi sastojci dostupni u ekološkom obliku u dovoljnoj količini.

4. Kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova priznati u skladu s člankom 46. stavkom 1. mogu na razdoblje od najviše šest mjeseci izdati privremeno odobrenje, kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, subjektima u trećim zemljama koji zatraže takvo odobrenje i koji podliježu kontrolama tog kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove, pod uvjetom da su u dotičnoj trećoj zemlji ispunjeni uvjeti iz tog stavka. Odobrenje se može produljiti dva puta po najviše šest mjeseci.

5. Ako nakon dva produljenja privremenog odobrenja država članica na temelju objektivnih informacija smatra da dostupnost takvih sastojaka u ekološkom obliku i dalje nije dovoljna za ispunjavanje kvalitativnih i kvantitativnih potreba subjekata, može podnijeti zahtjev Komisiji u skladu s člankom 24. stavkom 7.

Članak 26.

Prikupljanje podataka o dostupnosti na tržištu ekološkog bilnog reprodukcijškog materijala i bilnog reprodukcijškog materijala iz prijelaznog razdoblja, životinja iz ekološkog uzgoja i juvenilnih životinja iz ekološke akvakulture

1. Svaka država članica osigurava uspostavu redovito ažurirane baze podataka za popisivanje ekološkog bilnog reprodukcijškog materijala i bilnog reprodukcijškog materijala iz prijelaznog razdoblja, osim sadnica, ali uključujući sjemenski krumpir, koji je dostupan na njezinu državnom području.

2. Države članice moraju uvesti sustave kojima se subjektima koji na tržište stavljaju ekološki biljni reproduksijski materijal ili biljni reproduksijski materijal iz prijelaznog razdoblja, životinje iz ekološkog uzgoja ili juvenilne životinje iz ekološke akvakulture i koji navedeno mogu dostavljati u dovoljnim količinama i u razumnom roku omogućuje da dobrovoljno i besplatno, uz svoja imena i podatke za kontakt, objave informacije o sljedećem:

- (a) o dostupnom ekološkom biljnom reproduksijskom materijalu i biljnom reproduksijskom materijalu iz prijelaznog razdoblja, poput biljnog reproduksijskog materijala iz ekološkog heterogenog materijala ili iz ekoloških sorti prikladnih za ekološku proizvodnju, osim sadnica, ali uključujući sjemenski krumpir; o količini iskazanoj u težini tog materijala; i o razdoblju u godini kada je dostupan; taj se materijal uvrštava na popis barem s latinskim znanstvenim nazivom;
- (b) o životinjama iz ekološkog uzgoja za koje se može dobiti odstupanje u skladu s Prilogom II. dijelom II. točkom 1.3.4.4.; o broju raspoloživih životinja koje su kategorizirane prema spolu; informacije, ako su relevantne, u vezi s različitim vrstama životinja u pogledu dostupnih pasmina i sojeva; o rasama životinja; o dobi životinja; i sve ostale relevantne informacije;
- (c) o juvenilnim životinjama iz ekološke akvakulture koje su dostupne na njihovu gospodarstvu i njihovom zdravstvenom statusu u skladu s Direktivom Vijeća 2006/88/EZ ⁽¹⁾ te proizvodnom kapacitetu za svaku vrstu iz akvakulture.

3. Države članice također mogu uspostaviti sustave kojima se subjektima koji stavljaju na tržište pasmine i sojeve prilagođene ekološkoj proizvodnji u skladu s Prilogom II. dijelom II. točkom 1.3.3. ili ekološke mlade kokoši, i koji mogu dostavljati te životinje u dovoljnim količinama i u razumnom roku, omogućuje da dobrovoljno i besplatno objave relevantne informacije, uz imena i podatke za kontakt.

4. Subjekti koji odluče uključiti informacije o biljnom reproduksijskom materijalu, životinjama ili juvenilnim životinjama iz akvakulture u sustave iz stavaka 2. i 3. osiguravaju da se informacije redovito ažuriraju i da se informacije uklone s popisa ako biljni reproduksijski materijal, životinje ili više juvenilne životinje iz akvakulture više nisu dostupni.

5. Za potrebe stavaka 1., 2. i 3. države članice mogu se nastaviti koristiti relevantnim informacijskim sustavima koji već postoje.

6. Komisija objavljuje poveznicu na svaku nacionalnu bazu podataka ili sustav na posebnim internetskim stranicama Komisije kako bi se korisnicima omogućilo da imaju pristup takvim bazama podataka ili sustavima u cijeloj Uniji.

7. Komisija može donijeti provedbene akte kojim se predviđaju:

- (a) tehničke pojedinosti za uspostavu i održavanje baza podataka iz stavka 1. i sustava iz stavka 2.;
- (b) specifikacije u pogledu prikupljanja informacija iz stavaka 1. i 2.;
- (c) specifikacije u pogledu aranžmana za sudjelovanje u bazama podataka iz stavka 1. i u sustavima iz stavka 2. i 3.; i
- (d) pojedinosti u pogledu informacija koje trebaju pružati države članice u skladu s člankom 53. stavkom 6.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 27.

Obveze i djelovanja u slučaju sumnje na nesukladnost

Ako subjekt sumnja da proizvod koji je proizveo, pripremio, uvezao ili zaprimio od drugog subjekta nije sukladan s ovom Uredbom, taj subjekt, podložno članku 28. stavku 2.:

- (a) identificira i odvaja dotični proizvod;
- (b) provjerava može li se sumnja potkrijepiti;
- (c) ne stavlja dotični proizvod na tržište kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja i ne upotrebljava ga u ekološkoj proizvodnji, osim ako se sumnja može otkloniti;
- (d) ako je sumnja potkrijepljena ili ako se ne može otkloniti, odmah obavješćuje relevantno nadležno tijelo ili, prema potrebi, relevantno kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu te im, prema potrebi, dostavlja dostupne elemente;
- (e) u potpunosti surađuje s relevantnim nadležnim tijelom ili, prema potrebi, relevantnim kontrolnim tijelom ili kontrolnom ustanovom na provjeri i utvrđivanju razloga za sumnju na nesukladnost.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/88/EZ od 24. listopada 2006. o zahtjevima zdravlja životinja koji se primjenjuju na životinje akvakulture i njihove proizvode te o sprečavanju i kontroli određenih bolesti akvatičnih životinja (SL L 328, 24.11.2006., str. 14.).

Članak 28.

Mjere predostrožnosti kako bi se izbjegla prisutnost neodobrenih proizvoda i tvari

1. Kako bi se spriječilo onečišćenje proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, subjekti poduzimaju sljedeće mjere predostrožnosti u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije:

- (a) uvide i zadržavaju razmjerne i odgovarajuće mjere kako bi se prepoznali rizici od onečišćenja ekološke proizvodnje i proizvoda neodobrenim proizvodima ili tvarima, uključujući sustavno prepoznavanje kritičnih postupovnih koraka;
- (b) uvide i zadržavaju razmjerne i odgovarajuće mjere kako bi se izbjegli rizici od onečišćenja ekološke proizvodnje i proizvoda neodobrenim proizvodima ili tvarima;
- (c) redovito preispituju i prilagođuju takve mjere; i
- (d) ispunjavaju druge relevantne zahtjeve iz ove Uredbe kojima se osigurava razdvajanje ekoloških proizvoda, proizvoda iz prijelaznog razdoblja i neekoloških proizvoda.

2. Ako subjekt sumnja da, zbog prisutnosti proizvoda ili tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u proizvodu koji se namjerava upotrebljavati ili staviti na tržište kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja, taj proizvod nije sukladan s ovom Uredbom, subjekt:

- (a) identificira i odvaja dotični proizvod;
- (b) provjerava može li se sumnja potkrijepiti;
- (c) ne stavlja dotični proizvod na tržište kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja te ga ne upotrebljava u ekološkoj proizvodnji osim ako se sumnja može otkloniti;
- (d) ako je sumnja potkrijepljena ili ako se ne može otkloniti, odmah obavješćuje relevantno nadležno tijelo ili, prema potrebi, relevantno kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu te im, prema potrebi, dostavlja dostupne elemente;
- (e) u potpunosti surađuje s relevantnim nadležnim tijelom ili, prema potrebi, relevantnim kontrolnim tijelom ili kontrolnom ustanovom na utvrđivanju i provjeri razloga za prisutnost neodobrenih proizvoda ili tvari.

3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju ujednačena pravila kojima se određuju:

- (a) postupovni koraci koje subjekti trebaju slijediti u skladu sa stavkom 2. točkama od (a) do (e) i relevantna dokumentacija koju trebaju dostaviti,
- (b) razmjerne i odgovarajuće mjere koje subjekti trebaju donositi i preispitivati kako bi se prepoznali i izbjegli rizici od onečišćenja u skladu sa stavkom 1. točkama (a), (b) i (c).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 29.

Mjere koje treba poduzeti u slučaju prisutnosti neodobrenih proizvoda ili tvari

1. Ako nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova primi potkrijepljene informacije o prisutnosti proizvoda ili tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, ili ga obavijesti subjekt u skladu s člankom 28. stavkom 2. točkom (d) ili otkrije takve proizvode ili tvari u ekološkom proizvodu ili proizvodu iz prijelaznog razdoblja:

- (a) ono odmah provodi službeni istragu u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 kako bi se utvrdio izvor i uzrok s ciljem provjere sukladnosti s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom i člankom 28. stavkom 1.; takva se istraga dovršava što je prije moguće, u razumnom roku, uzimajući u obzir trajnost proizvoda i složenost slučaja;
- (b) ono privremeno zabranjuje stavljanje na tržište dotičnih proizvoda kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja i njihovu upotrebu u ekološkoj proizvodnji dok se čekaju rezultati istrage iz točke (a).

2. Dotični proizvod ne smije se staviti na tržište kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja niti se smije upotrebljavati u ekološkoj proizvodnji ako nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova za dotičnog subjekta utvrdi:

- (a) da je upotrebljavao proizvode ili tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (b) da nije poduzeo mjere predostrožnosti iz članka 28. stavka 1.; ili
- (c) da nije poduzeo mjere kao odgovor na relevantne prethodne zahtjeve nadležnih tijela, kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova.

3. Dotičnom subjektu daje se mogućnost da komentira rezultate istrage iz stavka 1. točke (a). Nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova vodi evidenciju o provedenim istragama.

Ako je to potrebno, dotični subjekt poduzima korektivne mjere koje su potrebne kako bi se izbjeglo buduće onečišćenje.

4. Komisija do 31. prosinca 2024. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi ovog članka, o prisutnosti proizvoda i tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji i o ocjeni nacionalnih pravila iz stavka 5. ovog članka. Tom se izvješću prema potrebi može priložiti zakonodavni prijedlog za daljnje usklađivanje.

5. Države članice u kojima su na snazi pravila kojima se predviđa da se proizvodi koji sadržavaju više od određene razine proizvoda ili tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji ne smiju stavljati na tržište kao ekološki proizvodi mogu nastaviti primjenjivati ta pravila pod uvjetom da se tim pravilima ne zabranjuje, ograničava ili sprečava stavljanje na tržište proizvoda koji su proizvedeni u drugim državama članicama kao ekoloških proizvoda ako su ti proizvodi proizvedeni u skladu s ovom Uredbom. Države članice koje primjenjuju ovaj stavak o tome bez odgode obavješćuju Komisiju.

6. Nadležna tijela dokumentiraju rezultate istraga iz stavka 1., kao i sve mjere koje su poduzela u svrhu osmišljavanja najbolje prakse i daljnje mjere za izbjegavanje prisutnosti proizvoda i tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.

Države članice te informacije stavljaju na raspolaganje drugim državama članicama i Komisiji putem računalnog sustava koji je Komisija stavila na raspolaganje, a kojim se omogućuje elektronička razmjena dokumenata i informacija.

7. Države članice na svojem državnom području mogu poduzeti primjerene mjere kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost u ekološkoj poljoprivredi proizvoda i tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji. Takvim se mjerama ne smije zabraniti, ograničiti ili spriječiti stavljanje na tržište proizvoda koji su proizvedeni u drugim državama članicama kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja ako su ti proizvodi proizvedeni u skladu s ovom Uredbom. Države članice koje primjenjuju ovaj stavak o tome bez odgode obavješćuju Komisiju i druge države članice.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju ujednačena pravila kojima se određuje:

- (a) metodologija koju trebaju primjenjivati nadležna tijela, ili, prema potrebi, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove za otkrivanje i procjenu prisutnosti proizvoda i tvari koji nisu odobreni u skladu s člankom 9. stavkom 3. prvim podstavkom za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (b) pojedinosti i oblik informacija koje države članice trebaju staviti na raspolaganje Komisiji i drugim državama članicama u skladu sa stavkom 6. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

9. Države članice do 31. ožujka svake godine Komisiji elektroničkim putem dostavljaju relevantne informacije o slučajevima koji uključuju onečišćenje neodobrenim proizvodima ili tvarima u prethodnoj godini, uključujući informacije prikupljene na graničnim kontrolnim postajama, u vezi s prirodom otkrivenog onečišćenja, a posebno u vezi s uzrokom, izvorom i razinom onečišćenja te količinom i prirodom onečišćenih proizvoda. Komisija prikuplja te informacije putem računalnog sustava koji je na raspolaganje stavila Komisija i koji se upotrebljava za lakše osmišljavanje najboljih praksi za izbjegavanje onečišćenja.

POGLAVLJE IV.

OZNAČIVANJE

Članak 30.

Upotreba izraza koji upućuju na ekološku proizvodnju

1. Za potrebe ove Uredbe smatra se da je proizvod označen izrazom koji upućuje na ekološku proizvodnju ako su na oznakama, u promidžbenim materijalima ili komercijalnim ispravama taj proizvod, njegovi sastojci ili krmiva koji se upotrebljavaju za njegovu proizvodnju opisani izrazima koji kupcu sugeriraju da su taj proizvod, sastojci ili krmiva proizvedeni u skladu s ovom Uredbom. Osobito, izrazi navedeni u Prilogu IV. te njihove izvedenice i skraćenice, kao što su „bio” i „eko”, sami ili u kombinaciji, mogu se upotrebljavati unutar cijele Unije na bilo kojem jeziku koji je naveden u tom prilogu za označivanje i oglašavanje proizvoda iz članka 2. stavka 1. koji su sukladni s ovom Uredbom.

2. Za proizvode iz članka 2. stavka 1. izrazi iz stavka 1. ovog članka ne smiju se upotrebljavati nigdje u Uniji ni na jednom jeziku navedenom u Prilogu IV. u označivanju, promidžbenim materijalima ili u komercijalnim ispravama proizvoda koji nije sukladan s ovom Uredbom.

Nadalje, u označivanju ili oglašavanju ne smiju se upotrebljavati nikakvi izrazi, uključujući izraze koji se upotrebljavaju u žigovima ili imenima poduzeća, kao ni prakse, koji bi mogli potrošača ili korisnika dovesti u zabludu sugerirajući da su neki proizvod ili njegovi sastojci sukladni s ovom Uredbom.

3. Proizvodi proizvedeni tijekom prijelaznog razdoblja ne smiju se označivati ili oglašavati kao ekološki proizvodi ili kao proizvodi iz prijelaznog razdoblja.

Međutim, biljni reproduksijski materijal, prehrambeni proizvodi biljnog podrijetla i hrana za životinje biljnog podrijetla proizvedeni tijekom prijelaznog razdoblja, koji su sukladni s člankom 10. stavkom 4., mogu se označiti i oglašavati kao proizvodi iz prijelaznog razdoblja upotrebom izraza „iz prijelaznog razdoblja” ili izraza koji mu odgovara, uz uvjete iz stavka 1.

4. Izrazi iz stavaka 1. i 3 ne upotrebljavaju se za proizvod za koji se pravom Unije zahtijeva da na oznaci ili pri oglašavanju mora biti naznačeno da sadržava GMO-e, da se sastoji od GMO-a ili da je proizveden od GMO-a.

5. Za prerađenu hranu izrazi iz stavka 1. smiju se upotrebljavati:

(a) u prodajnoj oznaci i na popisu sastojaka ako je taj popis obavezan prema zakonodavstvu Unije, pod sljedećim uvjetima:

i. prerađena hrana sukladna je s pravilima proizvodnje utvrđenima u Prilogu II. dijelu IV. i s pravilima utvrđenima u skladu s člankom 16. stavkom 3;

ii. najmanje 95 % masenog udjela sastojaka poljoprivrednog podrijetla je ekološko; i

iii. u slučaju aroma upotrebljavaju se samo za prirodne aromatične tvari i prirodne aromatične pripravke označene u skladu s člankom 16. stavcima 2., 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 1334/2008 te su svi aromatični sastojci i nositelji aromatičnih sastojaka u dotičnoj aromi ekološki;

(b) samo na popisu sastojaka, pod sljedećim uvjetima:

i. manje od 95 % masenog udjela sastojaka poljoprivrednog podrijetla je ekološko i pod uvjetom da su ti sastojci sukladni s pravilima proizvodnje utvrđenima u ovoj Uredbi; i

ii. prerađena hrana sukladna je s pravilima proizvodnje utvrđenima u Prilogu II. dijelu IV. točki 1.5., točki 2.1. podtočkama (a) i (b) i točki 2.2.1. te s pravilima utvrđenima u skladu s člankom 16. stavkom 3.;

(c) u prodajnim oznakama i popisu sastojaka, pod sljedećim uvjetima:

i. glavni je sastojak proizvod lova ili ribolova;

ii. izraz iz stavka 1. jasno se u prodajnoj oznaci povezuje s drugim sastojkom koji je ekološki i razlikuje se od glavnog sastojka;

iii. svi su drugi sastojci poljoprivrednog podrijetla ekološki; i

iv. hrana je sukladna s Prilogom II. dijelom IV. točkom 1.5., točkom 2.1. podtočkama (a) i (b) i točkom 2.2.1. te s pravilima utvrđenima u skladu s člankom 16. stavkom 3.

Na popisu sastojaka iz prvog podstavka točaka (a), (b) i (c) navodi se koji su sastojci ekološki. Upućivanja na ekološku proizvodnju smiju se navesti samo u vezi s ekološkim sastojcima.

Na popisu sastojaka iz prvog podstavka točaka (b) i (c) navodi se ukupni postotak ekoloških sastojaka u odnosu na ukupnu količinu sastojaka poljoprivrednog podrijetla.

Izrazi iz stavka 1., kada se upotrebljavaju na popisu sastojaka iz prvog podstavka točaka (a), (b) i (c) ovog stavka, te postotak iz trećeg podstavka ovog stavka otiskuju se u istoj boji, u istoj veličini i istim tipom slova kao i ostatak popisa sastojaka.

6. Za prerađenu hranu za životinje izrazi iz stavka 1. mogu se upotrebljavati u prodajnim oznakama i popisu sastojaka pod sljedećim uvjetima:

(a) prerađena hrana za životinje sukladna je s pravilima proizvodnje utvrđenima u Prilogu II. dijelovima II., III. i V., kao i s posebnim pravilima utvrđenima u skladu s člankom 16. stavkom 3.;

(b) svi su sastojci poljoprivrednog podrijetla koji se nalaze u prerađenoj hrani za životinje ekološki; i

(c) najmanje 95 % suhe tvari proizvoda je ekološko.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja:

(a) ovaj članak dodavanjem dodatnih pravila o označivanju proizvoda navedenih u Prilogu I. ili izmjenom tih dodanih pravila; i

(b) popis izraza naveden u Prilogu IV., uzimajući u obzir lingvistička kretanja u državama članicama.

8. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju detaljni zahtjevi za primjenu stavka 3. ovog članka.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 31.

Označivanje proizvoda i tvari koji se upotrebljavaju u biljnoj proizvodnji

Neovisno o području primjene ove Uredbe kako je utvrđeno u članku 2. stavku 1., proizvodi i tvari koji se upotrebljavaju u sredstvima za zaštitu bilja ili kao gnojiva, poboljšivači tla ili hranjive tvari te su odobreni u skladu s člancima 9. i 24. mogu nositi oznaku kojom se naznačuje da su ti proizvodi ili tvari odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u skladu s ovom Uredbom.

Članak 32.

Obvezni navodi

1. Ako se na proizvodima nalaze izrazi kako je navedeno u članku 30. stavku 1., uključujući proizvode označene kao proizvodi iz prijelaznog razdoblja u skladu s člankom 30. stavkom 3.:

(a) na oznaci mora biti navedena i brojana oznaka kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove čijoj kontroli podliježe subjekt koji je obavio zadnju operaciju u okviru proizvodnje ili pripreme; i

(b) u slučaju pretpakirane hrane na ambalaži se mora nalaziti i znak Europske unije za ekološku proizvodnju iz članka 33., osim u slučajevima iz članka 30. stavka 3. i stavka 5. točaka (b) i (c).

2. Kada se upotrebljava znak Europske unije za ekološku proizvodnju, u istom se vidnom polju navodi mjesto uzgoja poljoprivrednih sirovina od kojih se proizvod sastoji, u jednom od sljedećih oblika, prema potrebi:

(a) „uzgojeno u EU-u” ako je poljoprivredna sirovina uzgojena u Uniji,

(b) „uzgojeno izvan EU-a” ako je poljoprivredna sirovina uzgojena u trećim zemljama;

(c) „uzgojeno u EU-u/izvan EU-a” ako je dio poljoprivrednih sirovina uzgojen u Uniji, a dio u trećoj zemlji.

Za potrebe prvog podstavka, riječ „uzgojeno” može se prema potrebi zamijeniti riječima „iz akvakulture”, a riječi „u EU-u” ili „izvan EU-a” mogu se zamijeniti ili dopuniti imenom zemlje ili imenom zemlje i regije ako su sve poljoprivredne sirovine od kojih se sastoji proizvod uzgojene u toj zemlji ili, ako je to primjenjivo, u toj regiji.

Za oznaku mjesta uzgoja poljoprivrednih sirovina od kojih se proizvod sastoji, kako je navedeno u prvom i trećem podstavku, mali maseni udjeli sastojaka mogu se zanemariti pod uvjetom da ukupna količina zanemarenih sastojaka nije veća od 5 % ukupne mase poljoprivrednih sirovina.

Riječi „u EU-u” ili „izvan EU-a” po boji, veličini i tipu slova ne smiju biti uočljivije od naziva proizvoda.

3. Oznake iz stavaka 1. i 2. ovog članka te iz članka 33. stavka 3. navode se na istaknutom mjestu tako da su lako uočljive te moraju biti jasno čitljive i neizbrisive.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju stavak 2. ovog članka i članak 33. stavak 3. dodavanjem dodatnih pravila označivanja ili izmjenom tih dodanih pravila.

5. Komisija donosi provedbene akte o sljedećem:

(a) praktičnim aranžmanima u vezi s upotrebom, prezentiranjem, sastavom i veličinom oznaka iz stavka 1. točke (a) i stavka 2. ovog članka te iz članka 33. stavka 3.;

(b) dodjeljivanju brojčanih oznaka kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama;

(c) oznaci mjesta uzgoja poljoprivrednih sirovina u skladu sa stavkom 2. ovog članka i člankom 33. stavkom 3.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 33.

Znak Europske unije za ekološku proizvodnju

1. Znak Europske unije za ekološku proizvodnju može se upotrebljavati u označivanju, prezentiranju i oglašavanju proizvoda koji su sukladni s ovom Uredbom.

Znak Europske unije za ekološku proizvodnju može se upotrebljavati i u informativne i obrazovne svrhe povezane s postojanjem i oglašavanjem samog znaka, pod uvjetom da se tom upotrebom potrošače ne dovodi u zabludu u pogledu ekološke proizvodnje određenih proizvoda i pod uvjetom da je znak prikazan u skladu s pravilima utvrđenima u Prilogu V. U tom se slučaju ne primjenjuju zahtjevi iz članka 32. stavka 2. i Priloga V. točke 1.7.

Znak Europske unije za ekološku proizvodnju ne smije se upotrebljavati za prerađenu hranu kako je navedeno u članku 30. stavku 5. točkama (b) i (c) ni za proizvode iz prijelaznog razdoblja kako je navedeno u članku 30. stavku 3.

2. Osim kada se upotrebljava u skladu sa stavkom 1. drugim podstavkom, znak Europske unije za ekološku proizvodnju službeni je potvrda u skladu s člancima 86. i 91. Uredbe (EU) 2017/625.

3. Upotreba znaka Europske unije za ekološku proizvodnju nije obvezna za proizvode uvezene iz trećih zemalja. Ako se pri označivanju tih proizvoda navodi taj znak, mora se navesti i oznaka iz članka 32. stavka 2.

4. Znak Europske unije za ekološku proizvodnju u skladu je s modelom iz Priloga V. i sukladan s pravilima koja su navedena u tom prilogu.

5. Nacionalni i privatni znakovi mogu se upotrebljavati u označivanju, prezentiranju i oglašavanju proizvoda koji su sukladni s ovom Uredbom.

6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja Prilog V. u pogledu znaka Europske unije za ekološku proizvodnju i pravila koja se na njega odnose.

POGLAVLJE V.

CERTIFICIRANJE

Članak 34.

Sustav certificiranja

1. Subjekti i skupine subjekata iz članku 36. koji proizvode, pripremaju, distribuiraju ili skladište ekološke proizvode ili proizvode iz prijelaznog razdoblja, koji uvoze takve proizvode iz treće zemlje ili izvoze takve proizvode u treću zemlju, ili koji stavljaju takve proizvode na tržište, prije stavljanja na tržište bilo kojeg proizvoda kao „ekološkog proizvoda” ili kao „proizvoda iz prijelaznog razdoblja” ili prije prijelaznog razdoblja prijavljuju svoju aktivnost nadležnim tijelima države članice u kojoj se ona provodi i u kojoj njihovo poduzeće podliježe sustavu kontrole.

Ako su nadležna tijela prenijela svoje odgovornosti ili delegirala određene zadatke službenih kontrola ili određene zadatke povezane s drugim službenim aktivnostima na više kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova, subjekti ili skupine subjekata u prijavi iz prvog podstavka naznačuju koje kontrolno tijelo ili koja kontrolna ustanova provjerava sukladnost njihove aktivnosti s ovom Uredbom i izdaje certifikat iz članka 35. stavka 1.

2. Subjekti koji prodaju pretpakirane ekološke proizvode izravno krajnjem potrošaču ili korisniku izuzimaju se od obveze prijavljivanja iz stavka 1. ovog članka i od obveze posjedovanja certifikata iz članka 35. stavka 2. pod uvjetom da takve proizvode ne proizvode, ne pripremaju, ne skladište osim ako je to u vezi s mjestom prodaje niti ih uvoze iz treće zemlje niti su takve aktivnosti povjerali nekom drugom subjektu kao podugovaratelju.

3. Ako su subjekti ili skupine subjekata bilo koji dio svojih aktivnosti povjerali trećim stranama kao podugovarateljima, tada i subjekti ili skupine subjekata i treće strane kojima su te aktivnosti povjerene kao podugovarateljima moraju biti sukladne sa stavkom 1., osim ako subjekt ili skupina subjekata u prijavi iz stavka 1. navedu da su i dalje odgovorni za ekološku proizvodnju te da tu odgovornost nisu prenijeli na podugovaratelja. U takvim slučajevima nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova provjeravaju sukladnost aktivnosti povjerenih podugovarateljima s ovom Uredbom u kontekstu kontrole koju provode nad subjektima ili skupinama subjekata koji su svoje aktivnosti povjerali podugovarateljima.

4. Države članice mogu imenovati tijelo ili odobriti ustanovu koji trebaju zaprimati prijave iz stavka 1.

5. Subjekti, skupine subjekata i podugovaratelji vode evidenciju u skladu s ovom Uredbom o različitim aktivnostima kojima se bave.

6. Države članice vode ažurirane popise koji sadržavaju imena i adrese subjekata i skupina subjekata koji su prijavili svoje aktivnosti u skladu sa stavkom 1. te na primjeren način, među ostalim s pomoću poveznica na pojedinačne internetske stranice, objavljuju sveobuhvatan popis tih podataka, zajedno s informacijama o certifikatima izdanim tim subjektima i skupinama subjekata u skladu s člankom 35. stavkom 1. Države članice pritom poštuju zahtjeve u pogledu zaštite osobnih podataka na temelju Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

7. Države članice osiguravaju da svi subjekti ili skupine subjekata koji djeluju u skladu s ovom Uredbom i koji, u slučaju naplaćivanja naknade u skladu s člancima 78. i 80. Uredbe (EU) 2017/625, plaćaju primjerenu naknadu za pokrivanje troškova kontrola, imaju pravo biti obuhvaćeni sustavom kontrole. Države članice osiguravaju da se sve naknade koje se mogu naplaćivati objave.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja Prilog II. u pogledu zahtjeva za vođenjem evidencije.

9. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi se predvidjele pojedinosti i specifikacije u vezi sa sljedećim:

- (a) oblikom i tehničkim sredstvima prijave iz stavka 1.;
- (b) aranžmanima za objavu popisa iz stavka 6.; i
- (c) postupcima i aranžmanima za objavu naknada iz stavka 7.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 35.

Certifikat (potvrđnica)

1. Nadležna tijela ili, prema potrebi, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove izdaju certifikat svim subjektima ili skupinama subjekata koji su prijavili svoju aktivnost u skladu s člankom 34. stavkom 1. i koji su sukladni s ovom Uredbom. Certifikat:

- (a) se izdaje u elektroničkom obliku kad god je to moguće;
- (b) omogućuje barem identifikaciju subjekta ili skupine subjekata, uključujući popis članova, kategoriju proizvoda obuhvaćenih certifikatom te njegovo razdoblje valjanosti;
- (c) njime se potvrđuje da je prijavljena aktivnost sukladna s ovom Uredbom; i
- (d) se izdaje u skladu s modelom utvrđenim u Prilogu VI.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 8. ovog članka i članak 34. stavak 2., subjekti i skupine subjekata ne smiju stavljati na tržište proizvode iz članka 2. stavka 1. kao ekološke proizvode ili proizvode iz prijelaznog razdoblja ako ne posjeduju certifikat kako je navedeno u stavku 1. ovog članka.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

3. Certifikat naveden u ovom članku službeni je certifikat u smislu članka 86. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) 2017/625.

4. Subjekt ili skupina subjekata nema pravo dobiti certifikat od više kontrolnih ustanova u odnosu na aktivnosti koje se obavljaju u istoj državi članici u vezi s istom kategorijom proizvoda, uključujući slučajeve u kojima taj subjekt ili ta skupina subjekata sudjeluje u različitim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije.

5. Članovi skupine subjekata nemaju pravo dobiti pojedinačan certifikat ni za jednu od aktivnosti obuhvaćenih certificiranjem skupine subjekata kojoj pripadaju.

6. Subjekti provjeravaju certifikate subjekata koji su njihovi dobavljači.

7. Za potrebe stavaka 1. i 4. ovog članka, proizvodi se razvrstavaju prema sljedećim kategorijama:

- (a) neprerađeno bilje i biljni proizvodi, uključujući sjemenje i drugi biljni reproduksijski materijal;
- (b) stoka i neprerađeni proizvodi stočnog podrijetla;
- (c) alge i neprerađeni proizvodi akvakulture;
- (d) prerađeni poljoprivredni proizvodi, uključujući proizvode akvakulture, koji se upotrebljavaju za prehrambene svrhe;
- (e) hrana za životinje;
- (f) vino;
- (g) drugi proizvodi navedeni na popisu u Prilogu I. ovoj Uredbi ili proizvodi koji nisu obuhvaćeni prethodnim kategorijama.

8. Države članice mogu od obveze posjedovanja certifikata predviđene u stavku 2. izuzeti subjekte koji nepakirane ekološke proizvode, osim hrane za životinje, izravno prodaju konačnom potrošaču, pod uvjetom da ti subjekti takve proizvode ne proizvode, ne pripremaju, ne skladište osim ako je to u vezi s mjestom prodaje niti ih uvoze iz treće zemlje niti su takve aktivnosti povjerali trećoj strani kao podugovaratelju i pod uvjetom da:

- (a) ta prodaja ne premašuje 5 000 kg godišnje;
- (b) ta prodaja ne predstavlja godišnji promet za nepakirane ekološke proizvode koji premašuje 20 000 EUR; ili
- (c) mogući trošak certifikacije subjekta ne premašuje 2 % ukupnog prometa za nepakirane ekološke proizvode koje je prodao taj subjekt.

Ako država članica odluči izuzeti subjekte iz prvog podstavka, ona može odrediti strože granične vrijednosti od onih koje su određene u prvom podstavku.

Države članice obavješćuju Komisiju i druge države članice o svakoj odluci o izuzeću subjekata na temelju prvog podstavka i o graničnim vrijednostima do kojih se takvi subjekti izuzimaju.

9. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenja model certifikata utvrđen u Prilogu VI.

10. Komisija donosi provedbene akte kako bi se predvidjele pojedinosti i specifikacije u vezi s oblikom certifikata iz stavka 1. i tehničkim sredstvima s pomoću kojih se certifikat izdaje.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 36.

Skupina subjekata

1. Svaka skupina subjekata:

- (a) sastoji se samo od članova koji su poljoprivrednici ili subjekti koji uzgajaju alge ili životinje iz akvakulture te koji osim toga mogu sudjelovati u preradi, pripremi ili stavljanju na tržište hrane ili hrane za životinje;
- (b) sastoji se samo od članova:
 - i. čiji pojedinačni trošak certifikacije čini više od 2 % prometa svakog člana ili standardnog ekonomskog rezultata ekološke proizvodnje te čiji godišnji promet ekološke proizvodnje ne premašuje 25 000 EUR ili čiji standardni ekonomski rezultat ekološke proizvodnje ne premašuje 15 000 EUR godišnje; ili
 - ii. od kojih svaki ima gospodarstvo od najviše:
 - pet hektara,

— 0,5 hektara u slučaju staklenika, ili

— 15 hektara isključivo u slučaju trajnih travnjaka;

- (c) ima poslovni nastan u državi članici ili u trećoj zemlji;
- (d) ima pravnu osobnost;
- (e) sastoji se samo od članova čije se proizvodne aktivnosti odvijaju se u međusobnoj zemljopisnoj blizini;
- (f) utvrđuje zajednički sustav stavljanja na tržište za proizvode koje proizvodi skupina; i
- (g) uspostavlja sustav za unutarnje kontrole sastavljen od dokumentiranog skupa kontrolnih aktivnosti i postupaka u skladu s kojima su imenovane osobe ili tijela odgovorni za provjeru sukladnosti svakog člana skupine s ovom Uredbom.

2. Nadležna tijela ili, prema potrebi, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove povlače certifikat iz članka 35. za cijelu skupinu ako nedostaci u uspostavi ili funkcioniranju sustava za unutarnje kontrole iz stavka 1., osobito u odnosu na neotkrivanje nesukladnosti ili neuspješno traženje rješenja za nesukladnost pojedinačnih članova skupine subjekata, utječu na integritet ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju stavci 1. i 2. ovog članka dodavanjem odredaba ili izmjenom tih dodanih odredaba, posebno u pogledu:

- (a) odgovornosti pojedinačnih članova skupine subjekata;
 - (b) kriterija za određivanje zemljopisne blizine članova skupine, poput zajedničke upotrebe objekata ili lokacija;
 - (c) uspostave i funkcioniranja sustava za unutarnje kontrole, uključujući opseg, sadržaj i učestalost kontrola koje treba provesti te kriterija za prepoznavanje nedostataka u uspostavi ili funkcioniranju sustava za unutarnje kontrole.
4. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju posebna pravila o:
- (a) sastavu i veličini skupine subjekata;
 - (b) sustavima za dokumentaciju i vođenje evidencije, sustavu za internu sljedivost i popisu subjekata;
 - (c) razmjeni informacija između skupine subjekata i nadležnog tijela ili nadležnih tijela, kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova te između država članica i Komisije.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

POGLAVLJE VI.

SLUŽBENE KONTROLE I DRUGE SLUŽBENE AKTIVNOSTI

Članak 37.

Odnos prema Uredbi (EU) 2017/625 i dodatna pravila za službene kontrole i druge službene aktivnosti u vezi s ekološkom proizvodnjom i označivanjem ekoloških proizvoda

Posebna pravila iz ovog poglavlja, uz pravila utvrđena u Uredbi (EU) 2017/625, osim ako je drukčije predviđeno u članku 40. stavku 2. ove Uredbe, te uz članak 29. ove Uredbe, osim ako je drukčije predviđeno u članku 41. stavku 1. ove Uredbe, primjenjuju se na službene kontrole i druge službene aktivnosti koje se provode kako bi se tijekom cijelog procesa u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije provjerilo jesu li proizvodi iz članka 2. stavka 1. ove Uredbe proizvedeni u skladu s ovom Uredbom.

Članak 38.

Dodatna pravila o službenim kontrolama i mjerama koje trebaju poduzeti nadležna tijela

1. Službene kontrole koje se provode u skladu s člankom 9. Uredbe 2017/625 radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom posebno obuhvaćaju:

- (a) provjeru primjenjuju li subjekti preventivne mjere i mjere predostrožnosti, kako je navedeno u članku 9. stavku 6. i članku 28. ove Uredbe, u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije;

- (b) ako se na gospodarstvu nalaze neekološke proizvodne jedinice ili proizvodne jedinice u prijelaznom razdoblju, provjeru evidencije te mjera, postupaka ili aranžmana uvedenih radi osiguravanja jasnog i učinkovitog razdvajanja ekoloških proizvodnih jedinica, proizvodnih jedinica u prijelaznom razdoblju i neekoloških proizvodnih jedinica, kao i odgovarajućih proizvoda proizvedenih u tim jedinicama te tvari i proizvoda koji se upotrebljavaju u ekološkim proizvodnim jedinicama, proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i neekološkim proizvodnim jedinicama; takva provjera obuhvaća provjere na parcelama za koje je prethodno razdoblje retroaktivno priznato kao dio prijelaznog razdoblja te provjere u neekološkim proizvodnim jedinicama;
- (c) ako subjekti istodobno sakupljaju ekološke proizvode, proizvode iz prijelaznog razdoblja i neekološke proizvode ili ih pripremaju ili skladište u istoj jedinici za pripremu, području ili prostoru, ili ih prevoze do drugih subjekata ili jedinica, provjeru evidencije te mjera, postupaka ili aranžmana uvedenih kako bi se osiguralo da se operacije provode prostorno ili vremenski odvojeno, provjeru da se provode odgovarajuće mjere čišćenja i prema potrebi mjere za sprečavanje zamjene proizvoda, da su ekološki proizvodi i proizvodi iz prijelaznog razdoblja u svakom trenutku identificirani i da su ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi usklađeni, prije i nakon postupaka pripreme, tako da su prostorno ili vremenski odvojeni jedni od drugih;
- (d) provjeru uspostave i funkcioniranja sustava za unutarnju kontrolu skupina subjekata;
- (e) ako su subjekti izuzeti od obveze prijave u skladu s člankom 34. stavkom 2. ove Uredbe ili od obveze posjedovanja certifikata u skladu s člankom 35. stavkom 8. ove Uredbe, provjeru jesu li ispunjeni zahtjevi za to izuzeće te provjeru proizvoda koje prodaju ti subjekti.

2. Službene kontrole koje se provode u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) 2017/625 radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom provode se tijekom cijelog procesa u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije na temelju vjerojatnosti nesukladnosti kako je definirana u članku 3. točki 57. ove Uredbe, što se utvrđuje tako da se uz elemente iz članka 9. Uredbe (EU) 2017/625 vodi računa osobito o sljedećim elementima:

- (a) vrsti, veličini i strukturi subjekata i skupina subjekata;
- (b) duljini razdoblja tijekom kojeg se subjekti i skupine subjekata bave ekološkom proizvodnjom, pripremom i distribucijom;
- (c) rezultatima kontrola provedenih u skladu s ovim člankom;
- (d) trenutku koji je relevantan za obavljene aktivnosti;
- (e) kategorijama proizvoda;
- (f) vrsti, količini i vrijednosti proizvoda te njihovu razvoju kroz vrijeme;
- (g) mogućnosti miješanja proizvoda ili onečišćenja neodobrenim proizvodima ili tvarima;
- (h) primjeni odstupanja ili iznimaka od pravila od strane subjekata i skupina subjekata;
- (i) kritičnim točkama u vezi s nesukladnosti i vjerojatnosti nesukladnosti u svakoj fazi proizvodnje, pripreme i distribucije;
- (j) aktivnostima povjerenima podugovarateljima.

3. U svakom slučaju svi subjekti i skupine subjekata, uz iznimku onih iz članka 34. stavka 2. i članka 35. stavka 8., podliježu provjeri sukladnosti barem jednom godišnje.

Provjera sukladnosti uključuje fizičku inspekciju na terenu, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) u prethodnim kontrolama dotičnog subjekta ili dotične skupine subjekata nije otkrivena nikakva nesukladnost koja utječe na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja tijekom najmanje tri uzastopne godine; i
- (b) dotični subjekt ili dotična skupina subjekata ocijenjeni su na osnovi elemenata iz stavka 2. ovog članka i članka 9. Uredbe (EU) 2017/625 te je utvrđeno da je vjerojatnost njihove nesukladnosti mala.

U tom slučaju razdoblje između dviju fizičkih inspekcija na terenu ne smije biti dulje od 24 mjeseca.

4. Službene kontrole koje se provode u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) 2017/625 radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom:

- (a) provode se u skladu s člankom 9. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/625, osiguravajući da se minimalni postotak svih službenih kontrola subjekata ili skupina subjekata obavlja bez prethodne obavijesti;
- (b) osiguravaju da se obavlja minimalni postotak dodatnih kontrola uz one navedene u stavku 3. ovog članka;
- (c) provode se uzimanjem minimalnog broja uzoraka koji se uzimaju u skladu s člankom 14. točkom (h) Uredbe (EU) 2017/625;
- (d) osiguravaju da se u vezi s provjerom sukladnosti iz stavka 3. ovog članka kontrolira minimalni broj subjekata koji su članovi skupine subjekata.

5. Izdavanje ili ponovno izdavanje certifikata iz članka 35. stavka 1. temelji se na rezultatima provjere sukladnosti iz stavaka od 1. do 4. ovog članka.

6. Pisani zapisnik koji u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/625 treba sastaviti za svaku službenu kontrolu provedenu radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom supotpisuju subjekt ili skupine subjekata kako bi potvrdili primitak tog pisanog zapisnika.

7. Članak 13. stavak 1. Uredbe (EU) 2017/625 ne primjenjuje se na revizije i inspekcije koje obavljaju nadležna tijela u okviru svojih aktivnosti nadzora nad kontrolnim ustanovama kojima su delegirane određene zadaće službenih kontrola ili određene zadaće povezane s drugim službenim aktivnostima.

8. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54.:

- (a) kojima se ova Uredba dopunjuje utvrđivanjem posebnih kriterija i uvjeta za provođenje službenih kontrola koje se obavljaju radi osiguravanja sljedivosti u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije te za sukladnosti s ovom Uredbom, u odnosu na:
 - i. provjere evidencije u službenim dokumentima;
 - ii. kontrole posebnih kategorija subjekata;
 - iii. prema potrebi, rok u kojemu se trebaju provoditi kontrole predviđene ovom Uredbom, uključujući fizičke inspekcije na terenu iz stavka 3. ovog članka, te posebne prostore ili područje na kojima se one trebaju provoditi;
- (b) kojima se mijenja stavak 2. ovog članka dodavanjem daljnjih elemenata na temelju praktičnog iskustva ili izmjenom tih dodanih elemenata.

9. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi odredila:

- (a) minimalan postotak svih službenih kontrola subjekata ili skupina subjekata koje se trebaju provesti bez prethodne obavijesti, kako je navedeno u stavku 4. točki (a);
- (b) minimalan postotak dodatnih kontrola iz stavka 4. točke (b);
- (c) minimalan broj uzoraka iz stavka 4. točke (c);
- (d) minimalan broj subjekata koji su članovi skupine subjekata iz stavka 4. točke (d).

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 39.

Dodatna pravila o mjerama koje trebaju poduzeti subjekti i skupine subjekata

1. Uz obveze utvrđene u članku 15. Uredbe (EU) 2017/625, subjekti i skupine subjekata:

- (a) vode evidenciju radi dokazivanja sukladnosti s ovom Uredbom;
- (b) daju sve izjave i druge obavijesti potrebne za službene kontrole;
- (c) poduzimaju relevantne praktične mjere radi osiguravanja sukladnosti s ovom Uredbom;
- (d) daju, u obliku izjave koju treba potpisati i prema potrebi ažurirati, sljedeće:
 - i. puni opis ekološke proizvodne jedinice ili proizvodne jedinice u prijelaznom razdoblju i aktivnosti koje treba obaviti u skladu s ovom Uredbom;
 - ii. relevantne praktične mjere koje treba poduzeti radi osiguravanja sukladnosti s ovom Uredbom;

iii. obvezu:

- da će pisanim putem i bez nepotrebne odgode obavijestiti kupce proizvoda i razmijeniti relevantne informacije s nadležnim tijelom ili, prema potrebi, s kontrolnim tijelom ili kontrolnom ustanovom u slučaju da je sumnja na nesukladnost potkrijepljena, da se sumnja na nesukladnost ne može otkloniti ili da je utvrđena nesukladnosti koja utječe na integritet dotičnih proizvoda,
- da prihvaćaju prijenos dokumentacije o kontroli u slučaju promjene kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove ili, u slučaju odustajanja od ekološke proizvodnje, da dokumentaciju o kontroli najmanje pet godina čuva zadnje kontrolno tijelo ili zadnja kontrolna ustanova,
- da će odmah obavijestiti nadležno tijelo odnosno tijelo ili ustanovu imenovane u skladu s člankom 34. stavkom 4. u slučaju odustajanja od ekološke proizvodnje, i
- da prihvaćaju razmjenu informacija između tih tijela ili ustanova ako podugovaratelji podliježu kontroli različitih kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova.

2. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi se predvidjele pojedinosti i specifikacije u vezi sa sljedećim:

- (a) evidencijom za dokazivanje sukladnosti s ovom Uredbom;
- (b) izjavama i drugim obavijestima potrebnima za službene kontrole;
- (c) relevantnim praktičnim mjerama radi osiguravanja sukladnosti s ovom Uredbom.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 40.

Dodatna pravila o delegiranju zadaća službenih kontrola i zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima

1. Nadležna tijela mogu delegirati kontrolnim ustanovama određene zadaće službenih kontrola i određene zadaće povezane s drugim službenim aktivnostima samo ako su, uz uvjete navedene u poglavlju III. Uredbe (EU) 2017/625, ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) u delegiranju je naveden detaljan opis delegiranih zadaća službenih kontrola i zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima, uključujući obveze izvješćivanja i druge posebne obveze, te uvjeta pod kojima ih kontrolna ustanova može provoditi. Kontrolna ustanova posebice podnosi nadležnim tijelima na prethodno odobrenje:
 - i. vlastiti postupak procjene rizika kojim se osobito treba odrediti osnova za intenzitet i učestalost provjera sukladnosti subjekata i skupina subjekata, koji se treba uspostaviti na temelju elemenata iz članka 9. Uredbe (EU) 2017/625 i na temelju članka 38. ove Uredbe te kojega se treba pridržavati prilikom službenih kontrola subjekata i skupina subjekata;
 - ii. standardni postupak kontrole koji treba sadržavati detaljan opis mjera kontrole za koje se kontrolna ustanova obvezuje primjenjivati ih na subjekte i skupine subjekata koji podliježu njezinoj kontroli;
 - iii. popis mjera koje su u skladu sa zajedničkim katalogom iz članka 41. stavka 4. i koje treba primijeniti na subjekte i skupine subjekata u slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti;
 - iv. aranžmane za učinkovito praćenje zadaća službenih kontrola i zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima koje se obavljaju u vezi sa subjektima i skupinama subjekata te aranžmane za izvješćivanje o tim zadaćama.

Kontrolna ustanova obavješćuje nadležno tijelo o naknadnim izmjenama elemenata iz podtočaka od i. do iv.;

- (b) ta su nadležna tijela uvela postupke i aranžmane kako bi osigurala nadzor nad kontrolnim ustanovama, uključujući provjeru toga provode li se delegirane zadaće učinkovito, neovisno i nepristrano, osobito u pogledu intenziteta i učestalosti provjere sukladnosti.

Nadležna tijela, u skladu s člankom 33. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/625, najmanje jednom godišnje organiziraju revizije kontrolnih ustanova kojima su delegirala zadaće službenih kontrola ili zadaće povezane s drugim službenim aktivnostima.

2. Odstupajući od članka 31. stavka 3. Uredbe (EU) 2017/625, nadležna tijela mogu kontrolnoj ustanovi delegirati odluku u vezi sa zadaćama predviđenima u članku 138. stavku 1. točki (b) i u članku 138. staccima 2. i 3. te uredbe.

3. Za potrebe članka 29. točke (b) podtočke iv. Uredbe (EU) 2017/625, norma za delegiranje određenih zadaća službenih kontrola i određenih zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima radi provjere sukladnosti s ovom Uredbom koja je relevantna u odnosu na područje primjene ove Uredbe jest najnovija priopćena verzija međunarodne usklađene norme pod nazivom „Ocjenjivanje sukladnosti – zahtjevi za tijela koja provode certifikaciju proizvoda, procesa i usluga” čije je upućivanje objavljeno u *Službenom listu Europske unije*.

4. Nadležna tijela kontrolnim ustanovama ne delegiraju sljedeće zadaće službenih kontrola i zadaće povezane s drugim službenim aktivnostima:

- (a) nadzor i reviziju drugih kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova;
- (b) ovlast za odobravanje izuzeća, osim izuzeća za upotrebu biljnog reprodukcijaskog materijala koji nije dobiven ekološkom proizvodnjom;
- (c) ovlast za zaprimanje prijava aktivnosti od subjekata ili skupina subjekata u skladu s člankom 34. stavkom 1. ove Uredbe;
- (d) procjenu vjerojatnosti nesukladnosti s odredbama ove Uredbe kojima se određuje stopa učestalosti obavljanja fizičkih provjera ekoloških pošiljaka prije njihova puštanja u slobodni promet u Uniji u skladu s člankom 54. Uredbe (EU) 2017/625;
- (e) uspostavu zajedničkog kataloga mjera iz članka 41. stavka 4. ove Uredbe.

5. Nadležna tijela ne delegiraju zadaće službenih kontrola ni zadaće povezane s drugim službenim aktivnostima fizičkim osobama.

6. Nadležna tijela osiguravaju da informacije dobivene od kontrolnih ustanova na temelju članka 32. Uredbe (EU) 2017/625 i informacije o mjerama koje kontrolne ustanove primjenjuju u slučaju utvrđene ili vjerojatne nesukladnosti nadležna tijela prikupljaju i upotrebljavaju radi nadzora aktivnosti tih kontrolnih ustanova.

7. Ako je nadležno tijelo potpuno ili djelomično povuklo delegiranje određenih zadaća službenih kontrola ili određenih zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima u skladu s člankom 33. točkom (b) Uredbe (EU) 2017/625, ono odlučuje o tome hoće li certifikati koje su dotične kontrolne ustanove izdale prije datuma tog djelomičnog ili potpunog povlačenja i dalje biti valjani te o toj odluci obavješćuje dotične subjekte.

8. Ne dovodeći u pitanje članak 33. točku (b) Uredbe (EU) 2017/625, prije potpunog ili djelomičnog povlačenja delegiranja zadaća službenih kontrola ili zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima u slučajevima iz te točke nadležna tijela mogu potpuno ili djelomično suspendirati to delegiranje:

- (a) na razdoblje koje ne premašuje 12 mjeseci i tijekom kojeg kontrolna ustanova treba ispraviti nedostatke utvrđene tijekom revizija i inspekcija ili tražiti rješenja za nesukladnost u vezi s kojom su informacije razmijenjene s drugim kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama, nadležnim tijelima te s Komisijom, u skladu s člankom 43. ove Uredbe; ili
- (b) na razdoblje tijekom kojeg je suspendirana akreditacija iz članka 29. točke (b) podtočke iv. Uredbe (EU) 2017/625, u vezi s člankom 40. stavkom 3. ove Uredbe.

Ako je delegiranje zadaća službenih kontrola ili zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima suspendirano, dotične kontrolne ustanove ne izdaju certifikate iz članka 35. za dijelove za koje je delegiranje suspendirano. Nadležna tijela odlučuju o tome hoće li certifikati koje su dotične kontrolne ustanove izdale prije datuma te djelomične ili potpune suspenzije i dalje biti valjani te o toj odluci obavješćuju dotične subjekte.

Ne dovodeći u pitanje članak 33. Uredbe (EU) 2017/625, nadležna tijela ukidaju suspenziju delegiranja zadaća službenih kontrola ili zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima što je prije moguće nakon što kontrolna ustanova ispravi nedostatke ili nesukladnosti iz prvog podstavka točke (a) ili nakon što je akreditacijsko tijelo ukinulo suspenziju akreditacije iz prvog podstavka točke (b).

9. Ako je kontrolnu ustanovu, kojoj su nadležna tijela delegirala određene zadaće službenih kontrola ili određene zadaće povezane s drugim službenim aktivnostima, također priznala Komisija u skladu s člankom 46. stavkom 1. ove Uredbe za obavljanje kontrolnih aktivnosti u trećim zemljama, a Komisija namjerava povući ili je povukla svoje priznanje te kontrolne ustanove, nadležna tijela organiziraju revizije ili inspekcije kontrolne ustanove s obzirom na njezine aktivnosti u dotičnoj državi članici, odnosno dotičnim državama članicama, u skladu s člankom 33. točkom (a) Uredbe (EU) 2017/625.

10. Kontrolne ustanove dostavljaju nadležnim tijelima:

- (a) do 31. siječnja svake godine popis subjekata koji su 31. prosinca prethodne godine bili predmet njihovih kontrola;
- (b) do 31. ožujka svake godine informacije o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima koje su u prošloj godini provedene za potporu pripreme dijela godišnjeg izvješća iz članka 113. Uredbe (EU) 2017/625 koji se odnosi na ekološku proizvodnju i označivanje ekoloških proizvoda.

11. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje u pogledu uvjeta za delegiranje zadaća službenih kontrola i zadaća povezanih s drugim službenim aktivnostima kontrolnim ustanovama, a koji su dodatni uvjetima utvrđenima u stavku 1. ovog članka.

Članak 41.

Dodatna pravila o mjerama u slučaju nesukladnosti

1. Podložno članku 29., ako nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova sumnja ili primi potkrijepljene informacije, uključujući informacije od drugih nadležnih tijela ili, prema potrebi, od drugih kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova, da subjekt namjerava upotrijebiti ili staviti na tržište proizvod koji možda nije sukladan s ovom Uredbom, ali se na njemu nalaze izrazi koji upućuju na ekološku proizvodnju, ili ako subjekt obavijesti to nadležno tijelo, kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu o sumnji na nesukladnost u skladu s člankom 27.:

- (a) ono odmah provodi službenu istragu u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 s ciljem provjere sukladnosti s ovom Uredbom; takva se istraga dovršava što je prije moguće, u razumnom roku, uzimajući u obzir trajnost proizvoda i složenost slučaja;

- (b) ono privremeno zabranjuje stavljanje na tržište dotičnih proizvoda kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja i njihovu upotrebu u ekološkoj proizvodnji dok se čekaju rezultati istrage iz točke (a). Prije donošenja takve odluke nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova omogućuju subjektu da iznese komentare.

2. U slučaju da se rezultatima istrage iz stavka 1. točke (a) ne pokaže nesukladnost koja utječe na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja, subjektu se dopušta upotreba dotičnih proizvoda ili njihovo stavljanje na tržište kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja.

3. Države članice poduzimaju sve mjere i osiguravaju sve sankcije potrebne radi sprečavanja zloupotrebe oznaka iz poglavlja IV. ove Uredbe.

4. Nadležna tijela osiguravaju zajednički katalog mjera za slučajeve sumnje na nesukladnost i utvrđene nesukladnosti koje treba primijeniti na njihovu državnom području i koje, među ostalim, trebaju primijeniti i kontrolna tijela i kontrolne ustanove.

5. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju ujednačeni aranžmani za slučajeve u kojima nadležna tijela trebaju poduzeti mjere u vezi sa sumnjom na nesukladnost ili utvrđenom nesukladnošću.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

Članak 42.

Dodatna pravila o mjerama u slučaju nesukladnosti

1. U slučaju nesukladnosti koja utječe na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja tijekom svih faza proizvodnje, pripreme i distribucije, primjerice kao posljedica upotrebe neodobrenih proizvoda, tvari ili tehnika, ili miješanja s neekološkim proizvodima, nadležna tijela i, prema potrebi, kontrolna tijela i kontrolne ustanove, uz mjere koje treba poduzeti u skladu s člankom 138. Uredbe (EU) 2017/625, osiguravaju da pri označivanju i oglašavanju cijele dotične serije proizvoda ili proizvodne serije nema upućivanja na ekološku proizvodnju.

2. U slučaju ozbiljne, ponovljene ili trajne nesukladnosti, nadležna tijela i, prema potrebi, kontrolna tijela i kontrolne ustanove osiguravaju da je dotičnim subjektima ili skupinama subjekata, uz mjere utvrđene u stavku 1. i sve odgovarajuće mjere poduzete osobito u skladu s člankom 138. Uredbe (EU) 2017/625, zabranjeno stavljanje na tržište proizvoda koji upućuju na ekološku proizvodnju na određeno razdoblje te da im se prema potrebi suspendira ili povuče certifikat iz članka 35.

Članak 43.

Dodatna pravila o razmjeni informacija

1. Uz obveze utvrđene u članku 105. stavku 1. i članku 106. stavku 1. Uredbe (EU) 2017/625, nadležna tijela odmah dijele informacije s drugim nadležnim tijelima kao i s Komisijom o svim slučajevima sumnje na nesukladnost koja utječe na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja.

Nadležna tijela te informacije dijele s drugim nadležnim tijelima i Komisijom putem računalnog sustava koji je Komisija stavila na raspolaganje, a kojim se omogućuje elektronička razmjena dokumenata i informacija.

2. U slučaju postojanja sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti u odnosu na proizvode koje kontroliraju druga kontrolna tijela ili kontrolne ustanove, kontrolna tijela i kontrolne ustanove odmah obavješćuju ta druga kontrolna tijela ili kontrolne ustanove.

3. Kontrolna tijela i kontrolne ustanove razmjenjuju druge relevantne informacije s drugim kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama.

4. Na zahtjev koji je opravdan potrebom da se zajamči kako je neki proizvod proizveden u skladu s ovom Uredbom, kontrolna tijela i kontrolne ustanove razmjenjuju s drugim nadležnim tijelima, kao i s Komisijom, informacije o rezultatima svojih kontrola.

5. Nadležna tijela razmjenjuju informacije o nadzoru kontrolnih ustanova s nacionalnim akreditacijskim tijelima kako su definirana u članku 2. točki 11. Uredbe (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

6. Nadležna tijela poduzimaju odgovarajuće mjere i uspostavljaju dokumentirane postupke kako bi se osiguralo da se informacije o rezultatima kontrola dostavljaju agenciji za plaćanja u skladu s njezinim potrebama u svrhu članka 58. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i akata donesenih na temelju tog članka.

7. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se utvrđuju informacije koje trebaju pružiti nadležna tijela, kontrolna tijela i kontrolne ustanove zadužene za službene kontrole i druge službene aktivnosti u skladu s ovim člankom, relevantni primatelji tih informacija te postupci u skladu s kojima se te informacije trebaju pružati, uključujući funkcionalnosti računalnog sustava iz stavka 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

POGLAVLJE VII.

TRGOVINA S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 44.

Izvoz ekoloških proizvoda

1. Proizvod se može izvesti iz Unije kao ekološki proizvod i nositi znak Europske unije za ekološku proizvodnju ako je sukladan s pravilima za ekološku proizvodnju iz ove Uredbe.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje u pogledu dokumenata namijenjenih carinskim tijelima u trećim zemljama, posebno u pogledu izdavanja certifikata o izvozu ekoloških proizvoda u elektroničkom obliku kad god je to moguće i pružanja jamstava da su ekološki proizvodi koji se izvoze u skladu s ovom Uredbom.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 485/2008 (SL L 347, 20.12.2013., str. 549.).

Članak 45.

Uvoz ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja

1. Proizvod se može uvesti iz treće zemlje kako bi se stavio na tržište unutar Unije kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja ako su ispunjena sljedeća tri uvjeta:

(a) proizvod je proizvod kako je navedeno u članku 2. stavku 1.;

(b) primjenjuje se jedno od sljedećeg:

i. proizvod je sukladan s poglavljima II., III. i IV. ove Uredbe, a svi su subjekti i skupine subjekata iz članka 36., uključujući izvoznike u dotičnoj trećoj zemlji, bili predmet kontrola kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova priznatih u skladu s člankom 46. te su ta tijela ili ustanove svim takvim subjektima, skupinama subjekata i izvoznicima izdali certifikat kojim se potvrđuje da su u skladu s ovom Uredbom;

ii. u slučajevima kada proizvod dolazi iz treće zemlje koja je priznata u skladu s člankom 47., taj proizvod ispunjava uvjete utvrđene u mjerodavnom trgovinskom sporazumu; ili

iii. u slučajevima kada proizvod dolazi iz treće zemlje koja je priznata u skladu s člankom 48., taj proizvod sukladan je s ekvivalentnim pravilima proizvodnje i kontrole te treće zemlje te je uvezen s potvrdom o inspekciji kojim se potvrđuje ta sukladnost i koji su izdala nadležna tijela, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove te treće zemlje; i

(c) subjekti u trećim zemljama mogu u svako doba uvoznicima i nacionalnim tijelima u Uniji i u tim trećim zemljama pružiti informacije kojima se omogućuje utvrđivanje subjekata koji su njihovi dobavljači te kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova tih dobavljača, s ciljem osiguravanja sljedivosti dotičnog ekološkog proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja. Te se informacije stavljaju na raspolaganje i kontrolnim tijelima ili kontrolnim ustanovama uvoznikâ.

2. Komisija može, u skladu s postupkom utvrđenim u članku 24. stavku 9., dodijeliti posebna odobrenja za upotrebu proizvoda i tvari u trećim zemljama i najudaljenijim regijama Unije, vodeći računa o razlikama u ekološkoj ravnoteži u biljnoj proizvodnji ili uzgoju životinja, posebnim klimatskim uvjetima, tradicijama i lokalnim uvjetima u tim područjima. Takva posebna odobrenja mogu se dodijeliti za razdoblje od dvije godine koje se može obnoviti te podliježu načelima utvrđenima u poglavlju II. i kriterijima utvrđenima u članku 24. stavcima 3. i 6.

3. Pri utvrđivanju kriterija za određivanje toga ispunjava li određena situacija uvjete za katastrofalne okolnosti i pri utvrđivanju posebnih pravila o tome kako se nositi s takvim okolnostima u skladu s člankom 22. Komisija uzima u obzir razlike u ekološkoj ravnoteži te klimatske i lokalne uvjete u trećim zemljama i najudaljenijim regijama Unije;

4. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju posebna pravila o sadržaju certifikatâ iz stavka 1. točke (b), postupku koji treba slijediti za njihovo izdavanje, njihovoj provjeri i tehničkim sredstvima kojima je izdan certifikat, posebno u vezi s ulogom nadležnih tijela, kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova, osiguravanju sljedivosti i sukladnosti uvezenih proizvoda namijenjenih stavljanju na tržište Unije kao ekoloških proizvoda ili kao proizvoda iz prijelaznog razdoblja kako je navedeno u stavku 1.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

5. Sukladnost s uvjetima i mjerama za uvoz ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja iz stavka 1. u Uniju utvrđuje se na graničnim kontrolnim postajama u skladu s člankom 47. stavkom 1. Uredbe (EU) 2017/625. Učestalost fizičkih provjera iz članka 49. stavka 2. te uredbe ovisi o vjerojatnosti nesukladnosti kako je definirana u članku 3. točki 57. ove Uredbe.

Članak 46.

Priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova

1. Komisija može donijeti provedbene akte o priznavanju kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova nadležnih za obavljanje kontrola i izdavanje ekoloških certifikata u trećim zemljama, o povlačenju priznavanja takvih kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova te o utvrđivanju popisa priznatih kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

2. Kontrolna tijela ili kontrolne ustanove priznaju se u skladu sa stavkom 1. ovog članka za kontrolu uvoza kategorija proizvoda navedenih u članku 35. stavku 7. ako ispunjavaju sljedeće kriterije:

- (a) imaju zakonit poslovni nastan u jednoj državi članici ili trećoj zemlji;
- (b) sposobni su provoditi kontrole kako bi se osiguralo da su uvjeti utvrđeni u članku 45. stavku 1. točki (a), točki (b) podtočki i. i točki (c) te u ovom članku ispunjeni u odnosu na ekološke proizvode i proizvode iz prijelaznog razdoblja namijenjene uvozu u Uniju;
- (c) nude odgovarajuća jamstva za objektivnost i nepristranost te nisu ni u kakvom sukobu interesa u vezi s obavljanjem zadaća kontrole;
- (d) u slučaju kontrolnih ustanova, akreditiraju se prema relevantnoj usklađenoj normi pod nazivom „Ocjenjivanje sukladnosti – zahtjevi za tijela koja provode certifikaciju proizvoda, procesa i usluga”, čije je upućivanje objavljeno u *Službenom listu Europske unije*;
- (e) posjeduju stručnost, opremu i infrastrukturu potrebnu za obavljanje zadaća kontrole te posjeduju dovoljan broj odgovarajućeg kvalificiranog i iskusnog osoblja;
- (f) ispunjavaju sve dodatne kriterije koji se mogu utvrditi u delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 7.

3. Akreditaciju iz stavka 2. točke (d) može dodijeliti samo:

- (a) nacionalno akreditacijsko tijelo u Uniji u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008; ili
- (b) akreditacijsko tijelo izvan Unije koje je potpisnik multilateralnog dogovora o priznavanju pod okriljem Međunarodnog akreditacijskog foruma.

4. Kontrolna tijela i kontrolne ustanove Komisiji podnose zahtjev za priznavanje. Taj se zahtjev sastoji od tehničkog dosjea koji sadržava sve informacije potrebne kako bi se osiguralo ispunjavanje kriterija navedenih u stavku 2.

Kontrolna tijela dostavljaju najnovije izvješće o procjeni koje izdaje nadležno tijelo, a kontrolne ustanove dostavljaju potvrdu o akreditaciji koju izdaje akreditacijsko tijelo. Prema potrebi, kontrolna tijela ili kontrolne ustanove dostavljaju i najnovija izvješća o redovnom ocjenjivanju na terenu, nadzoru i višegodišnjoj ponovnoj procjeni njihovih aktivnosti.

5. Na temelju informacija iz stavka 4. i na temelju svih drugih relevantnih informacija u vezi s kontrolnim tijelom ili kontrolnom ustanovom Komisija osigurava odgovarajući nadzor priznatih kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova redovitim preispitivanjem njihova djelovanja i priznavanja. Za potrebe tog nadzora Komisija može zatražiti dodatne informacije od akreditacijskih tijela odnosno od nadležnih tijela.

6. Vrsta nadzora iz stavka 5. određuje se na temelju procjene vjerojatnosti nesukladnosti, osobito uzimajući u obzir aktivnost kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove, vrstu proizvoda i subjekata pod njihovom kontrolom te promjene pravila proizvodnje i mjera kontrole.

Priznavanje kontrolnih tijela ili kontrolnih ustanova iz stavka 1. posebno se i bez odgode povlači u skladu s postupkom iz tog stavka ako se otkriju teška ili ponovljena kršenja u vezi s certifikacijom ili kontrolama i mjerama utvrđenima u skladu sa stavkom 8. te ako dotično kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova propusti poduzeti odgovarajuće i pravodobne korektivne mjere kao odgovor na zahtjev Komisije u roku koji odredi Komisija. Taj se rok određuje u skladu s ozbiljnošću problema i u pravilu nije kraći od 30 dana.

7. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54.:

- (a) kojima se mijenja stavak 2. ovog članka dodavanjem dodatnih kriterija uz one u njemu utvrđene za priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova iz stavka 1. ovog članka te za povlačenje tog priznavanja, ili izmjenom tih dodanih kriterija;
- (b) kojima se ova Uredba dopunjuje u pogledu:
 - i. provođenja nadzora nad kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama koje je Komisija priznala u skladu sa stavkom 1., među ostalim pregledima na terenu; i
 - ii. kontrola i drugih mjera koje ta kontrolna tijela i kontrolne ustanove trebaju obavljati.

8. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi se osigurala primjena mjera koje treba poduzeti u vezi sa slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti, osobito onima koji utječu na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja uvezenih u okviru priznavanja predviđenog ovim člankom. Te mjere mogu se osobito sastojati od provjere integriteta ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja prije stavljanja proizvoda na tržište u Uniji i, prema potrebi, suspenzije odobrenja za stavljanje takvih proizvoda na tržište u Uniji kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

9. Zbog opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih s nepoštenim praksama ili praksama koje nisu u skladu s načelima i pravilima ekološke proizvodnje, zaštitom povjerenja potrošača ili zaštitom poštenog tržišnog natjecanja među subjektima, Komisija u skladu s postupkom iz članka 55. stavka 3. donosi provedbene akte koji se odmah primjenjuju kako bi poduzela mjere iz stavka 8. ovog članka ili donijela odluku o povlačenju priznavanja kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova iz stavka 1. ovog članka.

Članak 47.

Ekvivalentnost na temelju trgovinskog sporazuma

Priznata treća zemlja iz članka 45. stavka 1. točke (b) podtočke ii. treća je zemlja kojoj je na temelju trgovinskog sporazuma Unija priznala da ima sustav proizvodnje koji ispunjava iste ciljeve i načela primjenom pravila kojima se osigurava razina jamstva usklađenosti jednaka onoj u Uniji.

Članak 48.

Ekvivalentnost na temelju Uredbe (EZ) br. 834/2007

1. Priznata treća zemlja iz članka 45. stavka 1. točke (b) podtočke iii. treća je zemlja koja je priznata u svrhu ekvivalentnosti na temelju članka 33. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 834/2007, uključujući one koje su priznate na temelju prijelazne mjere predviđene u članku 58. ove Uredbe.

To priznavanje istječe 31. prosinca 2025.

2. Na temelju godišnjih izvješća koja treće zemlje iz stavka 1. trebaju poslati Komisiji do 31. ožujka svake godine u vezi s provedbom i izvršavanjem mjera kontrole koje su uspostavile, i s obzirom na sve druge primljene informacije, Komisija osigurava odgovarajući nadzor priznatih trećih zemalja redovitim preispitivanjem njihova priznavanja. U tu svrhu Komisija može zatražiti pomoć od država članica. Vrsta nadzora određuje se na temelju procjene vjerojatnosti nesukladnosti, osobito uzimajući u obzir obujam izvoza u Uniju iz dotične treće zemlje, rezultate aktivnosti praćenja i nadzora koje provodi nadležno tijelo te rezultate prijašnjih kontrola. Komisija redovito izvješćuje Europski parlament i Vijeće o ishodu svojeg preispitivanja.

3. Komisija provedbenim aktom utvrđuje popis trećih zemalja iz stavka 1. te može izmijeniti taj popis provedbenim aktima.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje u pogledu informacija koje treće zemlje uvrštene na popis u skladu sa stavkom 3. ovog članka trebaju slati i koje su potrebne kako bi Komisija nadzirala njihovo priznavanje, kao i u pogledu provođenja tog nadzora od strane Komisije, među ostalim pregledima na terenu.

5. Komisija može donijeti provedbene akte kako bi se osigurala primjena mjera u vezi sa slučajevima sumnje na nesukladnost ili utvrđene nesukladnosti, osobito onima koji utječu na integritet ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja uvezenih iz trećih zemalja navedenih u ovom članku. Te mjere mogu se osobito sastojati od provjere integriteta ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja prije stavljanja proizvoda na tržište u Uniji i, prema potrebi, suspenzije odobrenja za stavljanje takvih proizvoda na tržište u Uniji kao ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

*Članak 49.***Izvrješće Komisije o primjeni članaka 47. i 48.**

Komisija do 31. prosinca 2021. podnosi izvrješće Europskom parlamentu i Vijeću o stanju primjene članaka 47. i 48., posebno u pogledu priznavanja trećih zemalja u svrhu ekvivalentnosti.

POGLAVLJE VIII.

OPĆE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Slobodno kretanje ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja*Članak 50.***Nezabranjivanje i neograničavanje stavljanja na tržište ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja**

Nadležna tijela, kontrolna tijela i kontrolne ustanove ne smiju zbog razloga povezanih s proizvodnjom, označivanjem ili prezentiranjem proizvoda zabraniti ili ograničiti stavljanje na tržište ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja koji podliježu kontroli nekog drugog nadležnog tijela, kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove koji se nalaze u drugoj državi članici ako su ti proizvodi sukladni s ovom Uredbom. Posebno se ne smiju obavljati službene kontrole ni druge službene aktivnosti osim onih predviđenih Uredbom (EU) 2017/625 te se ne smiju naplaćivati naknade za službene kontrole i druge službene aktivnosti osim onih predviđenih u poglavlju VI. te uredbe.

ODJELJAK 2.

Informacije, izvješćivanje i s time povezana odstupanja*Članak 51.***Informacije koje se odnose na ekološki sektor i trgovinu**

1. Države članice svake godine šalju Komisiji informacije potrebne za provedbu i praćenje primjene ove Uredbe. Takve informacije temelje se, u najvećoj mogućoj mjeri, na priznatim izvorima podataka. Komisija uzima u obzir potrebe za podacima i sinergije među potencijalnim izvorima podataka, a posebno i prema potrebi njihovu upotrebu u statističke svrhe.

2. Komisija donosi provedbene akte u pogledu sustava koji treba upotrebljavati za slanje informacija iz stavka 1., pojedinosti o informacijama koje treba slati i datuma do kojeg te informacije trebaju biti poslane.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.

*Članak 52.***Informacije koje se odnose na nadležna tijela, kontrolna tijela i kontrolne ustanove**

1. Države članice vode redovito ažuriran popis koji sadržava:

(a) nazive i adrese nadležnih tijela; i

(b) nazive, adrese i brojčane oznake kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova.

Države članice Komisiji dostavljaju te popise i sve njihove promjene te ih objavljuju, osim ako je do takve dostave i objave već došlo u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe (EU) 2017/625.

2. Na temelju informacija predviđenih u stavku 1. Komisija redovito objavljuje na internetu ažurirani popis kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova iz stavka 1. točke (b).

*Članak 53.***Odstupanja, odobrenja i izvrješće**

1. Odstupanja od upotrebe ekološkog bilnog reproduktivnog materijala i od upotrebe životinja iz ekološkog uzgoja, predviđena u Prilogu II. dijelu I. točki 1.8.5. i Prilogu II. dijelu II. točkama 1.3.4.3. i 1.3.4.4., uz izuzetak Priloga II. dijela II. točke 1.3.4.4.2., istječu 31. prosinca 2035.

2. Od 1. siječnja 2028., na osnovi zaključaka u vezi s dostupnošću ekološkog biljnog reproduksijskog materijala i životinja predstavljenih u izvješću predviđenom u stavku 7. ovog članka, Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba mijenja tako da:

(a) odstupanja iz Priloga II. dijela I. točke 1.8.5. i Priloga II. dijela II. točaka 1.3.4.3. i 1.3.4.4., uz izuzetak Priloga II. dijela II. točke 1.3.4.4.2., prestaju ranije od 31. prosinca 2035. ili se produljuju nakon tog datuma; ili

(b) prestaju odstupanja iz Priloga II. dijela II. točke 1.3.4.4.2.

3. Od 1. siječnja 2026. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se mijenjaju članak 26. stavak 2. točka (b) kako bi se područje primjene informacijskog sustava iz članka 26. stavka 2. proširilo na mlade kokoši i Prilog II. dio II. točka 1.3.4.3. kako bi se odstupanja koja se odnose na mlade kokoši temeljila na podacima prikupljenima u skladu s tim sustavom.

4. Od 1. siječnja 2025. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima, na temelju informacija u vezi s dostupnošću ekološke proteinske hrane za perad i svinje koje su države članice stavile na raspolaganje u skladu sa stavkom 6. ovog članka ili su predstavljene u izvješću iz stavka 7. ovog članka, odobrenja za upotrebu neekološkog proteinskog krmiva u hranidbi peradi i svinja iz Priloga II. dijela II. točke 1.9.3.1. podtočke (c) i točke 1.9.4.2. podtočke (c) prestaju ranije od 31. prosinca 2025. ili se produljuju nakon tog datuma.

5. Komisija produljuje odstupanja ili odobrenja iz stavaka 2., 3. i 4. samo za onoliko razdoblje za koje raspolaže s informacijama, osobito informacijama koje dostavljaju države članice u skladu sa stavkom 6., kojima se potvrđuje nedostupnost na tržištu Unije dotičnog biljnog reproduksijskog materijala, životinja ili hrane za životinje.

6. Države članice do 30. lipnja svake godine stavljaju na raspolaganje Komisiji i drugim državama članicama:

(a) informacije iz baze podataka iz članka 26. stavka 1. i iz sustava iz članka 26. stavka 2. te, ako je relevantno, informacije iz sustava iz članka 26. stavka 3.;

(b) informacije o odstupanjima odobrenima u skladu s Prilogom II. dijelom I. točkom 1.8.5. i Prilogom II. dijelom II. točkama 1.3.4.3. i 1.3.4.4.; i

(c) informacije o dostupnosti na tržištu Unije ekološkog proteinskog krmiva za perad i svinje i informacije o odobrenjima izdanima u skladu s Prilogom II. dijelom II. točkom 1.9.3.1. podtočkom (c) i točkom 1.9.4.2. podtočkom (c).

7. Komisija do 31. prosinca 2025. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o dostupnosti na tržištu Unije sljedećeg te, ako je relevantno, o razlozima ograničenog pristupa sljedećem:

(a) ekološki biljni reproduksijski materijal;

(b) životinje iz ekološkog uzgoja obuhvaćene odstupanjima iz Priloga II. dijela II. točaka 1.3.4.3. i 1.3.4.4.;

(c) ekološko proteinsko krmivo namijenjeno hranidbi peradi i svinja koje podliježe odobrenjima iz Priloga II. dijela II. točke 1.9.3.1. podtočke (c) i točke 1.9.4.2. podtočke (c).

Pri sastavljanju tog izvješća Komisija osobito vodi računa o podacima prikupljenima u skladu s člankom 26. te informacijama koje se odnose na odstupanja i odobrenja iz stavka 6. ovog članka.

POGLAVLJE IX.

POSTUPOVNE, PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Postupovne odredbe

Članak 54.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 6., članka 9. stavka 11., članka 10. stavka 5., članka 12. stavka 2., članka 13. stavka 3., članka 14. stavka 2., članka 15. stavka 2., članka 16. stavka 2., članka 17. stavka 2., članka 18. stavka 2., članka 19. stavka 2., članka 21. stavka 1., članka 22. stavka 1., članka 23. stavka 2., članka 24. stavka 6., članka 30. stavka 7., članka 32. stavka 4., članka 33. stavka 6., članka 34. stavka 8., članka 35. stavka 9., članka 36. stavka 3., članka 38. stavka 8., članka 40. stavka 11., članka 44. stavka 2., članka 46. stavka 7., članka 48. stavka 4., članka 53. stavka 2., 3. i 4., članka 57. stavka 3. i članka 58. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 1. siječnja 2021. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 6., članka 9. stavka 11., članka 10. stavka 5., članka 12. stavka 2., članka 13. stavka 3., članka 14. stavka 2., članka 15. stavka 2., članka 16. stavka 2., članka 17. stavka 2., članka 18. stavka 2., članka 19. stavka 2., članka 21. stavka 1., članka 22. stavka 1., članka 23. stavka 2., članka 24. stavka 6., članka 30. stavka 7., članka 32. stavka 4., članka 33. stavka 6., članka 34. stavka 8., članka 35. stavka 9., članka 36. stavka 3., članka 38. stavka 8., članka 40. stavka 11., članka 44. stavka 2., članka 46. stavka 7., članka 48. stavka 4., članka 53. stavka 2., 3. i 4., članka 57. stavka 3. i članka 58. stavka 2. stupaju na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 6., članka 9. stavka 11., članka 10. stavka 5., članka 12. stavka 2., članka 13. stavka 3., članka 14. stavka 2., članka 15. stavka 2., članka 16. stavka 2., članka 17. stavka 2., članka 18. stavka 2., članka 19. stavka 2., članka 21. stavka 1., članka 22. stavka 1., članka 23. stavka 2., članka 24. stavka 6., članka 30. stavka 7., članka 32. stavka 4., članka 33. stavka 6., članka 34. stavka 8., članka 35. stavka 9., članka 36. stavka 3., članka 38. stavka 8., članka 40. stavka 11., članka 44. stavka 2., članka 46. stavka 7., članka 48. stavka 4., članka 53. stavka 2., 3. i 4., članka 57. stavka 3. i članka 58. stavka 2. stupaju na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 55.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor pod nazivom „Odbor za ekološku proizvodnju”. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.
4. Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

ODJELJAK 2.

Stavljanje izvan snage te prijelazne i završne odredbe

Članak 56.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 834/2007 stavlja se izvan snage.

Međutim, ta uredba i dalje se primjenjuje u svrhu dovršavanja razmatranja zahtjeva iz trećih zemalja koji nisu riješeni, kako je predviđeno člankom 58. ove Uredbe.

Upućivanja na uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu.

Članak 57.**Prijelazne mjere koje se odnose na kontrolna tijela i kontrolne ustanove priznate na temelju članka 33. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 834/2007**

1. Priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova odobreno na temelju članka 33. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 834/2007 istječe najkasnije 31. prosinca 2023.
2. Komisija provedbenim aktom utvrđuje popis kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova priznatih na temelju članka 33. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 834/2007 te može izmijeniti taj popis provedbenim aktima.
Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 55. stavka 2.
3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje u pogledu informacija koje trebaju slati kontrolna tijela i kontrolne ustanove iz stavka 2. ovog članka, a koje su potrebne kako bi Komisija nadzirala njihovo priznavanje, kao i u pogledu provođenja tog nadzora od strane Komisije, među ostalim pregledima na terenu.

Članak 58.**Prijelazne mjere koje se odnose na zahtjeve iz trećih zemalja koji su podneseni na temelju članka 33. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 834/2007**

1. Komisija dovršava razmatranje zahtjeva iz trećih zemalja koji su podneseni na temelju članka 33. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 834/2007, a koji 17. lipnja 2018. još nisu riješeni. Na razmatranje takvih zahtjeva primjenjuje se ta uredba.
2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 54. kojima se ova Uredba dopunjuje utvrđivanjem postupovnih pravila potrebnih za razmatranje zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, među ostalim u pogledu informacija koje trebaju dostaviti treće zemlje.

Članak 59.**Prijelazne mjere koje se odnose na prvo priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova**

Odstupajući od datuma početka primjene iz članka 61. drugog stavka, članak 46. primjenjuje se od 17. lipnja 2018. u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se omogućilo pravovremeno priznavanje kontrolnih tijela i kontrolnih ustanova.

Članak 60.**Prijelazne mjere za zalihe ekoloških proizvoda proizvedenih u skladu s Uredbom (EZ) br. 834/2007**

Proizvodi proizvedeni u skladu s Uredbom (EZ) br. 834/2007 prije 1. siječnja 2021. mogu se staviti na tržište nakon tog datuma do isteka zaliha.

Članak 61.**Stupanje na snagu i primjena**

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2021.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednica
L. PAVLOVA

PRILOG I.

OSTALI PROIZVODI IZ ČLANKA 2. STAVKA 1.

- kvasci koji se upotrebljavaju kao hrana ili hrana za životinje,
 - mate čaj, slatki kukuruz, lišće vinove loze, palmina srčika, izdanci hmelja i drugi slični jestivi dijelovi bilja i od njih dobiveni proizvodi,
 - morska sol i druge soli za hranu i hranu za životinje,
 - čahure dudovog svilca prikladne za odmatanje,
 - prirodne gume i smole,
 - pčelinji vosak,
 - eterična ulja,
 - čepovi od prirodnog pluta, neaglomeriranog i bez vezivnih tvari,
 - pamuk, negrebenani ili nečešljani,
 - vuna, negrebenana ili nečešljana,
 - sirova koža i netretirana koža,
 - tradicionalni biljni pripravci na biljnoj bazi.
-

PRILOG II.

DETALJNA PRAVILA PROIZVODNJE IZ POGLAVLJA III.

Dio I.: Pravila za biljnu proizvodnju

Uz pravila proizvodnje koja su utvrđena u člancima od 9. do 12., na ekološku biljnu proizvodnju primjenjuju se i pravila navedena u ovom dijelu.

1. Opći zahtjevi
- 1.1 Ekološki usjevi, osim onih koji prirodno rastu u vodi, proizvode se u živom tlu ili u živom tlu pomiješanom ili gnojenom s materijalima i proizvodima dopuštenima u ekološkoj proizvodnji, u vezi s podzemnim slojem i temeljnom stijenom.
- 1.2 Zabranjena je hidroponska proizvodnja, to jest metoda uzgoja bilja koje prirodno ne raste u vodi, kod koje se korijenje nalazi samo u hranjivoj otopini ili u inertnom mediju kojem je dodana hranjiva otopina.
- 1.3 Odstupajući od točke 1.1., dopušta se proizvodnja klica vlaženjem sjemena i uzgoj glavica cikorije, među ostalim i uranjanjem u čistu vodu.
- 1.4 Odstupajući od točke 1.1., dopuštaju se sljedeći postupci:
 - (a) uzgoj bilja za proizvodnju ukrasnog i začinskog bilja u posudama koje se krajnjem potrošaču prodaje zajedno s posudom;
 - (b) uzgoj sadnica ili presadnica u posudama za daljnje presađivanje.
- 1.5 Odstupajući od točke 1.1., uzgoj usjeva u odijeljenim gredicama dopušta se samo za površine koje su u Finskoj, Švedskoj i Danskoj prije 28. lipnja 2017. certificirane za tu praksu kao ekološke. Ne dopušta se proširivanje tih površina.

To odstupanje istječe 31. prosinca 2030.

Komisija do 31. prosinca 2025. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o upotrebi odijeljenih gredica u ekološkoj poljoprivredi. Tom se izvješću prema potrebi može priložiti zakonodavni prijedlog u vezi s upotrebom odijeljenih gredica u ekološkoj poljoprivredi.

- 1.6 Svim upotrijebljenim tehnikama biljne proizvodnje mora se sprečavati ili smanjivati na najmanju moguću mjeru doprinos onečišćenju okoliša.
- 1.7 Prijelaz
 - 1.7.1 Da bi se bilje i biljni proizvodi smatrali ekološkim proizvodima, pravila proizvodnje utvrđena u ovoj Uredbi moraju se primjenjivati u odnosu na parcele tijekom prijelaznog razdoblja od najmanje dvije godine prije sjetve ili, kod travnjaka ili trajnog krmnog bilja, tijekom razdoblja od najmanje dvije godine prije njihove upotrebe kao ekološke hrane za životinje ili, kod trajnih usjeva koji nisu krmno bilje, tijekom razdoblja od najmanje tri godine prije prve žetve ekoloških proizvoda.
 - 1.7.2 Ako su zemljište ili jedna ili više njegovih parcela onečišćeni proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, nadležno tijelo može odlučiti produljiti prijelazno razdoblje za dotično zemljište ili dotične parcele i nakon razdoblja iz točke 1.7.1.
 - 1.7.3 U slučaju tretiranja sredstvom ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji nadležno tijelo zahtijeva novo prijelazno razdoblje u skladu s točkom 1.7.1.

To se razdoblje može skratiti u sljedeća dva slučaja:

- (a) tretiranje sredstvom ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji provelo se kao dio obvezne mjere suzbijanja štetnih organizama ili korova, uključujući karantenske organizme ili invazivne vrste, koju je naredilo nadležno tijelo dotične države članice;
- (b) tretiranje sredstvom ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji provelo se kao dio znanstvenih ispitivanja koje je odobrilo nadležno tijelo dotične države članice.

- 1.7.4 U slučajevima iz točaka 1.7.2. i 1.7.3., trajanje prijelaznog razdoblja utvrđuje se uzimajući u obzir sljedeće zahtjeve:
- (a) proces razgradnje dotičnog proizvoda ili tvari mora jamčiti, na kraju prijelaznog razdoblja, neznatnu razinu ostataka u tlu, a kod trajnih usjeva u biljci;
 - (b) urod nakon tretiranja ne smije se stavljati na tržište kao ekološki proizvod ili proizvod iz prijelaznog razdoblja.
- 1.7.4.1 Države članice obavješćuju Komisiju i druge države članice o svim odlukama koje su donijele i kojima se utvrđuju obvezne mjere povezane s tretiranjem proizvodom ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- 1.7.4.2 U slučaju tretiranja proizvodom ili tvari koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji ne primjenjuje se točka 1.7.5. podtočka (b).
- 1.7.5 U slučaju zemljišta povezanog s ekološkom stočarskom proizvodnjom:
- (a) pravila o prijelazu primjenjuju se na cijelu površinu proizvodne jedinice na kojoj se proizvodi hrana za životinje;
 - (b) neovisno o podtočki (a), trajanje prijelaznog razdoblja može se skratiti na godinu dana za pašnjake i površine na otvorenom kojima se služe životinje koje nisu biljojedi.
- 1.8 Podrijetlo bilja, uključujući biljni reproduksijski materijal
- 1.8.1 Za proizvodnju bilja i biljnih proizvoda koji nisu biljni reproduksijski materijal upotrebljava se samo ekološki biljni reproduksijski materijal.
- 1.8.2 Kako bi se nabavio ekološki biljni reproduksijski materijal za upotrebu u proizvodnji proizvoda koji nisu biljni reproduksijski materijal, matična biljka i, ako je relevantno, drugo bilje namijenjeno proizvodnji biljnog reproduksijskog materijala moraju biti proizvedeni u skladu s ovom Uredbom barem u jednoj generaciji ili, u slučaju trajnih usjeva, barem u jednoj generaciji tijekom dviju sezona rasta.
- 1.8.3 Pri izboru ekološkog biljnog reproduksijskog materijala subjekti daju prednost ekološkom biljnom reproduksijskom materijalu prikladnom za ekološku poljoprivredu.
- 1.8.4 Za proizvodnju ekoloških sorti prikladnih za ekološku proizvodnju, ekološke uzgojne aktivnosti provode se u okviru ekoloških uvjeta te se njima usredotočuje na poboljšanje genetske raznolikosti, oslanjanje na prirodnu sposobnost reprodukcije, kao i na agronomske performanse, otpornost na bolesti te prilagodbu različitim lokalnim zemljišnim i klimatskim uvjetima.
- Sve metode umnažanja, osim kulture meristema, provode se u okviru certificiranog sustava ekološkog upravljanja.
- 1.8.5 Upotreba biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja i neekološkog biljnog reproduksijskog materijala
- 1.8.5.1 Odstupajući od točke 1.8.1., ako podaci prikupljeni u bazi podataka iz članka 26. stavka 1. ili sustavu iz članka 26. stavka 2. točke (a) pokazuju da, uz izuzetak sadnica, nisu ispunjene kvalitativne ili kvantitativne potrebe subjekta u vezi s relevantnim ekološkim biljnim reproduksijskim materijalom, nadležna tijela mogu odobriti upotrebu biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja ili neekološkog biljnog reproduksijskog materijala pod uvjetima utvrđenima u točkama 1.8.5.3., 1.8.5.4. i 1.8.5.5.
- Prije nego što zatraži takvo odstupanje subjekt pretražuje bazu podataka iz članka 26. stavka 1. ili sustav iz članka 26. stavka 2. točke (a) kako bi provjerio je li njegov zahtjev opravdan.
- 1.8.5.2 Kontrolna tijela ili kontrolne ustanove priznati u skladu s člankom 46. stavkom 1. mogu subjektima iz trećih zemalja odobriti upotrebu biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja ili neekološkog biljnog reproduksijskog materijala u ekološkoj proizvodnoj jedinici ako ekološki biljni reproduksijski materijal nije dovoljno kvalitetan ili nije dostupan u dovoljnim količinama na državnom području treće zemlje u kojoj se nalazi subjekt, pod uvjetima utvrđenima u točkama 1.8.5.3., 1.8.5.4. i 1.8.5.5.
- 1.8.5.3 Neekološki biljni reproduksijski materijal ne tretira se sredstvima za zaštitu bilja, osim onima koja su odobrena za tretiranje sjemena u skladu s člankom 24. stavkom 1. ove Uredbe, osim ako je nadležno tijelo dotične države članice propisalo kemijski tretman u fitosanitarne svrhe u skladu s Uredbom (EU) 2016/2031 za sve sorte određene vrste na području na kojem se biljni reproduksijski materijal namjerava upotrebljavati.
- 1.8.5.4 Odobrenje za upotrebu biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja ili neekološkog biljnog reproduksijskog materijala dobiva se prije sjetve usjeva.

- 1.8.5.5 Odobrenje za upotrebu biljnog reproduksijskog materijala iz prijelaznog razdoblja ili neekološkog biljnog reproduksijskog materijala izdaje se samo pojedinačnim korisnicima svaki put za jednu sezonu, a nadležno tijelo odgovorno za izdavanje odobrenja popisuje količine odobrenog biljnog reproduksijskog materijala.
- 1.9 Gospodarenje tlom i gnojidba
- 1.9.1 U ekološkoj biljnoj proizvodnji primjenjuju se postupci obrade tla i uzgojne prakse kojima se održava ili povećava razina organskih tvari u tlu, povećava stabilnost i bioraznolikost tla i sprečava zbijanje i erozija tla.
- 1.9.2 Plodnost i biološka aktivnost tla održavaju se i povećavaju:
- (a) osim u slučaju travnjaka ili trajnog krmnog bilja, upotrebom višegodišnjeg plodoreda usjeva, uključujući obvezne usjeve mahunarki kao glavnog ili pokrovnog usjeva za plodoredne usjeve i drugih usjeva za zelenu gnojidbu;
 - (b) u slučaju staklenika ili trajnih usjeva koji nisu krmno bilje, upotrebom kratkotrajnih usjeva za zelenu gnojidbu i mahunarki kao i upotrebom biljne raznolikosti; i
 - (c) u svim slučajevima, primjenom stajskoga gnoja ili ekoloških tvari iz ekološke proizvodnje, i jednih i drugih po mogućnosti kompostiranih.
- 1.9.3 Ako hranidbene potrebe bilja nije moguće zadovoljiti mjerama predviđenima u točkama 1.9.1. i 1.9.2., upotrebljavaju se jedino gnojiva i poboljšivači tla koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, i to u samo u mjeri u kojoj je to potrebno. Subjekti vode evidenciju o upotrebi tih proizvoda.
- 1.9.4 Ukupna količina stajskoga gnoja, kako je definirano u Direktivi Vijeća 91/676/EEZ, koja se upotrebljava u proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i ekološkim proizvodnim jedinicama, ne smije premašiti 170 kg dušika godišnje po hektaru upotrijebljene poljoprivredne površine. To se ograničenje primjenjuje samo na upotrebu stajskoga gnoja, osušenog stajskoga gnoja i dehidriranoga gnoja peradi, kompostiranog životinjskog izmeta, uključujući gnoj peradi, kompostiranog stajskoga gnoja i tekućeg životinjskog izmeta.
- 1.9.5 Kako bi raspodijelili suvišan gnoj iz ekoloških proizvodnih jedinica, subjekti poljoprivrednih gospodarstava mogu sklopiti sporazume o suradnji u pisanom obliku isključivo sa subjektima drugih poljoprivrednih gospodarstava i poduzećima koja poštuju pravila ekološke proizvodnje. Najviša dopuštena vrijednost iz točke 1.9.4. izračunava se na temelju svih ekoloških proizvodnih jedinica koje sudjeluju u takvoj suradnji.
- 1.9.6 Pripravci od mikroorganizama mogu se upotrebljavati za poboljšanje cjelokupnog stanja tla ili dostupnosti hranjivih tvari u tlu ili u usjevima.
- 1.9.7 Za aktiviranje komposta mogu se upotrebljavati odgovarajući pripravci na biljnoj osnovi i pripravci od mikroorganizama.
- 1.9.8 Ne smiju se upotrebljavati mineralna dušična gnojiva.
- 1.9.9 Biodinamični pripravci smiju se upotrebljavati.
- 1.10 Kontrola štetnih organizama i korova
- 1.10.1 Sprečavanje štete koju uzrokuju štetni organizmi i korovi u prvom redu provodi se zaštitom s pomoću:
- prirodnih neprijatelja,
 - izbora vrsta, sorti i heterogenog materijala,
 - plodoreda,
 - tehnika obrade tla, poput biofumigacije, mehaničkih i fizikalnih metoda, i
 - toplinskih procesa kao što su solarizacija i, u slučaju zaštićenih usjeva, plitko parenje tla (do dubine od najviše 10 cm).
- 1.10.2 Ako se bilje ne može primjereno zaštititi od štetnih organizama mjerama predviđenima u točki 1.10.1. ili ako se utvrdi da je neki usjev ugrožen, upotrebljavaju se jedino sredstva i tvari koji su odobreni u skladu s člancima 9. i 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, i to u samo u mjeri u kojoj je to potrebno. Subjekti vode evidenciju kojom se dokazuje potreba za upotrebom takvih proizvoda.
- 1.10.3 U odnosu na proizvode i tvari koji se upotrebljavaju u klopama ili raspršivačima proizvoda i tvari koji nisu feromoni, klopama ili raspršivačima sprečava se prodiranje proizvoda i tvari u okoliš i kontakt između proizvoda i tvari i usjeva koji se obrađuju. Sve klopke, uključujući feromonske klopke, nakon upotrebe prikupljaju se i odlažu na siguran način.

- 1.11 Proizvodi koji se upotrebljavaju za čišćenje i dezinfekciju
Samo oni proizvodi za čišćenje i dezinfekciju u biljnoj proizvodnji koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji upotrebljavaju se u tu svrhu.
- 1.12 Obveza vođenja evidencije
Subjekti vode evidenciju o dotičnim parcelama i o količini uroda.
- 1.13 Priprema neprerađenih proizvoda
Ako je bilje predmet postupaka pripreme koji nisu prerada, opći zahtjevi utvrđeni u dijelu IV. točkama 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. i 2.2.3. primjenjuju se *mutatis mutandis* na takve postupke.
2. Detaljna pravila za određeno bilje i biljne proizvode
- 2.1 Pravila za uzgoj gljiva
Za uzgoj gljiva mogu se upotrebljavati supstrati ako se sastoje isključivo od sljedećih sastojaka:
- (a) stajskoga gnoja i životinjskog izmeta:
 - i. podrijetlom ili iz ekoloških proizvodnih jedinica ili jedinica u prijelaznom razdoblju u drugoj godini prijelaza; ili
 - ii. navedenih u točki 1.9.3., jedino ako proizvod iz podtočke i. nije dostupan i pod uvjetom da taj stajski gnoj i taj životinjski izmet ne premašuju 25 % mase ukupnih sastojaka supstrata prije kompostiranja, isključujući pokrovni materijal i svu dodanu vodu;
 - (b) proizvoda poljoprivrednog podrijetla, osim onih iz točke (a), iz ekoloških proizvodnih jedinica;
 - (c) treseta koji nije tretiran kemijskim proizvodima;
 - (d) drva koje nakon sječe nije tretirano kemijskim proizvodima;
 - (e) mineralnih proizvoda iz točke 1.9.3., vode i tla.
- 2.2 Pravila za sakupljanje samoniklog bilja
Sakupljanje samoniklog bilja koje prirodno raste na prirodnim površinama, šumama i na poljoprivrednim površinama te njegovih dijelova smatra se ekološkom proizvodnjom pod uvjetom:
- (a) da su u razdoblju od najmanje tri godine prije sakupljanja te površine bile tretirane samo onim sredstvima ili tvarima koji su odobreni u skladu s člancima 9. i 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
 - (b) da se sakupljanjem ne utječe na stabilnost prirodnog staništa ili na održanje vrste u području sakupljanja.

Dio II.: Pravila za stočarsku proizvodnju

Uz pravila proizvodnje koja su utvrđena u člancima 9., 10., 11. i 14., na ekološku stočarsku proizvodnju primjenjuju se i pravila utvrđena u ovom dijelu.

1. Opći zahtjevi
- 1.1 Osim kod pčelarstva, zabranjuje se stočarska proizvodnja bez zemljišta, kod koje poljoprivrednik koji namjerava na ekološki način uzgajati stoku ne gospodari poljoprivrednim zemljištem i nije sklopio sporazum o suradnji u pisanom obliku s nekim poljoprivrednikom u vezi s upotrebom ekoloških proizvodnih jedinica ili proizvodnih jedinica u prijelaznom razdoblju za tu stoku.
- 1.2 Prijelaz
- 1.2.1 U slučaju istodobnog početka prijelaza proizvodne jedinice, uključujući pašnjak i zemljište koje se upotrebljava za hranu za životinje, i životinja koje žive na toj proizvodnoj jedinici na početku prijelaznog razdoblja te proizvodne jedinice kako je navedeno u dijelu 1. točki 1.7.1. i točki 1.7.5. podtočki (b), životinje i proizvodi životinjskog podrijetla mogu se smatrati ekološkima na kraju prijelaznog razdoblja proizvodne jedinice čak i ako je prijelazno razdoblje utvrđeno u točki 1.2.2. ovog dijela za dotičnu vrstu životinje dulje od prijelaznog razdoblja za proizvodnu jedinicu.
- Odstupajući od točke 1.4.3.1., u slučaju takvog istodobnog prijelaza te tijekom prijelaznog razdoblja proizvodne jedinice životinje koje žive na toj proizvodnoj jedinici od početka prijelaznog razdoblja mogu se hraniti hranom za životinje iz prijelaznog razdoblja proizvedenom u proizvodnoj jedinici u prijelaznom razdoblju tijekom prve godine prijelaza i/ili hranom za životinje u skladu s točkom 1.4.3.1. i/ili ekološkom hranom za životinje.

Životinje iz neekološkog uzgoja mogu se uvesti u proizvodnu jedinicu u prijelaznom razdoblju nakon početka prijelaznog razdoblja u skladu s točkom 1.3.4.

1.2.2 Prijelazna razdoblja za uzgoj pojedinih vrsta životinja utvrđena su kako slijedi:

- (a) 12 mjeseci u slučaju goveda i kopitara za proizvodnju mesa, a u svakom slučaju najmanje tri četvrtine njihova životna vijeka;
- (b) šest mjeseci u slučaju ovaca, koza i svinja te životinja za proizvodnju mlijeka;
- (c) deset tjedana za perad za proizvodnju mesa, osim pekinških pataka, dovedenu prije tri dana starosti;
- (d) sedam tjedana za pekinške patke dovedene prije tri dana starosti;
- (e) šest tjedana za perad za proizvodnju jaja dovedenu prije tri dana starosti;
- (f) 12 mjeseci za pčele.

Tijekom prijelaznog razdoblja vosak se zamjenjuje voskom koji potječe iz ekološkog pčelarstva.

Međutim, neekološki pčelinji vosak može se upotrebljavati:

- i. ako pčelinji vosak iz ekološkog pčelarstva nije dostupan na tržištu;
 - ii. ako je dokazano da nije onečišćen proizvodima ili tvarima koje nisu odobrene za upotrebu u ekološkoj proizvodnji; i
 - iii. pod uvjetom da potječe iz čahure;
- (g) tri mjeseca za kuniće;
 - (h) 12 mjeseci za jelensku divljač.

1.3 Podrijetlo životinja

1.3.1 Ne dovodeći u pitanje pravila o prijelazu, stoka iz ekološke proizvodnje rađa se ili izleže i uzgaja u ekološkim proizvodnim jedinicama.

1.3.2 S obzirom na uzgoj životinja iz ekološke proizvodnje:

- (a) za razmnožavanje se primjenjuju prirodne metode; međutim, dopušta se umjetna oplodnja;
- (b) razmnožavanje se ne smije izazvati ili otežavati terapijom hormonima ili drugim tvarima sa sličnim učinkom, osim ako se radi o obliku veterinarskog terapijskog tretmana pojedinačnih životinja;
- (c) ne smiju se upotrebljavati drugi oblici umjetnog razmnožavanja kao što su kloniranje i prijenos embrija;
- (d) izbor pasmina mora odgovarati načelima ekološke proizvodnje, njime se mora jamčiti visok standard dobrobiti životinja te doprinosti sprečavanju patnje životinja i izbjegavanju potrebe sakaćenja životinja.

1.3.3 Pri odabiru pasmina ili sojeva subjekti razmatraju davanje prednosti pasminama ili sojevima s velikim stupnjem genetske raznolikosti, sposobnost životinja da se prilagode lokalnim uvjetima, njihovu uzgojnu vrijednost, njihovu dugovječnost, njihovu vitalnost i otpornost na bolesti ili zdravstvene probleme, a da se pritom ne šteti njihovoj dobrobiti. Osim toga, pasmine ili sojevi životinja odabiru se kako bi se izbjegle određene bolesti ili zdravstveni problemi povezani s nekim pasminama ili sojevima koji se upotrebljavaju u intenzivnoj proizvodnji, poput stresnog sindroma svinja koji može dovesti do bijelog-mekanog-vodnjikavog mesa (PSE sindrom), iznenadne smrti, spontanog pobačaja i teškog poroda zbog kojeg je potreban carski rez. Prednost se daje autohtonim pasminama i sojevima.

Subjekti se za izbor pasmina i sojeva u skladu s prvim stavkom koriste informacijama dostupnima u sustavima iz članka 26. stavka 3.

1.3.4 Upotreba životinja iz neekološkog uzgoja

1.3.4.1 Odstupajući od točke 1.3.1., u ekološku proizvodnu jedinicu radi rasploda mogu se dovesti životinje koje nisu ekološki uzgojene ako su pasmine u opasnosti od nestanka iz poljoprivredne djelatnosti, kako je navedeno u članku 28. stavku 10. točki (b) Uredbe (EU) br. 1305/2013 i aktima donesenima na temelju nje. U tom slučaju životinje tih pasmina ne trebaju nužno biti ženke koje se još nisu okotile.

- 1.3.4.2 Odstupajući od točke 1.3.1., za obnovu pčelinjaka godišnje se 20 % matica i rojeva u ekološkoj proizvodnoj jedinici može zamijeniti maticama i rojevima iz neekološke proizvodnje, pod uvjetom da se maticе i rojevi stavljaju u košnice sa saćem ili satnim osnovama koje potječu iz ekoloških proizvodnih jedinica. U svakom slučaju, godišnje se jedan roj ili jedna matica mogu zamijeniti maticom ili rojem iz neekološkog uzgoja.
- 1.3.4.3 Odstupajući od točke 1.3.1., ako se jato formira prvi put ili se obnavlja ili ponovno formira te ako se ne mogu ispuniti potrebe poljoprivrednika u pogledu kvalitete i količine, nadležno tijelo može odlučiti da se u ekološku proizvodnu jedinicu peradi može dovesti perad iz neekološkog uzgoja, pod uvjetom da su mlade kokoši za proizvodnju jaja i perad za proizvodnju mesa mlađi od tri dana. Proizvodi podrijetlom od tih životinja mogu se smatrati ekološkim proizvodima samo ako se poštuje prijelazno razdoblje određeno u točki 1.2.
- 1.3.4.4 Odstupajući od točke 1.3.1., ako podaci prikupljeni u sustavu iz članka 26. stavka 2. točke (b) pokazuju da nisu ispunjene potrebe poljoprivrednika u pogledu kvalitete i količine u vezi sa životinjama iz ekološkog uzgoja, nadležna tijela mogu odobriti uvođenje životinja iz neekološkog uzgoja u ekološku proizvodnu jedinicu, podložno uvjetima predviđenima u točkama od 1.3.4.4.1 do 1.3.4.4.4.

Prije podnošenja zahtjeva za takvo odstupanje poljoprivrednik pretražuje podatke prikupljene u sustavu iz članka 26. stavka 2. točke (b) kako bi provjerio je li njegov zahtjev opravdan.

Za subjekte u trećim zemljama kontrolna tijela i kontrolne ustanove priznati u skladu s člankom 46. stavkom 1. mogu odobriti uvođenje životinja iz neekološkog uzgoja u ekološku proizvodnu jedinicu ako nisu dostupne životinje iz ekološkog uzgoja dovoljne kvalitete ili količine na državnom području zemlje u kojoj se nalazi subjekt.

- 1.3.4.4.1 U rasplodne svrhe, mlade životinje iz neekološke proizvodnje mogu se uvesti ako se krdo ili jato formira prvi put. Njih se uzgaja u skladu s pravilima ekološke proizvodnje čim se odbiju od sise. Osim toga, sljedeća ograničenja primjenjuju se na dan kada te životinje uđu u krdo ili jato:
- (a) goveda, kopitari i jelenska divljač moraju biti mlađi od šest mjeseci;
 - (b) ovce i koze moraju biti mlađe od 60 dana;
 - (c) svinje moraju težiti manje od 35 kg;
 - (d) kunići moraju biti mlađi od tri mjeseca.
- 1.3.4.4.2 U rasplodne svrhe, odrasli mužjaci iz neekološkog uzgoja i ženke koje se još nisu okotile iz neekološkog uzgoja mogu se uvesti radi obnove krda ili jata. Njih se uzgaja u skladu s pravilima ekološke proizvodnje. Osim toga, broj ženki podliježe sljedećim godišnjim ograničenjima:
- (a) može se uvesti do najviše 10 % odraslih kopitara ili goveda i 20 % odraslih svinja, ovaca, koza, kunića ili jelenske divljači;
 - (b) za jedinice s manje od deset kopitara, jelena, goveda ili kunića ili s manje od pet svinja, ovaca ili koza svako takvo obnavljanje ograničava se na najviše jednu životinju godišnje.
- 1.3.4.4.3 Postoci navedeni u točki 1.3.4.4.2. mogu se povećati do 40 % pod uvjetom da nadležno tijelo potvrdi kako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
- (a) poljoprivredno gospodarstvo uvelike je prošireno;
 - (b) jedna pasmina zamijenjena je drugom pasminom;
 - (c) započeta je nova specijalizacija u odnosu na stoku.
- 1.3.4.4.4 U slučajevima iz točaka 1.3.4.4.1., 1.3.4.4.2. i 1.3.4.4.3, životinje iz neekološkog uzgoja mogu se smatrati ekološki uzgojenima samo ako se poštuje prijelazno razdoblje određeno u točki 1.2. Prijelazno razdoblje utvrđeno u točki 1.2.2. započinje najranije kada se životinje uvode na proizvodnu jedinicu u prijelaznom razdoblju.
- 1.3.4.4.5 U slučajevima iz točaka od 1.3.4.4.1. do 1.3.4.4.4., životinje iz neekološkog uzgoja ili se drže odvojeno od ostale stoke ili ih se mora moći identificirati do kraja prijelaznog razdoblja iz točke 1.3.4.4.4.

1.4 Hranidba

1.4.1 Opći zahtjevi u vezi s hranidbom

U vezi s hranidbom primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) hrana za stoku dobiva se u prvom redu s poljoprivrednoga gospodarstva na kojemu se stoka drži ili iz ekoloških proizvodnih jedinica ili proizvodnih jedinica u prijelaznom razdoblju koje pripadaju drugim gospodarstvima u istoj regiji;
- (b) stoka se hrani ekološkom hranom za životinje ili hranom za životinje iz prijelaznog razdoblja koja ispunjava prehrambene potrebe životinje u različitim fazama njezina razvoja; restriktivna hranidba ne dopušta se u stočarskoj proizvodnji osim ako je to opravdano zbog veterinarskih razloga;
- (c) stoka se ne smije držati u uvjetima koji mogu uzrokovati anemiju ili na prehrani koja može uzrokovati anemiju;
- (d) u postupcima tovljenja uvijek se poštuju normalni hranidbeni modeli za svaku vrstu te se poštuje dobrobit životinja u svakoj fazi uzgojnog procesa; šopanje je zabranjeno;
- (e) uz izuzetak svinja, peradi i pčela, stoka ima stalan pristup ispaši kad god to omogućavaju uvjeti ili ima stalan pristup vlaknastoj krmu;
- (f) ne smiju se upotrebljavati pospješivači rasta ni umjetne aminokiseline;
- (g) životinje koje još sišu moraju se po mogućnosti hraniti majčinim mlijekom u minimalnom razdoblju koje utvrđuje Komisija u skladu s člankom 14. stavkom 3. točkom (a); mliječni nadomjesci koji sadržavaju kemijski sintetizirane sastojke ili sastojke biljnog podrijetla ne smiju se upotrebljavati tijekom tog razdoblja;
- (h) krmiva biljnog, algalnog, životinjskog ili kvašanog podrijetla moraju biti ekološka;
- (i) neekološka krmiva biljnog, algalnog, životinjskog ili kvašanog podrijetla, krmiva mikrobnog ili mineralnog podrijetla, dodaci hrani za životinje i pomoćna sredstva u preradi mogu se upotrebljavati samo ako su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.

1.4.2 Ispaša

1.4.2.1 Ispaša na ekološkom zemljištu

Ne dovodeći u pitanje točku 1.4.2.2., životinje iz ekološkog uzgoja pasu na ekološkom zemljištu. Međutim, životinje iz neekološkog uzgoja mogu se voditi na ekološku ispašu u ograničenom razdoblju svake godine, pod uvjetom da su uzgojene na način prihvatljiv za okoliš na zemljištu koje se podupire u okviru članaka 23., 25., 28., 30., 31. i 34. Uredbe (EU) br. 1305/2013 te da nisu prisutne na ekološkom zemljištu u isto vrijeme kad i životinje iz ekološkog uzgoja.

1.4.2.2 Ispaša na zajedničkom zemljištu i sezonsko preseljenje radi ispaše

1.4.2.2.1 Životinje iz ekološkog uzgoja mogu biti na ispaši na zajedničkom zemljištu pod sljedećim uvjetima:

- (a) zajedničko zemljište najmanje tri godine nije tretirano proizvodima ili tvarima koji nisu odobreni za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (b) sve životinje iz neekološkog uzgoja koje se koriste zajedničkim zemljištem uzgojene su na način prihvatljiv za okoliš na zemljištu koje se podupire u okviru članaka 23., 25., 28., 30., 31. i 34. Uredbe (EU) br. 1305/2013;
- (c) svi stočni proizvodi dobiveni od životinja iz ekološkog uzgoja koji su proizvedeni tijekom razdoblja u kojem su te životinje bile na ispaši na zajedničkom zemljištu ne smatraju se ekološkim proizvodima, osim ako se može dokazati da su bile primjereno odvojene od životinja iz neekološkog uzgoja.

1.4.2.2.2 Tijekom razdoblja sezonskog preseljenja radi ispaše životinje iz ekološkog uzgoja mogu pasti na neekološkom zemljištu kada se premještaju s jedne površine za ispašu na drugu. Tijekom tog razdoblja životinje iz ekološkog uzgoja drži se odvojeno od ostalih životinja. Konzumacija neekološke hrane za životinje u obliku trave i druge vegetacije koju životinje pasu dopušta se:

- (a) najviše 35 dana računajući odlazak na sezonsku ispašu i povratak sa sezonske ispaše; ili
- (b) do najviše 10 % ukupnoga godišnjeg unosa hrane izračunanog kao postotak suhe tvari u hrani za životinje poljoprivrednog podrijetla.

1.4.3 Hrana za životinje iz prijelaznog razdoblja

1.4.3.1 Za poljoprivredna gospodarstva koja proizvode stoku iz ekološkog uzgoja:

- (a) u prosjeku najviše 25 % unosa obroka hrane za životinje može sadržavati hranu za životinje iz prijelaznog razdoblja iz druge godine prijelaza. Taj se postotak može povećati na 100 % ako ta hrana za životinje iz prijelaznog razdoblja dolazi iz gospodarstva u kojem se drži stoka; i
- (b) najviše 20 % ukupne prosječne količine hrane za životinje kojom se hrani stoka može potjecati iz ispaše ili iz košnje trajnih pašnjaka ili parcela s trajnim krmnim biljem ili iz proteinskih usjeva posijanih u okviru ekološkoga gospodarstva zemljištima u prvoj godini prijelaza, pod uvjetom da su ta zemljišta dio samoga gospodarstva.

Ako se za hranidbu upotrebljavaju obje vrste hrane za životinje iz prijelaznog razdoblja iz točaka (a) i (b), ukupni kombinirani postotak takve hrane za životinje ne smije premašiti postotak utvrđen u točki (a).

1.4.3.2 Vrijednosti navedene u točki 1.4.3.1. izračunavaju se godišnje kao postotak suhe tvari u hrani za životinje biljnog podrijetla.

1.5 Zdravstvena zaštita

1.5.1 Sprečavanje bolesti

1.5.1.1 Sprečavanje bolesti temelji se na selekciji pasmina i sojeva, praksama upravljanja uzgojem životinja, visokokvalitetnoj hrani za životinje, njihovoj tjelesnoj aktivnosti, primjerenoj gustoći populacije te odgovarajućem i primjerenom smještaju koji se održava u higijenskim uvjetima.

1.5.1.2 Mogu se upotrebljavati imunološki veterinarsko-medicinski proizvodi.

1.5.1.3 Kemijski sintetizirani alopatski veterinarsko-medicinski proizvodi, uključujući antibiotike i boluse sintetiziranih alopatskih kemijskih molekula, ne smiju se upotrebljavati za preventivno liječenje.

1.5.1.4 Ne smiju se upotrebljavati tvari za pospešivanje rasta ili proizvodnje (uključujući antibiotike, kokcidiostatike i druge umjetne pomoćne tvari za svrhu pospešivanja rasta) te hormoni i slične tvari radi kontrole reprodukcije ili za druge namjene (npr. indukciju ili sinkronizaciju estrusa).

1.5.1.5 Na životinje podrijetlom iz neekoloških proizvodnih jedinica primjenjuju se posebne mjere kao što su pregledi ili razdoblja karantene, ovisno o lokalnim okolnostima.

1.5.1.6 Samo oni proizvodi za čišćenje i dezinfekciju u zgradama i objektima za držanje životinja koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji upotrebljavaju se u tu svrhu.

1.5.1.7 Smještaj, torovi, oprema i pribor moraju biti pravilno očišćeni i dezinficirani kako bi se izbjegla unakrsna zaraza i razvoj organizama prijenosnika bolesti. Fekalije, mokraća i nepojedena ili razlivena hrana uklanjaju se onoliko često koliko je to potrebno kako bi se miris sveo na najmanju moguću mjeru i spriječilo privlačenje kukaca ili glodavaca. Sredstva protiv glodavaca, koja se upotrebljavaju samo u klopama, te proizvodi i tvari odobreni u skladu s člancima 9. i 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji mogu se upotrebljavati za uklanjanje kukaca i drugih štetnih organizama u zgradama i drugim objektima u kojima se drži stoka.

1.5.2 Veterinarsko liječenje

1.5.2.1 Ako životinje obole ili se ozlijede unatoč preventivnim mjerama kojima se osigurava zdravlje životinja, odmah ih se liječi.

1.5.2.2 Bolesti se liječe odmah kako bi se izbjeglo da životinje pate. Ako je upotreba fitoterapeutskih, homeopatskih i drugih proizvoda neprimjerena, mogu se upotrebljavati, kada je to nužno i pod strogim uvjetima te pod nadzorom veterinara, kemijski sintetizirani alopatski veterinarsko-medicinski proizvodi, uključujući antibiotike. Osobito se određuju ograničenja u pogledu tijeka liječenja i karencije.

1.5.2.3 Krmivima mineralnog podrijetla odobrenima u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, dodacima hrani za životinje odobrenima u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji te fitoterapeutskim i homeopatskim proizvodima daje se prednost u odnosu na liječenje kemijski sintetiziranim alopatskim veterinarsko-medicinskim proizvodima, uključujući antibiotike, pod uvjetom da je njihov terapijski učinak djelotvoran za dotičnu vrstu životinje i za bolest kojoj je takvo liječenje namijenjeno.

- 1.5.2.4 S izuzetkom cijepljenja, liječenja zbog parazita i obveznih programa iskorjenjivanja, ako životinja ili skupina životinja primi više od tri terapije liječenja kemijski sintetiziranim alopatskim veterinarsko-medicinskim proizvodima, uključujući antibiotike, unutar 12 mjeseci, ili više od jedne terapije liječenja ako je njihov reproduktivni ciklus kraći od godine dana, ni dotične životinje ni proizvodi koji se iz tih životinja dobivaju ne smiju se prodavati kao ekološki proizvodi, a životinje podliježu prijelaznim razdobljima iz točke 1.2.
- 1.5.2.5 Karencija između posljednjeg davanja kemijski sintetiziranog alopatskog veterinarsko-medicinskog proizvoda, uključujući antibiotik, životinji u uobičajenim uvjetima upotrebe i proizvodnje ekološki proizvedenih prehrambenih proizvoda od te životinje dvostruko je dulja od karencije iz članka 11. Direktive 2001/82/EZ i traje najmanje 48 sati.
- 1.5.2.6 Dopuštena su liječenja u vezi sa zaštitom zdravlja ljudi i životinja koja su uvedena na temelju zakonodavstva Unije.
- 1.6 Smještaj i uzgojne prakse
- 1.6.1 Izolacija, grijanje i ventilacija objekta osiguravaju da protok zraka, razina prašine, temperatura, relativna vlažnost zraka i koncentracija plina budu unutar granica kojima se osigurava dobrobit životinja. U objektu se mora osigurati obilna prirodna ventilacija i ulazak svjetlosti.
- 1.6.2 Nastamba za stoku nije obvezna u područjima s odgovarajućim klimatskim uvjetima koji životinjama omogućuju da žive na otvorenom. U takvim slučajevima životinje moraju imati pristup natkrivenim prostorima ili sjenovitim područjima kako bi ih se zaštitilo od nepovoljnih vremenskih uvjeta.
- 1.6.3 Gustoća populacije u objektima mora biti takva da osigurava udobnost, dobrobit i ispunjava potrebe svojstvene vrsti životinje te osobito ovisi o vrsti, pasmini i dobi životinja. Njome se vodi računa i o etološkim potrebama životinja koje osobito ovise o veličini skupine i spolu životinja. Gustoćom se osigurava dobrobit životinja tako da im se pruža dovoljno prostora da prirodno stoje, kreću se, jednostavno legnu, da se okrenu, njeguju, zauzimaju sve prirodne položaje tijela i čine sve prirodne kretnje kao što je rastezanje i lamatanje krilima.
- 1.6.4 Poštuju se minimalna površina za zatvorena i otvorena područja, kao i tehničke pojedinosti u vezi sa smještajem, utvrđeni u provedbenim aktima iz članka 14. stavka 3.
- 1.6.5 Površine na otvorenom mogu biti djelomično natkrivene. Trijemovi se ne smatraju otvorenim površinama.
- 1.6.6 Ukupna gustoća populacije ne smije premašiti granicu od 170 kg organskog dušika godišnje po hektaru poljoprivredne površine.
- 1.6.7 Za određivanje primjerene gustoće stoke iz točke 1.6.6. nadležno tijelo utvrđuje broj grla ekvivalentan ograničenju iz točke 1.6.6., u skladu s vrijednostima koje su utvrđene u posebnim zahtjevima za uzgoj pojedinih vrsta životinja.
- 1.6.8 Ne smiju se upotrebljavati kavezi, odjelci i podovi bez nagiba pri uzgoju bilo koje vrste stoke.
- 1.6.9 Ako se stoka zbog veterinarskih razloga liječi pojedinačno, drži se u prostorima s punim podom koji mora biti prekriven slamom ili odgovarajućom steljom. Životinji se mora omogućiti lako okretanje i udobno ležanje u punoj dužini.
- 1.6.10 Stoka iz ekološkog uzgoja ne smije se uzgajati u toru na vrlo mokrom ili močvarnom tlu.
- 1.7 Dobrobit životinja
- 1.7.1 Sve osobe koje drže životinje i koje postupaju sa životinjama tijekom prijevoza i klanja moraju posjedovati potrebna osnovna znanja i vještine u vezi sa zdravstvenim potrebama i dobrobiti životinja te su morale sudjelovati u odgovarajućem osposobljavanju, kako se posebice zahtijeva Uredbom Vijeća (EZ) 1/2005 ⁽¹⁾ i Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 ⁽²⁾ u svrhu osiguravanja pravilne primjene pravila iz ove Uredbe.
- 1.7.2 Uzgojnim praksama, uključujući gustoću populacije te uvjete smještaja, osigurava se zadovoljenje razvojnih, fizioloških i etoloških potreba životinja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.).

- 1.7.3 Stoka mora imati stalni pristup površinama na otvorenom na kojima se životinje mogu kretati, po mogućnosti pašnjacima, kad god vremenski i sezonski uvjeti i stanje tla to dopuštaju, osim ako su na temelju zakonodavstva Unije uvedena ograničenja i obveze u vezi sa zaštitom zdravlja ljudi i životinja.
- 1.7.4 Broj stoke ograničen je kako bi se na najmanju moguću mjeru svela prekomjerna ispaša, izrovanost tla kopitima, erozija i onečišćenje koje uzrokuju životinje ili širenje njihova gnoja.
- 1.7.5 Zabranjeno je sapinjanje ili izolacija stoke, osim za pojedinačne životinje na ograničeno razdoblje i samo ako je to opravdano zbog veterinarskih razloga. Izolacija stoke može se samo odobriti, i to samo na ograničeno razdoblje, ako je ugrožena sigurnost radnikâ ili radi dobrobiti životinja. Nadležna tijela mogu odobriti sapinjanje stoke na poljoprivrednim gospodarstvima s najviše 50 životinja (isključujući mlade životinje) ako stoku nije moguće čuvati u skupinama primjerenima njihovim etološkim potrebama, pod uvjetom da imaju pristup pašnjacima tijekom razdoblja ispaše te da najmanje dvaput tjedno imaju pristup površinama na otvorenom kada ispaša nije moguća.
- 1.7.6 Trajanje prijevoza stoke svodi se na najmanju moguću mjeru.
- 1.7.7 Svaka patnja, bol i nelagoda izbjegavaju se i svode na najmanju moguću mjeru tijekom cjelokupnog života životinje, među ostalim i u trenutku klanja.
- 1.7.8 Ne dovodeći u pitanje razvoj zakonodavstva Unije o dobrobiti životinja, podrezivanje repa ovaca, obrezivanje kljunova, ako se obavlja u prva tri dana života, i odstranjivanje rogova iznimno se mogu dopustiti, ali samo u pojedinačnim slučajevima te samo ako se tim postupcima poboljšava zdravlje, dobrobit ili higijena stoke ili ako bi inače bila ugrožena sigurnost radnikâ. Odstranjivanje rožnih pupoljaka može se dopustiti samo u pojedinačnim slučajevima ako se time poboljšava zdravlje, dobrobit ili higijena stoke ili ako bi inače bila ugrožena sigurnost radnikâ. Nadležno tijelo odobrava te postupke samo ako je subjekt o njima obavijestio to nadležno tijelo te ih je propisno obrazložio i ako te postupke treba provoditi kvalificirano osoblje.
- 1.7.9 Svaka patnja životinja svodi se na najmanju moguću mjeru primjenom odgovarajućih anestetika i/ili analgetika te tako da svaku operaciju obavlja kvalificirano osoblje samo u najprimjerenijoj dobi životinje.
- 1.7.10 Fizička kastracija dopuštena je kako bi se održala kvaliteta proizvoda i tradicionalne metode uzgoja, ali samo pod uvjetima određenima u točki 1.7.9.
- 1.7.11 Ukrcavanje i iskrcavanje životinja obavlja se bez primjene bilo koje vrste električne ili druge bolne stimulacije za prisiljavanje životinja. Zabranjena je upotreba alopatskih sredstava za smirivanje prije ili tijekom prijevoza.
- 1.8 Priprema neprerađenih proizvoda
- Ako je stoka predmet postupaka pripreme koji nisu prerada, opći zahtjevi utvrđeni u dijelu IV. točkama 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. i 2.2.3. primjenjuju se *mutatis mutandis* na takve postupke.
- 1.9 Dodatna opća pravila
- 1.9.1 Za goveda, ovce, koze i kopitare
- 1.9.1.1 Hranidba
- U pogledu hranidbe primjenjuju se sljedeća pravila:
- (a) najmanje 60 % hrane za životinje potječe sa samog poljoprivrednoga gospodarstva ili, ako to nije izvedivo ili takva hrana za životinje nije dostupna, proizvodi se u suradnji s drugim ekološkim proizvodnim jedinicama ili proizvodnim jedinicama iz prijelaznog razdoblja i subjektima iz sektora hrane za životinje koji upotrebljavaju hranu za životinje i krmiva iz te iste regije. Taj postotak podiže se na 70 % od 1. siječnja 2023.;
 - (b) životinje imaju pristup pašnjacima radi ispaše kad god to uvjeti dopuštaju;
 - (c) neovisno o točki (b), muška goveda starija od godine dana imaju pristup ispaši ili površini na otvorenom;
 - (d) može se odstupiti od obveze osiguravanja površina na otvorenom tijekom zimskih mjeseci ako životinje imaju pristup pašnjacima tijekom razdoblja ispaše i kada sustav zimskog smještaja životinjama omogućuje slobodno kretanje;
 - (e) sustavi uzgoja temelje se na najvećoj mogućoj upotrebi ispaše prema dostupnosti pašnjaka u različitim razdobljima godine;

- (f) najmanje 60 % suhe tvari u dnevnim obrocima čine vlaknasta krma, svježa ili suha krma ili silaža. Za životinje koje se upotrebljavaju za proizvodnju mlijeka taj se postotak može smanjiti na 50 % u razdoblju od najviše tri mjeseca tijekom rane laktacije.

1.9.1.2 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) nastambe imaju glatke, ali ne skliske podove;
- (b) nastambe imaju udobnu, čistu, suhu i dovoljno veliku površinu za ležanje ili odmaranje koja se sastoji od čvrste konstrukcije bez letvica. Na površini za odmaranje osigurava se široka stelja nastrta materijalom za stelju. Stelja se sastoji od slame ili drugog prikladnog prirodnog materijala. Stelja se može oplemeniti i obogatiti bilo kojim mineralnim proizvodom koji je odobren u skladu s člankom 24. kao gnojivo ili poboljšivač tla za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (c) neovisno o članku 3. stavku 1. prvom podstavku točki (a) i članku 3. stavku 1. drugom podstavku Direktive Vijeća 2008/119/EZ ⁽¹⁾ zabranjen je smještaj teladi u pojedinačne odjeljke nakon dobi od jednog tjedna, osim za pojedinačne životinje na ograničeno razdoblje i samo ako je to opravdano zbog veterinarskih razloga;
- (d) kad se tele zbog veterinarskih razloga liječi pojedinačno, drži ga se u prostorima s punim podom i prekrivenim steljom od slame. Teletu se mora omogućiti lako okretanje i udobno ležanje u punoj dužini.

1.9.2 Za jelensku divljač

1.9.2.1 Hranidba

U pogledu hranidbe primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) najmanje 60 % hrane za životinje potječe sa samog poljoprivrednoga gospodarstva ili, ako to nije izvedivo ili takva hrana za životinje nije dostupna, proizvodi se u suradnji s drugim ekološkim proizvodnim jedinicama ili proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i subjektima iz sektora hrane za životinje koji upotrebljavaju hranu za životinje i krmiva iz te iste regije. Taj postotak podiže se na 70 % od 1. siječnja 2023.;
- (b) životinje imaju pristup pašnjacima radi ispaše kad god to uvjeti dopuštaju;
- (c) može se odstupiti od obveze osiguravanja površina na otvorenom tijekom zimskih mjeseci u slučajevima ako životinje imaju pristup pašnjacima tijekom razdoblja ispaše i kada sustav zimskog smještaja životinja omogućuje slobodno kretanje;
- (d) sustavi uzgoja temelje se na najvećoj mogućoj upotrebi ispaše prema dostupnosti pašnjaka u različitim razdobljima godine;
- (e) najmanje 60 % suhe tvari u dnevnim obrocima čine vlaknasta krma, svježa ili suha krma ili silaža. Za ženke jelenske divljači koje se uzgajaju za proizvodnju mlijeka taj se postotak može smanjiti na 50 % u razdoblju od najviše tri mjeseca tijekom rane laktacije;
- (f) prirodna ispaša mora biti osigurana u toru tijekom razdoblja vegetacije. Nisu dopušteni torovi u kojima se tijekom razdoblja vegetacije ne može omogućiti hranidba ispašom;
- (g) hranidba je dopuštena samo u slučaju manjka ispaše zbog loših vremenskih uvjeta;
- (h) životinjama uzgajanima u toru mora se osigurati čista i svježa voda. Ako nije dostupan prirodan izvor vode koji je lako pristupačan životinjama, moraju se osigurati mjesta za pojenje.

1.9.2.2 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) jelenskoj divljači moraju se osigurati mjesta za skrivanje, skloništa i ograde gdje se životinje ne mogu ozlijediti;
- (b) u torovima za obične jelene životinje se moraju moći valjati u blatu kako bi se osiguralo timarenje kože i regulaciju tjelesne temperature;

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2008/119/EZ od 18. prosinca 2008. o utvrđivanju minimalnih uvjeta zaštite teladi (SL L 10, 15.1.2009., str. 7.).

- (c) sve nastambe imaju glatke, ali ne skliske podove;
- (d) sve nastambe imaju udobnu, čistu, suhu te dovoljno veliku površinu za ležanje ili odmaranje koja se sastoji od pune konstrukcije bez letvica. Na površini za odmaranje osigurava se široka stelja nastrta materijalom za stelju. Stelja se sastoji od slame ili drugog prikladnog prirodnog materijala. Stelja se može oplemeniti i obogatiti bilo kojim mineralnim proizvodom koji je odobren u skladu s člankom 24. kao gnojivo ili poboljšivač tla za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (e) mjesta za hranidbu moraju se postaviti na područjima zaštićenima od vremenskih uvjeta te moraju biti pristupačna i životinjama i osobama koje se za njih brinu. Tlo na mjestu za hranidbu mora se učvrstiti, a naprava za hranidbu mora biti opremljena krovom;
- (f) ako se ne može osigurati stalan pristup hrani za životinje, mjesta za hranidbu moraju se osmisлити tako da se sve životinje mogu istodobno hraniti.

1.9.3 Za svinje

1.9.3.1 Hranidba

U pogledu hranidbe primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) najmanje 30 % hrane za životinje potječe sa samog poljoprivrednoga gospodarstva ili, ako to nije izvedivo ili takva hrana za životinje nije dostupna, proizvodi se u suradnji s drugim ekološkim proizvodnim jedinicama ili proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i subjektima iz sektora hrane za životinje koji upotrebljavaju hranu za životinje i krmiva iz te iste regije;
- (b) vlaknasta krma, svježa ili sušena krma ili silaža dodaju se dnevnom obroku;
- (c) ako poljoprivrednici ne mogu dobiti proteinsko krmivo isključivo iz ekološke proizvodnje i ako je nadležno tijelo potvrdilo da ekološko proteinsko krmivo nije dostupno u dovoljnoj količini, neekološko proteinsko krmivo može se upotrebljavati do 31. prosinca 2025., pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. nije dostupno u ekološkom obliku;
 - ii. proizvedeno je ili pripremljeno bez kemijskih otapala;
 - iii. njegova upotreba ograničena je na hranidbu prasadi do 35 kg težine posebnim proteinskim spojevima; i
 - iv. najviši postotak koji se po razdoblju od 12 mjeseci odobrava za te životinje ne smije premašiti 5 %. Izračunava se postotak suhe tvari u hrani za životinje poljoprivrednog podrijetla.

1.9.3.2 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) sve nastambe imaju glatke, ali ne skliske podove;
- (b) nastambe imaju udobnu, čistu, suhu i dovoljno veliku površinu za ležanje ili odmaranje koja se sastoji od pune konstrukcije bez letvica. Na površini za odmaranje osigurava se široka stelja nastrta materijalom za stelju. Stelja se sastoji od slame ili drugog prikladnog prirodnog materijala. Stelja se može oplemeniti i obogatiti bilo kojim mineralnim proizvodom koji je odobren u skladu s člankom 24. kao gnojivo ili poboljšivač tla za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (c) stalno je namještena postelja napravljena od slame ili drugog prikladnog materijala čija je veličina dovoljna da sve svinje u toru mogu istodobno leći tako da zauzimaju najviše moguće prostora;
- (d) krmače se drže u skupinama, s iznimkom posljednjih stadija suprasnosti i tijekom sisanja, a u tom se razdoblju krmači mora omogućiti slobodno kretanje po njezinu toru te se njezino kretanje smije ograničiti samo u kratkim razdobljima;
- (e) ne dovodeći u pitanje nijedan dodatan zahtjev u vezi sa slamom, nekoliko dana prije očekivanog prasnja krmačama se osigurava dovoljna količina slame ili drugog prikladnog prirodnog materijala kako bi mogle napraviti gnijezdo;
- (f) na površinama na kojima se svinje kreću omogućuje im se izbacivanje izmeta i rovanje. Za rovanje se mogu upotrebljavati različiti supstrati.

1.9.4 Za perad

1.9.4.1 Podrijetlo životinja

Kako bi se spriječila upotreba intenzivnih metoda uzgoja, perad se uzgaja dok ne dostigne minimalnu starost ili potječe od spororastućih sojeva peradi prilagođenih uzgoju na otvorenom.

Nadležno tijelo definira kriterije za spororastuće sojeve ili sastavlja popis tih sojeva, a te informacije dostavlja subjektima, drugim državama članicama i Komisiji.

Ako poljoprivrednik ne upotrebljava spororastuće sojeve peradi, najmanja dopuštena dob kod klanja je sljedeća:

- (a) 81 dan za piliće;
- (b) 150 dana za kopune;
- (c) 49 dana za pekinške patke;
- (d) 70 dana za ženke mošusne patke;
- (e) 84 dana za mužjake mošusne patke;
- (f) 92 dana za divlje patke;
- (g) 94 dana za biserke;
- (h) 140 dana za mužjake purana i guske za pečenje; i
- (i) 100 dana za pure.

1.9.4.2 Hranidba

U pogledu hranidbe primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) najmanje 30 % hrane za životinje potječe sa samog poljoprivrednoga gospodarstva ili, ako to nije izvedivo ili takva hrana za životinje nije dostupna, proizvodi se u suradnji s drugim ekološkim proizvodnim jedinicama ili proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i subjektima iz sektora hrane za životinje koji upotrebljavaju hranu za životinje i krmiva iz te iste regije;
- (b) vlaknasta krma, svježa ili sušena krma ili silaža dodaju se dnevnom obroku;
- (c) ako poljoprivrednici ne mogu dobiti proteinsko krmivo isključivo iz ekološke proizvodnje za vrste peradi i ako je nadležno tijelo potvrdilo da ekološko proteinsko krmivo nije dostupno u dovoljnoj količini, neekološko proteinsko krmivo može se upotrebljavati do 31. prosinca 2025., pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. nije dostupno u ekološkom obliku;
 - ii. proizvedeno je ili pripremljeno bez kemijskih otapala;
 - iii. njegova upotreba ograničena je na hranidbu mlade peradi posebnim proteinskim spojevima; i
 - iv. najviši postotak koji se po razdoblju od 12 mjeseci odobrava za te životinje ne premašuje 5 %. Izračunava se postotak suhe tvari u hrani za životinje poljoprivrednog podrijetla.

1.9.4.3 Dobrobit životinja

Zabranjeno je čupanje perja sa žive peradi.

1.9.4.4 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) najmanje jedna trećina površine poda mora biti puna, to jest konstrukcija nije napravljena od letvica niti je rešetkasta te je pokrivena materijalom za stelju poput slame, drvenih strugotina, pijeska ili treseta;
- (b) u peradarnicima za kokoši nesilice dovoljno velik dio površine poda namijenjenog kokošima dostupan je za prikupljanje ptičjeg izmeta;
- (c) stoka se uklanja iz nastambi između svakog turnusa uzgojene peradi. U tom se razdoblju zgrade i oprema čiste i dezinficiraju. Osim toga, po završetku svakog uzgojnog turnusa peradi, ograđen prostor za perad ostaje prazan tijekom razdoblja koje odrede države članice kako bi se bilju omogućilo da ponovno naraste. Ti zahtjevi ne primjenjuju se ako se perad ne uzgaja u turnusima, ne drži u ograđenim prostorima i slobodno se kreće tijekom dana;

- (d) perad ima pristup površini na otvorenom tijekom najmanje jedne trećine svojeg života. Međutim, kokoši nesilice i tovnja perad imaju pristup površini na otvorenom tijekom najmanje jedne trećine svojeg života osim ako su uvedena privremena ograničenja na temelju zakonodavstva Unije;
- (e) od najranije praktički moguće dobi omogućava im se tijekom dana stalan pristup površinama na otvorenom kad god to dopuštaju fiziološki i fizički uvjeti, osim ako su uvedena privremena ograničenja na temelju zakonodavstva Unije;
- (f) odstupajući od točke 1.6.5., u slučaju rasplodne peradi i mladih kokoši starosti manje od 18 tjedana te ako su ispunjeni uvjeti iz točke 1.7.3. u pogledu ograničenja i obveza u vezi sa zaštitom zdravlja ljudi i životinja koji su uvedeni na temelju zakonodavstva Unije, a zbog kojih se rasplodnoj peradi i mladim kokošima starosti manje od 18 tjedana onemogućuje pristup površinama na otvorenom, trijemovi se smatraju površinama na otvorenom te su u takvim slučajevima ograđeni žičanom mrežom kojom se drugim pticama onemogućuje pristup.
- (g) površinama na otvorenom za perad omogućuje se da perad ima jednostavan pristup odgovarajućem broju korita za napajanje;
- (h) površine na otvorenom za perad moraju biti uglavnom obrasle vegetacijom.
- (i) u uvjetima kada, primjerice, zbog dugotrajnoga snježnog pokrivača ili sušnih vremenskih uvjeta nema dovoljno hrane na površini za slobodno kretanje peradi, dodatna hranidba vlaknastom krmom uključuje se u njihovu prehranu;
- (j) ako se perad drži u zatvorenom prostoru zbog ograničenja ili obveza uvedenih na temelju zakonodavstva Unije, ona mora stalno imati pristup dovoljnim količinama vlaknaste krme i prikladnom materijalu kako bi zadovoljila svoje etološke potrebe;
- (k) vodena perad ima pristup tekućici, ribnjaku, jezeru ili bazenu kad god to vremenski i higijenski uvjeti dopuštaju kako bi se poštovala posebne potrebe njihove vrste i zahtjevi za dobrobit životinja; kad vremenski uvjeti ne dopuštaju takav pristup, vodena perad ima pristup vodi u koju može uroniti glavu kako bi očistila perje;
- (l) prirodno svjetlo može se nadopuniti umjetnim sredstvima kako bi se osiguralo najviše 16 sati svjetla dnevno s neprekinutim noćnim trajanjem odmora bez umjetnog svjetla od najmanje osam sati;
- (m) ukupna korisna površina za tovljenje peradi u peradarnicima bilo koje proizvodne jedinice ne premašuje 1 600 m²;
- (n) u pojedinom odjeljku peradarnika dopušteno je držati najviše 3 000 kokoši nesilica.

1.9.5. Za kuniće

1.9.5.1 Hranidba

U pogledu hranidbe primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) najmanje 70 % hrane za životinje potječe sa samog poljoprivrednoga gospodarstva ili, ako to nije izvedivo ili takva hrana za životinje nije dostupna, proizvodi se u suradnji s drugim ekološkim proizvodnim jedinicama ili proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju i subjektima iz sektora hrane za životinje koji upotrebljavaju hranu za životinje i krmiva iz te iste regije;
- (b) kunići imaju pristup pašnjacima radi ispaše kad god to uvjeti dopuštaju;
- (c) sustavi uzgoja temelje se na najvećoj mogućoj upotrebi ispaše prema dostupnosti pašnjaka u različitim razdobljima godine;
- (d) kad nema dovoljno trave moraju se davati vlaknasta hrana, poput slame ili sijena. Krmno bilje čini najmanje 60 % prehrane.

1.9.5.2 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) nastambe imaju udobnu, čistu, suhu i dovoljno veliku površinu za ležanje ili odmaranje koja se sastoji od pune konstrukcije bez letvica. Na površini za odmaranje osigurava se široka stelja nastrta materijalom za stelju. Stelja se sastoji od slame ili drugog prikladnog prirodnog materijala. Stelja se može oplemeniti i obogatiti bilo kojim mineralnim proizvodom koji je odobren u skladu s člankom 24. kao gnojivo ili poboljšivač tla za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (b) kunići se drže u skupinama;

- (c) na poljoprivrednim gospodarstvima koja se bave kuničarstvom upotrebljavaju se izdržljive pasmine prilagođene vanjskim uvjetima;
- (d) kunići imaju pristup:
 - i. natkrivenom skloništu s tamnim mjestima za skrivanje;
 - ii. vanjskom prostoru s vegetacijom, prema mogućnosti pašnjaku;
 - iii. povišenoj platformi na kojoj mogu sjediti, bilo unutra ili vani;
 - iv. materijalu za gnijezda za sve ženke koje doje.

1.9.6 Za pčele

1.9.6.1 Podrijetlo životinja

U pčelarstvu prednost se daje vrsti *Apis mellifera* i njezinim lokalnim ekotipovima.

1.9.6.2 Hranidba

U pogledu hranidbe primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) na kraju proizvodne sezone u košnicama se ostavljaju dovoljne zalihe meda i peludi kako bi pčele preživjele zimu;
- (b) pčelinje zajednice smiju se hraniti samo ako je opstanak zajednice ugrožen zbog klimatskih uvjeta. U takvim se slučajevima pčelinje zajednice hrani ekološkim medom, ekološkim šećernim sirupima ili ekološkim šećerom.

1.9.6.3 Zdravstvena zaštita

U pogledu zdravstvene zaštite primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) za potrebe zaštite okvira, košnica i saća, posebno od štetnih organizama, dopuštena su samo sredstva protiv glodavaca koja se upotrebljavaju u klopama te odgovarajući proizvodi i tvari odobreni u skladu s člancima 9. i 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
- (b) dopuštena je dezinfekcija pčelinjaka fizičkim sredstvima, na primjer parom ili neposrednim plamenom;
- (c) uništavanje trutovskog legla dopušteno je samo radi izoliranja zaraze parazitom *Varroa destructor*;
- (d) ako se unatoč svim preventivnim mjerama pčelinje zajednice razbole ili zaraze, odmah se moraju liječiti i prema potrebi premjestiti u pčelinjake u izolaciji;
- (e) u slučaju zaraze parazitom *Varroa destructor* mogu se upotrebljavati mravlja kiselina, mliječna kiselina, octena kiselina i oksalna kiselina, kao i mentol, timol, eukaliptol ili kamfor;
- (f) ako se liječenje provodi kemijski sintetiziranim alopatskim proizvodima, uključujući antibiotike, koji nisu proizvodi i tvari odobreni u skladu s člancima 9. i 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, tijekom cijelog razdoblja liječenja tretirane se pčelinje zajednice stavljaju u pčelinjake u izolaciji i sav se vosak zamjenjuje voskom iz ekološkog pčelarstva. Nakon toga na te se pčelinje zajednice primjenjuje prijelazno razdoblje od 12 mjeseci utvrđeno u točki 1.2.2.

1.9.6.4 Dobrobit životinja

U pogledu pčelarstva primjenjuju se sljedeća dodatna opća pravila:

- (a) zabranjeno je uništavanje pčela u saćima kao metoda povezana sa sakupljanjem proizvoda pčelarstva;
- (b) zabranjeno je sakaćenje poput rezanja krila pčelinjim maticama.

1.9.6.5 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) pčelinjaci se postavljaju na područjima gdje je osigurana dostupnost izvora nektara i peludi koje čine prije svega ekološki uzgojeni usjevi ili, prema potrebi, samoniklo bilje ili šume ili usjevi kojima se upravlja na neekološki način, a tretirani su isključivo metodama koje imaju mali učinak na okoliš;
- (b) pčelinjaci se drže na dovoljnoj udaljenosti od izvora koji mogu dovesti do onečišćenja proizvoda pčelarstva ili loše utjecati na zdravlje pčela;

- (c) lociranje pčelinjaka takvo je da se unutar radijusa od 3 km od lokacije pčelinjaka izvori nektara i peluda prije svega sastoje od ekološki uzgojenih usjeva ili samoniklog bilja ili usjeva tretiranih metodama koje imaju mali učinak na okoliš, a ekvivalentne su onima predviđenima u člancima 28. i 30. Uredbe (EU) br. 1305/2013 koje ne mogu utjecati na ekološko obilježje pčelarske proizvodnje. Navedeni se zahtjev ne primjenjuje u razdoblju bez cvatnje ili kada su pčelinske zajednice u mirovanju;
- (d) košnice i materijali koji se upotrebljavaju u pčelarstvu u načelu se izrađuju od prirodnih materijala koji ne predstavljaju opasnost od onečišćenja okoliša ili proizvoda pčelarstva;
- (e) pčelinji vosak za nove osnove potječe iz ekoloških proizvodnih jedinica;
- (f) u košnicama se mogu upotrebljavati samo prirodni proizvodi kao što su propolis, vosak i biljna ulja;
- (g) sintetička kemijska sredstva za odbijanje insekata ne smiju se upotrebljavati tijekom vrcanja meda;
- (h) saća s leglom ne smiju se upotrebljavati za vrcanje meda;
- (i) pčelarstvo se ne smatra ekološkim ako se obavlja u regijama ili područjima koje su države članice odredile kao regije ili područja u kojima se ne može baviti ekološkim pčelarstvom.

Dio III.: Pravila proizvodnje za alge i životinje akvakulture

- 1. Opći zahtjevi
- 1.1 Aktivnosti se obavljaju na lokacijama koje nisu podložne onečišćenju proizvodima ili tvarima koje nisu odobrene za upotrebu u ekološkoj proizvodnji ili onečišćujućim tvarima koje bi ugrozile ekološku prirodu proizvoda.
- 1.2 Ekološke i neekološke proizvodne jedinice primjereno se odvajaju poštujući najmanje udaljenosti za odvajanje koje su odredile države članice ako je to primjenjivo. Takve se mjere odvajanja temelje na prirodnom stanju, odvojenim distribucijskim sustavima za vodu, udaljenostima, plimi i oseci te uzvodnoj i nizvodnoj lokaciji ekološke proizvodne jedinice. Proizvodnja algi i akvakulturna proizvodnja ne smatraju se ekološkima ako se odvijaju na lokacijama ili u područjima koja su tijela države članice odredila kao lokacije ili područja koja nisu prikladna za takve aktivnosti.
- 1.3 Za sve nove aktivnosti koje se prijavljuju za ekološku proizvodnju, a proizvode više od 20 tona proizvoda akvakulture godišnje potrebna je procjena utjecaja na okoliš primjerena proizvodnoj jedinici kako bi se utvrdili uvjeti u proizvodnoj jedinici i njezinu neposrednom okruženju te mogući učinci njezinih aktivnosti. Subjekt dostavlja procjenu utjecaja na okoliš kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi. Sadržaj procjene utjecaja na okoliš temelji se na Prilogu IV. Direktivi 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Ako je proizvodna jedinica već podlijeжала ekvivalentnoj procjeni, tada se ona može upotrebljavati u tu svrhu.
- 1.4 Ne dopušta se uništavanje mangrova.
- 1.5 Subjekt dostavlja plan održivog upravljanja razmjern proizvodnoj jedinici za akvakulturu i berbu algi.
- 1.6 Plan se svake godine ažurira i u njemu se navode pojedinosti učinaka aktivnosti na okoliš i postupaka praćenja stanja okoliša koje treba provesti te se navodi popis mjera koje treba poduzeti radi smanjenja na najmanju moguću mjeru negativnih učinaka na neposredni vodeni i kopneni okoliš, uključujući, kada je to primjenjivo, ispuštanje nutrijenata u okoliš po proizvodnom ciklusu ili po godini. U planu se bilježe nadzor i popravak tehničke opreme.
- 1.7 Obrambene i preventivne mjere poduzete protiv grabežljivaca u skladu s Direktivom 92/43/EEZ i nacionalna pravila bilježe se u plan održivog upravljanja.
- 1.8 Plan upravljanja sastavlja se u koordinaciji sa susjednim subjektima ako je to primjenjivo.
- 1.9 Poslovni subjekti u području akvakulture i uzgoja algi, u okviru održivog plana upravljanja, sastavljaju raspored smanjivanja otpada koji treba uvesti na početku aktivnosti. Kada je to moguće, upotreba rezidualne topline ograničava se na energiju iz obnovljivih izvora.

⁽¹⁾ Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).

1.10 Priprema neprerađenih proizvoda

Ako su alge ili životinje akvakulture predmet postupaka pripreme koji nisu prerada, na te postupke primjenjuju se *mutatis mutandis* opći zahtjevi utvrđeni u dijelu IV. točkama 1.2., 1.3., 1.4., 1.5. i 2.2.3.

2. Zahtjevi za alge

Uz opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 10., 11. i 15. te, ako je relevantno, u odjeljku 1. ovog dijela, na ekološko sakupljanje i proizvodnju algi primjenjuju se pravila utvrđena u ovom odjeljku. Ta se pravila primjenjuju *mutatis mutandis* na proizvodnju fitoplanktona.

2.1 Prijelaz

2.1.1 Prijelazno razdoblje za proizvodnu jedinicu za sakupljanje algi traje šest mjeseci.

2.1.2 Prijelazno razdoblje za proizvodnu jedinicu za uzgoj algi traje šest mjeseci ili jedan puni proizvodni ciklus, ovisno o tome što je od toga dulje.

2.2 Pravila proizvodnje za alge

2.2.1 Sakupljanje divljih algi i njihovih dijelova smatra se ekološkom proizvodnjom pod uvjetom:

(a) da su područja uzgoja prikladna sa zdravstvenog stajališta i imaju vrlo dobro ekološko stanje kako je određeno Direktivom 2000/60/EZ ili imaju kvalitetu ekvivalentnu:

— proizvodnim zonama klasificiranim kao razred A i B u Uredbi (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, do 13. prosinca 2019.; ili

— pripadajućim klasifikacijskim područjima navedenima u provedbenim aktima koje je Komisija donijela u skladu s člankom 18. stavkom 8. Uredbe (EU) 2017/625, od 14. prosinca 2019.;

(b) da sakupljanje ne utječe znatno na stabilnost prirodnog ekosustava ili na održanje vrste u području sakupljanja.

2.2.2 Kako bi se smatrao ekološkim, uzgoj algi odvija se u područjima čije su karakteristike u odnosu na okoliš i zdravstvo barem ekvivalentne onima iz točke 2.2.1. podtočke (a). Osim toga, primjenjuju se i sljedeća pravila proizvodnje:

(a) u svim fazama proizvodnje, od sakupljanja mladih algi do berbe, upotrebljavaju se održive prakse;

(b) da bi se osiguralo očuvanje bogate zalihe gena, mlade divlje alge redovito se sakupljaju kako bi se održala i povećala raznolikost zaliha koje potječu iz uzgoja u zatvorenim prostorima;

(c) gnojiva se ne upotrebljavaju osim u zatvorenim objektima, i to samo ako su odobrena na temelju članka 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji u tu svrhu.

2.3 Uzgoj algi

2.3.1 U uzgoju algi u moru upotrebljavaju se isključivo hranjive tvari koje se prirodno pojavljuju u okolišu ili potječu iz ekološke proizvodnje životinja akvakulture, po mogućnosti smještene u blizini kao dio sustava polikulture.

2.3.2 U kopnenim objektima u kojima se upotrebljavaju vanjski izvori hranjivih tvari, razina hranjivih tvari u ispusnoj vodi provjerljivo je ista ili niža od njihove razine u ulaznoj vodi. Smiju se upotrebljavati samo hranjive tvari biljnog ili mineralnog podrijetla odobrene u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.

2.3.3 Uzgojna gustoća ili operativni intenzitet evidentiraju se i njima se održava cjelovitost vodenog okoliša tako što se osigurava da se ne premašuje najveća količina algi koja se može podnijeti bez negativnih učinaka na okoliš.

2.3.4 Užad i druga oprema koja se upotrebljava za uzgoj algi ponovno se upotrebljava ili se reciklira kada je to moguće.

2.4 Održivo sakupljanje divljih algi

2.4.1 Na početku sakupljanja algi provodi se jednokratna procjena biomase.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 854/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju posebnih pravila organizacije službenih kontrola proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih prehrani ljudi (SL L 139, 30.4.2004., str. 206.).

- 2.4.2 U jedinici ili poslovnim prostorima vode se pisana izvješća kojima se subjektu omogućuje da utvrdi, a kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi da provjeri, jesu li sakupljači dostavili samo divlje alge proizvedene u skladu s ovom Uredbom.
- 2.4.3 Sakupljanje se provodi na takav način da se sakupljenim količinama znatno ne utječe na stanje vodenog okoliša. Mjere poput tehnike sakupljanja, najmanjih veličina, dobi, reproduktivnih ciklusa ili veličine preostalih algi poduzimaju se kako bi se osigurala regeneracija algi i sprečavanje usputnog ulova.
- 2.4.4 Ako se alge sakupljaju na zajedničkoj ili dijeljenoj površini za sakupljanje, relevantno tijelo koje je imenovala dotična država članica stavlja na raspolaganje dokumentaciju kojom se pokazuje da je ukupno sakupljanje u skladu s ovom Uredbom.
3. Zahtjevi za životinje akvakulture
- Uz opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 10., 11. i 15. te, ako je relevantno, u odjeljku 1. ovog dijela, pravila utvrđena u ovom odjeljku primjenjuju se na ekološku proizvodnju vrsta riba, rakova, bodljikaša i školjkaša. Ta se pravila primjenjuju *mutatis mutandis* i na proizvodnju zooplanktona, mikroračića, kolnjaka, crva i drugih vodenih životinja koje se upotrebljavaju kao hrana za životinje.
- 3.1 Opći zahtjevi
- 3.1.1 Prijelaz
- Sljedeća prijelazna razdoblja za proizvodne jedinice u akvakulturi primjenjuju se na sljedeće vrste objekata akvakulture, uključujući postojeće životinje akvakulture:
- (a) za objekte koji se ne mogu isušiti, očistiti i dezinficirati, prijelazno razdoblje od 24 mjeseca;
 - (b) za objekte koji su isušeni ili stavljeni u stanje mirovanja, prijelazno razdoblje od 12 mjeseci;
 - (c) za objekte koji su isušeni, očišćeni i dezinficirani, prijelazno razdoblje od šest mjeseci;
 - (d) za objekte na otvorenim vodama, uključujući one u kojima se uzgajaju školjkaši, prijelazno razdoblje od tri mjeseca.
- 3.1.2 Podrijetlo životinja akvakulture
- 3.1.2.1 U pogledu podrijetla životinja akvakulture, primjenjuju se sljedeća pravila:
- (a) ekološka akvakultura temelji se na uzgoju mlađi koja potječe od ekološki uzgojenog matičnog jata i iz ekoloških proizvodnih jedinica;
 - (b) upotrebljavaju se lokalno uzgojene vrste i u njihovu se uzgoju potiče dobivanje sojeva koji su bolje prilagođeni uvjetima proizvodnje, čime se osiguravaju dobro zdravlje i dobrobit životinja te dobra iskorisćenost izvora hrane za životinje. Nadležnom tijelu ili, prema potrebi, kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi dostavlja se dokumentacija o njihovu podrijetlu i tretmanu;
 - (c) biraju se vrste koje su izdržljive i mogu se uzgajati, a da ne uzrokuju znatnu štetu divljim stokovima;
 - (d) za potrebe mriještenja, na gospodarstvo se mogu unijeti ulovljene divlje životinje ili životinje neekološke akvakulture samo u propisno opravdanim slučajevima kad nije dostupan ekološki rasplod ili kad se u proizvodnu jedinicu uvodi novi genetski fond radi mriještenja nakon što je nadležno tijelo dalo odobrenje, s ciljem poboljšanja prikladnosti genetskog fonda. Takve se životinje drže u skladu s ekološkim upravljanjem najmanje tri mjeseca prije nego što ih se može upotrijebiti za rasplod. Za životinje koje se nalaze na Crvenom popisu ugroženih vrsta IUCN-a, odobrenje za upotrebu ulovljenih divljih primjeraka može se dodijeliti samo u okviru programâ za očuvanje koje priznaje relevantno javno tijelo nadležno za očuvanje;
 - (e) za potrebe uzgoja, sakupljanje juvenilnih divljih životinja akvakulture specifično je ograničeno na sljedeće slučajeve:
 - i. prirodan priljev ličinki riba ili rakova te juvenilnih životinja prilikom punjenja vodom ribnjaka, kaveznih sustava i zatvorenih sustava;

ii. ponovno popunjavanje fonda ribljom mladi divljih vrsta ili ličinkama rakova onih vrsta koje se ne nalaze na Crvenom popisu ugroženih vrsta IUCN-a u intenzivnom uzgoju životinja akvakulture unutar močvarnih područja, kao što su ribnjaci s bočatom vodom, plimna područja i obalne lagune, pod sljedećim uvjetima:

— ponovno popunjavanje fonda u skladu je s mjerama upravljanja koje su odobrila relevantna nadležna tijela radi osiguravanja održivog iskorištavanja dotičnih vrsta, i

— životinje se hrane isključivo hranom za životinje koja je prirodno dostupna u okolišu.

Odstupajući od točke (a), države članice mogu u svrhu daljnjeg uzgoja odobriti da se u ekološku proizvodnu jedinicu uvede najviše 50 % neekoloških juvenilnih životinja onih vrsta koje nisu razvijene kao ekološke u Uniji do 1. siječnja 2021., pod uvjetom da se barem posljednjim dvjema trećinama trajanja proizvodnog ciklusa upravlja u okviru ekološkog upravljanja. Takvo odstupanje može se odobriti za razdoblje od najviše dvije godine i ne može se obnoviti.

U pogledu gospodarstava akvakulture izvan Unije, takvo odstupanje mogu odobriti samo kontrolna tijela ili kontrolne ustanove priznati u skladu s člankom 46. stavkom 1. za vrste koje nisu razvijene kao ekološke na državnom području zemlje u kojoj je smješteno gospodarstvo ni u Uniji. Takvo odstupanje može se odobriti za razdoblje od najviše dvije godine i ne može se obnoviti.

3.1.2.2 U pogledu rasploda primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) ne upotrebljavaju se hormoni i njihovi derivati;
- (b) ne upotrebljava se umjetna proizvodnja jedospolnih sojeva, osim ručnim sortiranjem, poticanje poliploidije, umjetna hibridizacija i kloniranje;
- (c) biraju se primjereni sojevi.

3.1.3 Hranidba

3.1.3.1 U pogledu hrane za ribe, rakove i bodljikaše primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) životinje se hrane hranom koja ispunjava njihove prehrambene potrebe u različitim fazama razvoja;
- (b) režimi hranidbe osmišljavaju se sa sljedećim prioritetima:
 - i. zdravlje i dobrobit životinja;
 - ii. visoka kvaliteta proizvoda, uključujući nutritivni sastav proizvoda kojim se osigurava visoka kvaliteta konačnoga jestivog proizvoda;
 - iii. mali učinak na okoliš;
- (c) biljni dio hrane za životinje potječe iz ekološke proizvodnje, a dio hrane za životinje dobiven od vodenih životinja potječe iz ekološke akvakulture ili iz ribolova koji je certificiran kao održiv u okviru programa koji nadležno tijelo priznaje u skladu s načelima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 1380/2013;
- (d) neekološka krmiva biljnog, životinjskog, algalnog ili kvašćanog podrijetla, krmiva mineralnog ili mikrobiološkog podrijetla, dodaci hrani za životinje i pomoćna sredstva u preradi upotrebljavaju se samo ako su odobrena na temelju ove Uredbe za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.
- (e) ne smiju se upotrebljavati pospješivači rasta ni sintetičke aminokiseline.

3.1.3.2 U pogledu školjaka i drugih vrsta koje ne hrane ljudi, već se hrane prirodnim planktonom primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) takve životinje koje filtriraju hranu iz vode zadovoljavaju sve svoje prehrambene potrebe iz prirode, osim juvenilnih životinja koje se uzgajaju u mrijestilištima i rastilištima;
- (b) područja za uzgoj prikladna su sa zdravstvenog stajališta i imaju vrlo dobro ekološko stanje kako je određeno Direktivom 2000/60/EZ ili dobro stanje okoliša kako je određeno Direktivom 2008/56/EZ ili imaju kvalitetu ekvivalentnu:
 - proizvodnim zonama klasificiranim kao razred A u Uredbi (EZ) br. 854/2004, do 13. prosinca 2019.; ili

- pripadajućim klasifikacijskim područjima navedenima u provedbenim aktima koje je Komisija donijela u skladu s člankom 18. stavkom 8. Uredbe (EU) 2017/625, od 14. prosinca 2019.

3.1.3.3 Posebna pravila za hranu za mesojedne životinje akvakulture

Hrana za mesojedne životinje akvakulture nabavlja se prema sljedećim prioritetima:

- (a) ekološka hrana podrijetlom iz akvakulture;
- (b) riblje brašno i riblje ulje podrijetlom iz ostataka ekološke akvakulture prikupljenih od riba, rakova ili školjkaša;
- (c) riblje brašno, riblje ulje i krmivo ribljeg podrijetla dobiveni iz ostataka riba, rakova ili školjkaša već ulovljenih u održivom ribarstvu radi ljudske potrošnje;
- (d) riblje brašno, riblje ulje i krmivo ribljeg podrijetla dobiveni iz cijelih riba, rakova ili školjkaša ulovljenih u održivom ribarstvu koji se ne upotrebljavaju za ljudsku potrošnju;
- (e) ekološka krmiva biljnog ili životinjskog podrijetla; biljni materijal ne premašuje 60 % ukupnih sastojaka.

3.1.3.4 Posebna pravila za hranu za određene životinje akvakulture

Tijekom faze rasta, ribe u kopnenim vodama, mekušice i slatkovodne kozice te tropske slatkovodne ribe hrane se na sljedeći način:

- (a) hrane se hranom koja je prirodno dostupna u ribnjacima i jezerima;
- (b) ako izvori prirodne hrane iz točke (a) nisu dostupni u dovoljnim količinama, može se upotrebljavati ekološka hrana za životinje biljnog podrijetla, po mogućnosti sa samog uzgajališta, ili alge. Subjekti vode pisanu evidenciju o nužnosti upotrebe dodatne hrane za životinje;
- (c) ako se prirodna hrana za životinje dopunjuje u skladu s točkom (b):
 - i. obrok hrane mekušica i velikih slatkovodnih kozica (*Macrobrachium* spp.) može sadržavati najviše 25 % ribljeg brašna i 10 % ribljeg ulja dobivenog iz održivog ribarstva;
 - ii. obrok hrane pangaziusa (*Pangasius* spp.) može sadržavati najviše 10 % ribljeg brašna ili ribljeg ulja dobivenog iz održivog ribarstva.

3.1.4 Zdravstvena zaštita

3.1.4.1 Sprečavanje bolesti

U pogledu sprečavanja bolesti primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) sprečavanje bolesti temelji se na držanju životinja u optimalnim uvjetima primjerenim odabirom lokacije, uzimajući u obzir, između ostalog, zahtjeve vrsta u odnosu na dobru kvalitetu, protok i brzinu razmjene vode, optimalnim uređenjem gospodarstava, primjenom dobrih uzgojnih i upravljačkih praksi, među ostalim redovnim čišćenjem i dezinfekcijom prostora, visokokvalitetnom hranom za životinje, primjerenom gustoćom populacije te odabirom vrste i soja;
- (b) smiju se upotrebljavati imunološki veterinarski lijekovi;
- (c) u planu upravljanja zdravljem životinja navode se pojedinosti biosigurnosnih praksi i praksi za sprečavanje bolesti, uključujući pisani sporazum za savjetovanje o zdravlju, razmjerno proizvodnoj jedinici, s kvalificiranim službama za zdravlje životinja akvakulture koje posjećuju uzgajalište najmanje jedanput godišnje ili, u slučaju školjki i rakova, najmanje jedanput u dvije godine;
- (d) sustavi za držanje životinja, oprema i pribor moraju se pravilno čistiti i dezinficirati;
- (e) obraštajni organizmi uklanjaju se samo fizički ili ručno te, prema potrebi, vraćaju u more na određenoj udaljenosti od uzgajališta;
- (f) mogu se upotrebljavati samo tvari za čišćenje i dezinfekciju opreme i objekata koje su odobrene u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;

(g) u pogledu mirovanja za objekte primjenjuju se sljedeća pravila:

- i. nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolna ustanova, određuje je li potrebno mirovanje objekta te određuje primjereno trajanje koje se provodi i dokumentira nakon svakog proizvodnog ciklusa u kavezima sustavima na otvorenom moru;
 - ii. ono nije obvezno za uzgoj školjaka;
 - iii. tijekom mirovanja, kavez ili druga struktura koja se upotrebljava za proizvodnju životinja akvakulture prazni se, dezinficira i ostavlja prazan prije sljedeće upotrebe;
- (h) prema potrebi, nepojedena riblja hrana, izmet i uginule životinje odmah se uklanjaju kako bi se izbjegao svaki rizik znatne štete u okolišu s obzirom na kvalitetu vode, na najmanju moguću mjeru svela opasnost od bolesti i izbjeglo privlačenje kukaca ili glodavaca;
- (i) ultraljubičasto svjetlo i ozon mogu se upotrebljavati samo u mrijestilištima i rastilištima;
- (j) za biološku kontrolu ektoparazita prednost se daje upotrebi riba čistača i upotrebi slatke vode, morske vode i otopina natrijeva klorida.

3.1.4.2 Veterinarsko liječenje

U pogledu veterinarskog liječenja primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) bolesti se odmah liječe kako bi se izbjegla patnja životinja. Ako je upotreba fitoterapeutskih, homeopatskih i drugih proizvoda neprimjerena, mogu se upotrebljavati, kada je to nužno te pod strogim uvjetima i pod nadzorom veterinara, kemijski sintetizirani alopatski veterinarsko-medicinski proizvodi uključujući antibiotike. Ako je to primjereno, određuju se ograničenja u pogledu tijeka liječenja i karencije;
- (b) dopuštena su liječenja u vezi sa zaštitom zdravlja ljudi i životinja koja su uvedena na temelju zakonodavstva Unije;
- (c) ako se unatoč preventivnim mjerama za osiguranje zdravlja životinja iz točke 3.1.4.1. pojavi zdravstveni problem, veterinarsko liječenje može se odvijati sljedećim redoslijedom:
 - i. tvari dobivene iz bilja, životinja ili minerala u homeopatskoj otopini;
 - ii. bilje i njegovi ekstrakti bez anestetskog učinka; i
 - iii. tvari poput elemenata u tragovima, metala, prirodnih imunostimulatora ili odobrenih probiotika;
- (d) upotreba alopatskog liječenja ograničava se na dvije serije liječenja godišnje, uz izuzetak cijepljenja i obveznih planova iskorjenjivanja. Međutim, u slučajevima proizvodnog ciklusa koji traje manje od godine dana primjenjuje se ograničenje od jednog alopatskog liječenja. Ako se naznačena ograničenja za alopatsko liječenje premaše, dotične životinje akvakulture ne smiju se stavljati na tržište kao ekološki proizvodi;
- (e) upotreba liječenja protiv nametnika, koje ne uključuje obvezne programe kontrole koje provode države članice, ograničava se na dva puta godišnje ili jedanput godišnje u slučaju proizvodnog ciklusa koji traje manje od 18 mjeseci;
- (f) karencija za alopatsko veterinarsko liječenje i liječenje protiv nametnika u skladu s točkom (d), uključujući liječenje u okviru obveznih programa kontrole i iskorjenjivanja, dvostruko je dulja od karencije iz članka 11. Direktive 2001/82/EZ ili, ako to razdoblje nije navedeno, traje 48 sati;
- (g) svaka upotreba veterinarsko-medicinskih proizvoda prijavljuje se nadležnom tijelu ili, prema potrebi, kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi prije nego što se životinje stave na tržište kao ekološki proizvodi. Liječene životinje moraju biti jasno prepoznatljive.

3.1.5 Smještaj i uzgojne prakse

- 3.1.5.1 Zabranjeni su zatvoreni recirkulacijski proizvodni objekti za životinje akvakulture, uz izuzetak mrijestilišta i rastilišta ili objekata za uzgoj vrsta namijenjenih hranidbi u ekološkom uzgoju.

3.1.5.2 Umjetno grijanje ili rashlađivanje vode dopušteno je samo u mrijestilištima i rastilištima. Voda iz prirodnih bušotina može se upotrebljavati za grijanje ili rashlađivanje vode u svim fazama proizvodnje.

3.1.5.3. Uzgojni okoliš životinja akvakulture uređen je tako da se životinjama akvakulture, u skladu s posebnim potrebama njihovih vrsta, osigura:

- (a) dovoljno prostora radi njihove dobrobiti i odgovarajuća gustoća populacije utvrđena u provedbenim aktima iz članka 15. stavka 3.;
- (b) držanje u vodi dobre kvalitete, među ostalim s primjerenim protokom i brzinom razmjene vode, dovoljnim razinama kisika i uz održavanje niske razine metabolita;
- (c) držanje uz uvjete temperature i svjetla koji su u skladu sa zahtjevima pojedinih vrsta i vodeći računa o zemljopisnoj lokaciji.

Pri razmatranju učinaka gustoće populacije na dobrobit uzgojenih riba prati se i uzima u obzir stanje ribe (poput oštećenja peraja, ostalih ozljeda, prirasta, ponašanja i općeg zdravstvenog stanja) i kvaliteta vode.

U slučaju slatkovodne ribe, vrsta dna mora biti što sličnija prirodnim uvjetima.

U slučaju šarana i sličnih vrsta:

- dno je prirodna zemlja,
- za organsko i mineralno gnojenje ribnjaka i jezera upotrebljavaju se jedino gnojiva i poboljšivači tla koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, s najvećom primjenom od 20 kg dušika po hektaru,
- zabranjeni su tretmani koji uključuju sintetske kemikalije za suzbijanje hidrofita i biljnog obraštaja koji se mogu naći u proizvodnim vodama.

3.1.5.4 Vodeni kavezni sustavi moraju biti tako osmišljeni i izrađeni da osiguravaju stopu protoka i fizikalno-kemijske parametre kojima se čuva zdravlje i dobrobit životinja te udovoljava njihovim etološkim potrebama.

Moraju se poštovati posebne značajke proizvodnih sustava i kaveznih sustava za vrste ili skupine vrsta utvrđene u provedbenim aktima iz članka 15. stavka 3.

3.1.5.5 Uzgojne jedinice na kopnu moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- (a) kod protočnih sustava moguće je pratiti i kontrolirati brzinu protoka i kvalitetu ulazne i izlazne vode;
- (b) najmanje 10 % površine okoliša („kopneno-vodene dodirne površine”) pokriveno je prirodnom vegetacijom.

3.1.5.6 Kavezni sustavi na moru moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- (a) smješteni su tamo gdje su protok vode, dubina i brzina razmjene vode u vodenom stupcu dostatni za smanjivanje učinka na morsko dno i okolno more na najmanju moguću mjeru;
- (b) osmišljeni su, izrađeni i održavaju se vodeći računa o njihovoj izloženosti operativnom okružju.

3.1.5.7 Kavezni se sustavi osmišljavaju, smještaju i upotrebljavaju tako da je rizik od bijega sveden na najmanju moguću mjeru.

3.1.5.8 Ako ribe ili rakovi pobjegnu, poduzimaju se odgovarajuće mjere radi smanjenja učinka na lokalni ekosustav, a prema potrebi među ostalim i njihovo ponovno hvatanje. Vodi se evidencija.

3.1.5.9 Za uzgoj životinja akvakulture u ribnjacima, bazenima ili uzgojnim bazenima u nizu, uzgajališta moraju biti opremljena ili prirodnim filtrima, taložnicama, biološkim filtrima ili mehaničkim filtrima za sakupljanje otpadnih nutrijenata ili upotrebljavati alge ili životinje (školkake) koji doprinose poboljšanju kvalitete ispusnih voda. Praćenje ispusnih voda provodi se u redovitim razmacima i prema potrebi.

- 3.1.6 Dobrobit životinja
- 3.1.6.1 Sve osobe koje su uključene u držanje životinja akvakulture posjeduju nužna osnovna znanja i vještine u pogledu zdravstvenih potreba i dobrobiti tih životinja.
- 3.1.6.2 Postupanje sa životinjama akvakulture svodi se na najmanju moguću mjeru te se obavlja s velikom pažnjom. Upotrebljavaju se primjerena oprema i protokoli kako bi se izbjegao stres i fizičko oštećenje povezano s postupanjem. S matičnim se jatima postupi tako da se fizičko oštećenje i stres svedu na najmanju moguću mjeru i, prema potrebi, uz anesteziju. Postupci selektiranja po veličini svode se na najmanju moguću mjeru i primjenjuju se samo kada je to potrebno kako bi se osigurala dobrobit riba.
- 3.1.6.3 Na upotrebu umjetnog svjetla primjenjuju se sljedeća ograničenja:
- (a) za produljivanje prirodnog dnevnog svjetla ne smije se premašivati maksimum u odnosu na etološke potrebe, zemljopisne uvjete i opće zdravstveno stanje životinja; taj maksimum ne smije premašiti 14 sati na dan, osim za reproduktivne potrebe;
 - (b) nagle promjene u intenzitetu svjetla izbjegavaju se u doba izmjene upotrebom svjetla koje se može prigušiti ili pozadinskog osvjetljenja.
- 3.1.6.4 Aeracija se dopušta da bi se osigurala dobrobit i zdravlje životinja. Mehanički aeratori po mogućnosti se pokreću energijom iz obnovljivih izvora.
- 3.1.6.5 Upotreba kisika dopuštena je samo u svrhe povezane sa zdravljem i dobrobiti životinja i u kritičnim fazama proizvodnje ili prijevoza te samo u sljedećim slučajevima:
- (a) u iznimnim slučajevima promjene temperature, pada atmosferskog tlaka ili slučajnog onečišćenja vode;
 - (b) kod povremenih postupaka u upravljanju stokom kao što su uzorkovanje i razvrstavanje;
 - (c) da bi se osiguralo preživljavanje stoka uzgajališta.
- 3.1.6.6 Poduzimaju se primjerene mjere kako bi se trajanje prijevoza životinja akvakulture svelo na najmanju moguću mjeru.
- 3.1.6.7 Sve patnje svode se na najmanju moguću mjeru tijekom cijelog života životinje, među ostalim i u trenutku ubijanja.
- 3.1.6.8 Zabranjuje se ablacija stapkastih očiju i sve slične prakse kao što su ligacija, incizija i štipanje.
- 3.1.6.9 Primjenjuju se tehnike usmrćivanja ribe kojima se osigurava trenutačan gubitak svijesti i neosjetljivost na bol. Postupanje prije usmrćivanja provodi se tako da se izbjegnu ozljede, a patnja i stres smanje što je više moguće. Pri izboru optimalnih metoda usmrćivanja uzimaju se u obzir razlike u izlovnim veličinama, vrstama te lokacijama proizvodnje.
- 3.2 Detaljna pravila za školjkaše
- 3.2.1 Podrijetlo sperme
- U pogledu podrijetla sperme primjenjuju se sljedeća pravila:
- (a) u slučaju školjkaša može se upotrebljavati divlja sperma koja potječe izvan granica proizvodne jedinice, pod uvjetom da nema znatne štete za okoliš, da je to dopušteno lokalnim zakonodavstvom i da divlja sperma potječe iz:
 - i. staništa za koja je malo vjerojatno da će preživjeti zimsko vrijeme ili ako su višak; ili
 - ii. prirodnih nakupina sperme školjki i rakova na kolektorima;
 - (b) za japansku kamenicu (*Crassostrea gigas*), prednost se daje stoku koji je selektivno uzgajan radi smanjenja mrijesta u divljini;
 - (c) vodi se evidencija o tome kako, gdje i kada je sakupljena divlja sperma kako bi se omogućila sljedivost sve do područja sakupljanja;
 - (d) divlja sperma može se prikupljati samo nakon što je nadležno tijelo za to dalo odobrenje.

3.2.2 Smještaj i uzgojne prakse

U pogledu smještaja i uzgojnih praksi primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) proizvodnja se može provoditi u istom vodenom području u kojem se ekološki uzgajaju ribe i alge u okviru sustava polikulture, što treba dokumentirati u planu održivog upravljanja. Školjkaši se mogu uzgajati i u polikulturi zajedno s puževima kao što su obalni pužići;
- (b) ekološka proizvodnja školjkaša odvija se unutar područja koja su ograničena stupovima, plutačama ili drugim jasnim oznakama te su prema potrebi ograđena mrežastim vrećama, kavezima ili drugim izrađenim sredstvima;
- (c) u ekološkim uzgajalištima školjki i rakova na najmanju se moguću razinu moraju svesti rizici za vrste koje su važne za očuvanje. Ako se upotrebljavaju mreže protiv grabežljivaca, moraju biti izrađene tako da ne škode pticama plivaticama.

3.2.3 Uzgoj

U pogledu uzgoja primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) uzgoj dagnji na konopima i s pomoću drugih metoda navedenih u provedbenim aktima iz članka 15. stavka 3. može se upotrebljavati u ekološkoj proizvodnji;
- (b) pridneni uzgoj školjkaša dopušten je samo ako to nema znatan učinak na okoliš na lokacijama sakupljanja i rasta. Studija i izvješće kojim se podupiru dokazi o minimalnom učinku na okoliš dodaju se kao zasebno poglavlje planu održivog upravljanja te ih subjekt prije početka aktivnosti dostavlja nadležnom tijelu ili, prema potrebi, kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi.

3.2.4 Upravljanje

U pogledu upravljanja primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) u proizvodnji se upotrebljava gustoća populacije koja ne premašuje gustoću koja se upotrebljava za neekološki uzgojene školjkaše na dotičnom lokalitetu. Razvrstavanje, razrjeđivanje i prilagodbe gustoće populacije provode se u skladu s biomasom te kako bi se osigurala dobrobit životinja i visokokvalitetan proizvod;
- (b) obraštajni organizmi uklanjaju se fizičkim sredstvima ili ručno te, prema potrebi, vraćaju u more na određenoj udaljenosti od uzgajališta školjkaša. Školjkaši se jednom tijekom proizvodnog ciklusa mogu tretirati otopinom vapna radi suzbijanja kompetitivnih obraštajnih organizama.

3.2.5 Posebna pravila za uzgoj kamenica

Dopušta se uzgoj u vrećama na nogarima. Te ili druge strukture u kojima se nalaze kamenice postavljaju se tako da se izbjegne stvaranje potpune barijere uz obalu. Kamenice se pažljivo pozicioniraju na ležišta u odnosu na smjer plime i oseke radi optimiziranja proizvodnje. U proizvodnji se moraju ispunjavati zahtjevi utvrđeni u provedbenim aktima iz članka 15. stavka 3.

Dio IV.: Pravila proizvodnje prerađene hrane

Uz opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 11. i 16., na ekološku proizvodnju prerađene hrane primjenjuju se pravila utvrđena u ovom dijelu.

1. Opći zahtjevi u pogledu proizvodnje prerađene hrane

- 1.1 Prehrambeni aditivi, pomoćna sredstva u preradi i druge tvari i sastojci koji se upotrebljavaju za preradu hrane te svi primijenjeni postupci prerade, poput dimljenja, moraju biti u skladu s načelima dobre proizvođačke prakse⁽¹⁾.
- 1.2 Subjekti koji proizvode prerađenu hranu uspostavljaju i ažuriraju primjerene postupke koji se temelje na sustavnom utvrđivanju kritičnih faza prerade.

⁽¹⁾ Dobra proizvođačka praksa kako je definirana u članku 3. točki (a) Uredbe Komisije (EZ) br. 2023/2006 od 22. prosinca 2006. o dobroj proizvođačkoj praksi za materijale i predmete koji dolaze u dodir s hranom (SL L 384, 29.12.2006., str. 75.)

- 1.3 Primjenom postupaka iz točke 1.2. osigurava se da su proizvedeni prerađeni proizvodi u svakom trenutku u skladu s ovom Uredbom.
- 1.4 Subjekti poštuju i provode postupke iz točke 1.2. te, ne dovodeći u pitanje članak 28., osobito:
- (a) poduzimaju mjere predostrožnosti;
 - (b) provode prikladne mjere čišćenja, prate njihovu djelotvornost i vode evidenciju o tim radnjama;
 - (c) jamče da se neekološki proizvodi ne stavljaju na tržište s oznakom koja upućuje na ekološku proizvodnju.
- 1.5 Prerađeni ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi vremenski se ili prostorno pripremaju odvojeno jedni od drugih. Ako se u dotičnoj jedinici za pripremu pripremaju ili skladište ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi, u bilo kojoj kombinaciji, subjekt:
- (a) o tome obavješćuje nadležno tijelo ili, prema potrebi, kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu;
 - (b) provodi radnje neprekidno dok se ne dovrši proizvodna serija, prostorno ili vremenski odvojeno od sličnih radnji koje se obavljaju na bilo kojoj drugoj vrsti proizvoda (ekološki proizvod, proizvod iz prijelaznog razdoblja ili neekološki proizvod);
 - (c) skladišti ekološke proizvode, proizvode iz prijelaznog razdoblja i neekološke proizvode, prije i nakon radnji, tako da su prostorno ili vremenski odvojeni jedni od drugih;
 - (d) stavlja na raspolaganje ažuriran upisnik svih radnji i prerađenih količina;
 - (e) poduzima potrebne mjere kako bi se osigurala identifikacija serija i izbjeglo miješanje ili zamjena s ekološkim proizvodima, proizvodima iz prijelaznog razdoblja i neekološkim proizvodima;
 - (f) provodi radnje na ekološkim proizvodima ili proizvodima iz prijelaznog razdoblja samo nakon primjerenog čišćenja proizvodne opreme.
- 1.6 Ne upotrebljavaju se proizvodi, tvari i tehnike s pomoću kojih se ponovno uspostavljaju svojstva izgubljena tijekom prerade i skladištenja ekološke hrane, ispravljaju posljedice nemarnosti u preradi ekološke hrane ili koji bi na neki drugi način mogli dovesti do pogrešnih zaključaka o pravoj prirodi proizvoda namijenjenih stavljanju na tržište kao ekološke hrane.
2. Detaljni zahtjevi u pogledu proizvodnje prerađene hrane
- 2.1 Na sastav prerađene ekološke hrane primjenjuju se sljedeći uvjeti:
- (a) proizvod se uglavnom proizvodi od sastojaka poljoprivrednog podrijetla ili proizvoda namijenjenih za prehrambene svrhe navedenih u Prilogu I.; u svrhu utvrđivanja je li proizvod proizveden uglavnom od tih proizvoda ne uzimaju se u obzir dodana voda i sol;
 - (b) ekološki sastojak ne smije biti prisutan zajedno s istim sastojkom u neekološkom obliku;
 - (c) sastojak iz prijelaznog razdoblja ne smije biti prisutan zajedno s istim sastojkom u ekološkom ili neekološkom obliku.
- 2.2 Upotreba određenih proizvoda i tvari u preradi hrane
- 2.2.1 U preradi hrane mogu se upotrebljavati samo oni prehrambeni aditivi, pomoćna sredstva u preradi i neekološki sastojci poljoprivrednog podrijetla koji su odobreni u skladu s člankom 24. ili člankom 25. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji, kao i proizvodi i tvari iz točke 2.2.2., s izuzetkom proizvoda i tvari iz sektora vina na koje se primjenjuje dio VI. točka 2. te s izuzetkom kvasca na koji se primjenjuje dio VII. točka 1.3.
- 2.2.2 U preradi hrane mogu se upotrebljavati sljedeći proizvodi i tvari:
- (a) pripravnici mikroorganizama i prehrambenih enzima koji se obično upotrebljavaju u preradi hrane, pod uvjetom da su prehrambeni enzimi koji se upotrebljavaju kao prehrambeni aditivi odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
 - (b) tvari i proizvodi definirani u članku 3. stavku 2. točki (c) i točki (d) podtočki i. Uredbe (EZ) br. 1334/2008 koji su označeni kao prirodne aromatične tvari ili prirodni aromatični pripravnici u skladu s člankom 16. stavcima 2., 3. i 4. te uredbe;

- (c) boje za otiskivanje žigova na mesu i ljusci jaja u skladu s člankom 17. Uredbe (EZ) br. 1333/2008;
 - (d) prirodne boje i prirodne tvari za premaze namijenjene tradicionalnom dekorativnom bojenju ljuske kuhanih jaja koje se proizvode s namjerom stavljanja na tržište u određenom razdoblju tijekom godine;
 - (e) voda za piće i ekološka ili neekološka sol (s natrijevim kloridom ili kalijevim kloridom kao temeljnim sastojcima) koji se općenito upotrebljavaju u preradi hrane;
 - (f) minerali (uključujući elemente u tragovima), vitamini, aminokiseline i mikronutrijenti, pod uvjetom:
 - i. da se njihova upotreba u hrani za uobičajenu konzumaciju „izravno zakonski zahtijeva”, u smislu da se izravno zahtijeva odredbama prava Unije ili odredbama nacionalnog prava koje su u skladu s pravom Unije, a posljedica toga je da se hranu uopće ne može staviti na tržište kao hranu za uobičajenu konzumaciju ako ti minerali, vitamini, aminokiseline ili mikronutrijenti nisu dodani; ili
 - ii. u pogledu hrane koja se stavlja na tržište kao hrana s određenim značajkama ili učincima u vezi sa zdravljem ili prehranom ili u vezi s potrebama specifičnih skupina potrošača:
 - u proizvodima iz članka 1. stavka 1. točaka (a) i (b) Uredbe (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, da je njihova upotreba odobrena tom uredbom i aktima donesenima na temelju članka 11. stavka 1. te uredbe za dotične proizvode, ili
 - u proizvodima koje uređuje Direktiva Komisije 2006/125/EZ ⁽²⁾, da je njihova upotreba odobrena tom direktivom.
- 2.2.3 Samo oni proizvodi za čišćenje i dezinfekciju koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u preradi upotrebljavaju se u tu svrhu.
- 2.2.4 Za potrebe izračuna iz članka 30. stavka 5. primjenjuju se sljedeća pravila:
- (a) određeni prehrambeni aditivi koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji izračunavaju se kao sastojci poljoprivrednog podrijetla;
 - (b) pripravnici i tvari iz točke 2.2.2. podtočaka (a), (c), (d), (e) i (f) ne ulaze u izračun sastojaka poljoprivrednog podrijetla;
 - (c) kvasac i proizvodi od kvasca izračunavaju se kao sastojci poljoprivrednog podrijetla.

Dio V.: Pravila proizvodnje prerađene hrane za životinje

Uz opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 11. i 17., na ekološku proizvodnju prerađene hrane za životinje primjenjuju se pravila utvrđena u ovom dijelu.

- 1. Opći zahtjevi u pogledu proizvodnje prerađene hrane za životinje
- 1.1 Dodaci hrani za životinje, pomoćna sredstva u preradi i druge tvari i sastojci koji se upotrebljavaju za preradu hrane za životinje te svi primijenjeni postupci prerade, kao što je dimljenje, moraju biti u skladu s načelima dobre proizvodne prakse.
- 1.2 Subjekti koji proizvode prerađenu hranu za životinje uspostavljaju i ažuriraju primjerene postupke koji se temelje na sustavnom utvrđivanju kritičnih faza prerade.
- 1.3 Primjenom postupaka iz točke 1.2. osigurava se da su proizvedeni prerađeni proizvodi u svakom trenutku u skladu s ovom Uredbom.
- 1.4 Subjekti poštuju i provode postupke iz točke 1.2. te, ne dovodeći u pitanje članak 28., osobito:
 - (a) poduzimaju mjere predostrožnosti;
 - (b) provode prikladne mjere čišćenja, prate njihovu djelotvornost i vode evidenciju o tim radnjama;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 609/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o hrani za dojenčad i malu djecu, hrani za posebne medicinske potrebe i zamjeni za cjelodnevnu prehranu pri redukcijskoj dijeti te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 92/52/EEZ, direktiva Komisije 96/8/EZ, 1999/21/EZ, 2006/125/EZ i 2006/141/EZ, Direktive 2009/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 41/2009 i (EZ) br. 953/2009 (SL L 181, 29.6.2013., str. 35.).

⁽²⁾ Direktiva Komisije 2006/125/EZ od 5. prosinca 2006. o prerađenoj hrani na bazi žitarica i hrani za dojenčad i malu djecu (SL L 339, 6.12.2006., str. 16.).

- (c) jamče da se neekološki proizvodi ne stavljaju na tržište s oznakom koja upućuje na ekološku proizvodnju.
- 1.5 Prerađeni ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi vremenski se ili prostorno pripremaju odvojeno jedni od drugih. Ako se u dotičnoj jedinici za pripremu pripremaju ili skladište ekološki proizvodi, proizvodi iz prijelaznog razdoblja i neekološki proizvodi, u bilo kojoj kombinaciji, subjekt:
- (a) o tome obavješćuje kontrolno tijelo ili kontrolnu ustanovu;
- (b) provodi radnje neprekidno dok se ne dovrši proizvodna serija, prostorno ili vremenski odvojeno od sličnih radnji koje se obavljaju na bilo kojoj drugoj vrsti proizvoda (ekološki proizvod, proizvod iz prijelaznog razdoblja ili neekološki proizvod);
- (c) skladišti ekološke proizvode, proizvode iz prijelaznog razdoblja i neekološke proizvode prije i nakon radnji, tako da su prostorno ili vremenski odvojeni jedni od drugih;
- (d) stavlja na raspolaganje ažuriran upisnik svih radnji i prerađenih količina;
- (e) poduzima potrebne mjere kako bi se osigurala identifikacija serija i izbjeglo miješanje ili zamjena s ekološkim proizvodima, proizvodima iz prijelaznog razdoblja i neekološkim proizvodima;
- (f) provodi radnje na ekološkim proizvodima ili proizvodima iz prijelaznog razdoblja samo nakon primjerenog čišćenja proizvodne opreme.
2. Detaljni zahtjevi u pogledu proizvodnje prerađene hrane za životinje
- 2.1 Ekološka krmiva ili krmiva proizvedena u prijelaznom razdoblju ne smiju ući u sastav ekološkog proizvoda za prehranu životinja istodobno kad i ista krmiva proizvedena neekološkim sredstvima.
- 2.2 Sva krmiva koja se upotrebljavaju ili prerađuju u ekološkoj proizvodnji ne smiju biti prethodno prerađena s pomoću kemijski sintetiziranih otapala.
- 2.3 Samo se neekološka krmiva podrijetlom od bilja, algi, životinja ili kvasca, krmiva mineralnog podrijetla te dodaci hrani za životinje i pomoćna sredstva u preradi odobrena u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji mogu upotrebljavati u preradi hrane za životinje.
- 2.4 Samo oni proizvodi za čišćenje i dezinfekciju koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u preradi upotrebljavaju se u tu svrhu.

Dio VI.: Vino

1. Područje primjene
- 1.1 Uz opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 10., 11., 16. i 18., na ekološku proizvodnju proizvoda sektora vina kako je naveden u članku 1. stavku 2. točki (l) Uredbe (EU) br. 1308/2013 primjenjuju se i pravila utvrđena u ovom dijelu.
- 1.2 Primjenjuju se uredbe Komisije (EZ) br. 606/2009 ⁽¹⁾ i (EZ) br. 607/2009 ⁽²⁾, osim ako je u ovom dijelu izričito navedeno drukčije.
2. Upotreba određenih proizvoda i tvari
- 2.1 Proizvodi iz sektora vina proizvode se od ekoloških sirovina.
- 2.2 Samo proizvodi i tvari koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji mogu se upotrebljavati za izradu proizvoda iz sektora vina, među ostalim i tijekom enoloških postupaka, procesa i načina obrade, podložno uvjetima i ograničenjima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 1308/2013 i Uredbi (EZ) br. 606/2009, a posebno u Prilogu I.A. potonjoj uredbi.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 606/2009 od 10. srpnja 2009. o utvrđivanju određenih detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 u pogledu kategorija proizvoda od vinove loze, enoloških postupaka i primjenjivih ograničenja (SL L 193, 24.7.2009., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 607/2009 od 14. srpnja 2009. o utvrđivanju određenih detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 u pogledu zaštićenih oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla, tradicionalnih izraza, označavanja i prezentiranja određenih proizvoda u sektoru vina (SL L 193, 24.7.2009., str. 60.).

3. Enološki postupci i ograničenja
- 3.1 Ne dovodeći u pitanje odjeljke 1. i 2. ovog dijela i posebne zabrane i ograničenja predviđene u točkama 3.2., 3.3. i 3.4., dopušteni su samo enološki postupci, procesi i načini obrade, uključujući ograničenja predviđena u članku 80. i članku 83. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1308/2013, članku 3., člancima od 5. do 9. i člancima od 11. do 14. Uredbe (EZ) br. 606/2009 te u prilogima tim uredbama, koji su se upotrebljavali prije 1. kolovoza 2010.
- 3.2 Zabranjena je upotreba sljedećih enoloških postupaka, procesa i načina obrade:
 - (a) djelomično koncentriranje postupkom hlađenja u skladu s dijelom I. odjeljkom B.1. točkom (c) Priloga VIII. Uredbi (EU) br. 1308/2013;
 - (b) uklanjanje sumpornog dioksida fizikalnim postupcima u skladu s točkom 8. Priloga I.A Uredbi (EZ) br. 606/2009;
 - (c) obrada elektrodijalizom kako bi se postigla stabilnost vina na tartarate u skladu s točkom 36. Priloga I.A Uredbi (EZ) br. 606/2009;
 - (d) djelomična dealkoholizacija vina u skladu s točkom 40. Priloga I.A Uredbi (EZ) br. 606/2009;
 - (e) obrada kationskim izmjenjivačima radi postizanja stabilnosti vina na tartarate u skladu s točkom 43. Priloga I.A Uredbi (EZ) br. 606/2009.
- 3.3 Dopuštena je upotreba sljedećih enoloških postupaka, procesa i načina obrade pod sljedećim uvjetima:
 - (a) toplinska obrada u skladu s točkom 2. Priloga I.A Uredbi (EZ) br. 606/2009, pod uvjetom da temperatura ne premašuje 75 °C;
 - (b) centrifugiranje i filtracija, s inertnim sredstvima za filtriranje ili bez njih, u skladu s točkom 3. Priloga I.A Uredbi (EZ) br. 606/2009, pod uvjetom da veličina pora nije manja od 0,2 mikrometra.
- 3.4 Sve izmjene uvedene nakon 1. kolovoza 2010. u vezi s enološkim postupcima, procesima i načinima obrade predviđenima u Uredbi (EZ) br. 1234/2007 ili Uredbi (EZ) br. 606/2009 mogu se primjenjivati na ekološku proizvodnju vina tek nakon što se te mjere kao odobrene uključe u ovaj odjeljak i, prema potrebi, nakon ocjene u skladu s člankom 24. ove Uredbe.

Dio VII.: Kvasci koji se upotrebljavaju kao hrana ili hrana za životinje

Uz opća pravila proizvodnje utvrđena u člancima 9., 11., 16., 17. i 19., na ekološku proizvodnju kvasaca koji se upotrebljavaju kao hrana ili hrana za životinje primjenjuju se pravila utvrđena u ovom dijelu.

1. Opći zahtjevi
- 1.1 Za proizvodnju ekološkog kvasca upotrebljavaju se samo ekološki proizvedeni supstrati. Međutim, do 31. prosinca 2023. dopušta se dodatak od najviše 5 % neekološkog ekstrakta kvasca ili autolizata u supstratu (izračen u masi suhe tvari) za proizvodnju ekološkog kvasca ako subjekti nisu u mogućnosti pribaviti ekstrakt kvasca ili autolizat iz ekološke proizvodnje.
- 1.2 Ekološki kvasac ne smije biti prisutan u ekološkoj hrani ili hrani za životinje zajedno s neekološkim kvascem.
- 1.3 U proizvodnji, pripravicima i formulaciji ekološkog kvasca smiju se upotrebljavati sljedeći proizvodi i tvari:
 - (a) pomoćna sredstva u preradi koja su odobrena u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji;
 - (b) proizvodi i tvari iz dijela IV. točke 2.2.2. podtočaka (a), (b) i (e).
- 1.4 Samo oni proizvodi za čišćenje i dezinfekciju koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u preradi upotrebljavaju se u tu svrhu.

PRILOG III.

SAKUPLJANJE, PAKIRANJE, PRIJEVOZ I SKLADIŠTENJE PROIZVODA**1. Sakupljanje proizvoda i prijevoz u jedinice za pripremu**

Subjekti mogu istodobno sakupljati ekološke proizvode, proizvode iz prijelaznog razdoblja i neekološke proizvode samo ako se poduzmu odgovarajuće mjere kojima se sprječava svako moguće miješanje ili zamjena ekoloških proizvoda, proizvoda iz prijelaznog razdoblja i neekoloških proizvoda te osigurava identifikacija ekoloških proizvoda i proizvoda iz prijelaznog razdoblja. Subjekt drži informacije koje se odnose na dane, sate i opseg prikupljanja te datum i vrijeme primitka proizvoda na raspolaganju kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi.

2. Pakiranje i prijevoz proizvoda do drugih subjekata ili jedinica**2.1 Subjekti moraju osigurati da se ekološki proizvodi i proizvodi iz prijelaznog razdoblja prevoze do drugih subjekata ili jedinica, među ostalim trgovaca na veliko i malo, samo u primjerenoj ambalaži, kontejnerima ili vozilima koja su zatvorena tako da se sadržaj ne može zamijeniti bez manipulacije ili oštećenja plombe i s oznakom na kojoj je, ne dovodeći u pitanje sve druge oznake koje se zahtijevaju pravom Unije, navedeno sljedeće:**

- (a) naziv i adresa subjekta i, ako je različita, vlasnika ili prodavatelja proizvoda;
- (b) naziv proizvoda ili opis krmne smjese zajedno s upućivanjem na ekološku proizvodnju;
- (c) naziv ili brojčana oznaka kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove kojima subjekt podliježe; i
- (d) ako je relevantno, identifikacijska oznaka serije u skladu sa sustavom označivanja koji je ili odobren na nacionalnoj razini ili dogovoren s kontrolnim tijelom ili kontrolnom ustanovom i koji omogućuje povezivanje serije s evidencijom iz članka 34. stavka 5.

Informacije iz točaka od (a) do (d) mogu se navesti i na pratećem dokumentu ako se takav dokument može nesporno povezati s ambalažom, kontejnerom ili prijevoznim sredstvom u kojem se proizvod prevozi. Taj prateći dokument sadržava informacije o dobavljaču ili prijevozniku.

2.2 Zatvaranje ambalaže, kontejnera ili vozila nije potrebno ako:

- (a) se prijevoz odvija izravno između dvaju subjekata, a oba subjekta podliježu sustavu kontrole ekološke proizvodnje;
- (b) se prevoze samo ekološki proizvodi ili samo proizvodi iz prijelaznog razdoblja;
- (c) su proizvodi popraćeni dokumentom u kojemu su navedene informacije koje se zahtijevaju točkom 2.1.; i
- (d) i subjekt pošiljatelj i subjekt primatelj o takvom prijevozu vode pisanu evidenciju koja je na raspolaganju kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi.

3. Posebna pravila za prijevoz hrane za životinje u druge proizvodne jedinice ili jedinice za pripremu ili skladišne prostore

Kada prevoze hranu za životinje u druge proizvodne jedinice ili jedinice za pripremu ili skladišne prostore, subjekti osiguravaju da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) tijekom prijevoza, ekološki proizvedena hrana za životinje, hrana za životinje iz prijelaznog razdoblja i neekološka hrana za životinje moraju biti učinkovito fizički odvojene;

(b) vozila ili kontejneri u kojima su se prevozili neekološki proizvodi smiju se upotrebljavati za prijevoz ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja samo ako:

i. su prije početka prijevoza ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja provedene prikladne mjere čišćenja čija je učinkovitost provjerena te ako subjekti vode evidenciju o tim radnjama;

ii. su provedene sve primjerene mjere ovisno o rizicima procijenjenima u skladu s mehanizmima kontrola, a subjekti, prema potrebi, jamče da se neekološki proizvodi ne mogu staviti na tržište s oznakom koja upućuje na ekološku proizvodnju;

iii. subjekt o takvom prijevozu vodi pisanu evidenciju koja je na raspolaganju kontrolnom tijelu ili kontrolnoj ustanovi;

(c) prijevoz gotove ekološke hrane za životinje ili hrane za životinje iz prijelaznog razdoblja fizički je ili vremenski odvojen od prijevoza drugih gotovih proizvoda;

(d) tijekom prijevoza evidentira se početna količina proizvoda i svaka pojedinačna isporučena količina tijekom kruga isporuke.

4. Prijevoz žive ribe

4.1 Živa se riba prevozi u prikladnim bazenima s čistom vodom koja udovoljava njihovim fiziološkim potrebama u pogledu temperature i otopljenog kisika.

4.2 Prije prijevoza ribe i ribljih proizvoda iz ekološkog uzgoja bazeni se moraju temeljito očistiti, dezinficirati i isprati.

4.3 Radi izbjegavanja stresa poduzimaju se mjere predostrožnosti. Tijekom prijevoza gustoća ne smije doseći razinu koja šteti vrsti koja se prevozi.

4.4 Za radnje iz točaka 4.1., 4.2. i 4.3. vodi se evidencija.

5. Zaprimanje proizvoda od subjekata iz drugih jedinica

Po primitku ekološkog proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja subjekt provjerava jesu li ambalaža, kontejner ili vozilo zatvoreni ako se to zahtijeva te jesu li stavljene oznake predviđene odjelkom 2.

Subjekt unakrsno provjerava podatke na oznaci iz odjeljka 2. u odnosu na podatke u pratećim dokumentima. Rezultat tih provjera izričito se navodi u evidenciji iz članka 34. stavka 5.

6. Posebna pravila za zaprimanje proizvoda iz treće zemlje

Ako se ekološki proizvodi ili proizvodi iz prijelaznog razdoblja uvoze iz treće zemlje, prevoze se u odgovarajućoj ambalaži ili kontejnerima, koji su zatvoreni tako da je spriječena zamjena sadržaja i koji nose identifikacijsku oznaku izvoznika i sve druge naznake i brojeve koji služe za identifikaciju serije, te im je prema potrebi priložena potvrda o kontrolnom pregledu za uvoz iz trećih zemalja.

Po zaprimanju ekološkog proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja uvezenog iz treće zemlje fizička ili pravna osoba kojoj se isporučuje uvezena pošiljka i koja je zaprima u svrhu daljnje pripreme ili stavljanja na tržište mora provjeriti jesu li ambalaža ili kontejner zatvoreni, a kod proizvoda uvezenih u skladu s člankom 45. stavkom 1. točkom (b) podtočkom iii. mora provjeriti je li potvrdom o inspekciji iz tog članka obuhvaćen tip proizvoda koji se nalazi u pošiljci. Rezultat te provjere izričito se navodi u evidenciji iz članka 34. stavka 5.

7. Skladištenje proizvoda

- 7.1 Prostorima za skladištenje proizvoda upravlja se tako da se osigura identifikacija serija i izbjegne svako miješanje ili onečišćenje s proizvodima ili tvarima koji nisu u skladu s pravilima ekološke proizvodnje. Ekološki proizvodi i proizvodi iz prijelaznog razdoblja u svakom trenutku moraju biti jasno prepoznatljivi.
- 7.2 U ekološkim proizvodnim jedinicama ili proizvodnim jedinicama u prijelaznom razdoblju za uzgoj bilja i stoke ne smiju se skladištiti sirovine ili tvari osim onih koje su odobrene u skladu s člancima 9. i 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji.
- 7.3 Na poljoprivrednim gospodarstvima ili gospodarstvima akvakulture smiju se skladištiti alopatski veterinarsko-medicinski proizvodi, uključujući antibiotike, pod uvjetom da ih je propisao veterinar u vezi s liječenjem iz Priloga II. dijela II. točke 1.5.2.2 i dijela III. točke 3.1.4.2. podtočke (a), da se skladište na mjestu koje je pod nadzorom i da su upisani u evidenciju iz članka 34. stavka 5.
- 7.4 Ako subjekti postupaju s ekološkim proizvodima, proizvodima iz prijelaznog razdoblja ili neekološkim proizvodima u bilo kojoj kombinaciji, a ekološki proizvodi ili proizvodi iz prijelaznog razdoblja skladište se u skladišnim objektima u kojima se skladište i drugi poljoprivredni ili prehrambeni proizvodi:
- (a) ekološki proizvodi ili proizvodi iz prijelaznog razdoblja drže se odvojeno od drugih poljoprivrednih ili prehrambenih proizvoda;
 - (b) poduzimaju se sve mjere kako bi se osigurala identifikacija pošiljaka i izbjeglo miješanje ili zamjena s ekološkim proizvodima, proizvodima iz prijelaznog razdoblja i neekološkim proizvodima;
 - (c) prije skladištenja ekoloških proizvoda ili proizvoda iz prijelaznog razdoblja provedene su prikladne mjere čišćenja čija je učinkovitost provjerena, a subjekti vode evidenciju o tim radnjama;
- 7.5 Samo oni proizvodi za čišćenje i dezinfekciju koji su odobreni u skladu s člankom 24. za upotrebu u ekološkoj proizvodnji upotrebljavaju se u skladišnim objektima u tu svrhu.
-

PRILOG IV.

IZRAZI IZ ČLANKA 30.

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

PRILOG V.

ZNAK EUROPSKE UNIJE ZA EKOLOŠKU PROIZVODNJU I BROJČANE OZNAKE

1. Znak

1.1 Znak Europske unije za ekološku proizvodnju mora biti u skladu s modelom navedenim u nastavku:

1.2 Referentna boja u bojama Pantone je Pantone zelena br. 376 i zelena (50 % cijan + 100 % žuta) kada se upotrebljava četverbojni tisak.

1.3 Znak Europske unije za ekološku proizvodnju može se upotrebljavati i u crno-bijeloj varijanti kako je prikazano samo kada upotreba obojenog znaka nije praktično izvediva:

1.4 Ako su boja pozadine na ambalaži ili oznaka tamni, simboli se mogu upotrijebiti u negativu koristeći se bojom pozadine na ambalaži ili oznaci.

1.5 Ako se upotrebljava znak u boji na obojenoj pozadini, zbog čega je teško vidljiv, može se upotrebljavati vanjska linija razgraničenja oko znaka kako bi se poboljšao kontrast s bojama pozadine.

- 1.6 Ako su oznake na ambalaži jednoboje, znak Europske unije za ekološku proizvodnju može se upotrijebiti u istoj boji.
- 1.7 Znak Europske unije za ekološku proizvodnju mora biti najmanje 9 mm visok i najmanje 13,5 mm širok; omjer između visine i širine mora uvijek biti 1: 1,5. Iznimno se najmanja moguća veličina može reducirati na visinu od 6 mm za vrlo male ambalaže.
- 1.8 Znak Europske unije za ekološku proizvodnju može se povezati s grafičkim ili tekstualnim elementima koji se odnose na ekološku proizvodnju, pod uvjetom da se tim elementima ne preoblikuje niti mijenja priroda znaka Europske unije za ekološku proizvodnju ni bilo koja oznaka utvrđena u skladu s člankom 32. Ako se upotrebljava u povezanosti s nacionalnim ili privatnim znakovima u zelenoj boji koja je drukčija od referentne boje iz točke 1.2., znak Europske unije za ekološku proizvodnju može se upotrebljavati u toj nereferentnoj boji.

2. Brojčane oznake

Brojčane oznake imaju sljedeći opći format:

AB-CDE-999

pri čemu je:

- (a) „AB” ISO oznaka zemlje u kojoj se provode kontrole;
- (b) „CDE” troslovni izraz koji određuje Komisija ili svaka država članica, kao što su „bio” ili „öko” ili „org” ili „eko”, kojim se uspostavlja povezanost s ekološkom proizvodnjom; i
- (c) „999” referentni broj koji se sastoji od najviše tri znamenke, a dodjeljuje ga:
 - i. nadležno tijelo svake države članice kontrolnim tijelima ili kontrolnim ustanovama kojima je delegiralo zadaće kontrole;
 - ii. Komisija:
 - kontrolnim tijelima i kontrolnim ustanovama koje je Komisija priznala u skladu s člankom 46.,
 - nadležnim tijelima trećih zemalja koje je Komisija priznala u skladu s člankom 48.

PRILOG VI.

MODEL CERTIFIKATA (POTVRDNICE)

Certifikat u skladu s člankom 35. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/848 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda

1. Broj dokumenta:	
2. (označiti jedno odgovarajuće polje) ☐ Subjekt ☐ Skupina subjekata – vidjeti prilog	3. Naziv i adresa subjekta ili skupine subjekata:
4. Aktivnost/aktivnosti subjekta ili skupine subjekata (odabrati odgovarajuću mogućnost): ☐ Poljoprivredna proizvodnja ☐ Priprema ☐ Distribucija ☐ Skladištenje ☐ Uvoz ☐ Izvoz ☐ Stavljanje na tržište	5. Naziv, adresa i brojčana oznaka kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove subjekta ili skupine subjekata:
6. Kategorija/kategorije proizvoda iz članka 35. stavka 7. Uredbe (EU) 2018/848 i proizvodne metode (odabrati odgovarajuću mogućnost):	
— neprerađeno bilje i biljni proizvodi, uključujući sjeme i drugi biljni reprodukcijски materijal Proizvodna metoda: ☐ ekološka proizvodnja osim tijekom prijelaznog razdoblja ☐ proizvodnja tijekom prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do
— stoka i neprerađeni stočni proizvodi Proizvodna metoda: ☐ ekološka proizvodnja osim tijekom prijelaznog razdoblja ☐ proizvodnja tijekom prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do
— alge i neprerađeni proizvodi akvakulture Proizvodna metoda: ☐ ekološka proizvodnja osim tijekom prijelaznog razdoblja ☐ proizvodnja tijekom prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do

— prerađeni poljoprivredni proizvodi, uključujući proizvode akvakulture, koji se upotrebljavaju za prehrambene svrhe Proizvodna metoda: ☐ proizvodnja ekoloških proizvoda ☐ proizvodnja proizvoda iz prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do
— hrana za životinje Proizvodna metoda: ☐ proizvodnja ekoloških proizvoda ☐ proizvodnja proizvoda iz prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do
— vino Proizvodna metoda: ☐ proizvodnja ekoloških proizvoda ☐ proizvodnja proizvoda iz prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do
— drugi proizvodi popisani u Prilogu I. Uredbi (EU) 2018/848 ili proizvodi koji nisu obuhvaćeni prethodnim kategorijama (molimo navesti): Proizvodna metoda: ☐ proizvodnja ekoloških proizvoda ☐ proizvodnja proizvoda iz prijelaznog razdoblja ☐ ekološka proizvodnja s neekološkom proizvodnjom (u skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EU) 2018/848 ili u slučaju pripreme, distribucije, skladištenja, uvoza, izvoza, stavljanja na tržište)	Razdoblje valjanosti certifikata od do
Ovaj dokument izdan je u skladu s Uredbom (EU) 2018/848 kako bi se potvrdilo da subjekt ili skupina subjekata (odabrati odgovarajuću mogućnost) ispunjava zahtjeve te uredbe.	
Datum, mjesto:	
Potpis u ime kontrolnog tijela ili kontrolne ustanove koji izdaju certifikat:	

Prilog – Popis članova skupine subjekata kako je utvrđeno u članku 36. Uredbe (EU) 2018/848

Ime člana	Adresa

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/849 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 30. svibnja 2018.

o izmjeni direktiva 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati s ciljem zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, osiguranja razboritog, učinkovitog i racionalnog korištenja prirodnih resursa te promicanja načela kružnoga gospodarstva.
- (2) Radi smanjenja regulatornog opterećenja za mala društava ili poduzeća trebalo bi uvesti pojednostavnjenje zahtjeva za izdavanje dozvola i registraciju malih društava ili poduzeća.
- (3) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za provjeru usklađenosti i osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvaraju nepotrebna administrativna opterećenja. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća. Umjesto toga, praćenje usklađenosti trebalo bi se temeljiti isključivo na podacima koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (4) Podatci koje države članice dostavljaju Komisiji neophodni su za procjenu usklađenosti država članica s pravom Unije o otpadu. Uvođenjem zajedničke točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o provjeri kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost podataka.

⁽¹⁾ SL C 264, 20.7.2016., str. 98.

⁽²⁾ SL C 17, 18.1.2017., str. 46.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. svibnja 2018.

- (5) Pouzdano izvješćivanje o podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu i osiguranje usporedivosti podataka među državama članicama. Stoga bi države članice pri izvješćivanju o ostvarivanju ciljeva utvrđenih u direktivama 2000/53/EZ ⁽¹⁾, 2006/66/EZ ⁽²⁾ i 2012/19/EU ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća trebale primjenjivati najnovija pravila koja je osmislila Komisija i metodologiju koju su osmislila odnosna nacionalna nadležna tijela odgovorna za provedbu tih direktiva.
- (6) Hijerarhija otpada utvrđena Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ primjenjuje se kao red prvenstva u zakonodavstvu Unije o sprječavanju nastanka otpada i gospodarenju otpadom. Prilikom ispunjavanja ciljeva ove Direktive države članice trebaju poduzeti potrebne mjere kako bi vodile računa o redu prvenstva hijerarhije otpada i zajamčile njihovu praktičnu provedbu.
- (7) U kontekstu Unijine obveze da prijeđe na kružno gospodarstvo, trebalo bi preispitati i, po potrebi, izmijeniti direktive 2000/53/EZ, 2006/66/EZ i 2012/19/EU, uzimajući u obzir njihovu provedbu i vodeći računa, između ostalog, o izvedivosti postavljanja ciljeva za određene materijale koji se nalaze u pojedinim tokovima otpada. Tijekom preispitivanja Direktive 2000/53/EZ također bi trebalo obratiti pozornost na problem otpadnih vozila koja nisu uračunana, uključujući pošiljke rabljenih vozila za koje se sumnja da su otpadna vozila, te na primjenu smjernica korespondenata br. 9 o pošiljkama otpadnih vozila. Tijekom preispitivanja Direktive 2006/66/EZ također bi trebalo uzeti u obzir tehnički razvoj novih vrsta baterija u kojima se ne koriste opasne tvari.
- (8) Kako bi se izmijenila i dopunila Direktiva 2000/53/EZ i izmijenila Direktiva 2012/19/EU, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. Direktive 2000/53/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, te članka 19. Direktive 2012/19/EU, kako je izmijenjena ovom Direktivom. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽⁵⁾ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (9) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 2000/53/EZ u pogledu njezina članka 7. stavka 2. i članka 9. stavka 1. d kako su izmijenjeni ovom Direktivom, te za provedbu Direktive 2012/19/EU u pogledu njezina članka 16. stavka 9. kako je izmijenjen ovom Direktivom, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.
- (10) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno poboljšanje gospodarenja otpadom u Uniji čime bi se doprinijelo zaštiti, očuvanju i poboljšanju kvalitete okoliša te razboritoj i racionalnoj uporabi prirodnih resursa, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega ili učinaka mjera oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

⁽¹⁾ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1.)

⁽³⁾ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.)

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.)

⁽⁵⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

- (11) Direktive 2000/53/EZ, 2006/66/EZ i 2012/19/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (12) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽¹⁾, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava veza između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra opravdanim dostavljanje takvih dokumenata,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjena Direktive 2000/53/EZ

Direktiva 2000/53/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a kojima se redovito izmjenjuje Prilog II. radi njegove prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku kako bi se:

- i. prema potrebi utvrdile najviše dopuštene vrijednosti koncentracije tvari iz točke (a) ovog stavka u određenim materijalima i komponentama vozila;
- ii. određeni materijali i komponente vozila izuzeli od odredaba točke (a) ovog stavka ako je upotreba tvari iz te točke neizbježna;
- iii. materijali i komponente vozila izbrisali iz Priloga II. ako se upotreba tvari iz točke (a) ovog stavka može izbjeći;
- iv. u skladu s točkama i. i ii. odredili oni materijali i komponente vozila koji se mogu ukloniti s vozila prije daljnje obrade i zahtijevalo da ih se označi ili identificira na drugi primjeren način.

Komisija donosi zaseban delegirani akt u pogledu svake tvari, materijala ili komponente na koje se odnose točke od i. do iv.”;

2. u članku 5. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna tijela uzajamno priznaju i prihvaćaju potvrde o uništenju koje izdaju druge države članice u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a radi dopune ove Direktive uspostavljanjem minimalnih zahtjeva za potvrdu o uništenju.”;

3. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su sva otpadna vozila skladište (barem privremeno) i obrađuju u skladu s hijerarhijom otpada i općim zahtjevima utvrđenima u članku 4. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*) te u skladu s minimalnim tehničkim uvjetima utvrđenima u Prilogu I. ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje nacionalne propise o zaštiti zdravlja i okoliša.

(*) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).”;

(b) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a kojima se izmjenjuje Prilog I. radi njegove prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku.”;

⁽¹⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

4. u članku 7. stavku 2. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija može donijeti provedbene akte u vezi s detaljnim pravilima potrebnima za kontrolu usklađenosti država članica s ciljevima utvrđenima u prvom podstavku ovog stavka. Pri pripremi takvih pravila Komisija uzima u obzir sve relevantne čimbenike, među ostalim dostupnost podataka i pitanje izvoza i uvoza otpadnih vozila. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.”;

5. u članku 8. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 9.a radi dopune ove Direktive uspostavom standarda iz stavka 1. ovog članka. Pri izradi tih standarda Komisija uzima u obzir rad koji se odvija u tom području u relevantnim međunarodnim forumima. Komisija prema potrebi daje svoj doprinos tom radu.”;

6. članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. briše se;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 7. stavka 2. za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 1.d ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 1.d ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.

1.b Podacima koje države članice dostavljaju u skladu sa stavkom 1.a prilaže se izvješće o provjeri kvalitete.

1.c Komisija revidira podatke dostavljene u skladu sa stavkom 1.a i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.

1.d Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavljanje podataka iz stavka 1.a ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 11. stavka 2.”;

7. umeće se sljedeći članak:

„Članak 9.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 4. stavka 2. točke (b), članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 6. i članka 8. stavka 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;

8. umeće se sljedeći članak:

„Članak 10.a

Preispitivanje

Komisija do 31. prosinca 2020. preispituje ovu Direktivu i u tu svrhu podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, a po potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

9. članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)”.

Članak 2.

Izmjena Direktive 2006/66/EZ

Direktiva 2006/66/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 10. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Države članice nadziru stope skupljanja na godišnjoj osnovi u skladu sa sustavom iz Priloga I. Direktivi. Ne dovodeći u pitanje Uredbu (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (*) države članice šalju Komisiji izvješća elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci. U izvješćima se navodi kako su prikupljeni podatci potrebni za izračun stope skupljanja.

(*) Uredba (EZ) br. 2150/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2002. o statističkim podacima o otpadu (SL L 332, 9.12.2002., str. 1.)”;

2. u članku 12. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice podnose izvješće o postignutim razinama recikliranja za svaku predmetnu kalendarsku godinu i o tome je li postignuta učinkovitost recikliranja navedena u Prilogu III. dijelu B. One Komisiji šalju podatke elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci.”;

3. članak 22. briše se;

4. umeće se sljedeći članak:

„Članak 22.a

Poticaji za primjenu hijerarhije otpada

Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, države članice mogu se koristiti ekonomskim instrumentima i drugim mjerama u svrhu poticanja na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.”;

5. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija do 31. prosinca 2018. sastavlja izvješće o provedbi ove Direktive te o njezinu utjecaju na okoliš i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.”;

(b) u stavku 2. uvodna rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„2. U svoje izvješće Komisija uvrštava ocjenu sljedećih aspekata ove Direktive.”.

Članak 3.

Izmjena Direktive 2012/19/EU

Direktiva 2012/19/EU mijenja se kako slijedi:

1. članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. briše se;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„6. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi stavka 4. za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je odredila Komisija u skladu sa stavkom 9.

Prvo razdoblje izvješćivanja i započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 9. i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.

7. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu sa stavkom 6. prilaže se izvješće o provjeri kvalitete.

8. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu sa stavkom 6. i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.

9. Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavljanje podataka iz stavka 6. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.”

2. umeće se sljedeći članak:

„Članak 16.a

Poticaji za primjenu hijerarhije otpada

Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, države članice mogu se koristiti ekonomskim instrumentima i drugim mjerama u svrhu poticanja na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.”;

3. u članku 19. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 20. ove Direktive u vezi s izmjenama potrebnima radi prilagodbe priloga IV., VII., VIII. i IX. ovoj Direktivi znanstvenom i tehničkom napretku. Komisija donosi zaseban delegirani akt za svaki prilog koji se izmjenjuje. Pri izmjeni Priloga VII. ovoj Direktivi u obzir se uzimaju izuzeća odobrena u skladu s Direktivom 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*).

(*) Direktiva 2011/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 174, 1.7.2011., str. 88.).

Članak 4.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 5.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 6.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

L. PAVLOVA

DIREKTIVA (EU) 2018/850 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 2018.****o izmjeni Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati s ciljem zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, osiguranja razboritog, učinkovitog i racionalnog korištenja prirodnih resursa, promicanja načela kružnoga gospodarstva, povećanja energetske učinkovitosti te smanjenja ovisnosti Unije o uvoznim resursima.
- (2) Ciljeve utvrđene Direktivom Vijeća 1999/31/EZ ⁽⁴⁾ kojima se određuju ograničenja za odlagališta trebalo bi postrožiti kako bi se njima bolje odražavala nastojanja Unije da prijeđe na kružno gospodarstvo i ostvari napredak u provedbi Komunikacije Komisije od 4. studenog 2008. o „Inicijativi za sirovine: zadovoljavanje naših ključnih potreba za rast i radna mjesta u Europi” postupnim smanjenjem odlaganja otpada namijenjenog odlagalištima za neopasni otpad na najmanju moguću mjeru. Komisija i države članice trebale bi osigurati da se takvo smanjenje uklapa u integriranu politiku kojom se jamči pravilna primjena hijerarhije otpada, doprinosi pomaku prema sprečavanju nastanka otpada, uključujući ponovnoj uporabi, pripremi za ponovnu uporabu i recikliranje te sprečava prelazak s odlaganja otpada na njegovo spaljivanje.
- (3) Kako bi se osigurala bolja usklađenost prava Unije u području otpada, trebalo bi, prema potrebi, uskladiti definicije iz Direktive 1999/31/EZ s onima iz Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (4) Postojeću definiciju „izoliranog naselja” trebalo bi prilagoditi u pogledu najudaljenijih regija kako bi se uzele u obzir specifičnosti takvih naselja, koja iz okolišne perspektive otvaraju bitno različita pitanja u usporedbi s drugim regijama.
- (5) Područje primjene Direktive 1999/31/EZ trebalo bi uskladiti s onim Direktive 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ te bi ono trebalo nastaviti obuhvaćati odlaganje otpada od industrija vađenja minerala koje nisu obuhvaćene Direktivom 2006/21/EZ.

⁽¹⁾ SL C 264, 20.7.2016., str. 98.

⁽²⁾ SL C 17, 18.1.2017., str. 46.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. svibnja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 82, 16.7.1999., str. 1.)

⁽⁵⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2006/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od industrija vađenja minerala i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 102, 11.4.2006., str. 15.).

- (6) Daljnje ograničavanje odlaganja otpada, počevši od tokova otpada koji podliježu odvojenom skupljanju, kao što su plastika, metali, staklo, papir, biootpad, dovelo bi do očitih koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo. Pri provedbi tih ograničenja odlaganja otpada trebalo bi uzeti u obzir tehničku, okolišnu ili gospodarsku izvedivost recikliranja ili drugih postupaka uporabe otpada preostalog pri odvojenom skupljanju otpada.
- (7) Biorazgradivi komunalni otpad čini velik dio komunalnog otpada. Odlaganje neobrađenog biorazgradivog otpada ima znatne negativne učinke na okoliš u smislu emisija stakleničkih plinova i onečišćenja površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka. Iako su Direktivom 1999/31/EZ već utvrđeni ciljevi u pogledu preusmjeravanja biorazgradivog otpada s odlagališta, primjereno je odrediti dodatna ograničenja za odlaganje biorazgradivog otpada zabranom odlaganja biorazgradivog otpada koji je odvojeno skupljen radi recikliranja u skladu s Direktivom 2008/98/EZ.
- (8) Kako bi se zajamčila pravilna primjena hijerarhije otpada, trebalo bi poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se od 2030. ograničenja za odlaganje primjenjivala na sav otpad koji je pogodan za recikliranje i druge postupke materijalne i energetske uporabe. Ta se ograničenja ne bi trebala primjenjivati u slučajevima kada se može dokazati da otpad nije pogodan za recikliranje ili drugu uporabu i da bi odlaganje dovelo do najboljeg ukupnog ishoda u pogledu okoliša u skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u Direktivi 2008/98/EZ.
- (9) Brojne države članice još nisu u potpunosti razvile potrebnu infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Utvrđivanje ciljeva za smanjenje odlaganja otpada iziskivat će velike promjene u gospodarenju otpadom u mnogim državama članicama te će se time olakšati daljnji napredak i ulaganja u odvojeno skupljanje, razvrstavanje i recikliranje otpada i izbjeći moguće zadržavanje materijala koji se mogu reciklirati na nižim razinama hijerarhije otpada.
- (10) Postupno smanjenje odlaganja otpada nužno je kako bi se spriječili štetni utjecaji na zdravlje ljudi i okoliš te kako bi se osiguralo da se gospodarski vrijedni otpadni materijali postupno i učinkovito oporabljuju pravilnim gospodarenjem otpadom te u skladu s hijerarhijom otpada kako je utvrđena Direktivom 2008/98/EZ. Tim bi se smanjenjem trebalo izbjeći razvoj prekomjernih kapaciteta postrojenja za obradu ostatnog otpada, na primjer energetske uporabe ili niskokvalitetnom mehaničko-biološkom obradom neobrađenog komunalnog otpada, jer bi se time moglo poremetiti ostvarivanje dugoročnih ciljeva Unije za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada koji su utvrđeni Direktivom 2008/98/EZ. Slično tome, u cilju sprečavanja štetnih utjecaja na zdravlje ljudi i okoliš, države članice trebale bi poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale da se odlaže samo obrađeni otpad, ispunjavanje takve obveze ne bi trebalo rezultirati nastankom viška kapaciteta za obradu preostalog komunalnog otpada. Osim toga, kako bi osigurale usklađenost ciljeva utvrđenih Direktivom 2008/98/EZ i cilja za smanjenje odlaganja otpada utvrđenog u Direktivi 1999/31/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, te kako bi zajamčile koordinirano planiranje infrastrukture i ulaganja potrebnih za ostvarenje tih ciljeva, državama članicama koje su prema podacima dostavljenim u okviru zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata odložile više od 60 % svojeg komunalnog otpada u 2013. trebalo bi dopustiti da produlje rok do kojeg moraju ispuniti cilj odlaganja postavljen za 2035.
- (11) Kako bi se osigurala pouzdanost podataka, važno je preciznije utvrditi pravila u skladu s kojima bi države članice trebale izvješćivati o odloženom komunalnom otpadu. Izvješćivanje bi se trebalo temeljiti na količini komunalnog otpada odloženog nakon postupaka obrade u cilju pripreme tog otpada za kasnije odlaganje, kao što je stabilizacija biorazgradivog komunalnog otpada, i na količini otpada upućenog u postupak zbrinjavanja spaljivanjem. Kada je riječ o komunalnom otpadu koji se prije recikliranja i uporabe otpada podvrgava postupcima obrade, kao što su razvrstavanje i mehanička obrada, otpad koji je rezultat tih postupaka i koji se u konačnici odloži trebalo bi također uzeti u obzir u svrhu izračuna u pogledu cilja odlaganja.
- (12) Pri provedbi obveze utvrđene Direktivom 1999/31/EZ da se osigura obrada otpada prije njegovog odlaganja, države članice trebale bi primjenjivati najprimjereniju vrstu obrade, uključujući stabilizaciju organske frakcije otpada, kako bi se u što većoj mjeri smanjili mogući štetni učinci koje odlaganje takvog otpada može imati na okoliš i zdravlje ljudi. Pri procjeni primjerenosti vrste obrade države članice trebale bi uzeti u obzir mjere koje su već provedene u cilju smanjenja tih štetnih učinaka, posebno odvajanje biootpada i odvojeno skupljanje papira i kartona.
- (13) Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba ove Direktive te kako bi se predvidjeli bilo kakvi nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav izvješća o ranom upozoravanju radi otkrivanja nedostataka i omogućivanja poduzimanja mjera prije isteka rokova za ispunjenje ciljeva.

- (14) Kako bi se pomoglo u postizanju ciljeva Direktive 1999/31/EZ i postiglo prelazak na kružno gospodarstvo, Komisija bi trebala poticati koordinaciju i razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama i među različitim sektorima gospodarstva.
- (15) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za provjeru usklađenosti i osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvaraju nepotrebna administrativna opterećenja. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća. Umjesto toga, praćenje usklađenosti trebalo bi se temeljiti isključivo na podacima koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (16) Podatci koje države članice dostavljaju Komisiji neophodni su za procjenu usklađenosti država članica s pravom Unije koje o otpadu. Uvođenjem jedinstvene točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o provjeri kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost podataka. Pouzdano izvješćivanje o podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu, razborito planiranje infrastrukture za obradu otpada i osiguranje usporedivosti podataka među državama članicama. Stoga bi države članice pri izvješćivanju o ostvarenju ciljeva utvrđenih u Direktivi 1999/31/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, trebale primjenjivati najnovija pravila koja je osmislila Komisija i metodologiju koju su osmislila odnosna nacionalna nadležna tijela zadužena za provedbu ove Direktive.
- (17) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 1999/31/EZ, u pogledu njezina članka 5.a stavka 4., članka 15. stavka 5. te članaka 15.b i 15.c kako su izmijenjeni ovom Direktivom, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (18) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, odnosno poboljšati gospodarenje otpadom u Uniji i time doprinijeti zaštiti, očuvanju i poboljšanju kvalitete okoliša te razboritoj i racionalnoj uporabi prirodnih resursa, ne mogu dostatno ostvariti države članice nego se zbog opsega i učinka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (19) Direktivu 1999/31/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (20) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽²⁾, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U pogledu ove Direktive, zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene

Direktiva 1999/31/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. U svrhu podupiranja Unijina prelaska na kružno gospodarstvo i ispunjavanja zahtjeva iz Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*), a posebno njezinih članaka 4. i 12., cilj je ove Direktive osigurati postupno smanjenje odlaganja otpada, posebno otpada koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak oporabe, i s pomoću strogih operativnih i tehničkih zahtjeva za otpad i odlagališta predvidjeti mjere, postupke i smjernice za sprečavanje ili

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

što veće smanjenje štetnih učinaka na okoliš, posebno u pogledu onečišćenja površinskih voda, podzemnih voda, tla i zraka, i na globalni okoliš, uključujući efekt staklenika, kao i svake opasnosti za zdravlje ljudi do koje bi moglo doći zbog odlaganja otpada tijekom cijelog životnog vijeka odlagališta.

(*) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).”

2. članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) primjenjuju se definicije ‚otpad‘, ‚opasni otpad‘, ‚neopasni otpad‘, ‚komunalni otpad‘, ‚proizvođač otpada‘, ‚posjednik otpada‘, ‚gospodarenje otpadom‘, ‚odvojeno skupljanje‘, ‚oporaba‘, ‚priprema za ponovnu uporabu‘, ‚recikliranje‘ i ‚zbrinjavanje‘ utvrđene u članku 3. Direktive 2008/98/EZ”;

(b) točke (b), (c), (d) i (n) brišu se;

(c) u točki (r) dodaje se sljedeći podstavak:

„U najudaljenijim regijama u smislu članka 349. Ugovora države članice mogu odlučiti primjenjivati sljedeću definiciju:

‚izolirano naselje‘ znači naselje:

- s najviše 2 000 stanovnika po naselju i najviše pet stanovnika po kvadratnom kilometru; ili s više od 2 000 ali manje od 5 000 stanovnika po naselju i najviše pet stanovnika po kvadratnom kilometru te čija proizvodnja otpada ne premašuje 3 000 tona godišnje; i
- gdje je najbliža urbana aglomeracija s najmanje 250 stanovnika po kvadratnom kilometru udaljena najmanje 100 km i do nje nema cestovnog pristupa.”;

3. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. posljednja alineja briše se;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Gospodarenje otpadom od industrija vađenja minerala na kopnu, to jest, otpad koji nastaje istraživanjem, vađenjem, uključujući i fazu pripreme, obradom i skladištenjem mineralnih sirovina te pri radu kamenoloma, izuzeto je iz područja primjene ove Direktive ako je obuhvaćeno područjem primjene drugih zakonodavnih akata Unije.”;

4. članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. briše se sljedeći podstavak:

„Dvije godine od datuma utvrđenog stavkom (c) Vijeće na temelju izvješća Komisije o praktičnom iskustvu koje su države članice stekle u provođenju ciljeva utvrđenih u stavcima (a) i (b), preispituje gore postavljeni cilj, dodajući istome, ako je potrebno, prijedlog u smislu potvrđivanja ili dopune tog cilja, a sve radi osiguranja visoke razine zaštite okoliša.”;

(b) u stavku 3. dodaje se sljedeća točka:

„(f) otpad koji je odvojeno skupljen radi pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja u skladu s člankom 11. stavkom 1. Direktive 2008/98/EZ i člankom 22. te direktive, uz iznimku otpada koji je nastao naknadnim postupcima obrade odvojeno skupljenog otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s člankom 4. te direktive.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Države članice nastoje osigurati da se od 2030. sav otpad koji je pogodan za recikliranje ili drugi postupak uporabe, posebno komunalni otpad, ne prihvaća na odlagališta uz iznimku otpada za koji odlaganje daje najbolji učinak na okoliš u skladu s člankom 4. Direktive 2008/98/EZ.

Države članice uključuju informacije o mjerama poduzetim u skladu s ovim stavkom u planove gospodarenja otpadom iz članka 28. Direktive 2008/98/EZ ili u druge strateške dokumente koji se odnose na cijelo državno područje predmetne države članice.”

(d) dodaju se sljedeći stavci:

„5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se do 2035. količina odloženog komunalnog otpada smanji na 10 % ukupne količine (po masi) nastalog komunalnog otpada ili manje.

6. Država članica može odgoditi rok za ostvarenje cilja iz stavka 5. za najviše pet godina, pod uvjetom da je država članica:

(a) odložila je više od 60 % komunalnog otpada nastalog u 2013. prema podacima dostavljenim u okviru zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata;i

(b) najmanje 24 mjeseca prije roka utvrđenog u stavku 5. ovog članka obavijestila Komisiju o svojoj namjeri da odgodi rok i dostavi plan provedbe u skladu s Prilogom IV. ovoj Direktivi. Taj plan može biti kombiniran s planom provedbe dostavljenim u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2008/98/EZ.

7. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu sa stavkom 6. točkom (b) Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga IV. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.

8. U slučaju odgode roka u skladu sa stavkom 6., država članica poduzima potrebne mjere da se do 2035. količina komunalnog otpada koji se odlaže smanji na 25 % ukupne količine (po masi) nastalog komunalnog otpada ili manje.

9. Do 31. prosinca 2024. Komisija preispituje cilj utvrđen stavkom 5. u svrhu njegova zadržavanja ili, prema potrebi, smanjenja, razmatranja mogućnosti kvantitativnog cilja po glavi stanovnika za odlaganje otpada i uvođenja ograničenja za odlaganje neopasnog otpada koji nije komunalni otpad. U tu svrhu, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

5. umeću se sljedeći članci:

„Članak 5.a

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva

1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 5. stavcima 5. i 6.:

(a) masa komunalnog otpada koji je nastao i koji je upućen na odlaganje izračunava se u određenoj kalendarskoj godini;

(b) masa otpada koji nastaje kao rezultat postupaka obrade prije recikliranja ili drugog postupka oporabe komunalnog otpada, kao što su razvrstavanje ili mehaničko-biološka obrada, i koji se zatim odlaže uključuje se u masu komunalnog otpada koji se prijavljuje kao odložen;

(c) masa komunalnog otpada koji ulazi u postupke zbrinjavanja spaljivanjem i masa otpada koji nastaje postupcima stabilizacije biorazgradive frakcije komunalnog otpada u cilju kasnijeg odlaganja prijavljuje se kao odložena;

(d) masa otpada koji nastaje tijekom recikliranja ili drugih postupaka oporabe komunalnog otpada i koji se potom odlaže ne uključuje se u masu komunalnog otpada koji se prijavljuje kao odložen.

2. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i sljedivosti odloženog komunalnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. ovog članka. U tu svrhu mogu se koristiti sustavom uspostavljenim u skladu s člankom 11.a stavkom 3. Direktive 2008/98/EZ.

3. Komunalni otpad koji se šalje u drugu državu članicu ili se izvozi iz Unije u svrhu odlaganja, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*), uračunava se, u skladu sa stavkom 1., u količinu otpada koji država članica, u kojoj je otpad skupljen, odlaže.

4. Da bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.

Članak 5.b

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješće o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 5. stavcima 5. i 6. najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.

2. Izvješća iz stavka 1. obuhvaćaju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar relevantnih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;
- (c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredak u ostvarenju ciljeva.

Članak 5.c

Razmjena informacija i najboljih praksi

Komisija organizira redovitu razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama uključujući, prema potrebi, regionalna i lokalna tijela, u vezi s praktičnom provedbom zahtjeva iz ove Direktive.

(*) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).;

6. u članku 6. točki (a) dodaje se sljedeća rečenica:

„Države članice osiguravaju da se mjerama poduzetima u skladu s ovom točkom ne ometa ostvarivanje ciljeva Direktive 2008/98/EZ, posebno u smislu hijerarhije otpada i povećanja pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja utvrđenih člankom 11. te direktive.”;

7. u članku 11. stavku 2. briše se drugi podstavak;

8. članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Izvješćivanje

1. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 5. stavaka 2., 5. i 6. za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 5. ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja o provedbi članka 5. stavaka 5. i 6. započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 5. ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.

2. Države članice izvješćuju o podacima o provedbi članka 5. stavka 2. do 1. siječnja 2025.

3. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete.

4. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.

5. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za izvješćivanje o podacima iz stavka 1. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.”;

9. umeću se sljedeći članci:

„Članak 15.a

Instrumenti za promicanje prelaska na gospodarstvo s izraženijom kružnom dimenzijom

Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih ovom Direktivom, države članice koriste se ekonomskim instrumentima i drugim mjerama kako bi potaknule na primjenu hijerarhije otpada. Takvi instrumenti i mjere mogu obuhvaćati instrumente i mjere navedene u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili druge primjerene instrumente i mjere.

Članak 15.b

Određivanje koeficijenta propusnosti odlagališta

Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila metodu koju treba koristiti za određivanje koeficijenta propusnosti odlagališta, na terenu i za čitavo područje odlagališta. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.

Članak 15.c

Standard Unije za uzorkovanje otpada

Komisija donosi provedbene akte za izradu standarda za uzorkovanje otpada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2. Dok se ti provedbeni akti ne donesu, države članice mogu primjenjivati nacionalne standarde i postupke.”;

10. članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 16.

Preispitivanje prilogâ

Komisija kontinuirano preispituje priloge i prema potrebi podnosi odgovarajuće zakonodavne prijedloge.”;

11. članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

12. u Prilogu I. točka 3.5. briše se;
13. u Prilogu II. točka 5. briše se;
14. u Prilogu III. točki 2. briše se prvi podstavak;
15. dodaje se Prilog IV. kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni za usklađivanje s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednica
L. PAVLOVA

PRILOG

Dodaje se sljedeći prilog:

„PRILOG IV.

PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 5. STAVKOM 6.

Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 5. stavkom 6. sadržava sljedeće:

1. procjenu prijašnjih, trenutačnih i predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade komunalnog otpada i tokova od kojih se sastoji;
 2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ;
 3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 5. stavku 5. možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja;
 4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 5. stavku 6.b ove Direktive koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ i Priloga IV.a toj direktivi;
 5. raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;
 6. informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;
 7. mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.”.
-

DIREKTIVA (EU) 2018/851 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 2018.****o izmjeni Direktive 2008/98/EZ o otpadu****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati i pretvoriti u održivo gospodarenje materijalima s ciljem zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, osiguranja razboritog, učinkovitog i racionalnog korištenja prirodnih resursa, promicanja načela kružnoga gospodarstva, poboljšanja korištenja energije iz obnovljivih izvora, povećanja energetske učinkovitosti, smanjenja ovisnosti Unije o uvoznim resursima te pružanja novih gospodarskih prilika i doprinošenja dugoročnoj konkurentnosti. Kako bi gospodarstvo bilo zaista kružno, potrebno je poduzeti dodatne mjere u pogledu održive proizvodnje i potrošnje usredotočenošću na cijeli životni vijek proizvoda tako da se očuvaju resursi i zatvori krug kružnog gospodarstva. Učinkovitijim korištenjem resursa došlo bi do značajnih neto ušteda za poduzeća, javna tijela i potrošače u Uniji te bi se istodobno smanjile ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova.
- (2) Poboljšanje učinkovitosti korištenja resursa i osiguravanje da se otpad vrednuje kao resurs može doprinijeti smanjenju ovisnosti Unije o uvozu sirovina i olakšati prijelaz na održivije gospodarenje materijalima i model kružnog gospodarstva. Taj bi prijelaz trebao doprinijeti ostvarenju pametnih, održivih i uključivih ciljeva rasta utvrđenih u strategiji Europa 2020. i stvoriti značajne mogućnosti za lokalna gospodarstva i dionike te istodobno pomagati u povećanju sinergija između kružnog gospodarstva i energije, klime, poljoprivrede, industrije te istraživačkih politika, kao i ostvarivanju koristi za okoliš u smislu smanjenja emisija stakleničkih plinova te za gospodarstvo.
- (3) Ciljeve utvrđene Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje otpada trebalo bi postrožiti kako bi se njima bolje odražavala nastojanja Unije da prijeđe na kružno gospodarstvo.
- (4) Trebalo bi osigurati usklađenost Direktive 2008/98/EZ i povezanih zakonodavnih akata Unije kao što su Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ i Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ SL C 264, 20.7.2016., str. 98.⁽²⁾ SL C 17, 18.1.2017., str. 46.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. svibnja 2018.⁽⁴⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).⁽⁵⁾ Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.).⁽⁶⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

- (5) Brojne države članice još nisu u potpunosti razvile potrebnu infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Stoga je ključno utvrditi jasne dugoročne ciljeve politika s ciljem usmjeravanja mjera i ulaganja, posebno sprečavanjem izgradnje prekomjernih strukturnih kapaciteta za obradu ostatnog otpada i zadržavanja materijala koji se mogu reciklirati na nižim razinama hijerarhije otpada.
- (6) Komunalni otpad čini samo između 7 % i 10 % ukupnog otpada koji se stvara u Uniji. To je, međutim, jedan od tokova otpada kojima se najteže gospodari, a način gospodarenja, u pravilu, pouzdano upućuje na kvalitetu općeg sustava gospodarenja otpadom u nekoj zemlji. Izazovi gospodarenja komunalnim otpadom proizlaze iz njegova vrlo složenog i mješovitog sastava, neposredne blizine građana stvorenom otpadu, vrlo velike javne vidljivosti te iz njegova utjecaja na okoliš i zdravlje ljudi. Za gospodarenje komunalnim otpadom stoga je potreban vrlo složen sustav koji obuhvaća učinkovit program skupljanja otpada te učinkovit sustav razvrstavanja, prikladno praćenje tokova otpada, aktivno uključivanje građana i poduzeća, infrastrukturu prilagođenu specifičnom sastavu otpada i razrađen sustav financiranja. Zemlje koje su razvile učinkovite sustave gospodarenja komunalnim otpadom općenito postižu bolje rezultate u cjelokupnom gospodarenju otpadom, uključujući ostvarivanje ciljeva za recikliranje.
- (7) Iskustvo je pokazalo da, bez obzira na raspodjelu odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata, sustavi za gospodarenje otpadom mogu doprinijeti postizanju kružnog gospodarstva i da odluka o dodjeli odgovornosti često ovisi o geografskim i strukturnim uvjetima. Pravila utvrđena u ovoj Direktivi omogućuju sustave gospodarenja otpadom, u kojima lokalna samouprava ima opću odgovornost za skupljanje komunalnog otpada, te sustave kod kojih su takve usluge ugovorene s privatnim subjektima, ili bilo koju drugu vrstu raspodjele odgovornosti između javnih i privatnih subjekata. Odabir takvih sustava te odluku o njihovoj eventualnoj promjeni donose države članice.
- (8) Tvari biljnog podrijetla iz poljoprivredno-prehrambene industrije i hrana neživotinjskog podrijetla koja više nije namijenjena prehrani ljudi, a koje su namijenjene uporabi kao hrana za životinje trebale bi, kako bi se izbjeglo udvostručivanje propisa, biti isključene iz područja primjene Direktive 2008/98/EZ ako su u potpunosti sukladne sa zakonodavstvom Unije o hrani za životinje. Stoga se Direktiva 2008/98/EZ ne bi trebala primjenjivati na navedene proizvode i tvari kad ih se upotrebljuje kao hranu za životinje, a područje primjene te direktive potrebno je pojasniti na odgovarajući način. Ne dovodeći u pitanje druge odredbe Unije koje se primjenjuju u području prehrane životinja, nusproizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni uporabi kao krmiva u skladu s Uredbom (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ već su isključeni iz područja primjene Direktive 2008/98/EZ u mjeri u kojoj su obuhvaćeni drugim zakonodavstvom Unije.
- (9) U Direktivu 2008/98/EZ potrebno je uvrstiti definicije neopasnog otpada, komunalnog otpada, građevinskog otpada, otpada od hrane, materijalne uporabe, nasipavanja i programa proširene odgovornosti proizvođača u svrhu pojašnjenja područja primjene navedenih pojmova.
- (10) Kako bi se osiguralo da su ciljevi za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje utemeljeni na pouzdanim i usporedivim podacima te kako bi se omogućilo bolje praćenje napretka pri ostvarivanju tih ciljeva, definicija komunalnog otpada iz Direktive 2008/98/EZ trebala bi biti u skladu s definicijom koju u statističke svrhe upotrebljuju Eurostat i Organizacija za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD), te na temelju koje države članice dostavljaju podatke već nekoliko godina. Komunalni otpad definiran je kao otpad iz kućanstava i otpad iz drugih izvora, kao što su maloprodaja, uprava, obrazovanje, zdravstvene usluge, smještajne i prehrambene usluge, te druge usluge i aktivnosti, koji je po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstava. Stoga komunalni otpad uključuje, između ostalog, otpad od održavanja parkova i vrtova, poput lišća, trave i otpada od obrezivanja drveća i otpad od čišćenja ulica i tržnica, poput sadržaja spremnika za smeće i pometenih materijala osim pijeska, kamena, blata ili prašine. Države članice trebaju osigurati da trgovački i industrijski otpad koji nije sličan otpadu iz kućanstava nije uključen u područje primjene komunalnog otpada. Otpad od proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva, građenja i rušenja, septičkih jama i kanalizacijske mreže i pročišćavanja otpadnih voda te otpadnih vozila isključen je iz opsega komunalnog otpada. Kao komunalni otpad shvaća se otpad koji odgovara vrstama otpada uključenima u poglavlje 15 01 i poglavlje 20 uz iznimku oznaka 20 02 02, 20 03 04 i 20 03 06 popisa otpada utvrđenog u

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EEZ i 96/25/EEZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.).

Odluci Komisije 2014/955/EU ⁽¹⁾ u verziji koja je na snazi na dan 4. srpnja 2018. Otpad iz ostalih poglavlja tog popisa ne smatra se komunalnim otpadom, osim u slučajevima kada se komunalnom otpadu koji se podvrgava obradi dodjeljuju oznake iz grupe 19. tog popisa. Države članice mogu upotrijebiti odgovarajuće kategorije iz tog popisa u statističke svrhe. Definicija komunalnog otpada iz ove Direktive uvodi se u svrhu određivanja područja primjene ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje te pravila za njihovo računanje. Neutralna je u smislu javnog ili privatnog statusa subjekta koji gospodari otpadom i stoga uključuje otpad iz kućanstava i drugih izvora kojima upravljaju jedinice lokalne samouprave ili kojim se upravlja u njihovo ime ili kojim izravno upravljaju privatni operatori.

- (11) Iako se definicija građevinskog otpada odnosi na otpad koji proizlazi iz aktivnosti građenja i rušenja na općenit način, ona također uključuje otpad koji nastaje manjim „uradi sam” aktivnostima građenja i rušenja u kućanstvima. Kao građevinski otpad trebalo bi shvatiti kao otpad koji odgovara vrstama otpada uključenima u poglavlje 17. popisa otpada utvrđenog u Odluci 2014/955/EU u verziji koja je na snazi na dan 4. srpnja 2018.
- (12) Trebalo bi uvesti definiciju materijalne uporabe kako bi se obuhvatili i oblici uporabe različiti od energetske uporabe i prerade otpada u materijale koji se uporabljaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije. To uključuje pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje, kao i druge oblike materijalne uporabe kao što su prerada otpada u sekundarne sirovine u svrhe građenja cesta ili druge infrastrukture. Ovisno o posebnim činjeničnim okolnostima, takva prerada može ispunjavati definiciju recikliranja ako se uporaba materijala temelji na odgovarajućoj kontroli kvalitete te zadovoljava sve relevantne standarde, norme, specifikacije i zahtjeve u pogledu zaštite okoliša i zdravlja za posebnu uporabu.
- (13) Trebalo bi uvesti definiciju nasipavanja kako bi se razjasnilo da ono označuje svaki postupak uporabe prikladnog neopasnog otpada u svrhu sanacije otkopanih prostora ili u tehničke svrhe pri uređenju krajolika. Otpad koji se uporabljuje za nasipavanje trebao bi biti ograničen na količinu koja je strogo potrebna za te svrhe.
- (14) Trebalo bi uvesti definiciju programa proširene odgovornosti proizvođača kako bi se razjasnilo da označuje skup mjera koje poduzimaju države članice kojima obvezuju proizvođače proizvoda da snose financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda, uključujući posebne djelatnosti skupljanja, razvrstavanja i obrade. Ta obveza može uključivati i organizacijsku odgovornost i odgovornost za doprinos sprečavanju nastanka otpada i mogućnosti ponovne uporabe i recikliranja proizvoda. Proizvođači proizvoda obveze iz programa proširene odgovornosti proizvođača mogu ispuniti pojedinačno ili skupno.
- (15) Kako bi doprinijele ostvarenju ciljeva utvrđenih Direktivom 2008/98/EZ države članice trebale bi se koristiti ekonomskim instrumentima i drugim mjerama u svrhu davanja poticaja za primjenu hijerarhije otpada, na primjer onih navedenih u Prilogu IV.a, koji uključuje, između ostalog, naknade za odlaganje ili spaljivanje, programe „plati koliko baciš”, programe proširene odgovornosti proizvođača, olakšavanje doniranja hrane te poticaje za lokalna tijela ili druge prikladne instrumente i mjere.
- (16) Kako bi se promicali održivo korištenje resursa i industrijska simbioza, države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere za pojednostavljenje priznavanja kao nusproizvoda tvari ili predmeta koji nastaju kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta ako se poštuju usklađeni uvjeti utvrđeni na razini Unije. Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se utvrđuju detaljni kriteriji za primjenu statusa nusproizvoda dajući prioritet ponovljivim praksama industrijske simbioze.
- (17) Kako bi se subjektima na tržištima sekundarnih sirovina omogućila veća sigurnost u pogledu tvari ili predmeta koji se smatraju ili ne smatraju otpadom te kako bi se promicali ravnopravni uvjeti, važno je da države članice poduzmu prikladne mjere kako bi osigurale da se za otpad podvrgnut postupku uporabe smatra da je prestao biti otpad ako ispunjava sve uvjete postavljene u članku 6. stavku 1. Direktive 2008/98/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom. Takve mjere mogu uključivati donošenje zakona kojima se prenose ti uvjeti, popraćene postupcima za njihovu provedbu, kao što su uvođenje kriterija za prestanak statusa otpada koji ovise o materijalu i njegovoj primjeni, dokumentima sa smjernicama, odlukama u svakom pojedinačnom slučaju i drugim postupcima za ad hoc primjenu usklađenih uvjeta utvrđenih na razini Unije. Takve bi mjere trebale uključivati izvršne odredbe kako bi se provjerilo da je otpad, za koji se nakon postupka uporabe smatra da je prestao biti otpad, usklađen s pravom Unije o otpadu, kemikalijama i proizvodima, a posebno s davanjem prednosti tokovima otpada koji predstavljaju veći rizik za zdravlje ljudi i okoliš zbog prirode i količine tih tokova otpada, otpada koji podliježe inovativnim procesima uporabe ili oporabljeni otpad za daljnju uporabu u drugim državama članicama. Mjere mogu uključivati i utvrđivanje zahtjeva za subjekte koji provode uporabu otpada ili posjednike oporabljenih

⁽¹⁾ Odluka Komisije 2014/955/EU od 18. prosinca 2014. o izmjeni Odluke 2000/532/EZ o popisu otpada u skladu s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 370, 30.12.2014., str. 44.).

otpadnih materijala za dokazivanje usklađenosti s uvjetima utvrđenima u članku 6. stavku 1. Direktive 2008/98/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom. Kako bi se spriječila nezakonite pošiljke otpada i kako bi se podigla razina svijesti u državama članicama i među gospodarskim subjektima, pristupi država članica u pogledu prestanka statusa otpada trebali bi biti transparentniji, posebice u pogledu njihovih odluka u svakom pojedinačnom slučaju i rezultata provjere koju provode nadležna tijela, kao i konkretnih pitanja država članica i nadležnih tijela o određenim tokovima otpada. Donošenje konačne odluke o tome jesu li ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 5. ili u članku 6. Direktive 2008/98/EZ kako je izmijenjena ovom Direktivom isključiva je odgovornost država članica, a donosi se na temelju svih relevantnih informacija koje je dostavio posjednik materijala ili otpada.

- (18) Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti radi utvrđivanja detaljnih kriterija za primjenu prestanka statusa otpada. U tom kontekstu trebalo bi razmotriti posebne kriterije za prestanak statusa otpada, barem za skupine materijala, papir, gume i tekstil.
- (19) Primjenom pravila za nusproizvode i prestanak statusa otpada ne dovode se u pitanje druge odredbe prava Unije, posebice članak 28. i članak 50. stavci 4.a i 4.b Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ o pošiljkama otpada, zakonodavstvo o kemikalijama i zakonodavstvo o stavljanju određenih proizvoda na tržište. Prestanak statusa otpada moguće je postići samo ako tvari ili predmeti ispunjavaju relevantne zahtjeve koji se primjenjuju na proizvode. Pravila o prestanku statusa otpada mogu se utvrditi u zakonodavstvu o pojedinim proizvodima.
- (20) Države članice trebale bi poduzeti odgovarajuće mjere kako bi potaknule razvoj, proizvodnju, marketing i korištenje proizvoda i sastavnih dijelova koji su pogodni za višekratnu uporabu, koji sadržavaju reciklirane materijale i tehnički su trajni, mogu se popraviti, a kad postanu otpad, pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se olakšala ispravna provedba hijerarhije otpada i to bez dovođenja u pitanje slobodno kretanje robe na unutarnjem tržištu. Tim mjerama trebao bi se uzeti u obzir učinak proizvoda tijekom njihova cijelog životnog vijeka, hijerarhiju otpada i, gdje je to prikladno, potencijal za višestruko recikliranje.
- (21) Programi proširene odgovornosti proizvođača bitan su dio učinkovitog gospodarenja otpadom. Međutim, njihova učinkovitost i uspješnost znatno se razlikuju među državama članicama. Stoga je potrebno uspostaviti minimalne operativne zahtjeve za takve programe proširene odgovornosti proizvođača i razjasniti da se ti zahtjevi primjenjuju i na programe proširene odgovornosti proizvođača uspostavljene u skladu s drugim zakonodavnim aktima Unije, posebice direktivama 2000/53/EZ ⁽²⁾, 2006/66/EZ ⁽³⁾, 2012/19/EU ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća, kao dodatak zahtjevima već utvrđenima u njima, osim ako nije izričito drukčije naznačeno. Potrebno je razlikovati te opće minimalne zahtjeve koji se odnose na sve programe i one koji se primjenjuju samo na organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda. Osim ako države članice ne odluče drukčije, opći minimalni zahtjevi za programe proširene odgovornosti proizvođača ne primjenjuju se na programe koji ne odgovaraju definiciji programa proširene odgovornosti proizvođača.
- (22) Općim minimalnim zahtjevima trebali bi se smanjiti troškovi i povećati uspješnost, osigurati ravnopravni uvjeti, uključujući uvjete za mala i srednja poduzeća i poduzeća za e-trgovinu, te izbjeći prepreke za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Njima bi se trebalo doprinijeti i uključivanju troškova proizvoda na kraju vijeka uporabe u njihove cijene te poticanju proizvođača da više uzimaju u obzir mogućnosti recikliranja, ponovne uporabe, popravka i prisutnosti bilo kojih opasnih tvari pri dizajniranju proizvoda. Općenito, uvođenjem tih zahtjeva trebali bi se poboljšati upravljanje i transparentnost programa proširene odgovornosti proizvođača i

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.).

⁽³⁾ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).

smanjiti mogućnost sukoba interesa koji nastaju između organizacija koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda i subjekata za gospodarenje otpadom koje te organizacije angažiraju. Ti bi se zahtjevi trebali primjenjivati na nove i postojeće programe proširene odgovornosti proizvođača. Međutim, za prilagodbu strukture i postupaka postojećih programa proširene odgovornosti proizvođača novim zahtjevima nužno je prijelazno razdoblje.

- (23) Tijela javne vlasti igraju važnu ulogu u organizaciji skupljanja i obrade komunalnog otpada i povezanoj komunikaciji s građanima. Odredbe koje se odnose na financijsku odgovornost proizvođača proizvoda koja je uvedena kao dio općih minimalnih zahtjeva za programe proširene odgovornosti proizvođača trebale bi se primjenjivati ne dovodeći u pitanje nadležnost javnih tijela u pogledu skupljanja i obrade komunalnog otpada.
- (24) U slučajevima u kojima su tijela javne vlasti odgovorna za organizaciju operativnih aspekata gospodarenja otpadom od proizvoda koji podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača te bi usluge trebalo pružati na troškovno učinkovit način, a financijska odgovornost proizvođača proizvoda ne bi trebala prelaziti troškove potrebne za pružanje tih usluga. Te troškove potrebno je utvrditi na transparentan način uz sudjelovanje zainteresiranih dionika, uključujući proizvođače proizvoda, njihove organizacije i tijela javne vlasti.
- (25) Kako bi se osiguralo pravilno gospodarenje otpadom, ako su proizvođači proizvoda ili organizacije koje provode obveze proširene odgovornosti proizvođača u njihovo ime odgovorni za gospodarenje otpadom od proizvoda koje stavljaju na tržište, trebale bi osigurati kontinuitet usluge gospodarenja otpadom tijekom cijele godine, čak i ako su ispunjeni ciljevi koji se na njih primjenjuju. Isto tako ne bi trebali ograničiti te usluge u smislu zemljopisnog područja, proizvoda i materijala na područja u kojima je skupljanje i gospodarenje otpadom najisplativije.
- (26) Proizvođači proizvoda trebali bi pokrivati troškove potrebne za ispunjenje ciljeva gospodarenja otpadom i drugih ciljeva, uključujući sprečavanje nastanka otpada, definiranih za odgovarajući program proširene odgovornosti proizvođača. Ti se troškovi pod strogim uvjetima mogu podijeliti s izvornim proizvođačima ili distributerima otpada, u slučajevima u kojima je to potrebno kako bi se osiguralo pravilno gospodarenje otpadom i ekonomska održivost programa proširene odgovornosti proizvođača.
- (27) Komisija bi trebala usvojiti smjernice o modulaciji financijskih doprinosa proizvođača programima proširene odgovornosti proizvođača proizvoda kako bi državama članicama pomogla u provedbi ove Direktive radi olakšavanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta. Kako bi se osigurala usklađenost na unutarnjem tržištu, Komisija bi u tu svrhu trebala moći usvojiti usklađene kriterije u obliku provedbenih akata.
- (28) Ovlašteni zastupnici osnovani s ciljem ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača proizvoda mogu podlijeđati zahtjevima koji omogućuju državi članici na čijem teritoriju imaju poslovni nastan da prati i provjerava poštovanje tih obveza. Međutim, ti zahtjevi ne bi trebali nadilaziti zahtjeve koji se primjenjuju na proizvođače proizvoda i organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u njihovo ime s poslovnim nastanom u toj državi članici.
- (29) Sprečavanje nastanka otpada najučinkovitiji je način poboljšanja iskoristivosti resursa i smanjenja utjecaja otpada na okoliš. Stoga je važno da države članice poduzmu odgovarajuće mjere za sprečavanje nastanka otpada te da prate i procjenjuju napredak njihove provedbe. Kao dio tih mjera, države članice trebale bi olakšati inovativne modele proizvodnje, poslovanja i potrošnje kojima se smanjuje prisutnost opasnih tvari u materijalima i proizvodima, potiče povećanje životnog vijeka proizvoda i promiče ponovna uporaba, uključujući osnivanjem i podupiranjem mreža za ponovnu uporabu i popravak, kao što su one koje organiziraju poduzeća socijalne ekonomije, programa povrata pologa te povrata i ponovnog punjenja, kao i ponovne proizvodnje, preoblikovanja i, gdje je to prikladno, prenamjene proizvoda, kao i platforme za dijeljenje. Za osiguranje ujednačenog mjerenja cjelokupnog napretka u provedbi mjera za sprečavanje nastanka otpada trebalo bi utvrditi zajedničke pokazatelje i ciljeve.

- (30) Promicanje održivosti u proizvodnji i potrošnji može značajno doprinijeti sprečavanju nastanka otpada. Države članice trebale bi poduzeti korake kako bi potrošači postali svjesni tog doprinosa i kako bi ih se potaknulo na aktivnije sudjelovanje s ciljem poboljšanja iskoristivosti resursa. Mjere za smanjenje nastanka otpada država članica trebale bi uključivati neprestanu komunikaciju i provođenje obrazovnih inicijativa s ciljem podizanja razine svijesti o problemima koji okružuju sprečavanje nastanka otpada i odbacivanje smeća u okoliš i mogu uključivati korištenje programa povrata pologa, utvrđivanje kvantitativnih ciljeva i, prema potrebi, davanje odgovarajućih ekonomskih poticaja proizvođačima.
- (31) Države članice trebale bi poduzeti mjere za promicanje sprečavanja i smanjenja otpada od hrane u skladu s Programom za održivi razvoj do 2030. koji je donijela Opća skupština Ujedinjenih naroda (UN) 25. rujna 2015., a posebno njegov cilj da se do 2030. otpad od hrane po glavi stanovnika na maloprodajnoj i potrošačkoj razini i gubitak hrane u proizvodnim i opskrbnim lancima, uključujući gubitke nakon žetve, smanji na pola. Tim bi se mjerama trebalo nastojati spriječiti i smanjiti nastanak otpada od hrane u primarnoj proizvodnji, u preradi i proizvodnji, u maloprodaji i ostaloj distribuciji hrane, u restoranima i na mjestima na kojima se poslužuje hrana te u kućanstvima. Kako bi doprinijele ostvarivanju UN-ova cilja održivog razvoja i osigurale da su na putu ka njegovom ostvarenju, države članice trebale bi težiti postizanju indikativnog cilja smanjenja otpada od hrane na razini Unije od 30 % do 2025. i 50 % do 2030. Uzimajući u obzir koristi od sprečavanja nastanka otpada od hrane za okoliš, društvo i gospodarstvo, države članice trebale bi uspostaviti posebne mjere za sprečavanje nastanka otpada od hrane, uključujući kampanje za podizanje razine svijesti o mogućim načinima smanjivanja količine otpada od hrane u svojim programima sprečavanja nastanka otpada. Države članice trebale bi mjeriti napredak postignut u smanjenju otpada od hrane. Radi mjerenja tog napretka i lakše razmjene dobre prakse diljem Unije među državama članicama i među subjektima u prehrambenoj industriji, potrebno je uspostaviti zajedničku metodologiju takvog mjerenja. Na temelju tih metodologija izvješće o razinama otpada od hrane trebalo bi podnositi jedanput godišnje.
- (32) Kako bi se spriječio nastanak otpada od hrane, države članice trebale bi osigurati poticaje za skupljanje neprodanih prehrambenih proizvoda u svim fazama lanca opskrbe hranom te za njihovu sigurnu preraspodjelu, uključujući dobrotvornim organizacijama. Trebala bi se isto tako povećati razina potrošačke svijesti o značenju datuma „upotrijebiti do” i „najbolje upotrijebiti do” kako bi se smanjio otpad od hrane.
- (33) Smeće, bilo to u gradovima, na selu, u rijekama i moru ili drugdje, izravno i neizravno negativno utječe na okoliš i dobrobit građana i gospodarstvo, a troškovi čišćenja nepotrebno su gospodarsko opterećenje za društvo. Države članice trebale bi poduzeti mjere usmjerene na sprečavanje svih vrsta ostavljanja ili divljeg odlaganja otpada, nekontroliranog gospodarenja otpadom ili drugih oblika odbacivanja otpada. Države članice također bi trebale poduzeti mjere za čišćenje smeća prisutnog u okolišu, bez obzira na njegovo podrijetlo ili veličinu i bez obzira na to je li odbačeno namjerno ili zbog nemara. Mjere za sprečavanje i smanjivanje smeća od proizvoda koji su glavni izvori smeća u prirodi i morskom okolišu mogle bi obuhvaćati, među ostalim, poboljšanje infrastrukture i praksi za gospodarenje otpadom, gospodarske instrumente i kampanje za podizanje svijesti. Pri razmatranju mjera koje imaju ograničavajuće učinke na trgovinu unutar Unije države članice trebale bi moći dokazati da je predmetna mjera prikladna za ostvarenje cilja sprečavanja i smanjivanja smeća u prirodi i morskom okolišu, da ne prelazi ono što je nužno za ostvarenje tog cilja i da ne predstavlja sredstvo proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničavanja trgovine među državama članicama.
- (34) Napore u borbi protiv smeća trebali bi podijeliti nadležna tijela, proizvođači i potrošači. Potrošače bi trebalo poticati da promijene svoje ponašanje, među ostalim putem obrazovanja i podizanja svijesti, a proizvođači bi trebali promicati održivo gospodarenje nakon isteka vijeka trajanja njihovih proizvoda.
- (35) Smeće u morskom okolišu posebno je gorući problem te bi države članice trebale usvojiti mjere za zaustavljanje nastanka morskog smeća u Uniji i time doprinijeti ostvarenju cilja Programa za održivi razvoj do 2030., koji je 25. rujna 2015. donijela Opća skupština UN-a, kako bi se do 2025. spriječilo i značajno smanjilo onečišćenje mora svih vrsta, posebice kao posljedica aktivnosti na kopnu, uključujući onečišćenje morskim otpadom i hranjivim tvarima. Budući da je morsko smeće, posebice plastični otpad, u velikom dijelu posljedica aktivnosti na kopnu i posljedica loših praksi i infrastrukture za gospodarenje krutim otpadom, smeća koje odbacuju građani i slabe osviještenosti javnosti, potrebno je utvrditi posebne mjere u programima sprečavanja nastanka otpada i planovima gospodarenja otpadom. Te mjere trebale bi doprinijeti ostvarenju cilja „dobrog stanja okoliša” morskog okoliša do

2020. kako je utvrđeno u Direktivi 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. U skladu s tom direktivom od država članica zahtijeva se uspostava posebnih strategija i mjera, te njihovo ažuriranje svakih šest godina. Isto su tako obvezne, počevši od 2018., redovito podnositi izvješće o napretku postignutom u održavanju ili postizanju cilja dobrog stanja okoliša. Mjere za rješavanje problema smeća u Direktivi 2008/98/EZ stoga bi trebale biti usklađene s mjerama koje su potrebne u sklopu Direktive 2008/56/EZ i Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

- (36) Neke su sirovine izrazito važne za gospodarstvo Unije, a njihova je nabava povezana s visokim rizikom. Radi osiguravanja nabave tih sirovina i u skladu s Inicijativom za sirovine koju je Komisija uspostavila svojom Komunikacijom od 4. studenoga 2008. o „Inicijativi za sirovine - ispunjavanje naših ključnih potreba za rastom i radnim mjestima u Europi” te općenitim i konkretnim ciljevima Europskog partnerstva za inovacije u području sirovina, države članice trebale bi poduzeti mjere kojima se promiče ponovna uporaba proizvoda koji predstavljaju glavne izvore ključnih sirovina kako bi se spriječio da ti materijali postanu otpad. U tom kontekstu, Komisija je utvrdila popis takvih sirovina za Uniju u svojoj Komunikaciji od 13. rujna 2017. o „popisu ključnih sirovina za EU u 2017.” te taj popis podliježe redovitom preispitivanju.
- (37) Radi daljnje potpore učinkovitoj provedbi Inicijative za sirovine države članice trebale bi također poduzeti mjere za što bolje gospodarenje otpadom koji sadržava značajne količine ključnih sirovina, uzimajući u obzir ekonomsku i tehnološku izvedivost te prednosti za okoliš i zdravlje. One bi u svoje planove gospodarenja otpadom trebale uključiti i mjere za skupljanje, razvrstavanje i uporabu otpada koji sadržava znatne količine tih sirovina koje su primjerene na nacionalnoj razini. Mjere bi trebalo uvrstiti u planove gospodarenja otpadom pri prvom ažuriranju nakon stupanja na snagu ove Direktive. Komisija bi trebala pružiti informacije o relevantnim skupinama proizvoda i tokovima otpada na razini Unije. Pružanje tih informacija, međutim, države članice ne sprečava u poduzimanju mjera za ostale sirovine koje smatraju važnima za svoja nacionalna gospodarstva.
- (38) Kada proizvodi, materijali i tvari postanu otpad, zbog prisutnosti opasnih tvari taj otpad može biti neprikladan za recikliranje ili proizvodnju visokokvalitetnih sekundarnih sirovina. Stoga je u skladu sa Sedmim programom djelovanja za okoliš, u kojem se predlaže razvoj ciklusa netoksičnih materijala potrebno promicati mjere za smanjivanje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, uključujući reciklirane materijale, i osigurati priopćavanje dovoljno informacija o prisutnosti opasnih tvari, a prije svega posebno zabrinjavajućih tvari, tijekom cijelog životnog vijeka proizvoda i materijala. Kako bi se postigli ti ciljevi potrebno je poboljšati usklađenost unutar prava Unije koje se odnosi na otpad, kemikalije i proizvode te dati Europskoj agenciji za kemikalije ulogu kojom će se osigurati da informacije o prisutnosti posebno zabrinjavajućih tvari budu dostupne tijekom cijelog životnog vijeka proizvoda i materijala, uključujući u fazi otpada.
- (39) Poboljšanje uporabe resursa moglo bi dovesti do velikih neto ušteda za poduzeća, tijela javne vlasti i potrošače u Uniji te istodobno smanjiti ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova. Stoga bi Komisija do kraja 2018. trebala predložiti glavni pokazatelj i popis potpokazatelja iskoristivosti resursa kako bi se nadgledao napredak u povećavanju iskoristivosti resursa na razini Unije.
- (40) Poticanjem održivog biogospodarstva može se doprinijeti smanjenju ovisnosti Unije o uvoznim sirovinama. Proizvodi od bioloških sirovina koji se mogu reciklirati te biorazgradivi proizvodi koji se mogu kompostirati mogli bi stoga predstavljati priliku za poticanje daljnjeg istraživanja i inovacija te zamjenu sirovina dobivenih uporabom fosilnih goriva sirovinama iz obnovljivih izvora.
- (41) Kako bi se izbjegla obrada otpada kojom se resursi zadržavaju na nižim razinama hijerarhije otpada, povećala stopa ponovne uporabe i recikliranja, kako bi se omogućilo visokokvalitetno recikliranje i povećalo korištenje kvalitetnih sekundarnih sirovina, države članice trebale bi osigurati poboljšanu usklađenost s obvezom odvojenog skupljanja otpada, kako je utvrđeno u članku 10. stavku 2. i članku 11. stavku 1. Direktive 2008/98/EZ, uključujući obvezu odvojenog skupljanja barem papirnog, metalnog, plastičnog i staklenog otpada, koju su

⁽¹⁾ Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).

⁽²⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

države članice trebale ispuniti do 2015., te bi trebalo uvesti odvojeno skupljanje biootpada, opasnog otpada koji nastane u kućanstvima i tekstilnog otpada. Gdje je to prikladno, opasni biootpad i ambalažni otpad koji sadržavaju opasne tvari trebali bi podlijegati posebnim zahtjevima za skupljanje.

- (42) Odvojeno skupljanje moglo bi se ostvariti skupljanjem od vrata do vrata, sustavima za skupljanje i zaprimanje i drugim programima skupljanja. Iako obveza odvojenog skupljanja otpada zahtijeva da se otpad drži odvojenim prema vrsti i prirodi, trebalo bi biti moguće zajednički skupljati određene vrste otpada, pod uvjetom da to ne sprečava visokokvalitetno recikliranje ili druge postupke uporabe u skladu s hijerarhijom otpada. Državama članicama također bi trebalo biti dopušteno odstupanje od opće obveze odvojenog skupljanja otpada u drugim propisno opravdanim slučajevima, primjerice ako odvojeno skupljanje posebnih tokova otpada u zabačenim i rijetko naseljenim područjima uzrokuje negativne utjecaje na okoliš koji nadilaze dobrobiti za okoliš ili podrazumijeva nerazmjerne financijske troškove. Prilikom procjene svih slučajeva u kojima financijski troškovi mogu biti nerazmjerni, države članice trebale bi uzeti u obzir ukupnu gospodarsku korist odvojenog skupljanja, uključujući korist od izbjegnutih izravnih troškova i troškova štetnih učinaka na okoliš i zdravlje povezanih sa skupljanjem i obradom miješanog otpada, prihode od prodaje sekundarnih sirovina i mogućnost razvoja tržišta za takve materijale, kao i doprinose proizvođača otpada i proizvođača proizvoda, što može dodatno povećati troškovnu učinkovitost sustava gospodarenja otpadom.
- (43) Ciljeve za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada trebalo bi povećati radi ostvarivanja znatnih koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo te radi bržeg prelaska na kružno gospodarstvo.
- (44) Postupnim povećanjem postojećih ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada trebalo bi osigurati da gospodarski vrijedni otpadni materijali budu učinkovito pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani, osiguravajući istodobno visoku razinu zaštite zdravlja ljudi i okoliša te da se gospodarski vrijedni materijali pronađeni u otpadu vraćaju u europsko gospodarstvo, čime se unaprijeđuju Inicijativa za sirovine i stvaranje kružnog gospodarstva.
- (45) Među državama članicama postoje velike razlike u uspješnosti gospodarenja otpadom, posebno u pogledu recikliranja komunalnog otpada. Kako bi se uzele u obzir navedene razlike, onim državama članicama koje su u 2013. prema podacima dostavljenima u okviru zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata pripremale za ponovnu uporabu i reciklirale manje od 20 % svojeg komunalnog otpada ili su odložile više od 60 % svojeg komunalnog otpada trebalo bi dozvoliti da odluče produžiti rok za usklađivanje s ciljevima za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje utvrđenima za 2025., 2030. i 2035. S obzirom na prosječan napredak tih država članica u proteklih 15 godina, one bi za postizanje navedenih ciljeva trebale svoje kapacitete recikliranja pojačati znatno iznad prosjeka. Kako bi se osigurali kontinuiran napredak prema ostvarenju ciljeva i pravodobno uklanjanje razlika u provedbi, države članice koje iskoriste dodatno vrijeme trebale bi postići srednjoročne ciljeve i izraditi plan provedbe koji se temelji na detaljnim kriterijima.
- (46) Radi osiguranja pouzdanosti podataka važno je preciznije utvrditi pravila prema kojima bi države članice trebale izvješćivati o učinkovito recikliranom otpadu i otpadu pripremljenom za ponovnu uporabu koji se može računati kao napredak u ostvarenju ciljeva. Izračun ciljeva za recikliranje trebao bi se temeljiti na masi komunalnog otpada koji ulazi u postupak recikliranja. U pravilu bi se mjerenje mase komunalnog otpada koji se računa kao recikliran trebalo obavljati na mjestu gdje komunalni otpad ulazi u recikliranje. Unatoč tome, s ciljem ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama bi, u skladu sa strogim uvjetima i odstupajući od općeg pravila, trebalo dopustiti da utvrde masu komunalnog otpada recikliranog na temelju mjerenja izlaznih količina iz bilo kojeg postupka razvrstavanja. Gubitci materijala do kojih dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja, primjerice zbog razvrstavanja ili drugih pripremnih postupaka, ne bi trebali biti uključeni u količine otpada koji se prijavljuje kao recikliran. Ti se gubitci mogu se utvrditi na temelju elektroničkih registara, tehničke specifikacije, detaljnih pravila za izračunavanje prosječne stope gubitka za različite tokove otpada ili drugih istovrijednih mjera. Države članice trebale bi prijavljivati takve mjere u izvješćima o provjeri kvalitete uz podatke o recikliranju otpada koje dostavljaju Komisiji. Prosječne stope gubitka po mogućnosti treba utvrditi na razini pojedinačnih postrojenja

za razvrstavanje te bi trebale biti povezane s različitim glavnim vrstama otpada, različitim izvorima (kao što su otpad iz kućanstava ili trgovački otpad), različitim sustavima skupljanja i različitim vrsta postupaka razvrstavanja. Prosječne stope gubitka trebale bi se uporabljivati samo u slučajevima u kojima nema drugih pouzdanih podataka, posebno u kontekstu pošiljki i izvoza otpada. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizičke ili kemijske promjene koji su svojstveni postupku recikliranja, u kojemu se otpadni materijal stvarno prerađuje u proizvode, materijale ili tvari, ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

- (47) Usklađivanjem definicija sadržanih u Direktivi 94/62/EZ ⁽¹⁾, Direktivi 2000/53/EZ, Direktivi 2006/66/EZ, Direktivi 2008/98/EZ i Direktivi 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća, odredba u članku 6. Direktive 2008/98/EZ o tome da se otpad koji prestaje biti otpad radi ispunjavanja ciljeva za uporabu i za recikliranje smatra otpadom utvrđena u ovoj Direktivi više nije potrebna. Materijali koji prestaju biti otpad zbog uporabe ili recikliranja utiču na ostvarivanje odgovarajućih ciljeva za uporabu ili za recikliranje koji su utvrđeni u tim direktivama u skladu s primjenjivim metodama izračuna. Kada otpadni materijal prestane biti otpad kao rezultat pripremnog postupka prije nego što stvarno bude prerađen, takvi materijali mogu se uračunati kao reciklirani pod uvjetom da su namijenjeni za daljnju prerađu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Materijali koji se prestaju smatrati otpadom i koji se uporabljaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se nasipavaju ili zbrinjavaju, ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada koja nije priprema za ponovnu uporabu i recikliranje, ne bi se smjeli uračunavati za ostvarivanje ciljeva za recikliranje.
- (48) Ako se izračun stope recikliranja primjenjuje na aerobnu ili anaerobnu obradu biorazgradivog otpada, količina otpada koja uđe u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao recikliranje ako se takvom obradom dobiva izlazni proizvod koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Iako je izlazni proizvod takvih postupaka najčešće kompost ili digestat, ostali izlazni proizvodi također se mogu uzeti u obzir, pod uvjetom da sadržavaju usporedive količine recikliranog sadržaja u odnosu na količinu obrađenog biorazgradivog otpada. U drugim slučajevima, u skladu s definicijom recikliranja, prerađa biorazgradivog otpada u materijale koji se uporabljaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se zbrinjavaju, ili su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a koji nije priprema za ponovnu uporabu i recikliranje, ne bi se smjela uračunavati za ostvarivanje ciljeva za recikliranje.
- (49) Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje, države članice trebale bi moći uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja komunalnog otpada. Kako bi se osiguralo ujednačeno izračunavanje navedenih podataka, Komisija bi trebala donijeti detaljna pravila za kriterije kvalitete za reciklirane metale te za izračun, provjeru i dostavu podataka.
- (50) U slučaju izvoza otpada iz Unije radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranje, države članice trebale bi se zaista koristiti ovlastima za inspekcijski nadzor iz članka 50. stavka 4.c Uredbe (EZ) br. 1013/2006 kako bi zahtijevale dokumentirane dokaze za utvrđivanje je li pošiljka namijenjena postupcima uporabe koji su u skladu s člankom 49. te Uredbe te gospodari li se njome na način prihvatljiv za okoliš u postrojenju koje posluje u skladu s normama za zaštitu zdravlja ljudi i okoliša koje u širem smislu odgovaraju normama utvrđenima u zakonodavstvu Unije. Pri provedbi te zadaće države članice mogle bi surađivati s drugim relevantnim akterima, kao što su nadležna tijela u zemlji odredišta, neovisna treća tijela za verifikaciju ili organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda osnovane u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, koji mogu provoditi fizičke i ostale provjere objekata u trećim zemljama. U izvješću o provjeri kvalitete koje se prilaže podatcima o ostvarivanju ciljeva države članice trebale bi izvijestiti o mjerama za provedbu obveze kako bi se osiguralo da se otpad izvezen iz Unije obrađuje u uvjetima približno jednakim onima koji se zahtijevaju mjerodavnim okolišnim pravom Unije.
- (51) Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba ove Direktive te kako bi se predvidjeli bilo kakvi nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav izvješća o ranom upozoravanju kojim bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za ispunjenje ciljeva.
- (52) Industrijski otpad, neki dijelovi trgovačkog otpada i otpad od industrije vađenja minerala iznimno su raznoliki u smislu sastava i obujma te se znatno razlikuju ovisno o gospodarskoj strukturi države članice, strukturi industrije ili trgovačkog sektora koji stvaraju otpad i gustoći industrije ili trgovine na određenom zemljopisnom području. Stoga je za većinu industrijskog otpada i otpada od industrije vađenja minerala prikladno rješenje bio pristup usmjeren na industriju u okviru kojeg se za rješavanje specifičnih pitanja koja se odnose na gospodarenje pojedinom vrstom

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).

otpada uporabljaju referentni dokumenti o najboljim raspoloživim tehnikama i slični instrumenti. Međutim, industrijski i trgovački ambalažni otpad i dalje bi trebali biti obuhvaćeni zahtjevima direktivâ 94/62/EZ i 2008/98/EZ, uključujući njihova poboljšanja. S ciljem daljnjeg istraživanja mogućnosti za povećanje pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje trgovačkog otpada, neopasnog industrijskog otpada i drugih ključnih tokova otpada, Komisija bi trebala razmotriti mogućnost postavljanja ciljeva za gospodarenje tim tokovima otpada.

- (53) Kako bi se osiguralo da ciljevi prava Unije koje se odnosi na gospodarenje otpadom i dalje budu ispunjeni, važno je da Komisija revidira postupke zbrinjavanja navedene u Prilogu I. Direktivi 2008/98/EZ. Ta revizija trebala bi se provoditi u kontekstu članka 13. te Direktive uzimajući u obzir relevantne informacije, kao što su zbivanja na međunarodnoj razini, a posebno u odnosu na Baselsku konvenciju od 22. ožujka 1989. o nadzoru prekograničnog prometa opasnog otpada i njegovu odlaganju ⁽¹⁾.
- (54) Opasni otpad nastao u kućanstvima kao što je opasni otpad od boja, lakova, otapala ili sredstava za čišćenje proizvoda isto bi se tako trebao odvojeno skupljati kako bi se izbjegla kontaminacija komunalnog otpada opasnim frakcijama otpada koje bi mogle smanjiti kvalitetu recikliranja i kako bi se osiguralo gospodarenje takvim opasnim otpadom prihvatljivo za okoliš. U tom smislu posebne obveze skupljanja već postoje za otpadne električne i elektroničke uređaje te otpadne baterije i akumulatore nastale u kućanstvima.
- (55) Odvojeno skupljanje otpadnih ulja i sprečavanje njihova miješanja s drugim vrstama otpada ili tvari nužno je kako bi se osiguralo da njihova obrada daje najbolji ukupni rezultat za okoliš. Pri obradi otpadnih ulja treba dati prednost regeneraciji ili, alternativno, drugim postupcima recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji rezultat za okoliš od regeneracije. S ciljem daljnjeg poboljšanja gospodarenja otpadnim uljima, Komisija treba razmotriti i, ako je potrebno, predložiti mjere za poboljšanje obrade otpadnih ulja, uključujući kvantitativne ciljeve za njihovu regeneraciju. Tijekom te revizije treba obratiti pažnju na mogućnosti obrade u pogledu regeneracije otpadnih ulja, kao i kvalitete te krajnje uporabe regeneriranih i recikliranih proizvoda.
- (56) Kako bi se izbjegla obrada otpada kojom se resursi zadržavaju na nižim razinama hijerarhije otpada, kako bi se omogućilo visokokvalitetno recikliranje i povećalo korištenje kvalitetnih sekundarnih sirovina, države članice bi trebale osigurati da se biootpad odvojeno skuplja i prolazi postupak recikliranja tako da poslije ispunjava visoku razinu zaštite okoliša i da konačni proizvod ispunjava relevantne standarde visoke kvalitete.
- (57) Ovom se Direktivom utvrđuju dugoročni ciljevi Unije za gospodarenje otpadom te se gospodarskim subjektima i državama članicama daju jasne smjernice za ulaganja potrebna za postizanje tih ciljeva. Države članice bi pri izradi nacionalnih planova gospodarenja otpadom i planiranja ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom trebale ocijeniti i uzeti u obzir potrebna ulaganja i druga financijska sredstva, uključujući za lokalna tijela. Ta bi ocjena trebala biti uključena u plan gospodarenja otpadom ili druge strateške dokumente. U tom kontekstu države članice bi se trebale razborito koristiti ulaganjima, uključujući putem fondova Unije promicanjem sprečavanja nastanka otpada, uključujući njegovu ponovnu uporabu, pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje, u skladu s hijerarhijom otpada. Komisija bi za ispunjenje zahtjeva ove Direktive u skladu s hijerarhijom otpada i za poticanje tehnoloških inovacija i gospodarenje otpadom trebala pomagati nadležnim tijelima u razvijanju učinkovitog financijskog okvira, uključujući, prema potrebi, korištenjem fondova Unije.
- (58) Pravilno gospodarenje opasnim otpadom i dalje predstavlja problem unutar Unije, a dio podataka o njegovoj obradi nedostaje. Stoga je potrebno poboljšati evidentiranje i mehanizme praćenja uspostavom elektroničkih registara za opasni otpad u državama članicama. Prikupljanje elektroničkih podataka trebalo bi prema potrebi proširiti na ostale vrste otpada kako bi se pojednostavnilo vođenje evidencije za poduzeća i uprave te poboljšao nadzor tokova otpada u Uniji.
- (59) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrđivanje usklađenosti ili osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvaraju nepotrebna administrativna opterećenja. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća. Umjesto toga, praćenje usklađenosti trebalo bi se temeljiti isključivo na podatcima koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.

⁽¹⁾ SL L 39, 16.2.1993., str. 3.

- (60) Podatci koje države članice dostavljaju Komisiji neophodni su za procjenu usklađenosti država članica s pravom Unije o otpadu. Uvođenjem jedinstvene točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o provjeri kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost podataka. Stoga bi države članice pri izvješćivanju o ostvarenju ciljeva utvrđenih u zakonodavnim aktima Unije o otpadu trebale primjenjivati najnovija pravila koja je osmislila Komisija i metodologiju koju su osmislila odnosna nacionalna nadležna tijela zadužena za provedbu ove Direktive.
- (61) Kako bi se olakšali odgovarajuće tumačenje i provedba zahtjeva utvrđenih u Direktivi 2008/98/EZ, potrebno je razviti i periodično preispitivati smjernice u vezi s tim zahtjevima te osigurati razmjenu informacija i dijeljenje najboljih praksi među državama članicama o praktičnoj primjeni i provedbi tih zahtjeva. Te smjernice, razmjena informacija i dijeljenje najboljih praksi trebali bi, među ostalim, olakšati zajedničko razumijevanje i praktičnu primjenu definicija „otpada”, uključujući izraz „odbaciti”, te bi se u njima trebali uzeti u obzir kružni poslovni modeli u kojima se, primjerice, tvar ili predmet prenose od jednog do drugog korisnika bez namjere odbacivanja.
- (62) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 2008/98/EZ, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavaka 1. i 4., članka 38. stavaka 2. i 3. te direktive, kako su izmijenjeni ovom Direktivom. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, među ostalim i na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (63) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 2008/98/EZ, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti u pogledu njezina članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 8. stavka 5., članka 9. stavka 7., članka 11.a stavka 9., članka 33. stavka 2., članka 35. stavka 5. i članka 37. stavka 7., kako su izmijenjeni ovom Direktivom. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (64) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, tj. poboljšati gospodarenje otpadom u Uniji i time doprinijeti zaštiti, očuvanju i poboljšanju kvalitete okoliša, zdravlju oceana i sigurnosti plodova mora smanjenjem smeća odbačenog u morski okoliš te razboritoj i racionalnoj uporabi prirodnih resursa diljem Unije ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka mjera oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (65) Direktivu 2008/98/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (66) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima ⁽³⁾, države članice obvezale su se da će u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje priložiti jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova Direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Za ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom.
- (67) Ova je Direktiva usvojena uzimajući u obzir obveze utvrđene u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016., a trebalo bi je provesti i primijeniti u skladu sa smjernicama iz tog sporazuma,

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽³⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene

Direktiva 2008/98/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

Predmet i područje primjene

Ovom se Direktivom utvrđuju mjere za zaštitu okoliša i zdravlja ljudi sprečavanjem ili smanjenjem nastanka otpada, štetnih učinaka nastanka otpada i njegovim gospodarenjem, smanjenjem ukupnog utjecaja uporabe resursa i povećanjem učinkovitosti takve uporabe, što je ključno za prijelaz na kružno gospodarstvo i osiguravanje dugoročne konkurentnosti Unije.”;

2. u članku 2. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(e) tvari koje su namijenjene uporabi kao krmiva kako su definirana u članku 3. stavku 2. točki (g) Uredbe (EZ) 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (*) i ne sastoje se od nusproizvoda životinjskog podrijetla niti ih sadržavaju.

(*) Uredba (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009., str. 1.).”;

3. članak 3. mijenja se kako slijedi:

- (a) umeću se sljedeće točke:

„2.a „neopasni otpad” znači otpad koji nije obuhvaćen točkom 2.;

2.b „komunalni otpad” znači:

(a) miješani otpad i odvojeno skupljeni otpad iz kućanstava, uključujući papir i karton, staklo, metale, plastiku, biootpad, drvo, tekstil, ambalažu, otpadnu električnu i elektroničku opremu, otpadne baterije i akumulatore te glomazni otpad, uključujući madrace i namještaj;

(b) miješani otpad i odvojeno skupljeni otpad iz ostalih izvora, kada je takav otpad po prirodi i sastavu sličan otpadu iz kućanstava;

Komunalni otpad ne uključuje otpad iz proizvodnje, poljoprivrede, šumarstva, ribarstva, septičkih jama i kanalizacijske mreže i pročišćavanja otpadnih voda, uključujući kanalizacijski mulj, otpadna vozila ili građevinski otpad.

Tom definicijom ne dovodi se u pitanje raspodjela odgovornosti za gospodarenje otpadom između javnih i privatnih subjekata;

2.c „građevinski otpad” znači otpad nastao iz aktivnosti građenja i rušenja;”;

- (b) točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. „biootpad” znači biorazgradivi otpad iz vrtova i parkova, hrana i kuhinjski otpad iz kućanstava, ureda, restorana, veleprodaje, kantina, ugostiteljskih i maloprodajnih objekata i sličan otpad iz proizvodnje prehrambenih proizvoda;”;

(c) umeće se sljedeća točka:

„4.a „otpad od hrane” znači sva hrana kako je definirana u članku 2. Uredbe (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća (*) koja je postala otpad;

(*) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.);

(d) točka 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. „gospodarenje otpadom” znači skupljanje, prijevoz, uporaba (uključujući razvrstavanje) i zbrinjavanje otpada, uključujući nadzor nad tim postupcima i naknadno održavanje lokacija zbrinjavanja, a obuhvaća i radnje koje poduzimaju trgovac ili posrednik;”;

(e) u točki 12. podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) sadržaj opasnih tvari u materijalima i proizvodima;”;

(f) umeće se sljedeća točka:

„15.a „materijalna uporaba” znači svaki postupak uporabe, isključujući energetska uporabu i preradu u materijale koji će se uporabljivati kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije; uključuje, među ostalim, pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i nasipavanje;”;

(g) umeće se sljedeća točka:

„17.a „nasipavanje” znači svaki postupak uporabe pri kojima se odgovarajući neopasan otpad upotrebljuje za potrebe sanacije otkopanih prostora ili u tehničke svrhe pri uređenju krajolika. Otpad koji se upotrebljuje za nasipavanje mora zamijeniti materijale koji nisu otpad, odgovarati prethodno navedenim svrhama i biti ograničen na količinu koja je strogo potrebna za postizanje tih svrha;”;

(h) dodaje se sljedeća točka:

„21. „program proširene odgovornosti proizvođača” znači skup mjera koje poduzimaju države članice kako bi osigurale da proizvođači proizvoda snose financijsku odgovornost ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda.”;

4. u članku 4. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Države članice primjenjuju ekonomske instrumente i druge mjere kako bi potaknule na primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a ili drugih prikladnih instrumenata i mjera.”;

5. članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se tvar ili predmet koji nastaje kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta ne smatra otpadom, već nusproizvodom ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija može donositi provedbene akte radi utvrđivanja detaljnih kriterija za ujednačenu primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene tvari ili predmete.

Tim se detaljnim kriterijima osigurava visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi te razboritog i racionalnog korištenja prirodnih resursa.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2. Prilikom usvajanja tih provedbenih akata, Komisija od svih kriterija koje su države članice donijele u skladu sa stavkom 3. ovog članka kao početnu točku uzima najstrože kriterije i kriterije koji najviše štite okoliš te u razvijanju detaljnih kriterija daje prednost ponovljivim praksama industrijske simbioze.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„3. Ako na razini Unije ne postoje kriteriji iz stavka 2., države članice mogu utvrditi detaljne kriterije za primjenu uvjeta iz stavka 1. na konkretne tvari ili predmete.

Države članice obavješćuju Komisiju o tim detaljnim kriterijima u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća (*) ako se to zahtijeva tom Direktivom.

(*) Direktiva (EU) 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 241, 17.9.2015., str. 1.).“;

6. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio i točka (a) zamjenjuju se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju prikladne mjere kako bi osigurale da se otpad koji je bio podvrgnut recikliranju ili drugom postupku oporabe prestane smatrati otpadom ako ispunjava sljedeće uvjete:

(a) tvar ili predmet uporabljivat će se za posebne namjene;“;

ii. drugi podstavak briše se;

(b) stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Komisija prati razvoj nacionalnih kriterija u državama članicama i procjenjuje je li na toj osnovi potrebno razviti kriterije za prestanak statusa otpada na razini Unije. S tim ciljem i gdje je to prikladno Komisija donosi provedbene akte radi utvrđivanja detaljnih kriterija za ujednačenu primjenu uvjeta utvrđenih stavkom 1. na određene vrste otpada.

Tim se detaljnim kriterijima osigurava visoka razina zaštite okoliša i zdravlja ljudi te olakšava razborito i racionalno korištenje prirodnih resursa. Ti kriteriji uključuju:

(a) dopustivi ulazni otpadni materijal za postupak oporabe;

(b) dozvoljene postupke i tehnike obrade;

(c) kriterije kvalitete za materijale koji prestaju biti otpad kao rezultat postupka oporabe u skladu s primjenjivim standardima za proizvode, uključujući granične vrijednosti za onečišćujuće tvari, gdje je to potrebno;

(d) zahtjeve za sustave gospodarenja da pokažu usklađenost s kriterijima za prestanak statusa otpada, uključujući zahtjeve za kontrolu kvalitete i unutarnji nadzor te akreditaciju, gdje je to prikladno; i

(e) zahtjev za izjavu o sukladnosti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

Prilikom usvajanja tih provedbenih akata Komisija uzima u obzir odgovarajuće kriterije koje su države članice uspostavile u skladu sa stavkom 3. te kao početnu točku od tih kriterija uzima najstrože kriterije i kriterije koji najviše štite okoliš.

3. Ako na razini Unije nisu određeni kriteriji u skladu sa stavkom 2., države članice mogu utvrditi detaljne kriterije za primjenu uvjeta iz stavka 1. na određene vrste otpada. Tim se detaljnim kriterijima uzimaju u obzir svi mogući štetni učinci tvari ili predmeta na okoliš i zdravlje ljudi te oni moraju zadovoljavati zahtjeve iz stavka 2. točaka od (a) do (e).

Države članice obavješćuju Komisiju o tim kriterijima u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535 ako se to zahtijeva tom Direktivom.

4. Ako kriteriji nisu određeni bilo na razini Unije ili na nacionalnoj razini u skladu sa stavkom 2. ili 3., država članica može odlučiti za svaki pojedinačni slučaj, ili poduzeti odgovarajuće mjere da provjeri, je li određeni otpad prestao biti otpad na temelju uvjeta stavka 1. i, gdje je to potrebno, uzimajući u obzir zahtjeve utvrđene u stavku 2. točkama od (a) do (e) te granične vrijednosti za onečišćujuće tvari i sve moguće štetne posljedice za okoliš i zdravlje ljudi. Takve odluke za svaki pojedinačni slučaj nije potrebno prijavljivati Komisiji u skladu s Direktivom (EU) 2015/1535.

Države članice mogu informacije o odlukama za pojedinačne slučajeve i o rezultatima provjere koju provode nadležna tijela učiniti javno dostupnima elektroničkim sredstvima.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„5. Fizička ili pravna osoba koja:

(a) prvi put koristi materijal koji je prestao biti otpad i nije stavljen na tržište; ili

(b) stavi materijal na tržište prvi put nakon što je prestao biti otpad,

osigurava da taj materijal ispunjava relevantne zahtjeve u skladu sa zakonodavstvom o kemikalijama i proizvodima. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. moraju biti ispunjeni prije nego što se zakonodavstvo o kemikalijama i proizvodima počne primjenjivati na materijal koji je prestao biti otpad.”;

7. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva se rečenica zamjenjuje sljedećom:

„1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi nadopunjavanja ove Direktive utvrđivanjem popisa otpada i njegovog preispitivanja u skladu sa stavicama 2. i 3. ovog članka.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Otpad koji se na popisu otpada ne pojavljuje kao opasan država članica može smatrati opasnim otpadom ako pokazuje jedno ili više svojstava navedenih u Prilogu III. Država članica o takvim slučajevima izvješćuje Komisiju bez odlaganja i dostavlja joj sve relevantne podatke. Popis treba preispitati u svjetlu primljenih obavijesti kako bi se donijela odluka o tome je li ga potrebno prilagoditi.”;

(c) stavak 5. briše se;

8. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeći podstavci:

„Ako te mjere uključuju uspostavu programa proširene odgovornosti proizvođača, primjenjuju se opći minimalni zahtjevi utvrđeni u članku 8.a.

Države članice mogu odlučiti da bi proizvođači proizvoda koji svojom voljom preuzmu financijsku ili financijsku i organizacijsku odgovornost za gospodarenje fazom otpada u životnom vijeku proizvoda trebali primjenjivati sve opće minimalne zahtjeve utvrđene u članku 8.a. ili samo neke od njih.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice mogu poduzeti odgovarajuće mjere kako bi potakle dizajn proizvoda i sastavnih dijelova proizvoda koji umanjuju učinak proizvoda na okoliš i nastanak otpada u tijeku proizvodnje i daljnje uporabe proizvoda te kako bi osigurale da se uporaba i zbrinjavanje proizvoda koji su postali otpad provode u skladu s člancima 4. i 13.

Tim se mjerama mogu poticati, među ostalim, razvoj, proizvodnja i marketing proizvoda i sastavnih dijelova proizvoda koji su pogodni za višekratnu uporabu, koji sadržavaju reciklirane materijale, tehnički su trajni, mogu se lako popraviti, a kad postanu otpad, pogodni su za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se omogućila pravilna provedba hijerarhije otpada. Tim mjerama uzima se u obzir učinak proizvoda tijekom njihova cijelog životnog vijeka, hijerarhiju otpada i, gdje je to prikladno, potencijal za višestruko recikliranje.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„5. Komisija organizira razmjenu informacija među državama članicama i sudionicima uključenima u programe proširene odgovornosti proizvođača o praktičnoj provedbi općih minimalnih zahtjeva iz članka 8.a. To, među ostalim, uključuje razmjenu informacija o najboljim praksama kako bi se osigurali odgovarajuće upravljanje i prekogranična suradnja u pogledu programa proširene odgovornosti proizvođača te neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, o organizacijskim značajkama i praćenju organizacija koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, o modulaciji financijskih doprinosa, o odabiru subjekata za gospodarenje otpadom i o sprečavanju odbacivanja smeća. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija. Komisija objavljuje rezultate razmjene informacija i može dati smjernice o tim i drugim relevantnim aspektima.

Komisija u dogovoru s državama članicama objavljuje smjernice o prekograničnoj suradnji u pogledu programa proširene odgovornosti proizvođača te modulaciji financijskih doprinosa iz članka 8.a stavka 4. točke (b).

Ako je to potrebno kako bi se izbjeglo narušavanje unutarnjeg tržišta, Komisija može donijeti provedbene akte kako bi odredila kriterije s ciljem ujednačene primjene članka 8.a stavka 4. točke (b), ali isključujući bilo kakvo precizno određivanje razine doprinosa. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.”;

9. umeće se sljedeći članak:

„Članak 8.a

Opći minimalni zahtjevi za programe proširene odgovornosti proizvođača

1. Ako su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni u skladu s člankom 8. stavkom 1., uključujući u skladu s ostalim zakonodavnim aktima Unije, države članice:

- (a) na jasan način definiraju uloge i odgovornosti svih uključenih dionika, uključujući proizvođače proizvoda koji stavljaju proizvode na tržište države članice, organizacije koje u njihovo ime ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača, privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela i, prema potrebi, subjekte za ponovnu uporabu i za pripremu za ponovnu uporabu te poduzeća socijalne ekonomije;
- (b) u skladu s hijerarhijom otpada određuju ciljeve u području gospodarenja otpadom s ciljem ostvarivanja barem kvantitativnih ciljeva relevantnih za program proširene odgovornosti proizvođača kako je utvrđen ovom Direktivom, Direktivom 94/62/EZ, Direktivom 2000/53/EZ, Direktivom 2006/66/EZ i Direktivom 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*), i određuju druge kvantitativne i/ili kvalitativne ciljeve koji se smatraju relevantnima za program proširene odgovornosti proizvođača;
- (c) osiguravaju postojanje sustava izvješćivanja radi prikupljanja podataka o proizvodima koje na tržište država članica stavljaju proizvođači proizvoda koji podliježu proširenoj odgovornosti proizvođača i podataka o skupljanju i obradi otpada koji je nastao od tih proizvoda uz navođenje, prema potrebi, tokova otpadnih materijala te drugih podataka koji su relevantni u svrhe točke (b);
- (d) osiguravaju jednako postupanje prema proizvođačima neovisno o podrijetlu ili veličini proizvoda, bez nametanja prekomjernog regulatornog opterećenja za proizvođače, uključujući mala i srednja poduzeća, koji proizvode male količine proizvoda.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su posjednici otpada obuhvaćeni programima proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 8. stavkom 1. obaviješteni o mjerama za sprečavanje nastanka otpada, centrima za ponovnu uporabu i pripremu za ponovnu uporabu, sustavima za povrat i skupljanje otpada te sprečavanju odbacivanja smeća. Države članice poduzimaju i mjere kojima potiču posjednike otpada da preuzmu odgovornost i svoj otpad predaju u postojeće sustave odvojenog skupljanja, posebno, gdje je to primjereno, gospodarskim poticajima ili propisima.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svi proizvođači proizvoda ili organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda:

- (a) imaju jasno definiran obuhvat u smislu zemljopisnog područja, proizvoda i materijala, bez ograničavanja na područja u kojima je skupljanje i gospodarenje otpadom najisplativije;
- (b) pružaju odgovarajuću dostupnost sustava za skupljanje otpada unutar područja navedenih u točki (a);

- (c) raspolazu potrebnim financijskim sredstvima ili financijskim i organizacijskim sredstvima za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača;
- (d) primjenjuju odgovarajući sustav samokontrole, prema potrebi uz redovite neovisne revizije radi procjene:
 - i. vlastitog financijskog upravljanja, uključujući usklađenost sa zahtjevima utvrđenima stavkom 4. točkama (a) i (b);
 - ii. kvalitete prikupljenih i dostavljenih podataka u skladu s ovim člankom stavkom 1. točkom (c) te sa zahtjevima Uredbe (EZ) br. 1013/2006;
- (e) javno obznanjuju informacije o ostvarenju ciljeva za gospodarenje otpadom iz stavka 1. točke (b) te, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, također informacije o sljedećem:
 - i. vlasništvu i članstvu;
 - ii. financijskim doprinosima koje uplaćuju proizvođači proizvoda po prodanoj jedinici ili toni proizvoda koji je stavljen na tržište; i
 - iii. postupku odabira subjekata za gospodarenje otpadom.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi za financijske doprinose koje uplaćuju proizvođači proizvoda radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača osigurale sljedeće:

- (a) da se njima pokrivaju sljedeći troškovi za proizvode koje proizvođač stavlja na tržište država članica:
 - troškovi odvojenog skupljanja otpada i njegova naknadnog prijevoza te obrade, uključujući obradu potrebnu za ispunjavanje ciljeva Unije u području gospodarenja otpadom, i troškove potrebne za ispunjavanje drugih ciljeva iz stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir prihode od ponovne uporabe, od prodaje sekundarnih sirovina od njihovih proizvoda i od nepreuzetih naknada od pologa;
 - troškovi pružanja odgovarajućih informacija posjednicima otpada u skladu sa stavkom 2.;
 - troškovi prikupljanja podataka i izvješćivanja u skladu sa stavkom 1. točkom (c).

Ova se točka ne primjenjuje na programe proširene odgovornosti proizvođača uspostavljene u skladu s direktivom 2000/53/EZ, 2006/66/EZ ili 2012/19/EU;

- (b) u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, da su modularni, gdje je to moguće, za pojedinačne proizvode ili skupine sličnih proizvoda, posebno uzimajući u obzir njihovu trajnost, mogućnost popravka, ponovne uporabe i recikliranja te prisutnost opasnih tvari, čime se zauzima pristup životnog ciklusa i djeluje u skladu sa zahtjevima relevantnog prava Unije te, kad je to primjenjivo, na temelju usklađenih kriterija kako bi se osiguralo neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta; i
- (c) da ne prekoračuju troškove koji su potrebni za troškovno učinkovito pružanje usluga gospodarenja otpadom; takvi se troškovi utvrđuju na transparentan način među dotičnim subjektima.

Gdje je to opravdano potrebom da se osigura odgovarajuće gospodarenje otpadom i ekonomska održivost programa proširene odgovornosti proizvođača, države članice mogu odstupiti od raspodjele financijske odgovornosti iz točke (a), pod sljedećim uvjetima:

- i. u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih kako bi se ostvarili ciljevi gospodarenja otpadom utvrđeni zakonodavnim aktima Unije, proizvođači proizvoda snose barem 80 % potrebnih troškova;
- ii. u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih na dan 4. srpnja 2018. ili na kasniji datum s ciljem ostvarenja ciljeva gospodarenja otpadom koji su utvrđeni samo u zakonodavstvu država članica, proizvođači proizvoda snose barem 80 % potrebnih troškova;
- iii. u slučaju programa proširene odgovornosti proizvođača uspostavljenih prije 4. srpnja 2018. s ciljem ostvarenja ciljeva gospodarenja otpadom koji su utvrđeni samo u zakonodavstvu država članica, proizvođači proizvoda snose barem 50 % potrebnih troškova;

te pod uvjetom da preostale troškove snose izvorni proizvođači ili distributeri otpada.

Ovo se izuzeće ne može upotrijebiti kako bi se smanjio udio troškova koji proizvođači proizvoda snose u okviru programa o proširenoj odgovornosti proizvođača uspostavljenih prije 4. srpnja 2018.

5. Države članice uspostavljaju odgovarajući okvir za praćenje i provedbu kako bi osigurale da proizvođači proizvoda i organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u njihovo ime, izvršavaju svoje obveze u pogledu proširene odgovornosti proizvođača, među ostalim i kada je riječ o prodaji na daljinu, da se financijska sredstva pravilno upotrebljavaju te da svi sudionici uključeni u provedbu programa proširene odgovornosti proizvođača dostavljaju pouzdane podatke.

Ako na teritoriju države članice više organizacija ispunjava obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda, predmetna država članica za nadzor provedbe obveza u pogledu proširene odgovornosti proizvođača imenuje barem jedno tijelo neovisno od privatnih interesa ili tu zadaću povjerava javnom tijelu.

Svaka država članica dopušta proizvođačima proizvoda s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji stavljaju proizvode na tržište na njezinom teritoriju da imenuju pravnu ili fizičku osobu s poslovnim nastanom na njezinom teritoriju kao ovlaštenog predstavnika u svrhe ispunjavanja obveza proizvođača u pogledu programâ proširene odgovornosti proizvođača na njezinu teritoriju.

Za potrebe nadzora i provjere usklađenosti s obvezama proizvođača proizvoda u pogledu programâ proširene odgovornosti proizvođača, države članice mogu uspostaviti zahtjeve, poput zahtjeva u pogledu registracije, informacija i izvješćivanja, koje treba ispuniti pravna ili fizička osoba koju se imenuje kao ovlaštenog predstavnika na njezinom teritoriju.

6. Države članice osiguravaju redovan dijalog relevantnih dionika uključenih u provedbu programâ proširene odgovornosti proizvođača, uključujući proizvođače i distributere, privatne ili javne subjekte za gospodarenje otpadom, lokalna tijela, organizacije civilnog društva i, gdje je to primjenjivo, subjekte iz socijalne ekonomije, mreže za ponovnu uporabu i popravak te subjekte za pripremu za ponovnu uporabu.

7. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da su programi proširene odgovornosti proizvođača uspostavljeni prije 4. srpnja 2018. usklađeni s ovim člankom do 5. siječnja 2023.

8. Pružanjem informacija javnosti u okviru ovog članka ne dovodi se u pitanje očuvanje povjerljivosti poslovno osjetljivih informacija u skladu s relevantnim pravom Unije i nacionalnim pravom.

(*) Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).

10. članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Sprečavanje nastanka otpada

1. Države članice poduzimaju mjere za sprečavanje nastanka otpada. Tim se mjerama barem:

- (a) potiču i podržavaju održivi modeli proizvodnje i potrošnje;
- (b) potiče dizajn, proizvodnja i uporaba proizvoda koji su učinkoviti u iskorištavanju resursa, trajni (među ostalim u pogledu životnog vijeka i odsustva planiranog zastarijevanja), mogu se popravljati, ponovno upotrebljavati i nadograđivati;
- (c) ciljaju proizvodi koji sadržavaju ključne sirovine kako bi se spriječilo da ti proizvodi postanu otpad;
- (d) potiče ponovna uporaba proizvoda te uspostava sustava kojima se promiču aktivnosti popravka i ponovne uporabe, posebno električne i elektroničke opreme, tekstila i namještaja, kao i ambalaže te građevinskih materijala i proizvoda;

- (e) potiče, prema potrebi i ne dovodeći u pitanje prava intelektualnog vlasništva, dostupnost rezervnih dijelova, uputa za uporabu, tehničkih informacija ili drugih instrumenata, opreme ili softvera koji omogućuju popravak i ponovnu uporabu proizvoda, a da se pritom ne ugrožava njihova kvaliteta i sigurnost;
 - (f) smanjuje nastanak otpada u postupcima povezanim s industrijskom proizvodnjom, vađenjem minerala, proizvodnjom, građenjem i rušenjem, uzimajući u obzir najbolje raspoložive tehnike;
 - (g) smanjuje nastanak otpada od hrane u primarnoj proizvodnji, u preradi i proizvodnji, u maloprodaji i ostaloj distribuciji hrane, u restoranima i na mjestima na kojima se poslužuje hrana te u kućanstvima, kao doprinos cilju održivog razvoja Ujedinjenih naroda da se globalni otpad od hrane po glavi stanovnika na maloprodajnoj i potrošačkoj razini smanji za 50 % i da se smanji gubitak hrane u proizvodnim i opskrbnim lancima do 2030. godine;
 - (h) potiče donacija hrane i drugi oblici redistribucije za ljudsku potrošnju, davanjem prednosti ljudskoj potrošnji nad korištenjem u hrani za životinje i preradom u neprehrambene proizvode;
 - (i) promiče smanjenje sadržaja opasnih tvari u materijalima i proizvodima, ne dovodeći u pitanje usklađene pravne zahtjeve koji se tiču tih materijala i proizvoda utvrđene na razini Unije, i osigurava da svaki dobavljač proizvoda, kako je definirano u članku 3. točki 33. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*) pruža informacije u skladu s člankom 33. stavkom 1. te Uredbe Europskoj agenciji za kemikalije od 5. siječnja 2021.;
 - (j) smanjuje nastajanje otpada, osobito otpada koji nije prikladan za pripremu za ponovnu uporabu ili recikliranje;
 - (k) utvrđuju proizvodi koji su glavni izvor stvaranja smeća, posebice u prirodi i morskom okolišu, te poduzimaju odgovarajuće mjere za sprečavanje i smanjenje stvaranja smeća iz tih proizvoda; ako države članice odluče provesti ovu obvezu pomoću tržišnih ograničenja, one osiguravaju da su ta ograničenja proporcionalna i nediskriminirajuća;
 - (l) nastoje zaustaviti nastanak morskog smeća kao doprinos cilju Ujedinjenih naroda o održivom razvoju da bi se spriječilo i znatno smanjilo sve vrste onečišćenja mora; i
 - (m) razvijaju i podržavaju informativne kampanje za podizanje razine osviještenosti o sprečavanju nastanka otpada i odbacivanju smeća.
2. Europska agencija za kemikalije uspostavlja bazu podataka za podatke koji joj se dostavljaju u skladu sa stavkom 1. točkom (i) do 5. siječnja 2020. i održava je. Europska agencija za kemikalije omogućuje pristup toj bazi podataka subjektima koji se bave obradom otpada. Agencija također omogućuje potrošačima da na zahtjev pristupe bazi podataka.
3. Države članice prate i procjenjuju provedbu mjera za sprečavanje nastanka otpada. U tu svrhu uporabljaju odgovarajuće kvalitativne ili kvantitativne pokazatelje i ciljeve, posebno u smislu količine nastalog otpada.
4. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjera u pogledu ponovne uporabe mjerenjem ponovne uporabe na temelju zajedničke metodologije utvrđene provedbenim aktom iz stavka 7., od prve pune kalendarske godine nakon donošenja tog provedbenog akta.
5. Države članice prate i procjenjuju provedbu svojih mjera za sprečavanje nastanka otpada od hrane mjerenjem razine otpada od hrane na temelju metodologije utvrđene delegiranim aktom iz stavka 8., od prve pune kalendarske godine nakon donošenja tog delegiranog akta.
6. Do 31. prosinca 2023. Komisija mora analizirati podatke o otpadu od hrane koje pružaju države članice u skladu s člankom 37. stavkom 3. radi razmatranja izvedivosti uspostave cilja smanjenja otpada od hrane do 2030. na razini Unije na temelju podataka koje su države članice dostavile u skladu sa zajedničkom metodologijom utvrđenom stavkom 8. ovog članka. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.
7. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila pokazatelje za mjerenje cjelokupnog napretka provedbe mjera za sprečavanje nastanka otpada i najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbeni akt o uspostavi zajedničke metodologije za izvješćivanje o ponovnoj uporabi proizvoda. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

8. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019., na temelju rezultata rada Platforme EU-a o gubitku hrane i otpadu od hrane, donosi delegirani akt u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu uspostavom zajedničke metodologije i minimalnih zahtjeva u pogledu kvalitete za ujednačeno mjerenje razine otpada od hrane.

9. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. analizira podatke o ponovnoj uporabi koje dostavljaju države članice u skladu s člankom 37. stavkom 3. radi razmatranja izvedivosti mjera za poticanje ponovne uporabe proizvoda, uključujući određivanje kvantitativnih ciljeva. Komisija također analizira izvedivost određivanja drugih mjera za sprečavanje nastanka otpada, uključujući ciljeve u pogledu smanjenja otpada. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

(*) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94, kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).”;

11. članak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 10.

Oporaba

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se otpad podvrgava pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima oporabe, u skladu s člancima 4. i 13.

2. Kad je to potrebno radi usklađenosti sa stavkom 1. te radi olakšavanja ili poboljšavanja pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja i drugih postupaka oporabe, otpad podliježe odvojenom skupljanju i ne miješa se s drugim otpadom ili drugim materijalima različitih svojstava.

3. Države članice mogu dozvoliti izuzeća od stavka 2. ako je ispunjen barem jedan od sljedećih uvjeta:

(a) zajedničko skupljanje određenih vrsta otpada ne utječe na njihov potencijal podvrgavanja pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima oporabe u skladu s člankom 4. te je rezultat tih postupaka usporedive kvalitete s onim koji se postiže odvojenim skupljanjem;

(b) odvojeno skupljanje ne daje najbolje rezultate u pogledu okoliša ako se razmatraju ukupni učinci gospodarenja relevantnim tokovima otpada na okoliš;

(c) odvojeno skupljanje nije tehnički izvedivo ako se uzmu u obzir dobre prakse u skupljanju otpada;

(d) odvojeno skupljanje imalo bi kao posljedicu nerazmjerne gospodarske troškove ako se uzmu u obzir troškovi štetnih učinaka koje skupljanje i obrada miješanog otpada imaju na okoliš i zdravlje, potencijal za poboljšanje učinkovitosti u skupljanju i obradi otpada, prihode od prodaje sekundarnih sirovina te primjenu načela „onečišćivač plaća” i proširene odgovornosti proizvođača.

Države članice redovito preispituju izuzeća u okviru ovog stavka uzimajući u obzir dobre prakse u odvojenom skupljanju otpada i druge razvoje događaja u gospodarenju otpadom.

4. Države članice poduzimaju mjere kako bi osigurale da se otpad koji je odvojeno skupljen za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje u skladu s člankom 11. stavkom 1. i člankom 22. ne spaljuje, uz iznimku otpada koji je nastao naknadnim postupcima obrade odvojeno skupljenog otpada za koji spaljivanje daje najbolje rezultate u pogledu okoliša u skladu s člankom 4.

5. Kad je to potrebno radi usklađenosti sa stavkom 1. ovog članka i olakšavanja ili poboljšavanja oporabe, države članice poduzimaju potrebne mjere, prije ili tijekom oporabe, kako bi uklonile opasne tvari, smjese i sastavne dijelove iz opasnog otpada s ciljem njihove obrade u skladu s člancima 4. i 13.

6. Države članice do 31. prosinca 2021. podnose izvješće Komisiji o provedbi ovog članka u pogledu komunalnog otpada i biootpada, među ostalim o materijalnom i područnom obuhvatu odvojenog skupljanja, i svim eventualnim izuzećima u skladu sa stavkom 3.”;

12. članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Priprema za ponovnu uporabu i recikliranje”;

(b) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale aktivnosti pripreme za ponovnu uporabu, posebno potičući uspostavu mreža za pripremu za ponovnu uporabu i popravak i potporu za te mreže, olakšavajući, kad je to kompatibilno s pravilnim gospodarenjem otpadom, njihov pristup otpadu koji drže sustavi ili postrojenja za skupljanje otpada i koji se može pripremiti za ponovnu uporabu, ali nije namijenjen za pripremu za ponovnu uporabu od strane tih sustava ili postrojenja, te potičući primjenu ekonomskih instrumenata, kriterija za nabavu, kvantitativnih ciljeva ili drugih mjera.

Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visokokvalitetno recikliranje i radi toga, podložno članku 10. stavcima 2. i 3., uvode odvojeno skupljanje otpada.

Podložno članku 10. stavcima 2. i 3. države članice uspostavljaju odvojeno skupljanje barem za papir, metal, plastiku i staklo te, najkasnije do 1. siječnja 2025., za tekstil.

Države članice poduzimaju mjere za promicanje selektivnog rušenja kako bi se omogućilo uklanjanje i sigurno rukovanje opasnim tvarima i olakšala ponovna uporaba i visokokvalitetno recikliranje selektivnim uklanjanjem materijala te za osiguranje uspostave sustava razvrstavanja građevinskog otpada barem za drvo, mineralne frakcije (beton, cigla, pločice i keramika, kamen), metal, staklo, plastika i gips.”;

(c) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„2. Kako bi se uskladile s ciljevima ove Direktive i približile europskom kružnom gospodarstvu s visokom razinom iskoristivosti resursa, države članice poduzimaju potrebne mjere namijenjene za ostvarivanje sljedećih ciljeva.”;

ii. dodaju se sljedeće točke:

„(c) do 2025. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 55 % mase;

(d) do 2030. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 60 % mase;

(e) do 2035. pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada treba povećati na najmanje 65 % mase.”;

(d) stavci 3., 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Država članica može odgoditi rokove za ostvarivanje ciljeva iz točaka (c), (d) i (e) stavka 2. za najviše pet godina, pod uvjetom da je dotična država članica:

(a) pripremila za ponovnu uporabu i reciklirala manje od 20 % ili odložila na odlagalištu više od 60 % svojeg komunalnog otpada nastalog u 2013. u skladu s podacima iz zajedničkog upitnika OECD-a i Eurostata; i

(b) najmanje 24 mjeseca prije rokova iz točaka (c), (d) i (e) stavka 2. obavijestila Komisiju o svojoj namjeri da odgodi odgovarajući rok i podnijela plan provedbe u skladu s Prilogom IV.b.

4. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu s točkom (b) stavka 3. Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga IV.b. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.

5. U slučaju odgađanja ostvarivanja ciljeva u skladu sa stavkom 3. dotična država članica poduzima potrebne mjere za povećanje pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja komunalnog otpada:

(a) na najmanje 50 % do 2025., u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (c) stavka 2.;

(b) na najmanje 55 % do 2030. u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (d) stavka 2.;

(c) na najmanje 60 % do 2035. u slučaju odgađanja roka za ostvarivanje cilja iz točke (e) stavka 2.”;

(e) dodaju se sljedeći stavci:

„6. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. razmatra određivanje ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu i za recikliranje za građevinski otpad te njegove frakcije specifične za određeni materijal, tekstilni otpad, trgovački otpad, neopasni industrijski otpad i ostale tokove otpada te ciljeva za pripremu za ponovnu uporabu komunalnog otpada i za recikliranje komunalnog biootpada. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

7. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2028. preispituje cilj utvrđen stavkom 2. točkom (e). U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.

Komisija procjenjuje tehnologiju zajedničke obrade koja omogućuje uključivanje minerala u postupak suspaljivanja komunalnog otpada. Ako se u sklopu tog preispitivanja može pronaći pouzdana metodologija, Komisija razmatra mogu li se ti minerali računati u okviru ciljeva za recikliranje.”;

13. umeću se sljedeći članci:

„Članak 11.a

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva

„1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) te člankom 11. stavkom 3.,:

- (a) države članice izračunavaju masu komunalnog otpada koji je nastao i pripremljen za ponovnu uporabu ili recikliran u određenoj kalendarskoj godini;
- (b) masa komunalnog otpada pripremljenog za ponovnu uporabu računa se kao masa proizvoda ili sastavnih dijelova proizvoda koji su postali komunalni otpad i koji su prošli sve potrebne postupke provjere, čišćenja ili popravka kako bi se omogućila ponovna uporaba bez daljnjeg razvrstavanja ili prethodne obrade;
- (c) masa recikliranog komunalnog otpada računa se kao masa otpada koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za osiguravanje visoke kvalitete recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.

2. Za potrebe stavka 1. točke (c) masa recikliranog komunalnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.

Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog komunalnog otpada može se računati kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:

- (a) da se izlazna količina otpada potom reciklira;
- (b) da masa tvari ili materijala koji su uklonjeni tijekom daljnjih postupaka koji prethode postupku recikliranja i koji potom nisu reciklirani nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

3. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i praćenja komunalnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. točkom (c) ovog članka i stavkom 2. ovog članka. Kako bi se osigurala pouzdanost i točnost podataka prikupljenih o recikliranom otpadu, sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4., tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete razvrstanog otpada ili prosječnih stopa gubitaka za razvrstani otpad za razne vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom. Prosječne stope gubitka koriste se samo u slučajevima u kojima se pouzdani podaci ne mogu dobiti na drukčiji način te se trebaju izračunati na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju stavka 10. ovog članka.

4. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni u članku 11. stavku 2. točkama (c), (d) i (e) i članku 11. stavku 3. količina biorazgradivog komunalnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati recikliranom ako se tom obradom proizvodi kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na inicijalni otpad, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako to korištenje koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.

Od 1. siječnja 2027. države članice mogu komunalni biootpad koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu računati kao recikliran samo ako je, u skladu s člankom 22., odvojeno skupljen ili odvojen na izvoru.

5. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi iz članka 11. stavka 2. točaka (c), (d) i (e) i članka 11. stavka 3., količina otpadnih materijala koji su prestali biti otpad kao rezultat pripremnog postupka prije prerade može se računati recikliranom ako su ti materijali namijenjeni daljnjoj preradi u proizvode, materijale ili tvari koji će se koristiti za izvorne ili druge svrhe. Međutim, materijali koji se prestaju smatrati otpadom i koji su namijenjeni korištenju kao gorivo ili druga sredstva za proizvodnju energije, ili koji će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.

6. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) te člankom 11. stavkom 3., države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja komunalnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete, utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu sa stavkom 9. ovog članka.

7. Otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili nasipavanja smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavcima 2. i 3. samo za onu državu članicu u kojoj je otpad skupljen.

8. Otpad koji se izvozi iz Unije radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranja računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavcima 2. i 3. ove Direktive za onu državu članicu u kojoj je otpad skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006, izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su općenito istovrijedni zahtjevima relevantnog okolišnog prava Unije.”;

9. Da bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu ovog članka, Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka, osobito u pogledu:

- (a) zajedničke metodologije za izračun mase metala koji su reciklirani u skladu sa stavkom 6., uključujući kriterije kvalitete za reciklirane metale, i
- (b) biootpada koji je odvojen i recikliran na izvoru.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

10. Komisija do 31. ožujka 2019. donosi delegirani akt u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu uspostavljanjem pravila za izračun, provjeru i izvješćivanje o masi materijala ili tvari uklonjenih nakon postupka razvrstavanja i koji potom nisu reciklirani, na temelju prosječne stope gubitaka za razvrstani otpad.

Članak 11.b

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) i člankom 11. stavkom 3. najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;
- (c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredovanje u ostvarenju ciljeva.”;

14. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Zbrinjavanje

1. Države članice osiguravaju da se, ako uporaba prema članku 10. stavku 1. nije poduzeta, otpad podvrgava postupcima sigurnog zbrinjavanja koji ispunjavaju uvjete iz odredaba članka 13. o zaštiti zdravlja ljudi i okoliša.
2. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2024. provodi procjenu postupaka zbrinjavanja navedenih u Prilogu I., osobito s obzirom na članak 13., i podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog, radi reguliranja postupaka zbrinjavanja, uključujući mogućim ograničenjima, i radi razmatranja cilja smanjenja zbrinjavanja, kako bi se osiguralo gospodarenje otpadom prihvatljivo za okoliš.”;

15. članak 14. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 14.

Troškovi

1. U skladu s načelom „onečišćivač plaća”, troškove gospodarenja otpadom, uključujući troškove za potrebnu infrastrukturu i njezino djelovanje, snose izvorni proizvođač otpada ili trenutni ili prethodni posjednici otpada.
2. Ne dovodeći u pitanje članke 8. i 8.a države članice mogu odlučiti da troškove gospodarenja otpadom treba djelomično ili u cijelosti snositi proizvođač proizvoda od kojega otpad potječe, a da distributeri tog proizvoda mogu sudjelovati u pokriću tih troškova.”;

16. u članku 18. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako se opasan otpad miješa na nezakonit način i time se krši ovaj članak, države članice osiguravaju, ne dovodeći u pitanje članak 36., da se odvajanje provodi kada je to tehnički izvedivo i potrebno radi usklađivanja s člankom 13.

Ako odvajanje nije potrebno u skladu s prvim podstavkom ovog stavka države članice osiguravaju da se miješani otpad obrađuje u postrojenju koje je dobilo dozvolu za obradu takve mješavine u skladu s člankom 23.”;

17. članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Opasni otpad nastao u kućanstvima

1. Države članice najkasnije do 1. siječnja 2025. uspostavljaju odvojeno skupljanje frakcija opasnog otpada koji nastaje u kućanstvima kako bi osigurale da ga se obrađuje u skladu s člankom 4. i 13. i da ne kontaminira druge tokove komunalnog otpada.
2. Članci 17., 18., 19. i 35. ne primjenjuju se na miješani otpad nastao u kućanstvima.
3. Članci 19. i 35. ne primjenjuju se na odvojeno skupljene frakcije opasnog otpada iz kućanstava dok ih ne preuzme ustanova ili poduzeće u svrhu skupljanja, zbrinjavanja ili uporabe, koje je dobilo dozvolu ili je registrirano u skladu s člankom 23. odnosno 26.
4. Komisija najkasnije do 5. siječnja 2020. sastavlja smjernice kako bi državama članicama pomogla i olakšala im sigurno skupljanje frakcija opasnog otpada koji nastaje u kućanstvima.”;

18. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

- „(a) otpadna ulja skupljaju se odvojeno, osim ako odvojeno skupljanje nije tehnički izvedivo uzimajući u obzir dobre prakse;
- (b) otpadna ulja obrađuju se, dajući prednost regeneraciji ili alternativno drugim postupcima recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji ukupni rezultat za okoliš od regeneracije, u skladu s člancima 4. i 13.;
- (c) otpadna ulja različitih karakteristika ne miješaju se međusobno i otpadna ulja ne miješaju se s drugim vrstama otpada ili tvari ako takvo miješanje sprečava njihovu regeneraciju ili druge postupke recikliranja koji daju jednakovrijedan ili bolji rezultat za okoliš od regeneracije.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2022. analizira podatke o otpadnim uljima koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 37. stavkom 4. radi razmatranja izvedivosti donošenja mjera za obradu otpadnih ulja, uključujući kvantitativne ciljeve za regeneraciju otpadnih ulja i bilo koje dodatne mjere za promicanje regeneracije otpadnih ulja. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

19. članak 22. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 22.

Biootpad

1. Države članice osiguravaju da se najkasnije do 31. prosinca 2023. i podložno članku 10. stavcima 2. i 3. biootpad odvaja i reciklira na izvoru ili da se skuplja odvojeno i ne miješa s drugim vrstama otpada.

Države članice mogu dopustiti da se otpad sa sličnim svojstvima biorazgradivosti i kompostiranja koji je u skladu s relevantnim europskim standardima ili bilo kojim drugim jednakovrijednim nacionalnim standardima za ambalažu koja je uporabiva putem kompostiranja i biorazgradnje skuplja zajedno s biootpadom.

2. U skladu s člancima 4. i 13. države članice poduzimaju mjere kako bi:

(a) poticale recikliranje, uključujući kompostiranje i digestiju biootpada na način kojim se zadovoljava visoka razina zaštite okoliša i čiji rezultat zadovoljava relevantne visoke standarde kvalitete;

(b) poticale kućno kompostiranje; i

(c) promicale uporabu materijala proizvedenih iz biootpada.

3. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2018. od europskih organizacija za normizaciju traži da razviju europske standarde za biootpad koji ulazi u organski postupak recikliranja, za kompost i za digestat na temelju najboljih dostupnih praksi.”;

20. članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu određivanjem minimalnih tehničkih standarda za postupke obrade, među ostalim za razvrstavanje i recikliranje otpada, za koje je potrebna dozvola u skladu s člankom 23. ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 38.a kako bi dopunila ovu Direktivu određivanjem minimalnih standarda za postupke za koje je potrebna registracija u skladu s člankom 26. točkama (a) i (b) ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša ili izbjeglo remećenje unutarnjeg tržišta.”;

21. članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. mijenja se kako slijedi:

i. točke (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) postojeća velika postrojenja za zbrinjavanje i uporabu otpada, uključujući sve posebne programe za otpadna ulja, opasni otpad, otpad koji sadržava znatne količine ključnih sirovina ili tokove otpada na koje se odnosi posebno zakonodavstvo Unije;

(c) procjenu potrebe zatvaranja postojećih postrojenja za otpad i potrebe za dodatnom infrastrukturom u postrojenjima za obradu otpada u skladu s člankom 16.

Države članice osiguravaju provedbu procjene ulaganja i drugih financijskih sredstava, uključujući i za lokalna tijela, nužnih za ispunjavanje tih potreba. Ta se procjena uvrštava u relevantne planove gospodarenja otpadom ili druge strateške dokumente koji obuhvaćaju cijeli teritorij predmetne države članice.”;

ii. umeću se sljedeće točke:

- „(ca) informacije o mjerama potrebnima za ostvarivanje cilja iz članka 5. stavka 3.a Direktive 1999/31/EZ ili iz drugih strateških dokumenata koji obuhvaćaju cijeli teritorij dotične države članice;
- (cb) procjenu postojećih sustava za skupljanje otpada, uključujući materijalni i područni obuhvat odvojenog skupljanja te mjera za poboljšanje djelovanja, procjenu svih izuzeća odobrenih u skladu s člankom 10. stavkom 3. te procjenu potrebe za novim sustavima skupljanja;”;

iii. dodaju se sljedeće točke:

- „(f) mjere za suzbijanje i sprečavanje svih oblika odbacivanja smeća te za čišćenje svih vrsta smeća.”;
- (g) odgovarajuće kvalitativne i kvantitativne pokazatelje i ciljeve, također u pogledu količine nastalog otpada i njegove obrade te u pogledu komunalnog otpada koji se zbrinjava ili koji podliježe energetskej uporabi.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Planovi gospodarenja otpadom usklađeni su sa zahtjevima u pogledu planiranja gospodarenja otpadom iz članka 14. Direktive 94/62/EZ, ciljevima iz članka 11. stavaka 2. i 3. ove Direktive te zahtjevima iz članka 5. Direktive 1999/31/EZ te, za potrebe sprečavanja odbacivanja smeća, sa zahtjevima iz članka 13. Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*) i člankom 11. Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (**).

(*) Direktiva 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji) (SL L 164, 25.6.2008., str. 19.).

(**) Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).”;

22. članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice uspostavljaju programe za sprečavanje nastanka otpada kojima se barem utvrđuju mjere za sprečavanje nastanka otpada kako je navedeno u članku 9. stavku 1. u skladu s člancima 1. i 4.

Ti se programi integriraju u planove gospodarenja otpadom koji se zahtijevaju člankom 28. ili u programe drugih politika o zaštiti okoliša, ovisno o slučaju, ili funkcioniraju kao samostalni programi. Za svaki takav program integriran u plan gospodarenja otpadom ili u te druge programe treba jasno utvrditi ciljeve i mjere sprečavanja nastanka otpada.”;

(b) u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„2. Pri uspostavi tih programa države članice prema potrebi opisuju doprinos instrumenata i mjera iz Priloga IV.a sprečavanju nastanka otpada i vrednuju korisnost primjera mjera navedenih u Prilogu IV. ili drugih primjerenih mjera. Tim se programima također opisuju postojeće mjere sprečavanja nastanka otpada i njihov doprinos sprečavanju nastanka otpada.”

(c) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Države članice donose specifične programe za sprečavanje nastanka otpada od hrane u okviru svojih programa sprečavanja nastanka otpada.”;

(d) stavci 3. i 4. brišu se;

23. u članku 30. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Europska agencija za okoliš svake dvije godine objavljuje izvješće koje sadržava preispitivanje napretka postignutog u dovršenju i provedbi programa sprečavanja nastanka otpada, uključujući procjenu razvoja događaja u pogledu sprečavanja nastanka otpada za svaku državu članicu i Uniju u cjelini te u pogledu odvajanja nastanka otpada od gospodarskog rasta i prijelaza na kružno gospodarstvo.”;

24. u članku 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija donosi provedbene akte za utvrđivanje formata obavljanja o donošenju planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada te njihovim bitnim revizijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.”;

25. članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ustanove i poduzeća iz članka 23. stavka 1., proizvođači opasnog otpada te ustanove i poduzeća koja skupljaju ili prevoze opasni otpad na profesionalnoj osnovi ili djeluju kao trgovci ili posrednici opasnog otpada vode kronološku evidenciju:

- (a) o količini, vrsti i podrijetlu tog otpada te o količini proizvoda i materijala koji su rezultat pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili drugih postupaka uporabe; i
- (b) prema potrebi, o odredištu, učestalosti skupljanja, načinu prijevoza i načinu obrade koji je predviđen za dotični otpad.

Te podatke stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima putem elektroničkog registra ili registara koje je potrebno uspostaviti u skladu sa stavkom 4. ovog članka.”;

(b) dodaju se sljedeći stavci:

„4. Države članice uspostavljaju elektronički registar ili koordinirane registre za evidentiranje podataka o opasnom otpadu iz stavka 1. kojima je obuhvaćeno cijelo zemljopisno područje predmetne države članice. Države članice mogu uspostaviti takve registre za ostale tokove otpada, a posebno za one za koje su ciljevi utvrđeni zakonodavnim aktima Unije. Države članice upotrebljavaju podatke o otpadu o kojima su izvijestili industrijski subjekti iz Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljenog na temelju Uredbe (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

5. Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za rad tih registara. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2.

(*) Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o osnivanju Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.).”;

26. u članku 36. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za zabranu ostavljanja i divljeg odlaganja otpada te nekontroliranog gospodarenja otpadom, uključujući odbacivanje smeća.”;

27. članak 37. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 37.

Izvjешćivanje

1. Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 11. stavka 2. točaka od (a) do (e) i članka 11. stavka 3. za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se skupljaju podatci. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

Prvo razdoblje izvjешćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvjешćivanje, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

2. Za potrebe provjere usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkom (b), o količini otpada koji se upotrebljuje za postupke nasipavanja i druge postupke materijalne uporabe države članice izvjешćuju odvojeno od količine otpada koji se priprema za ponovnu uporabu ili recikliranje. O preradi otpada u materijale koji će se upotrebljavati za postupke nasipavanja države članice izvjешćuju kao o nasipavanju.

Za potrebe provjere usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkama (c), (d) i (e) i člankom 11. stavkom 3. o količini otpada koji se priprema za ponovnu uporabu države članice izvješćuju odvojeno od količine recikliranog otpada.

3. Države članice Komisiji svake godine dostavljaju podatke o provedbi članka 9. stavaka 4. i 5.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

4. Države članice Komisiji za svaku kalendarsku godinu dostavljaju podatke o mineralnim ili sintetskim sredstvima za podmazivanje ili industrijskim uljima koja su stavljena na tržište i otpadnim uljima koja su odvojeno skupljena i obrađena.

Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7.

Prvo razdoblje izvješćivanja započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje, u skladu sa stavkom 7.

5. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima u skladu s člankom 11.a stavkom 3. i stavkom 8., uključujući, gdje je to primjenjivo, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka. Te se informacije dostavljaju u formatu za izvješćivanje koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 7. ovog članka.

6. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u uporabi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon toga svake četiri godine.

7. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka iz stavaka 1., 3., 4. i 5. ovog članka. Za potrebe izvješćivanja o provedbi članka 11. stavka 2. točaka (a) i (b) države članice koriste format iz Provedbene odluke Komisije od 18. travnja 2012. o upitniku za izvješća država članica o provedbi Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu. Za potrebe izvješćivanja o otpadu od hrane, metodologija razvijena u okviru članka 9. stavka 8. uzima se u obzir prilikom osmišljavanja formata za izvješćivanje. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 39. stavka 2. ove Direktive”;

28. članak 38. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 38.

Razmjena informacija i najboljih praksi, tumačenje i prilagođavanje tehničkom napretku

1. Komisija organizira redovitu razmjenu informacija i najboljih praksi među državama članicama, uključujući prema potrebi s regionalnim i lokalnim tijelima, o praktičnoj primjeni i provedbi zahtjeva iz ove Direktive, uključujući o:

- (a) primjeni pravila izračuna utvrđenih u članku 11.a i osmišljavanju mjera i sustava za praćenje tokova komunalnog otpada od razvrstavanja do recikliranja;
- (b) odgovarajućem upravljanju, provedbi, prekograničnoj suradnji;
- (c) inovacijama u području gospodarenja otpadom;
- (d) nacionalnim kriterijima za nusproizvode i prestanak statusa otpada iz članka 5. stavka 3. i članka 6. stavaka 3. i 4., olakšanima elektroničkim registrom na razini Unije koji treba uspostaviti Komisija;

- (e) ekonomskim instrumentima i drugim mjerama upotrijebljenima u skladu s člankom 4. stavkom 3. kako bi se potaknulo ostvarenje ciljeva iz tog članka;
- (f) mjerama navedenima u članku 8. stavcima 1. i 2.;
- (g) sprečavanju nastanka otpada i uvođenju sustava kojima se potiče ponovna uporaba i produženje životnog vijeka;
- (h) provedbi obveza koje se odnose na odvojeno skupljanje;
- (i) instrumentima i poticajima za postizanje ciljeva iz članka 11. stavka 2. točaka (c), (d) i (e).

Komisija objavljuje rezultate te razmjene informacija i najboljih praksi.

2. Komisija može izraditi smjernice za tumačenje zahtjeva iz ove Direktive, uključujući u pogledu definicije otpada, sprečavanja nastanka otpada, ponovne uporabe, pripreme za ponovnu uporabu, uporabe, recikliranja, zbrinjavanja i u pogledu primjene pravila izračuna iz članka 11.a.

Komisija izrađuje smjernice za definicije komunalnog otpada i nasipavanja.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene ove Direktive kako bi detaljnije uredila primjenu formule za postrojenja za spaljivanje iz Priloga II. točke R1. Mogu se uzeti u obzir lokalni klimatski uvjeti, kao što su jačina hladnoće i potreba za grijanjem, u mjeri u kojoj oni utječu na količinu energije koja se tehnički može upotrijebiti ili proizvesti u obliku električne energije, topline, rashladne energije ili tehnološke pare. Također se mogu uzeti u obzir lokalni uvjeti u najudaljenijim regijama iz članka 349. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i na teritorijima iz članka 25. Akta o pristupanju iz 1985. godine.

3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene priloga IV. i V. s obzirom na znanstveni i tehnički napredak.”;

29. umeće se sljedeći članak:

„Članak 38.a

Delegiranje ovlasti

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavaka 1 i 4. te članka 38. stavaka 2. i 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2028. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju ne usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 1., članka 9. stavka 8., članka 11.a stavka 10., članka 27. stavka 1. i 4. te članka 38. stavaka 2. i 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 1., člankom 9. stavkom 8., člankom 11.a stavkom 10., člankom 27. stavkom 1 i 4. te člankom 38. stavcima 2. i 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;

30. članak 39. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 39.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

31. u Prilogu II. točke R3, R4 i R5 zamjenjuju se sljedećim:

„R 3 Recikliranje/obnavljanje otpadnih organskih tvari koje se ne koriste kao otpala (uključujući kompostiranje i druge procese biološke pretvorbe) (**)

R 4 Recikliranje/obnavljanje otpadnih metala i spojeva metala (***)

R 5 Recikliranje/obnavljanje drugih otpadnih anorganskih materijala (****)

(**) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, plinifikaciju i pirolizu u kojima se sastojci upotrebljuju kao kemikalije te uporabu organskih materijala u obliku nasipavanja.

(***) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu.

(****) To obuhvaća pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje anorganskih građevinskih materijala, uporabu anorganskih materijala u obliku nasipavanja i čišćenje tla koje rezultira uporabom tla.”;

32. tekst naveden u Prilogu ovoj Direktivi umeće se kao prilozi IV.a i IV.b.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

L. PAVLOVA

PRILOG

Umeću se sljedeći prilozi:

„PRILOG IV.a

PRIMJERI EKONOMSKIH INSTRUMENATA I DRUGIH MJERA ZA PRUŽANJE POTICAJA ZA PRIMJENU HIJERARHIJE OTPADA IZ ČLANKA 4. STAVKA 3. ⁽¹⁾

1. Naknade i ograničenja za odlaganje i spaljivanje otpada koji potiču sprečavanje nastanka otpada i recikliranje, zadržavajući pritom odlaganje kao najmanje poželjnu opciju gospodarenja otpadom;
2. programi „plati koliko baciš”, u okviru kojih proizvođači otpada plaćaju na osnovi stvarne količine nastalog otpada i kojima se pružaju poticaji za odvajanje na izvoru otpada koji se može reciklirati i za smanjenje miješanog otpada;
3. fiskalni poticaji za donaciju proizvoda, osobito hrane;
4. programi proširene odgovornosti proizvođača za različite vrste otpada i mjere za povećanje njihove učinkovitosti, isplativosti i upravljanja;
5. programi povrata pologa i druge mjere za poticanje učinkovitog skupljanja rabljenih proizvoda i materijala;
6. razborito planiranje ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom, među ostalim putem fondova Unije;
7. održiva javna nabava za poticanje boljeg gospodarenja otpadom i uporabe recikliranih proizvoda i materijala;
8. postupno ukidanje subvencija koje nisu u skladu s hijerarhijom otpada;
9. uporaba fiskalnih mjera ili drugih sredstava za promicanje uporabe proizvoda i materijala koji su pripremljeni za ponovnu uporabu ili reciklirani;
10. potpora istraživanju i inovacijama u području ponovne proizvodnje i naprednih tehnologija recikliranja;
11. uporaba najboljih raspoloživih tehnika za obradu otpada;
12. ekonomski poticaji za regionalna i lokalna tijela, osobito za promicanje sprečavanja nastanka otpada i jačanje sustava odvojenog skupljanja otpada, uz izbjegavanje davanja potpore odlaganju na odlagališta ili spaljivanju;
13. kampanje za podizanje osviještenosti javnosti, osobito u pogledu odvojenog skupljanja, sprečavanja nastanka otpada i smanjenja količine smeća te uvrštavanja tih problema u obrazovanje i osposobljavanje;
14. sustavi za koordinaciju, među ostalim digitalnim sredstvima, među svim nadležnim javnim tijelima uključenima u gospodarenje otpadom;
15. promicanje stalnog dijaloga i suradnje među svim dionicima u gospodarenju otpadom te poticanje dobrovoljnih sporazuma i izvješćivanja poduzeća o otpadu.

PRILOG IV.b

PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 11. STAVKOM 3.

Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 11. stavkom 3. sadržava sljedeće:

1. procjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade komunalnog otpada i tokova od kojih se sastoji;

⁽¹⁾ Iako ti instrumenti i mjere mogu pružiti poticaje za sprečavanje nastanka otpada, što je najviša razina hijerarhije otpada, sveobuhvatni popis konkretnijih primjera tih mjera sprečavanja nastanka otpada nalazi se u Prilogu IV.

2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29.;
 3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 11. stavku 2. možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja;
 4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 11. stavcima 2. i 5. koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. i Priloga IV.a;
 5. raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;
 6. informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;
 7. mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.”.
-

DIREKTIVA (EU) 2018/852 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 2018.****o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati s ciljem zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, osiguranja razboritog i učinkovitog korištenja prirodnih resursa, promicanja načelâ kružnoga gospodarstva, poboljšanja korištenja energije iz obnovljivih izvora, povećanja energetske učinkovitosti, smanjenja ovisnosti Unije o uvoznim resursima te pružanja novih gospodarskih prilika i doprinošenja dugoročnoj konkurentnosti. Učinkovitijom uporabom resursa došlo bi do značajnih neto ušteda za poduzeća, javna tijela i potrošače u Uniji te bi se istodobno smanjile ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova.
- (2) Ciljeve utvrđene Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ ⁽⁴⁾ za oporabu i recikliranje ambalaže i ambalažnog otpada trebalo bi izmijeniti povećanjem recikliranja ambalažnog otpada kako bi bolje odražavali nastojanja Unije da prijeđe na kružno gospodarstvo.
- (3) Nadalje, radi osiguranja bolje usklađenosti zakonodavstva Unije u području otpada trebalo bi, po potrebi, uskladiti definicije iz Direktive 94/62/EZ s onima iz Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾ koje se primjenjuju na otpad općenito.
- (4) Sprečavanje nastanka otpada najučinkovitiji je način poboljšanja iskoristivosti resursa i smanjenja utjecaja otpada na okoliš. Stoga je važno da države članice poduzmu odgovarajuće mjere kako bi potaknule povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište i ponovnu uporabu ambalaže. Takve mjere mogu uključivati primjenu sustava povrata pologa i druge poticaje, kao što su postavljanje kvantitativnih ciljeva, uzimanje u obzir ponovne uporabe za ostvarenje ciljeva za recikliranje te diferencirani financijski doprinosi za ponovno uporabljivu ambalažu u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača za ambalažu. Države članice trebale bi poduzeti mjere kako bi potakle pokretanje sustava za ponovnu uporabu ambalaže i postiglo smanjenje potrošnje ambalaže koja se ne može reciklirati i smanjenje prekomjerne ambalaže.
- (5) Budući da ponovna uporaba podrazumijeva izbjegavanje stavljanja nove ambalaže na tržište i povećanja količine nastalog ambalažnog otpada, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu koja se prvi put stavlja na tržište i drvenu ambalažu koja se popravljiva radi ponovne uporabe trebalo bi uzeti u obzir u svrhu ostvarenja relevantnih ciljeva za recikliranje ambalaže.

⁽¹⁾ SL C 264, 20.7.2016., str. 98.⁽²⁾ SL C 17, 18.1.2017., str. 46.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 22. svibnja 2018.⁽⁴⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).⁽⁵⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

- (6) Države članice trebale bi uvesti odgovarajuće poticaje za primjenu hijerarhije otpada uključujući ekonomske instrumente i druge mjere. Cilj takvih mjera trebao bi biti smanjenje utjecaja ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš iz perspektive životnog ciklusa, vodeći, po potrebi, računa o prednostima uporabe materijala od bioloških sirovina i materijala prikladnih za višekratno recikliranje. Mjere za jačanje osviještenosti javnosti o prednostima ambalaže proizvedene od recikliranih materijala mogu doprinijeti širenju sektora recikliranja ambalažnog otpada. U slučajevima u kojima je jednokratna ambalaža neophodna da bi se zajamčila higijena hrane te zdravlje i sigurnost potrošača, države članice trebale bi poduzeti mjere kako bi se osiguralo recikliranje takve ambalaže.
- (7) Poticanjem održivog biogospodarstva može se doprinijeti smanjenju ovisnosti Unije o uvoznim sirovinama. Ambalaža od bioloških sirovina koja se može reciklirati i biorazgradiva ambalaža koja se može kompostirati mogle bi predstavljati priliku za promicanje obnovljivih izvora za proizvodnju ambalaže, ako se to pokaže korisnim iz perspektive životnog ciklusa.
- (8) Odbacivanje smeća, bilo u gradovima, u prirodi, u rijeke ili mora, ili drugdje, izravno i neizravno negativno utječe na okoliš, na dobrobit građana i gospodarstvo, a troškovi čišćenja nepotrebno su gospodarsko opterećenje za društvo. Među brojnim predmetima koji se najčešće nalaze na plažama ambalažni je otpad koji ima dugotrajne posljedice za okoliš te utječe na turizam i korist koju građani imaju od tih prirodnih područja. Osim toga, zastupljenost ambalažnog otpada u morskom okolišu također podrazumijeva narušavanje redoslijeda prioriteta u hijerarhiji otpada, posebice zbog izbjegavanja ponovne uporabe, recikliranje i druge načine uporabe.
- (9) Iz daljnjeg povećanja ciljeva iz Direktive 94/62/EZ u pogledu recikliranja ambalažnog otpada proizišle bi očite koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo. Trebalo bi osigurati da se gospodarski vrijedni otpadni materijali postupno i učinkovito oporabljuju pravilnim gospodarenjem otpadom te u skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u Direktivi 2008/98/EZ i da se vraćaju u europsko gospodarstvo, čime se postiženapredak u provedbi Komunikacije Komisije od 4. studenoga 2008. o „Inicijativi za sirovine - ispunjavanje naših ključnih potreba za rastom i radnim mjestima u Europi” i stvaranju kružnoga gospodarstva.
- (10) Brojne države članice još nisu u potpunosti razvile potrebnu infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Stoga je ključno postaviti jasne dugoročne ciljeve politika kako bi se izbjeglo zadržavanje materijala koji su pogodni za recikliranje na nižim razinama hijerarhije otpada.
- (11) Ovom se Direktivom utvrđuju dugoročni ciljevi Unije za gospodarenje otpadom te se gospodarskim subjektima i državama članicama daju jasne smjernice za ulaganja potrebna za postizanje tih ciljeva. Države članice bi se pri izradi nacionalnih planova gospodarenja otpadom i planiranja ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom trebale razborito koristiti ulaganjima, uključujući putem fondova Unije promicanjem sprečavanja nastanka otpada, uključujući njegovu ponovnu uporabu, pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje, u skladu s hijerarhijom otpada.
- (12) Zbog kombiniranja ciljeva za recikliranje i ograničenja za odlagališta utvrđenih Direktivom 2008/98/EZ i Direktivom Vijeća 1999/31/EZ ⁽¹⁾, utvrđivanje ciljeva u pogledu uporabe i maksimalnih ciljeva za recikliranje ambalažnog otpada više nije potrebno.
- (13) Za nebojene metale i aluminij trebalo bi utvrditi zasebne ciljeve za recikliranje kako bi se ostvarile znatne koristi za gospodarstvo i okoliš jer bi se recikliralo više aluminija, što bi rezultiralo znatnim uštedama energije i smanjenja emisija ugljikova dioksida. Postojeći cilj za recikliranje metalne ambalaže stoga bi trebalo podijeliti na zasebne ciljeve za te dvije vrste otpada.
- (14) Trebalo bi revidirati ciljeve za recikliranje ambalaže do 2030. kako bi se zadržali ili, po potrebi, povećali. Tijekom te revizije također bi trebalo obratiti pozornost na specifične tokove ambalažnog otpada, npr. ambalažni otpad iz kućanstava, trgovine i industrije te otpad od višeslojne (kompozitne) ambalaže.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.)

- (15) Izračun ciljeva za recikliranje trebao bi se temeljiti na masi ambalažnog otpada koji ulazi u sustav recikliranja. U pravilu bi se mjerenje mase ambalažnog otpada koji se računa kao recikliran trebalo obavljati na mjestu gdje ambalažni otpad ulazi u postupak recikliranja. Unatoč tome, a s ciljem ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama bi, u skladu sa strogim uvjetima i odstupajući od općeg pravila, trebalo dopustiti da utvrde masu recikliranog ambalažnog otpada na temelju mjerenja izlaznih količina iz bilo kojeg postupka razvrstavanja. U količine otpada koji se prijavljuje kao recikliran ne bi se trebali uključivati gubici materijala do kojih dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja, primjerice zbog razvrstavanja ili drugih pripremnih postupaka. Ti se gubici mogu utvrditi na temelju elektroničkih registara, tehničkih specifikacija, detaljnih pravila za izračunavanje prosječne stope gubitka za različite tokove otpada ili drugih istovrijednih mjera. Države članice trebale bi prijavljivati takve mjere u izvješćima o provjeri kvalitete uz podatke o recikliranju otpada koje dostavljaju Komisiji. Prosječne stope gubitka po mogućnosti bi trebalo utvrditi na razini pojedinačnih postrojenja za razvrstavanje te bi ih trebalo povezati s različitim glavnim vrstama otpada, različitim izvorima (kao što su kućanstva ili trgovina), različitim programima skupljanja i različitim vrstama postupaka razvrstavanja. Prosječne stope gubitka trebale bi se upotrebljavati samo u slučajevima u kojima nema drugih pouzdanih podataka, posebno u kontekstu pošiljki i izvoza otpada. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizikalne ili kemijske promjene koji su svojstveni postupku recikliranja u kojemu se ambalažni otpad stvarno prerađuje u proizvode, materijale ili tvari ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.
- (16) Kada materijal od ambalažnog otpada prestane biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije stvarne prerade, taj se materijal može računati kao reciklirani pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za njihovu izvornu ili drugu svrhu. Materijali koji su prestali biti otpad i koji se upotrebljavaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se nasipavaju ili zbrinjavaju, ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a koja nije recikliranje, ne bi se smjeli računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.
- (17) Ako se izračun stope recikliranja primjenjuje na aerobnu ili anaerobnu obradu biorazgradivog ambalažnog otpada, količina otpada koji uđe u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao recikliran ako se takvom obradom dobiva izlazni proizvod koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Iako je izlazni materijal takve obrade najčešće kompost ili digestat, ostali izlazni materijal također se može uzeti u obzir, pod uvjetom da sadrži usporedive količine recikliranog sadržaja u odnosu na količinu obrađenog biorazgradivog ambalažnog otpada. U drugim slučajevima, u skladu s definicijom recikliranja, prerada biorazgradivog otpada u materijale koji se upotrebljavaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se zbrinjavaju ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada a koji nije recikliranje⁽¹⁾ ne bi se trebali smjeli računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.
- (18) U slučaju izvoza ambalažnog otpada iz Unije radi recikliranja, države članice trebale bi učinkovito koristiti ovlasti za inspekcijski nadzor iz članka 50. stavka 4.c Uredbe (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾ i zahtijevati dokumentirane dokaze kako bi se utvrdilo je li pošiljka namijenjena postupcima uporabe koji su u skladu s člankom 49. te Uredbe i gospodari li se njome na način prihvatljiv za okoliš i u postrojenju koje posluje u skladu s normama za zaštitu zdravlja ljudi i okoliša koje u širem smislu odgovaraju normama utvrđenima zakonodavstvom Unije. Pri provedbi te zadaće države članice mogle bi surađivati s drugim relevantnim akterima, kao što su nadležna tijela u zemlji odredišta, neovisna treća tijela za verifikaciju ili organizacije koje ispunjavaju obveze proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača proizvoda osnovane u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, koji mogu provoditi fizičke i ostale provjere postrojenja u trećim zemljama. U izvješću o provjeri kvalitete koje se prilaže podacima o ostvarivanju ciljeva države članice trebale bi izvijestiti o mjerama za provedbu obveze da osiguraju da se otpad izvezen iz Unije obrađuje u uvjetima približno jednakim onima koji se zahtijevaju mjerodavnim okolišnim zakonodavstvom Unije.
- (19) Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba ove Direktive i kako bi se predvidjeli bilo kakvi nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav izvješća o ranom upozoravanju kojim bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za ispunjenje ciljeva.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

- (20) Budući da količina i vrsta korištene ambalaže obično ovisi o izboru proizvođača, a ne potrošača, trebalo bi uspostaviti programe proširene odgovornosti proizvođača. Učinkoviti programi proširene odgovornosti proizvođača mogu imati pozitivan utjecaj na okoliš jer dovode do smanjenog nastanka ambalažnog otpada i povećanja opsega odvojenog skupljanja i recikliranja. Iako u većini država članica već postoje programi proširene odgovornosti proizvođača za ambalažu, postoje velike razlike u načinu na koji su uspostavljeni, u njihovoj učinkovitosti i opsegu odgovornosti proizvođača. Pravila o proširenoj odgovornosti proizvođača iz Direktive 2008/98/EZ trebala bi se stoga primjenjivati na programe proširene odgovornosti proizvođača za proizvođače ambalaže.
- (21) Da bi se potaknulo sprečavanje nastanka ambalažnog otpada, smanjio njegov utjecaj na okoliš te promicali reciklirani materijali visoke kvalitete, uz istodobno jamčenje funkcioniranja unutarnjeg tržišta, izbjegavanje prepreka trgovini te narušavanja i izbjegavanje ograničavanja tržišnog natjecanja u Uniji, trebalo bi preispitati osnovne zahtjeve Direktive 94/62/EZ i njezina Priloga II. te ih po potrebi izmijeniti kako bi se postrožili zahtjevi kojima će se poboljšati dizajn za ponovnu uporabu i visoka kvaliteta recikliranja ambalaže.
- (22) Podatci koje države članice dostavljaju Komisiji neophodni su za procjenu usklađenosti država članica sa zakonodavstvom Unije o otpadu. Uvođenjem jedinstvene točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o provjeri kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost podataka.
- (23) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrđivanje usklađenosti ili za osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvara nepotrebno administrativno opterećenje. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća. Umjesto toga, praćenje usklađenosti trebalo bi se temeljiti isključivo na podacima koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (24) Pouzdano izvješćivanje o podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu i osiguranje usporedivosti podataka među državama članicama. Stoga bi države članice pri izvješćivanju o ostvarenju ciljeva utvrđenih u Direktivi 94/62/EZ, kako je izmijenjena ovom Direktivom, trebale primjenjivati najnovija pravila koja je osmislila Komisija i metodologiju koju su osmislila nacionalna nadležna tijela odgovorna za provedbu ove Direktive.
- (25) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 94/62/EZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. te direktive, kako su izmijenjeni ovom Direktivom. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (26) Radi osiguravanja jedinstvenih uvjeta za provedbu Direktive 94/62/EZ, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji u pogledu njezina članka 5. stavka 4., članka 6.a stavka 9., članka 12. stavka 3.d i članka 19. stavka 1., kako su izmijenjeni ovom Direktivom. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (27) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, tj., s jedne strane, spriječiti ili umanjiti utjecaj ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i time osigurati visoku razinu zaštite okoliša te, s druge strane, osigurati funkcioniranje unutarnjeg tržišta i izbjeći prepreke trgovini te narušavanje i ograničavanje tržišnog natjecanja u Uniji, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinka djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

- (28) Direktivu 94/62/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (29) U skladu s Međuinstitucijskom sporazumu od 28. studenog 2001. o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata ⁽¹⁾, metoda preinačavanja primjeren je način za trajno i sveopće ostvarenje čitljivosti zakonodavstva Zajednice jer se njome sprečava umnožavanje pojedinačnih akata o izmjenama zbog kojih se propisi često ne mogu lako razumjeti. Osim toga, u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. tri institucije obvezale su se na češću primjenu zakonodavne metode preinačavanja pri izmjenama postojećeg zakonodavstva. Stoga bi Direktivu 94/62/EZ s obzirom na činjenicu da je već šest puta izmijenjena bilo primjereno preinačiti u bliskoj budućnosti.
- (30) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima ⁽²⁾ države članice preuzele su obvezu da u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje prilože jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Za ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene

Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 1. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U tu svrhu ovom se Direktivom utvrđuje mjere kojima je osnovni cilj sprečavanje proizvodnje ambalažnog otpada te, kao dodatna temeljna načela, ponovna uporaba ambalaže, recikliranje i drugi oblici uporabe ambalažnog otpada i, stoga, smanjenje konačnog zbrinjavanja takvog otpada kako bi se doprinijelo prijelazu na kružno gospodarstvo.”;

2. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 1. briše se sljedeći tekst:

„Komisija, prema potrebi, razmatra i, kada je to potrebno, preispituje ilustrativne primjere definicije ambalaže navedene u Prilogu I. Prioritetno se rješavaju sljedeći proizvodi: CD i video kutije, tegle za cvijeće, tube i valjci oko kojih je namotan fleksibilni materijal, podloge samoljepivih etiketa i papir za zamatanje. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 3.”

(b) točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. ‚ambalažni otpad’ znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada utvrđenom u članku 3. Direktive 2008/98/EZ osim ostataka iz proizvodnje.”;

(c) umeću se sljedeće točke:

„2.a ‚ponovno uporabljiva ambalaža’ znači ambalaža koja je osmišljena, dizajnirana i stavljena na tržište tako da tijekom svog životnog vijeka ostvari više putova ili ciklusa na način da se ponovno puni ili ponovno uporabi u istu svrhu u koju je osmišljena;

2b. ‚višeslojna (kompozitna) ambalaža’ znači ambalaža izrađena od dva ili više slojeva različitih materijala koji se ne mogu odvojiti rukom i koji čine jedinstvenu i potpunu cjelinu i koja se sastoji od unutarnjeg spremnika i vanjskog kućišta te koja se tako može puniti, pohranjivati, prenositi i prazniti;

2c. primjenjuju se definicije ‚otpad’, ‚gospodarenje otpadom’ ‚skupljanje’, ‚odvojeno skupljanje’, ‚sprečavanje’, ‚ponovna uporaba’, ‚obrada’, ‚oporaba’, ‚recikliranje’, ‚zbrinjavanje’ i ‚program proširene odgovornosti proizvođača’ utvrđene u članku 3. Direktive 2008/98/EZ.”;

(d) točke od 3. do 10. brišu se;

⁽¹⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

⁽²⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

3. članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice osiguravaju da se, uz mjere donesene u skladu s člankom 9., provode i druge preventivne mjere kako bi se spriječio nastanak ambalažnog otpada i smanjio utjecaj ambalaže na okoliš.

Te druge preventivne mjere mogu uključivati nacionalne programe, poticaje putem programa proširene odgovornosti proizvođača radi svođenja učinka ambalaže na okoliš na najmanju moguću mjeru ili slične mjere koje se donose, po potrebi, uz savjetovanje s gospodarskim subjektima, potrošačkim organizacijama i organizacijama za zaštitu okoliša, a koje su namijenjene objedinjavanju i iskorištavanju brojnih inicijativa poduzetih u državama članicama u pogledu sprečavanja.

Države članice primjenjuju ekonomske instrumente i druge mjere kako bi osigurale poticaje za primjenu hijerarhije otpada poput onih navedenih u Prilogu IV.a Direktivi 2008/98/EZ ili druge prikladne instrumente i mjere.”;

(b) stavak 3. briše se;

4. članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 5.

Ponovna uporaba

1. U skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u članku 4. Direktive 2008/98/EZ države članice poduzimaju mjere kako bi potaknule povećanje udjela ponovno uporabljive ambalaže koja se stavlja na tržište i sustava koji omogućuju ponovnu uporabu ambalaže na način koji je siguran za okoliš i u skladu s Ugovorom, ne ugrožavajući higijenu hrane ni sigurnost potrošača. Takve mjere mogu, između ostalog, uključivati:

- (a) primjenu sustava povrata pologa;
 - (b) postavljanje kvalitativnih ili kvantitativnih ciljeva;
 - (c) primjenu ekonomskih poticaja;
 - (d) određivanje minimalnog postotka ambalaže stavljene na tržište koja se može ponovo uporabiti svake godine po ambalažnom toku.
2. Država članica može odlučiti da će ostvariti prilagođenu razinu ciljeva iz članka 6. stavka 1. točaka od (f) do (i) u određenoj godini uzimajući u obzir prosječni udio, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja se stavlja na tržište prvi put i koja se ponovno upotrebljuje u okviru sustava za ponovnu uporabu ambalaže.

Prilagođena razina izračunava se oduzimanjem:

- (a) od ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (f) i (h) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka u svoj prodajnoj ambalaži koja se stavlja na tržište, i
- (b) od ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka ovog stavka koja se sastoji od relevantnog ambalažnog materijala u svoj prodajnoj ambalaži koja se sastoji od tog materijala i koja se stavlja na tržište.

Za izračun relevantne prilagođene ciljne razine uzima se u obzir najviše pet postotnih bodova od takvog udjela.

3. Država članica može uzeti u obzir količinu drvene ambalaže koja se popravlja radi ponovne uporabe u izračunu ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točki (f), točki (g) podtočki ii., točki (h) te točki (i) podtočki ii.

4. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu stavaka 2. i 3. ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka te za izračun ciljeva iz stavka 3. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

5. Najkasnije do 31. prosinca 2024. Komisija analizira podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 12. i Prilogom III. radi razmatranja izvedivosti uspostave kvantitativnih ciljeva za ponovnu uporabu ambalaže, uključujući pravila izračuna i bilo koje dodatne mjere za promicanje ponovne uporabe ambalaže. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

5. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. dodaju se sljedeće točke:

- „(f) najkasnije do 31. prosinca 2025. najmanje 65 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;
- (g) najkasnije do 31. prosinca 2025. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:
 - i. 50 % plastike;
 - ii. 25 % drveta;
 - iii. 70 % nebojenih metala;
 - iv. 50 % aluminijsa;
 - v. 70 % stakla;
 - vi. 75 % papira i kartona;
- (h) najkasnije do 31. prosinca 2030. najmanje 70 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će reciklirano;
- (i) najkasnije do 31. prosinca 2030. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za recikliranje za sljedeće materijale sadržane u ambalažnom otpadu:
 - i. 55 % plastike;
 - ii. 30 % drveta;
 - iii. 80 % nebojenih metala;
 - iv. 60 % aluminijsa;
 - v. 75 % stakla;
 - vi. 85 % papira i kartona;”;

(b) umeću se sljedeći stavci:

„1a. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točke (f) i (h) države članice mogu odgoditi rokove za ostvarenje ciljeva navedenih u stavku 1. točki (g) podtočkama od i. do vi. i točki (i) podtočkama od i. do vi. do pet godina pod sljedećim uvjetima:

- (a) odstupanje je ograničeno na maksimalno 15 postotnih bodova u okviru jednog cilja ili je podijeljeno između dvaju ciljeva,
- (b) stopa recikliranja za jedan cilj ne smije se smanjiti na razinu ispod 30 % kao posljedica tog odstupanja,
- (c) stopa recikliranja za jedan cilj iz točke (g) podtočaka v. i vi. te točke (i) podtočaka iv. i v. ne smije se smanjiti na razinu ispod 60 % kao posljedica tog odstupanja, i
- (d) najmanje 24 mjeseca prije relevantnog roka utvrđenog u stavku 1. točki (g) ili (i) ovog članka država članica obavješćuje Komisiju o svojoj namjeri da odgodi relevantni rok i dostavlja plan provedbe u skladu s Prilogom IV. ovoj Direktivi. Država članica može objediniti taj plan s planom provedbe podnesenim u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2008/98/EZ;

1.b U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu s točkom (d) stavka 1.a Komisija može od države članice zatražiti da revidirataj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga V. Dotična država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije dostavlja revidirani plan.

1.c Komisija do 31. prosinca 2024. revidira ciljeve utvrđene u stavku 1. točkama (h) i (i) s ciljem njihova zadržavanja ili, po potrebi, povećanja. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

(c) stavci 2., 3., 5., 8. i 9. brišu se;

6. umeće se sljedeći članak:

„Članak 6.a

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva

„1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i):

- (a) države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada nastalog i recikliranog u određenoj kalendarskoj godini. Količina ambalažnog otpada nastalog u državi članici može se smatrati jednakom količini ambalaže stavljene na tržište u istoj godini u toj državi članici;
- (b) masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kao masa ambalaže koja je postala otpad koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za jamčenje visokokvalitetnog recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kada otpad uđe u postupak recikliranja.

Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog ambalažnog otpada može biti mjerena kao izlazna količina svih postupaka razvrstavanja uz uvjet:

- (a) da se izlazna količina otpada potom reciklira;
- (b) da masa materijala ili tvari koje su uklonjene u daljnjim postupcima koji prethode postupku recikliranja i koje potom nisu reciklirane nije uračunata u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.

3. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 1. točkom (a) ovog članka i stavkom 2. točkama (a) i (b) ovog članka. Kako bi se osigurala pouzdanost i točnost prikupljenih podataka o recikliranom ambalažnom otpadu, sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4. Direktive 2008/98/EZ, tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete razvrstanog otpada, ili prosječnih stopa gubitka za razvrstani otpad za različite vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom. Prosječne stope gubitka koriste se samo u slučajevima u kojima se pouzdani podatci ne mogu dobiti na drugačiji način te se izračunavaju na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 11.a stavka 10. Direktive 2008/98/EZ.

4. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni u članku 6. stavku 1. točkama od (f) do (i) količina biorazgradivog ambalažnog otpada koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati recikliranom ako tom obradom nastaje kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na inicijalni otpad, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako to korištenje koristi poljoprivredu ili donosi ekološko poboljšanje.

5. Količina materijala od ambalažnog otpada koji je prestao biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije prerađivanja može se uračunati kao reciklirani materijal pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Međutim, materijali koji su prestali biti otpad i koji su namijenjeni upotrebi kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, ili će se spaljivati, nasipavati ili odlagati, ne smiju se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva za recikliranje.

6. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i), države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koji se odvajaju nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 11.a stavkom 9. Direktive 2008/98/EZ.

7. Ambalažni otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi recikliranja u toj drugoj državi članici smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) samo za onu državu članicu u kojoj je taj ambalažni otpad skupljen.

8. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. ove Direktive za državu članicu u kojoj je ambalažni otpad skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. ovog članka i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća (*), izvoznik može dokazati da pošiljka ambalažnog otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su približno jednaki zahtjevima relevantnog okolišnog zakonodavstva Unije.

9. Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu stavaka od 1. do 5. ovog članka, Komisija do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte kojima utvrđuje pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka, osobito u pogledu mase nastalog ambalažnog otpada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

(*) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

7. umeće se sljedeći članak:

„Članak 6.b

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) najkasnije tri godine prije svakog u njima utvrđenog roka.

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;
- (c) primjere najboljih praksi koje se primjenjuju diljem Unije koje bi mogle poslužiti kao smjernice za napredak prema ostvarenju ciljeva.”;

8. članak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 7.

Sustavi za povrat, skupljanje i oporabu

1. Radi ostvarenja ciljeva utvrđenih ovom Direktivom države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su uspostavljeni sustavi za:

- (a) povrat i/ili skupljanje upotrijebljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada od potrošača, drugog krajnjeg korisnika, ili nekih drugih ambalažnih tokova s ciljem da ju usmjere prema drugim najprikladnijim oblicima gospodarenja otpadom;
- (b) ponovnu uporabu ili oporabu uključujući recikliranje ambalaže i/ili skupljenog ambalažnog otpada.

U tim sustavima mogu sudjelovati gospodarski subjekti iz dotičnih sektora i nadležna javna tijela. Oni se pod nediskriminirajućim uvjetima također primjenjuju na uvozne proizvode, uključujući detaljne dogovore i cijene određene za pristup takvom sustavu, a ti su sustavi osnovani kako bi se izbjegle prepreke trgovini ili narušavanje tržišnog natjecanja u skladu s Ugovorom.

2. Države članice osiguravaju da se najkasnije do 31. prosinca 2024. uspostave programi proširene odgovornosti proizvođača za svu ambalažu u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ.

3. Mjere iz stavaka 1. i 2. dio su politike koja obuhvaća svu ambalažu i ambalažni otpad i u okviru njih se vodi računa osobito o zahtjevima u pogledu zaštite okoliša te zdravlja, sigurnosti i higijene potrošača, zaštite kvalitete, izvornosti i tehničkih karakteristika pakirane robe i rabljenih materijala te zaštite prava industrijskog i trgovačkog vlasništva.

4. Države članice poduzimaju mjere kako bi promicale visoku kvalitetu recikliranja ambalažnog otpada i zadovoljile neophodne standarde kvalitete propisane za relevantne sektore recikliranja. U tu se svrhu članak 11. stavak 1. Direktive 2008/98/EZ primjenjuje na ambalažni otpad, uključujući otpad od višeslojne (kompozitne) ambalaže."

9. u članku 9. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Komisija najkasnije do 31. prosinca 2020. ispituje izvedivost jačanja osnovnih zahtjeva s ciljem, između ostalog, poboljšanja dizajna za ponovnu uporabu i promicanja visokokvalitetnog recikliranja kao i postroženja njihove provedbe. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, a prema potrebi mu prilaže i zakonodavni prijedlog.”;

10. članak 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 21.a radi dopunjavanja ove Direktive utvrđivanjem uvjeta pod kojima se razine koncentracije iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuju na reciklirane materijale i na proizvodne petlje koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca te utvrđivanjem vrsta ambalaže koje su izuzete od zahtjeva utvrđenih stavkom 1. trećom alinejom ovog članka.”;

11. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje naslovom „Sustavi obavješćivanja i izvješćivanja”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Baze podataka iz stavka 1. uključuju podatke na temelju Priloga III., a njima se posebno pružaju informacije o magnitudi, svojstvima i razvoju tokova otpada ambalaže i ambalažnog otpada na razini pojedinačnih država članica, uključujući informacije o toksičnosti ili opasnosti ambalažnih materijala i dijelova koji se upotrebljavaju u njihovoj proizvodnji.”;

(c) stavak 3. briše se;

(d) umeću se sljedeći stavci:

„3.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (i) i podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži za svaku kalendarsku godinu.

One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podatci prikupljaju. Podatci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija na temelju Priloga III. u skladu sa stavkom 3.d ovog članka.

Prvo razdoblje izvješćivanja o ciljevima utvrđenima u članku 6. stavku 1. točkama od (f) do (i) i podacima o ponovno uporabljivoj ambalaži započinje u prvoj punoj kalendarskoj godini nakon donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje u skladu sa stavkom 3.d ovog članka i obuhvaća podatke za to razdoblje izvješćivanja.

3b. Podacima koje države članice dostavljaju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o mjerama poduzetima na temelju članka 6.a stavaka 3. i 8., uključujući, po potrebi, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka.

3c. Komisija revidira podatke dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u upotrebi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje nakon prve dostave podataka od strane država članica, a nakon svake četiri godine.

3d. Komisija najkasnije do 31. ožujka 2019. donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stavkom 3.a ovog članka. Za potrebe izvješćivanja o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (e) ove Direktive, države članice koriste format utvrđen Odlukom Komisije 2005/270/EZ (*). Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2. ove Direktive.

(*) Odluka Komisije 2005/270/EZ od 22. ožujka 2005. o utvrđivanju formata u odnosu na sustav baza podataka na temelju Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 86, 5.4.2005., str. 6.).”

(e) stavak 5. briše se;

12. članak 17. briše se;

13. članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Prilagodba znanstvenom i tehničkom napretku

1. Komisija donosi provedbene akte potrebne za prilagodbu identifikacijskog sustava iz članka 8. stavka 2. i članka 10. drugog stavka šeste alineje znanstvenom i tehničkom napretku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21. stavka 2.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a o izmjeni ilustrativnih primjera za definiranje ambalaže navedenih u Prilogu I.”;

14. članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Posebne mjere

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a radi dopune ove Direktive ako je to potrebno za rješavanje poteškoća do kojih dolazi u primjeni odredaba ove Direktive, a posebno u pogledu inertnih ambalažnih materijala koji se u Uniji stavljaju na tržište u vrlo malim količinama (tj. približno 0,1 % masenog udjela), ponajprije ambalaže za medicinske uređaje i farmaceutske proizvode, malih pakiranja i luksuznih pakiranja.”;

15. članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

16. umeće se sljedeći članak:

„Članak 21.a

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpnja 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;

17. Prilozi II. i III. mijenjaju se kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi;

18. Dodaje se Prilog IV. kako je utvrđeno u Prilogu ovoj Direktivi.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 5. srpnja 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva. Komisija o tome obavješćuje druge države članice.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

L. PAVLOVA

PRILOG

1. Prilog II. Direktivi 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 1. druga alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— Ambalaža se dizajnira, proizvodi i komercijalizira na način koji dopušta njezinu ponovnu uporabu ili oporabu, uključujući recikliranje, u skladu s hijerarhijom otpada, i koji u najvećoj mogućoj mjeri smanjuje utjecaj na okoliš pri zbrinjavanju ambalažnog otpada ili ostataka preostalih nakon provedbe gospodarskih mjera gospodarenja ambalažnim otpadom.”;

(b) u točki 3. podtočke (c) i (d) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) Ambalaža koja se može oporabiti kompostiranjem

Ambalažni otpad obrađen radi kompostiranja mora biti takve biorazgradive naravi da ne smeta odvojenom skupljanju i postupku kompostiranja ili aktivnosti u koju je uveden.

(d) Biorazgradiva ambalaža

Biorazgradivi ambalažni otpad mora biti takve naravi da može podnijeti fizikalnu, kemijsku, termičku ili biološku razgradnju, tako da se najveći dio gotovog komposta na kraju razgrađuje na ugljikov dioksid, biomasu i vodu. Oksorazgradiva plastična ambalaža ne smatra se biorazgradivom.”.

2. Prilog III. Direktivi 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

(a) u tablicama 1. i 2. redovi naslovljeni „Metal” svaki se zamjenjuju dvama redovima naslovljenima „Neobojeni metali” i „Aluminij”.

(b) Tablica 2. mijenja se kako slijedi:

- i. u drugom stupcu, naslov „Tonaža potrošene ambalaže” zamjenjuje se naslovom „Tonaža ambalaže prvi put stavljene na tržište”;
- ii. u trećem stupcu, naslov „Oporabljena ambalaža” zamjenjuje se naslovom „Ponovno uporabljiva ambalaža”;
- iii. iza trećeg stupca, dodaje se sljedeće:

„Ponovno uporabljiva ambalaža	
Tonaža	Postotak

(c) u tablicama 3. i 4. redovi naslovljeni „Metalna ambalaža” svaki se zamjenjuju dvama redovima naslovljenima „Ambalaža od neobojenih metala” i „Aluminijska ambalaža”.

3. U Direktivu 94/62/EZ dodaje se sljedeći prilog:

„PRILOG IV.

PLAN PROVEDBE KOJI SE PODNOSI U SKLADU S ČLANKOM 6. STAVKOM 1.A TOČKOM (D).

Plan provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 6. stavkom 1.a točkom (d) sadržava sljedeće:

- 1. procjenu prijašnjih, trenutačnih ili predviđenih stopa recikliranja, odlaganja i drugih vrsta obrade ambalažnog otpada i tokova od kojih se sastoji;

2. procjenu provedbe planova gospodarenja otpadom i programa za sprečavanje nastanka otpada uspostavljenih u skladu s člancima 28. i 29. Direktive 2008/98/EZ;
 3. razloge zbog kojih država članica smatra da relevantni cilj utvrđen u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) možda neće moći ostvariti u roku zadanom u tom članku i procjenu produljenja vremena koje je potrebno za ostvarenje tog cilja;
 4. mjere potrebne za ostvarenje ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama (g) i (i) ove Direktive koje se primjenjuju na državu članicu tijekom produljenja vremena, uključujući odgovarajuće ekonomske instrumente i druge mjere za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada iz članka 4. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ i Priloga IV.a toj direktivi;
 5. raspored provedbe mjera utvrđenih u točki 4., utvrđivanje tijela nadležnog za njihovu provedbu i procjenu njihova pojedinačnog doprinosa ostvarenju ciljeva koji se primjenjuju u slučaju produljenja vremena;
 6. informacije o financiranju gospodarenja otpadom u skladu s načelom „onečišćivač plaća”;
 7. mjere za poboljšanje kvalitete podataka, prema potrebi, s ciljem boljeg planiranja i praćenja rezultata u području gospodarenja otpadom.”.
-

ODLUKE

ODLUKA (EU) 2018/853 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 30. svibnja 2018.

o izmjeni Uredbe (EU) br. 1257/2013 i direktiva 94/63/EZ i 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te direktiva Vijeća 86/278/EEZ i 87/217/EEZ u pogledu postupovnih pravila u području izvješćivanja o okolišu i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 91/692/EEZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Direktive Vijeća 86/278/EEZ ⁽³⁾ i 87/217/EEZ ⁽⁴⁾ temelje se na člancima 100. i 235. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice, sadašnjim člancima 115. i 352. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Izmjene tih direktiva u ovoj Odluci povezane su s politikom Unije o okolišu te su izravna posljedica stavljanja izvan snage Direktive Vijeća 91/692/EEZ ⁽⁵⁾ na temelju članka 192. stavka 1. UFEU-a. Stoga je primjereno te izmjene temeljiti na članku 192. stavku 1. UFEU-a.
- (2) Direktiva 94/63/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ temelji se na članku 100.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice, sadašnjem članku 114. UFEU-a. Izmjene te direktive u ovoj Odluci povezane su s politikom Unije o okolišu te su izravna posljedica stavljanja izvan snage Direktive 91/692/EEZ na temelju članka 192. stavka 1. UFEU-a. Stoga je primjereno te izmjene temeljiti na članku 192. stavku 1. UFEU-a.
- (3) Direktiva 91/692/EEZ donesena je kako bi se na sektorskoj osnovi racionalizirale i poboljšale odredbe o prijenosu informacija i objavljivanju izvješća koje se odnose na određene direktive o zaštiti okoliša. Kako bi se ostvario taj cilj, Direktivom 91/692/EEZ izmijenjeno je nekoliko direktiva uvođenjem jedinstvenih zahtjeva za izvješćivanje.

⁽¹⁾ SL C 173, 31.5.2017., str. 82.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 18. travnja 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. svibnja 2018.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 86/278/EEZ od 12. lipnja 1986. o zaštiti okoliša, posebno tla, kod upotrebe mulja iz uređaja za pročišćavanje otpadnih voda u poljoprivredi (SL L 181, 4.7.1986., str. 6.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 87/217/EEZ od 19. ožujka 1987. o sprečavanju i smanjenju onečišćenja okoliša azbestom (SL L 85, 28.3.1987., str. 40.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 91/692/EEZ od 23. prosinca 1991. o standardiziranju i racionaliziranju izvješća o provedbi određenih direktiva koje se odnose na okoliš (SL L 377, 31.12.1991., str. 48.).

⁽⁶⁾ Direktiva 94/63/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o kontroli emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-a) koje proizlaze iz skladištenja benzina i njegove distribucije od terminala do benzinskih postaja (SL L 365, 31.12.1994., str. 24.).

- (4) Provedba zahtjeva za izvješćivanje uvedenih Direktivom 91/692/EEZ postala je opterećenje te je neučinkovita. Pored toga, mnogi akti Unije izmijenjeni Direktivom 91/692/EEZ zamijenjeni su te više ne sadržavaju zahtjeve za izvješćivanje kako su uvedeni tom direktivom. Na primjer, Direktivom 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ stavljeno je izvan snage sedam akata Unije u području vodne politike te u njoj nije preuzet sustav izvješćivanja uveden Direktivom 91/692/EEZ. Nadalje, u Direktivi 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ nema upućivanja na Direktivu 91/692/EEZ, nego se u njoj predviđa zaseban sustav izvješćivanja.
- (5) U Direktivi 91/692/EEZ ne predviđa se uporaba elektroničkih alata. S obzirom na uspješan razvoj sustava Reportnet Europske agencije za okoliš i sektorskih inicijativa u pogledu pojednostavnjenja izvješćivanja, kao što je Europski informacijski sustav za vode, sve se više dovodi u pitanje potreba za horizontalnim instrumentom za izvješćivanje i njegova učinkovitost. Konačno, donošenjem Direktive 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ te povezanim razvojem sustava razmjene podataka o okolišu uveden je moderniji i učinkovitiji horizontalni pristup upravljanju informacijama i izvješćivanju povezanim s politikom Unije o okolišu.
- (6) Direktivu 91/692/EEZ trebalo bi stoga staviti izvan snage.
- (7) Većina direktiva izmijenjenih Direktivom 91/692/EEZ više nije na snazi. Direktive 86/278/EEZ i 87/217/EEZ su, međutim, i dalje na snazi.
- (8) Direktivom 86/278/EEZ zahtijeva se da države članice dostavljaju izvješće o provedbi te direktive na temelju upitnika ili nacrtu koji Komisija sastavlja u skladu s postupkom utvrđenim u Direktivi 91/692/EEZ. Kako bi se izbjegao pravni vakuum zbog stavljanja izvan snage Direktive 91/692/EEZ, potrebno je zamijeniti upućivanje na Direktivu 91/692/EEZ upućivanjem na postupak iz Direktive 86/278/EEZ.
- (9) Izvješćivanje koje provode države članice u skladu s Direktivom 87/217/EEZ više nije potrebno nakon donošenja Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, u kojoj se u Uniji predviđa postupno ukidanje proizvodnje i upotrebe sirovog azbesta i proizvoda koji sadržavaju azbest. Stoga je primjereno izbrisati spomenute zahtjeve za izvješćivanje utvrđene u toj direktivi.
- (10) Nakon stupanja na snagu Direktive 91/692/EEZ sljedeće uredbe i direktive sadržavaju upućivanje na tu direktivu: Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ ⁽⁵⁾, Direktiva 94/63/EZ, Direktiva Vijeća 1999/31/EZ ⁽⁶⁾, Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾, Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾, Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾, Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁰⁾ i Uredba (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹¹⁾.
- (11) U okviru akcijskog plana EU-a za kružno gospodarstvo Komisija je predložila izmjenu direktiva 94/62/EZ, 1999/31/EZ, 2000/53/EZ i 2008/98/EZ kako bi se zamijenilo upućivanje na Direktivu 91/692/EEZ.

⁽¹⁾ Direktiva 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike (SL L 327, 22.12.2000., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL L 334, 17.12.2010., str. 17.).

⁽³⁾ Direktiva 2007/2/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2007. o uspostavljanju infrastrukture za prostorne informacije u Europskoj zajednici (INSPIRE) (SL L 108, 25.4.2007., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

⁽⁵⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).

⁽⁶⁾ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.).

⁽⁷⁾ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. rujna 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34.).

⁽⁸⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.).

⁽⁹⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2009/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikova dioksida i o izmjeni Direktive Vijeća 85/337/EEZ, Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2000/60/EZ, 2001/80/EZ, 2004/35/EZ, 2006/12/EZ, 2008/1/EZ i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (SL L 140, 5.6.2009., str. 114.).

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.).

- (12) Kako bi se osigurala ažuriranost određenih odredaba priloga Direktivi 86/278/EEZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s prilagodbom tih odredaba tehničkom i znanstvenom napretku. Isto tako, kako bi se osigurala ažuriranost priloga Direktivi 2009/31/EZ, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s prilagodbom tih priloga tehničkom i znanstvenom napretku. Prilagodba priloga Direktivi 2009/31/EZ ne bi smjela dovesti do smanjenja razine sigurnosti ili slabljenja načela nadzora, koji se jamče kriterijima iz tih priloga. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽¹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (13) U članku 21. stavku 2. drugom podstavku Uredbe (EU) br. 1257/2013 upućuje se na Direktivu 91/692/EEZ, koja će biti stavljena izvan snage. U skladu s tom odredbom predviđeni početak prvog razdoblja izvješćivanja je datum početka primjene Uredbe (EU) br. 1257/2013. Komisija je 19. prosinca 2016. Provedbenom odlukom (EU) 2016/2323 ⁽²⁾ uspostavila prvu inačicu Europskog popisa postrojenja za recikliranje brodova („Europski popis”). U skladu s člankom 26. Uredbe (EU) br. 1257/2013 države članice mogu odobriti recikliranje brodova u postrojenjima za recikliranje brodova uvrštenima u Europski popis prije datuma početka primjene te uredbe. U takvim se okolnostima Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ ne primjenjuje. Kako bi se izbjeglo da se informacije u određenom razdoblju ne prikupljaju ni u okviru Uredbe (EZ) br. 1013/2006 niti Uredbe (EU) br. 1257/2013, primjereno je uvesti prijelazno razdoblje izvješćivanja između datuma prvog predviđenog odobrenja u skladu s člankom 26. Uredbe (EU) 1257/2013 u određenoj državi članici i datuma početka primjene te uredbe za svaku državu članicu koja se odluči za primjenu prijelaznog razdoblja predviđenog u tom članku. Kako bi se u tim državama članicama ograničilo povezano administrativno opterećenje, informacije prikupljene u tom prijelaznom razdoblju ne trebaju se predstavljati u zasebnom izvješću. Umjesto toga, trebalo bi biti dovoljno da se takve informacije uključe ili budu dio prvog redovitog izvješća o trogodišnjem razdoblju od datuma početka primjene Uredbe (EU) br. 1257/2013.
- (14) Zahtjev za izvješćivanje utvrđen Direktivom 94/63/EZ više nije potreban u svrhu praćenja provedbe te direktive. Relevantnu bi odredbu stoga trebalo izbrisati.
- (15) S obzirom na to da cilj ove Odluke, odnosno izmjenu ili stavljanje izvan snage pravnih akata Unije u području izvješćivanja o okolišu koji više nisu primjenjivi ili relevantni, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog svoje prirode on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (16) Uredbu (EU) br. 1257/2013 te direktive 94/63/EZ, 2009/31/EZ, 86/278/EEZ i 87/217/EEZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Izmjene Direktive 2009/31/EZ

Direktiva 2009/31/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 27. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svake tri godine države članice podnose Komisiji izvješće o provedbi ove Direktive koje sadržava i registar iz članka 25. stavka 1. točke (b). Prvo izvješće šalje se Komisiji do 30. lipnja 2011. Izvješće se sastavlja na temelju upitnika ili pregleda koje Komisija donosi u obliku provedbenih akata. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 30. stavka 2. Upitnik ili pregled šalje se državama članicama najmanje šest mjeseci prije roka za dostavu izvješća.”;

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/2323 od 19. prosinca 2016. o uspostavljanju Europskog popisa postrojenja za recikliranje brodova u skladu s Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o recikliranju brodova (SL L 345, 20.12.2016., str. 119.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošilkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

2. članak 29. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 29.

Izmjene priloga

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 29.a kako bi izmijenila priloge te ih prilagodila tehničkom i znanstvenom napretku. Takva prilagodba ne smije dovesti do smanjenja razine sigurnosti koja se jamči kriterijima iz Priloga I. niti do slabljenja načelâ nadzora iz Priloga II.”;

3. umeće se sljedeći članak:

„Članak 29.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 29. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpanj 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Izvješće se podnosi Europskom parlamentu i Vijeću. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 29. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*)
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 29. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;

4. članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 30.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za klimatske promjene, osnovan člankom 26. Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Uredba (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”.

Članak 2.

Izmjene Direktive 86/278/EEZ

Direktiva 86/278/EEZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 15.a kako bi izmijenila priloge te ih prilagodila tehničkom i znanstvenom napretku.

Prvi stavak ne primjenjuje se na parametre i vrijednosti navedene u prilogima I.A, I.B i I.C, sve čimbenike koji mogu utjecati na ocjenjivanje tih vrijednosti te parametre za analizu iz priloga II.A i II.B.”;

2. članak 14. briše se;

3. članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

1. Komisiji pomaže odbor osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (**).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

(*) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

(**) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

4. umeće se sljedeći članak:

„Članak 15.a

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 13. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina počevši od 4. srpanj 2018. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Izvješće se podnosi Europskom parlamentu i Vijeću. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 13. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*).

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 13. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

(*) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;

5. u članku 17. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice u razmacima od tri godine šalju Komisiji informacije o provedbi ove Direktive, u obliku sektorskog izvješća koje također obuhvaća druge relevantne direktive Zajednice. Sektorska izvješća sastavljaju se na temelju upitnika ili pregleda koje Komisija donosi u obliku provedbenog akta. Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 15. stavka 2. Upitnik ili pregled šalje se državama članicama šest mjeseci prije početka razdoblja koje izvješće obuhvaća. Izvješće se šalje Komisiji u roku od devet mjeseci od kraja trogodišnjeg razdoblja koje obuhvaća.”.

Članak 3.

Izmjena Direktive 87/217/EEZ

U članku 13. Direktive 87/217/EEZ briše se stavak 1.

Članak 4.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1257/2013

U članku 21. Uredbe (EU) br. 1257/2013 stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Svako izvješće obuhvaća tri godine te se elektroničkim putem šalje Komisiji najkasnije devet mjeseci od isteka trogodišnjeg razdoblja koje ono obuhvaća.

Prvo elektroničko izvješće obuhvaća trogodišnje razdoblje koje počinje s datumom početka primjene ove Uredbe, u skladu s člankom 32. stavkom 1. Ako država članica odobri recikliranje brodova u postrojenjima za recikliranje brodova uvrštenima u Europski popis prije datuma početka primjene ove Uredbe u skladu s člankom 26., prvo elektroničko izvješće te države članice obuhvaća i razdoblje od datuma tog odobrenja do datuma početka primjene ove Uredbe.

Komisija objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe najkasnije devet mjeseci od primitka izvješća od država članica.”.

Članak 5.

Izmjene Direktive 94/63/EZ

Direktiva 94/63/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 4. stavku 4. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice obavješćuju Komisiju o terminalima na koje se odnosi takvo odstupanje.”;

2. u članku 6. stavku 4. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice dostavljaju Komisiji detaljne podatke o područjima na kojima namjeravaju odobriti takvo odstupanje te nakon toga o svim promjenama na tim područjima.”;

3. članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.

Praćenje i izvješćivanje

Komisija je pozvana da uz svoja izvješća, ako je to primjereno, podnese prijedloge izmjene ove Direktive, uključujući osobito proširenje područja njezine primjene kako bi se obuhvatili sustavi za kontrolu i rekuperiranje para za uređaje za punjenje i brodove.”.

Članak 6.

Stavljanje izvan snage Direktive 91/692/EEZ

Direktiva 91/692/EEZ stavlja se izvan snage.

*Članak 7.***Stupanje na snagu**

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Strasbourgu 30. svibnja 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1725-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR